

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jessica Clare

New York Times bestselling author of
the Billionaire Boys Club novels

BILLIONAIRE *on the* LOOSE

MM
Inter
Mix

❖❖❖ A Billionaires and Bridesmaids Novel ❖❖❖

Jessica Clare
tarafından yazılan
başlıklar

Milyarderler ve Nedimeler
Milyarder ve *Bakire*
Milyarderin Evcilleştirilmesi
Milyarder Gelin Alıyor
Milyarderin En Sevdiği Hata
Kaçak Milyarder

Milyarder Erkekler
Kulübü *Bir Milyarderle*
Mahsur Kalmak Güzellik ve
Milyarder
Yanlış Milyarderin Yatağı Bir
Milyarderin Romanı Milyarder
Bir Milyarderle Bir Gece
Kraliyet Prensesi

Bluebonnet Romanları
Kızların (Erkek) Avlama Rehberi
Alfa Erkeğin Bakımı ve Beslenmesi Bir
Erkeği Çılgına Çevirmek İçin Uzman
Rehberi
Bakirenin Yaramazlık Rehberi
Bluebonnet'in Milyarderi

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Kaçak Milyarder

Jessica Clare

INTERMIX

INTERMIX
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2016 Jessica Clare
tarafından

The Billionaire's Favorite Mistake © 2016 Jessica Clare'den alıntıdır

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

INTERMIX ve "IM" tasarımı Penguin Random House LLC'nin ticari markalarıdır.

ISBN: 9781101989210

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Jessica Clare'in Başlıkları](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Oniki Bölüm](#)

[Onüçüncü Bölüm](#)

[Ondördüncü](#)

[Bölüm Onbeşinci](#)

[Bölüm Sonsöz](#)

[The Billionaire's Favorite Mistake kitabından](#)

[alıntı Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Loch, büyük teyzesinin özel çalışma odasına girip kraliçeyi, veliaht prensesi ve yeni Amerikalı kocasını, kraliçenin en güvendiği danışmanıyla birlikte orada otururken bulduğunda bir şeylerin ters gittiğini anladı.

Bu kötü oldu. Resmi tatil olsaydı belki anlayabilirdi. Ama salı günü gece onda? Hiç iyi değil.

Loch bir elini dağınık saçlarında gezdirdi, keşke saraya gelmeden önce duş alacak vaktim olsaydı diye düşündü. "Kusura bakmayın. Kısa bir süre önce bir polo maçından çıktım." Polo maçından sonra birkaç arkadaşıyla yerel bir meyhanede birkaç saat geçirmişti. Yine de galibiyetleri kutlamayı severdi ve kazanmışlardı. İçeri girdi ve yaşlı kraliçeyi yanağından öptü. "Teyze. Nasılsın?"

"Endişeliyim," dedi ve onun omzunu sıvazladı. "Otur Loch. Bu kolay bir konuşma olmayacak."

Cehennem. Kraliçenin karşısındaki boş sandalyeye oturmadan önce gidip Alex'in yanağına bir öpücük kondurdu ve kocası Luke'a başıyla selam verdi. Bakana selam vermemişti ama lanet olası adamı tanımıyordu ve tüm bu gizem onu biraz tedirgin etmeye başlamıştı. "Neler oluyor?"

Kraliçe bakana baktı ve başını salladı. "Konuşabilirsiniz."

Küçük adam gözlüklerini düzeltti ve bir süre Loch'u inceledi. "Taht için beşinci sırada olduğunuzun farkındasınız, değil mi?"

"Aslında altıncı olduğunu düşünmüştüm." Unvanını bedava içki içmek ve ara sıra kadınları etkilemek dışında kullanmak gibi bir planı olmadığı için bu konuda fazla düşünmemişti. Eğer bu unvanı hiç kullanmazsa onun için gayet iyiydi.

kuzeni Alex'i ne kadar ciddileştirdiğine bir bakın. Hiç eğlenmezdi.

O mu? Tek derdi eğlenmek ve keyif almaktı.

"George'la ilgili son sorun vardı." Adam gözlüklerini tekrar düzeltti ve kraliçeye gergin bir bakış attı. Kraliçe başını sallayınca devam etti. "Eminim George'un yakın zamanda tahttan feragat ettiğinin farkındasınızdır."

Loch burnunun kenarını ovuşturdu. "Bunun farkında olmamak için bir kayanın altında olmak gerekir."

George, ikisi de evli olan saray hizmetçilerinden biriyle değil ikisiyle yakalanmış ve kraliçe tarafından tahtın ikinci sırasındaki yerini bırakması için baskı görmüştü. Kendisine yüklü bir maaş bağlanmıştı ama bunu sadece ailesi biliyordu. Dünyanın geri kalanı için George, pantolonunu indirirken yakalandığı için gerçekten üzülen bir hilekârdı. Aile daha iyi biliyordu. George her zaman biraz serseri olmuştu. Loch yine de zavallı karısı için üzülmüyordu. Yeterince iyi görünüyordu.

"Ciddi ol Loch," dedi Alex, ses tonu çelik gibiydi.

Oturduğu yerde kaydı. "Özür dilerim. Evet. Farkındayım. George artık tahtın ikinci sıradaki varisi değil."

"Bakan sözlerine şöyle devam etti: "Bu da herkesi halefiyet listesinde üst sıralara taşıyor.

Bir çizelge çıkardı. "Prenses Alex'ten sonra sırada George'un oğlu Peter var. Sonra kızı Alma. Sonra kuzenin Griffin. Ondan sonra da sen geliyorsun."

Loch başını salladı. Ona daha önce duymadığı pek bir şey söylemiyorlardı.

"Sorun şu ki, mutsuz olan ve giderek büyüyen büyük bir kesim var. Çok sesli bir grup. Majesteleri Alexandra'nın bir Amerikalıyla evlilik. Kraliçe öldükten sonra tahta oturtacakları yeni birini arıyorlar."

Loch'un kaşları çatıldı. Şaşkınlıkla muhteşem büyük teyzesine baktı. Bu yıl geçen yıla göre biraz daha zayıf görünüyordu, ama güçlüydü ve hala yetilerini kontrol edebiliyordu. İngiliz kraliçesi Büyük Teyze Alexandra'dan bile daha yaşlıydı, değil mi? Kimse onun yeri için yarışmıyordu. Neden büyük halasının tahtı için bu kadar uğraşıyordu? "Anlamıyorum.

Neden halefiyetten bahsediyoruz?"

"Çünkü ben yaşlıyım," dedi kraliçe açıkça. "İnsanlar tahtta yeni kan istiyor. Önümüzdeki bir ya da iki yıl içinde tahttan çekileceğim. Alex."

"Ve mutsuz olan grup onun bir Amerikalıyla evli olmasından hoşlanmıyor, bu yüzden tahta oturtacak yeni birini arıyorlar."

Loch bir an düşündü. "Peter değil mi?" Kuzeninin oğlu ancak yedi yaşlarındaydı.

"Peter değil," diye kabul etti kraliçe. "Çok genç. Alma da olmaz. Aynı sebepten."

Loch terlemeye başladı. "Peki Griffin?"

Prenses Alex nazikçe, "Griffin de önümüzdeki birkaç ay içinde bir Amerikalıyla evleniyor," dedi. "Serveti olmayan, çok kötü şöhretli bir Amerikalı. Griffin ona çok aşık ve eğer baskı yapılırsa veliahtlık sırasındaki yerini bırakmaya hazır."

Lanet olsun. Bu çok rahatsız edici olmaya başlamıştı. Sandalyesinde kıpırdandı. "Eminim ben değilimdir?"

"Kâğıt üzerinde Bellissime halkı için çok iyi görünüyorsunuz," dedi bakan, kraliçeye bakarak. Bir kâğıt çıkardı. "Genç halk arasında çok seviliyorsunuz ve kraliyet ordusunda iki yıl görev yaptınız. Aksini yapacak paranız olmasına rağmen. Kendi başınıza çok zenginsiniz ve halka yük olmayacaksınız. Yakışıklı ve sportifsiniz. Acil bir skandalınız yok. Eğer bir Bellissime leydisiyle, hatta Saxe-Gallia'dan bir prensesle evlenecek olsaydınız bir sonraki kral için halkın seçimi."

Loch Alex'e endişeli bir bakış attı. "Ben kral olmak istemiyorum."

"Ben de senin kral olmanı istemiyorum," dedi soğuk bir sesle. Kocasının eline uzandığını ve parmaklarını onunkilere geçirdiğini fark etti. "Veraset sırasını sağlamlaştırmak için bir bebek sahibi olmaya çalışıyoruz, ama o zamana kadar

Luke ile evliliğimden memnun olmayan mutsuz muhalifler var."

"Tahtta ben olsam daha az mutlu olurlardı," diye haykırdı Loch. "Ben okula İngiltere'de gittim. Ben beceriksizin tekiyim. Param olmasının tek sebebi

Griffin'in yatırımları ve aile mülkünü o film yapımcısına sattığım için. Bir filmde yüzümü göstermek dışında kayda değer bir şey yapmıyorum. birkaç olay. Gerçekten, bu iş için yanlış adamım."

"Aynı fikirdeyiz," dedi kraliçe, yüz ifadesi donuktu. "Siz kötü bir seçim olursunuz."

En azından bu konuda anlaşmışlardı. Yine de bu onu bir pislik gibi hissettirmediyse kahretsin.

"Bu gece bu yüzden buradasın, Loch. Ülkeyi terk edeceksin."

"Ben mi?"

Alex önce büyükannesine, sonra da Loch'a baktı. "Bir süreliğine halkın gözünden düşmen en iyisi olur."

Çenesini ovuşturdu. Bu fikir hoşuna gitmemiştir -Bellissime onun eviydi. Ama eğer tahtı ele geçirmekle birkaç aylığına güneşli bir adaya gitmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı, o zaman bunu yapardı.

"Pekâlâ. Tatile gideceğim-"

"Aslında," diye araya girdi büyük teyzesi. "Amerika'ya gidiyorsun."

Kaşlarını çatı. "Öyle miyim?" Amerika çok ... şey, Amerikalı gibi görünüyordu. Güzel bir yer olduğundan emindi ama kuzenlerinin duyduğu hayranlığı duymuyordu. "Birkaç aylığına Tayland'a falan gidemez miyim?"

Kraliçe, "Önümüzdeki bir ya da iki yıl boyunca Amerika'ya gideceksiniz," diye vurguladı.

Bir ya da iki yıl mı? "Ama benim polo takımım-" "Yeni bir kaptan bulacak."

"Benim mülklerim-"

"Kendi kendilerini yönetebilirler." Kraliçe ona sert bir bakış attı. "Sana sormuyorum Loch. Sana söylüyorum."

Patlama. Kendini yenilmiş hissederek yüzünü ovuşturdu. "Peki, gidip biraz Amerikalılarla oynayacağım. Benim için her şeye karar veriyor gibi görüldüğüne göre, özellikle bir yer var mı?"

"Evet, aslında." Prenses Alex gülümsedi ve krem rengi bir Ona doğru zarf. "Bir düğünde sağdıç olacaksın."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

"Hanımefendi, modeminizi çalıştırmayı denediniz mi?" Taylor karakterini yerine yerleştirirken kibarca sordu. Aynı anda hem uzaktan çalışıp hem de *Excelsior* oynamaya çalışmak kolay değildi ama Taylor çoklu görevlerde profesyonelleşmişti. "Modemi çevirmek genellikle çeşitli basit sorunları çözebilir sorunlar."

"Modem nedir?" diye sordu telefonun diğer ucundaki yaşlı kadın.

Aman Tanrım. Bu biraz zaman alacaktı. Hızlıca loncasına yazdı, *Bir dakika bekleyin çocuklar. Hızlı bir AFK'ya ihtiyacım var.*

Yine mi? Rowsdower şikayet etti. Her zaman klavyeden uzaktasın. Bunu AFK'dan Tay-FK'ya çevirmeliyiz.

O zaman baskını sen yönet! diye karşılık verdi.

Sigh. Güzel.

Bekleyeceğiz, Sigmund yazdı.

Döner koltuğunda dönerek diğer bilgisayarından müşterinin hesabını açtı. "Hesabınızla ilgili birkaç not alacağım ve bunu yaparken sizi adım adım yönlendirmeme izin verin." Müşterinin modeminin kapatıp açma işlemini yavaşça ve ayrıntılı bir şekilde anlatmaya başladı ve bunu yaparken, diğer bilgisayarındaki sohbet ping'lerinin kendisine şunları söylediğini duyabiliyordu

oyun içinde konuşuyorlardı. Ekrana bir göz attı.

Sigmund özel mesajında, *"Seni düşünüyordum. Bence oyun içinde evlenmeliyiz. Sana gerçekten değer veriyorum.*

Olamaz. Taylor'ın midesi sertçe sıkıştı. Kendini zorladı Diğer pencereden gelen sürekli ping sesini duymamak için müşterisine konsantre oldu. Sigmund yine yapışkan olmaya başlamıştı ve bu hiç iyi bir şey değildi. Birkaç dakika sakinleşmesine izin vermek yapılacak en iyi şey olacaktı.

Telefonu kapattığında penceresi sohbet pingleriyle doluydu, hepsi Sigmund'dan gelen özel mesajlardı.

Sigmund: Son zamanlarda seni çok düşünüyorum. Umarım sorun olmaz.

Sigmund: Hayatımdaki tek parlak nokta sensin. Sigmund: Beni terk edersen ne yaparım bilmiyorum.

Sigmund: Orada mısın? Seni rahatsız mı ediyorum? Sigmund: Umarım etmiyorsundur. Sadece nasıl hissettiğimi söylüyorum.

Sigmund: Bu arada seni Facebook'ta aradım. Çok güzelsin. Ve bekar olduğun yazıyor. Benim için bir puan!

Sigmund: Ve sen New York'ta yaşıyorsun. Ben de. :) Sigmund: Hiç geri gelecek misin?

Sigmund: Umarım müşterileriniz size çok zor anlar yaşatmıyordur.

Döndüğünde beni ara. Sigmund: Sarıl, güzelim.

Tanrım. Uzakta olduğu süre uzadıkça, adam ona mesaj göndermeye devam ediyordu. Taylor sandalyesinden fırladı ve bir kase mısır gevreği almak için mutfağa gitti. Bütün kutuyu bir karıştırma kabına boşalttı, içine biraz süt içti ve sonra sandalyesine döndü. Sigmund'la nasıl başa çıkacağız?

Gündüzleri *World of Warcraft* yerine *Excelsior* oynamasının nedenlerinden biri Ventrilo gibi bir sohbet programının olmamasıydı. *Excelsior*, biriyle konuşmak istediğinizde mikrofon kullanmadığınız, yazdığınız için bir tür "eski okul" idi. Biriyle konuşmak istediğinizde sıkıcı bir görüşme yapıyordu ya da beklemedeydi. Sorun şu ki, aylar önce eğlenceli olmaktan çıkmıştı ve bırakamıyordu.

Hepsi Sigmund yüzünden.

Her geçen gün daha da kötüleşiyordu. Sohbet eden arkadaşlar olarak başlamışlardı, gündüz vakti pek kimse yokken sadece şakalaşıyorlardı. Hoş ve komik görünüyordu ve bu yüzden onunla konuşmuştu. Ama aylar geçtikçe Sigmund daha da yapışkanlaştı. Ve sorunlar da o zaman başladı.

Artık her gün ona "*Eğer gidersen her şeyi bitireceğim*" ya da "*Yaşamaya değer tek şey sensin Taylor*" ya da "*Seni seviyorum Taylor, benim için ne hissediyorsun?*" gibi mesajlar gönderiyordu.

Bir kızı zor durumda bırakmanın yolu.

Oyunu bırakmak istedi. Bırakmayı o kadar çok istiyordu ki. Eğlenceliydi ama bu strese değmezdi. Sorun şuydu ki, eğer

bir günlüğüne giriş yaptıktan sonra Sigmund sarmalına girdi ve karakterini her türlü iç karartıcı mesajla doldurmaya başladı.

Kendini biraz rehin alınmış gibi hissetti.

Taylor marshmallow dolu mısır gevreğini yavaşça yerken Sigmund'dan gelen mesajların ekranda yuvarlanmasını izliyordu.

Sigmund: Sadece o müşterilerin sana ne kadar kötü davrandığını hayal ediyorum.

Sigmund: Çok iyisin!

Sigmund: Patronunu arayıp zam istediğini söylemeliyim.

Sigmund: Evlat, uzun bir arama olmalı.

Sigmund: Facebook'una tekrar bakıyorum. Çok güzelsin.

Bu bir Doctor Who atkısı mı? 4. Doktor'a bayılırım.

Sigmund: Senin gibi bir kızla evlenebilirim.

Sigmund: Umarım bu benim için çok ileri gitmemiştir. Senden gerçekten hoşlanıyorum.

Taylor?

Hayal kırıklığı içinde mısır gevreğine doğru inledi. Adama neden adını söylemişti ki? Olanlar buydu. Şimdi internete girdiği her yerde onu rahatsız ediyordu. Artık Facebook'u da elinde olduğuna göre, ona oradan mesajlar göndermeye başlayacağından hiç şüphesi yoktu. Kapana kısılmışlık hissi devam ediyordu.

Taylor mısır gevreğini bıraktı ve bir süre düşündükten sonra yazmaya başladı.

HaveAGoodTay: Geri dön. Ve Sig, arkadaş olduğumuzu biliyorsun ama bir ilişki aramıyorum. Sadece arkadaş kalamaz mıyız?

Dostlar mı?

Uzun bir duraklama oldu. Taylor dudağını ısırды, bunun onun kafayı yemesine neden olacağından ve gecenin geri kalanında intihar tehditleri alacağından ve onu hayır, kendini öldürmemesi gerektiğine ve evet, buna değdiğine ve lütfen kendine zarar vermemesine ikna etmeye çalışacağından endişeliydi. Bu son birkaç ay içinde pek çok kez olmuştu ve bunu düşünmek bile Taylor'ın Xanax reçetesine uzanmasına neden oluyordu.

Sigmund: Biliyorum. Çok sert konuşuyorum. Ben sadece . . .

Hayatımdaki tek iyi şey sensin.

HaveAGoodTay: Saçmalık! Oyun sende!

Sigmund: Hayır, sadece sen varsın.

HaveAGoodTay: Ve lonca.

Sigmund: Hepsi benden nefret ediyor. Ben sadece senin için buradayım.

HaveAGoodTay: Bu doğru değil. Ve gerçekten baskınlara geri dönmeliyiz!

O cevap vermeden önce ana sohbete şöyle yazdı: *Hey çocuklar! Geri döndüm. Hadi şu gösteriyi başlatalım.* Etrafındaki karakterler tezahürat ve dans sesleri çıkardı ve ardından herkes pozisyonunu alarak Patron. Baskın yapmak istiyorlardı ve lonca lideri olduğu için onlara baskında liderlik edecekti, lanet olsun.

Birisi ilk oku fırlattığı anda telefonu çaldı. Kahretsin. Üç kez çalmasına izin verdi, ekran patlamalarla aydınlanırken tuşlara basıyordu. Karakterinin cephaneliğini boşalttıktan sonra tıkladı. "Teknik destek, ben Taylor."

"Tay? Benim, Gretchen!"

"Oh, lanet olsun, hey, Gretchen. Şimdi iyi bir zaman değil." Çöp çeteleri odaya doluşmaya başladı ve Taylor karakterinin Etki Alanı büyüüne tıkladı.

"Tanrım, yine o lanet oyunu mu oynuyorsun?"

"Hangisi? Üç tanesini oynuyorum." Evet, oynamıştı. Şimdi Sigmund yüzünden her zaman *Excelsior oynuyormuş* gibi görünüyordu. Ugh.

"Şu şeyli ve ejderhalı olan. Her neyse. Hey, Cumartesi öğleden sonra inek benliğini bir kenara bırakmanı istiyorum."

Patron bir hasar kalkanıyla aydınlandı ve otomatik olarak kendi karakterinin kalkanına tıkladı. *Frene bas! diye seslendi* oyun içinde. Eğer patrona şu anda vururlarsa, yok olacaktı. Bir çaylak dışında herkes durakladı ve o da baskından sonra ona biraz koçluk yapmayı aklına not etti. Patronun adamı yere serişini ve adamın sıçrayışını izledi. İşte bu baskın liderini dinlemediğinde ne olduğuydu.

"Evet, Cumartesi günü bir arkadaşım gelecek ve senden gel takılalım. Şehirde yeni ve ona etrafı gösterecek birine ihtiyacı var."

Taylor inledi. "*İnsanlarla* arası iyi olan biri bunu yapamaz mı? Ben sadece video oyunlarında iyiyim." Patronun kalkanı düştü ve Taylor büyük harflerle *CHARGE* yazdı. Loncası ileri atıldı ve savaş yeniden başladı.

"Şey, mesele de bu. Greer şu anda Vegas'ta, Audrey'nin bebeği her an doğabilir, Edie Magnus'la bir tür kongre için şehir dışında, Chelsea'nin roller derby maçı var ve Bron'un da hayır işleri var. Elimde kalan tek nedime sensin. Gollum'un mağarasından çıkmayı sevmediğinin farkındayım ama kıymetlini iki saatliğine bırakıp misafirimle takılabilir misin? Lütfen?"

"Bir baskınım var," dedi otomatik olarak.

"Size önceden haber verirsem beni araya sıkıştırabileceğinizi söylemiştiniz! Bu önceden haber vermektir!"

Haklıydı, lanet olsun. Patron aşağı inerken ve ekranına altın yağarken bile Taylor iç çekti. Başarı.

Başardık, tatlım!

Eyvah, *tatlım*? Taylor klavyeden geri çekildi. Tatlım? "Biliyor musun, G? Bir daha düşündüm de, orada olacağım."

"Yaşasın! Pişman olmayacaksınız! Saat ikide benim evimde, tamam mı?"

"Orada olacağım. Hoşça kal, Gretchen!" Telefonu kapattı ve başka bir çağrı gelmeye başladı. Yeni aramayı açarken bile Sigmund'a bir mesaj yazdı.

HaveANiceTay: Cumartesi günü dışarı çıkmam lazım. Baskını yönetebilir misin?

İşte şimdi hafta sonum mahvoldu. Seninle geçirmeyi umuyordum.

Taylor dişlerini sıktı. Uzakta geçirecekleri bir gün her ikisi için de iyi gelecekti.

***

Öğleden sonra bilgisayarından ayrılmak onu tedirgin etse de, Taylor Cumartesi günü söz verdiği gibi Gretchen'ın evine gitti. Bütün sabah kendine moral konuşması yapmıştı: Bir günlüğüne dışarı çıkmak iyi olacaktı, lonca onsuz da iyi olacaktı ve küçük dairesinden birkaç saat uzaklaşmak işine yarayabilirdi.

Açıkçası, Sigmund'dan ve onun bütün hafta boyunca gönderip durduğu boğucu mesajlarından uzaklaşmak istiyordu. Eğer bilgisayardan uzakta birkaç saat geçiriyorsa, Sigmund sürekli cep telefonunu çaldırıyordu, çünkü telefon numarasını bulmayı başarmıştı. Eğer Facebook'a girerse, ona oradan mesajlar gönderiyordu. Ve tabii ki oyun içinde de sürekli olarak ne kadar güzel olduğuna, ondan ne kadar hoşlandığına ve birlikte vakit geçirebileceklerine dair küçük notlar gönderiyordu.

Oyun içinde tabii ki. Sigmund bir kez olsun yüz yüze görüşmeyi, telefonda konuşmayı ya da ona kişisel bilgilerini göndermeyi teklif etmedi. Elbette ilgilendiğinden değil. Ama belki gerçek bir telefonu olsaydı

konusarak onu nazikçe hayal kırıklığına uğratabilirdi. Bu tür şeylerde iyi olduğundan da değil. Ama bir şeyler denemesi gereken bir noktaya gelmişti. Herhangi bir şey.

Buchanan Malikanesi'ne giderken takside telefonu çaldı.

Sigmund: Sanırım bugün baskında tank olacağım.

Senin için sorun olur mu?

Sensiz baskın yapmamızdan nefret ediyorum. Aynı şey değil.

Sigmund: Baskında 20 kişi tamam mı? Yoksa 25 kişi olup gerçekten bir şeyleri öldürmeli miyiz? Bana haber ver.

Sigmund: Bana kızgın değilsin, değil mi? Tay?

Tanrım. Bana kızgın olsan buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Lütfen beni görmezden gelmediğini söyle, Taylor.

Sigmund: Eğer sen içinde olmazsan benim dünyam biter.

Midesi korkunç bir şekilde düğümlendi ve tekrar Xanax şişesine uzandı. Onu strese sokuyordu. Bu aptal oyunların eğlenceli bir zaman kaybı olması gerekiyordu, işinden on kat daha stresli hissettiren bir görev değil. Dün Sigmund Driza'nın Ateş Patronu'na baskın yapmak istediği için işe "hasta" olarak gelmişti. Rengarenk bir grupla gitmiş, zindanın dibinde yok olmuşlar ve sonra bütün günü çıldırarak geçirmişti. Birkaç kez onunla konuşmak zorunda kalmış ve işine konsantre olamamıştı. Bu ay üçüncü kez aramıştı ve patronunun mutlu olmadığını biliyordu.

Ama başka ne yapacağını bilmiyordu. Kaşlarını çatarak telefonunu açtı ve sonunda ona cevap verdi.

HaveANiceTay: Buradayım ama öğleden sonrayı burada geçirmeyeceğimi biliyorsun Sig. Beni burada tutamazsın. Bana mesaj atarsan. Cevap veremeyeceğim! Kızgın değilim, sadece meşgulüm.

Sigmund: Tamam. Vay be.

Sigmund: Öptüm.

Şaka yapıyorum. Sayılır.

İç geçirdim. Her türlü karışık mesajı gönderiyordu; eğer ona uzaktan aşkını ilan etmiyorsa, kendine zarar vermekle tehdit ediyor ya da oyunda onunla zaman geçirmesini talep ediyordu. Tam bir karmaşaydı ve Taylor'ın normalde hayata güneşli bakışı bile onun muhtaçlığı yüzünden batağa saplanıyordu.

Ama bir arkadaşına ihtiyacı *varsa* ve bu kadar uç noktadaysa, onun için orada olamazdı, *değil mi?* Bu korkunç derecede bencilce görünüyordu.

Sigmund: Bu baskın sensiz eğlenceli değil.

Meşgulüm ve konuşamam, bana mesaj atma lafi buraya kadarmış. Hemen ona uzakta olduğunu bildiren bir mesaj gönderdi ve ardından telefonunu sessize aldı.

Sadece birkaç saat onsuz idare etmek zorunda kalacaktı. Gözlerini kapadı ve araba koltuğuna yaslandı.

Buchanan Malikânesi'ne giden yolculuğun geri kalanı sakın geçti ve taksi şoförüne parasını ödeyip indiğinde Taylor'ın ruh hali düzelmişti. Öğleden sonra boyunca telefonunu kontrol etmedi. Zor yoldan huzur ve sessizlik. İş için nöbetçi olması gerekiyordu ama zaten hafta sonları teknik yardım hattını kimse aramazdı.

Buchanan Malikânesi büyük ve heybetliydi, eski tarz bir video oyunundan fırlamış büyük bir perili köşk gibiydi. İçerisi dışarıya kıyasla oldukça moderndi ve bu Taylor gibi bir inek için hayal kırıklığı yarattı ama oldu işte. Taşrada olmasına rağmen iyi bir kablosuz internet bağlantısı da vardı, yani bu da bir artıydı. Taylor sırt çantasını sırtına yerleştirdi ve telefonunu kot pantolonunun arka cebine sokarak kapıya doğru yürüdü. Kapı zilini çaldı ve ardından "Shave and a Haircut" şarkısı eşliğinde birkaç kez daha zili çaldı.

"Bu Taylor olmalı," diye bağırdı Gretchen kapının diğer tarafından. Taylor ayaklarının mermer döşemeye çarptığını duydu ve sonra kapı açıldı. Darmadağınık bir Gretchen belirdi, önünde bir önlük vardı, saçları dağınık bir şekilde düğümlenmişti. "Dostum, zili sadece bir kez çalman gerekiyor, biliyorsun."

"Biliyorum," dedi Taylor içeri girerken. "Uşağınız nerede?" "Ailevi bir acil durum. Ona hafta sonu izin almasını söyledim. Bizim gibi değil

Lanet kapıyı kendimiz açamayız, biliyorsun değil mi?" Kapıyı arkalarından kapattı ve yan koridoru işaret etti. "Fırında çöreklerim var, gelin biraz mutfakta takılın, tamam mı?"

"Çörek mi? Ne kadar da İngiliziz, patron!"

"Tanrım, Tay, bu hayatımda duyduğum en kötü aksan."

"*Doctor Who*'dan Billie Piper'ı yapıyorum."

"Bağırıyorsun." Gretchen yüzünü buruşturdu. "Billie'nin bütün gün boyunca Doktor'a bağırdığını sanmıyorum. Sesini yükseltmek seni daha İngiliz yapmaz, inek."

"Cheerio ve chop chop!"

"Tanrı aşkına, kes şunu."

Taylor kıkırdadı ve kollarını Gretchen'a doladı. Onu görmek çok güzeldi. Son zamanlarda *Excelsior*'la ilgili olmayan bir etkileşim kurmak. "Madem kibarca sordun, duracağım."

Gretchen sadece başını salladı, bir kolunu Taylor'ın beline doladı ve onu malikânenin uzun koridorlarından birine götürdü. "Bana neyin peşinde olduğunu söyle."

"Oh, sadece daha fazla teknik destek işi. Heyecan verici bir şey değil." "Sana teklif ettikleri terfiyi kabul ettin mi?" Taylor yüzünü buruşturdu. "Hayır, geri çevirdim."

"Ah, Tay! Neden?" Gretchen geri çekildi ve sallanan mutfak kapısını açarak kareli fayansları ve asılı tencere rafıyla büyüleyici, geniş bir mutfak ortaya çıkardı. Martha Stewart'ın pişirme simülasyonlarından fırlamış gibi görünüyordu.

"Şey ..." Taylor taburelerden birine oturdu ve dirseklerini malzemelerle dolu masanın üzerine koydu. Bir kase hamur uçtu ve Taylor bir biber değirmenini ve bir şişe zeytinyağını devirdi. "Oh, Tanrım!"

"Tay!" Gretchen bağırarak tezgâhtan yuvarlanan eşyaları yakaladı. "Nasıl bir felaket olduğunu unutmuşum. Hiçbir şeye dokunma!"

Taylor üzüntüyle kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kollarından birinin manşetinde çörek hamuru olduğunu görmezden geldi. "Özür dilerim."

Gretchen ona bıkkın bir bakış attı. "Ciddiyim. Bunca zaman sonra nasıl bu kadar sakar olabiliyorsun?"

"Büyü mü?" Taylor gülümsemesini parlak tuttu. Bazen dikkatini vermiyordu ve arkadaşları da bunu biliyordu. Dikkati kolayca dağılıyordu.

Gretchen başını salladı ve dökülen hamuru bir kâseye silip süpürdükten sonra hepsini lavaboya attı. "Daha çok voodoo laneti gibi. Yine de konuyu değiştirme. Neden terfiyi kabul etmedin? Biliyorum.

"Paraya her zaman sıkışksın."

Omuz silkti. Ne diyebilirdi ki? Lonca işlerinin -ve Sigmund'un muhtaçlığının- onu denetçi pozisyonunun gerektirdiği haftada fazladan saat çalışmaktan alıkoyduğunu mu? Bunun ev yerine ofiste çalışmak anlamına geldiğini ve fazla oyun oynayamayacağını mı?

Sigmund'un kontrolden çıkmasına neden olur mu? Son birkaç aydır çok sık aradığını ve ona bir işle ilgilenip ilgilenmediğini sormayı bıraktıklarını.

ve bir danışmanla konuşmaya ihtiyacı olup olmadığını sormaya başladı?
"Sadece ... doğru zaman gibi gelmedi."

"Yemin ederim, o oyuna bağımlı olduğun için, değil mi?" Gretchen ellerini kalçalarına koydu ve bir an için Taylor'ın annesine çok benzedi.
"Bir müdahale toplantısı mı düzenlememiz gerekiyor Tay?"

"Hayır, ben iyiyim." Sürekli oynamak Taylor'ın tercihi değildi. Ona kalsa, hesaplarını birkaç aylığına tatile sokar ve
İhtiyacı olan birkaç günü uzakta geçirmek istiyordu. Ama ne zaman denese Sigmund meselesi çirkinleşiyor ve suçluluk duygusu daha da artıyordu. Bu yüzden yalan söyledi, "Aslında azaltıyorum. Son zamanlarda işim çok yoğun."

"Seni anlıyorum," dedi Gretchen sempatik bir şekilde. Ellerini bir çift fırın eldiveninin içine soktu. "Konut piyasası son zamanlarda çılgın bir hal aldı ve Hunter'ın işleri patladı. Elbette kendisi doğrudan satış yapmıyor ama tüm ofisleri ayak uydurmak için koşuşturuyor ve bu da zavallı sevgilim için ekstra iş anlamına geliyor." Eldivenlerinden birini Taylor'a doğrulttu. "Ben çörekleri çıkarırken ve bir şekilde kendine zarar vermemeyi başarırken benim için şu limonu rendeleyebilir misin?"

"Elbette." Gretchen arkasını dönerken Taylor limonu aldı, yanlışlıkla yere düşürdü ve sonra onu almak için sandalyesinden kaydı. Limonu alıp ayağa kalkarken başını masaya çarptı. Tezgâhın alt tarafı. Yüzünü buruşturarak yerine döndü ve kafa derisini ovaladı. Hay aksi. "Keskin nesneler konusunda bana güvenmeniz gerektiğinden emin değilim."

"Rendeyi kullan, aptal." Gretchen üçgen şeklindeki bir tepsiyi fırından çıkıttı ve oda limonlu kek kokusuyla doldu. "Eğer bununla kendine zarar verirsen, bundan ben sorumlu değilim."

Taylor kutu rendesini nazikçe aldı ve bir tarafına limon sürmeye başladı. "Ee, düğün işleri nasıl gidiyor?"

"Korkunç. Greer benim planlayıcıım ve birkaç haftalığına Vegas'a babasının yanına gitmek için beni terk etti. Ben de diyorum ki, bu çok önemli bir zaman Greer! Pastaları ve her şeyi seçmem gerekiyor!" Gretchen başını salladı. "Trajik."

"Ah, doğru ya. Babası evleniyor, değil mi?" Taylor burnunu kırıştırdı. Greer tatlı, ağırbaşlı bir tipti ama babası ... şey, yaşlı ve kevaşeydi. Yine de bunu Greer'a karşı kullanmıyordu. Kızın ailesiyle ya da babasının işiyle pek ilgisi yoktu.

"Üçüzlere," diye onayladı Gretchen. Tencereyi yere bıraktı ve Taylor'a kaygılı bir bakış attı. "Aşktan falan bahsetmişken... görüştüğün biri var mı?"

"Tanrım, hayır." Düşüncesi bile kusma isteği uyandırıyor. Sigmund internette bir erkeğin kokusunu bile alsa fena halde çıldırırdı ve zaten evinden biriyle tanışacak kadar bile çıkmıyordu.

Gretchen Taylor'ın tepkisine şaşırılmış görünüyordu. "Çıkmak istemiyor musun?"

"Karışık bir durum." *İnternette, bilgisayarın başından kalkarsam kendine zarar vermekle tehdit eden bir adam var ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.*

"Şehri gezdirmeni istediğim arkadaşın var ya? Amerika'da yeni." Gözleri parlıyordu. "Ve çok ateşli, kızım, o yüzden ruj."

"Rujum mu?" Taylor yine limonunu düşürdü.

Gretchen yere düşen meyveyi almak için atladı ve sonra Taylor'ın elinden rendeyi aldı. "Evet, rujun. Biraz makyaj yap, saçını düzelt ve en iyi flört oyununu oyna. Çok çekici biri ve bence ondan hoşlanacaksın." Kaşlarını oynattı. "Bellissime'den."

"Şu Griffin denen adamın geldiği garip küçük ülke mi?" Gerçekten hoş ama biraz hödük olan Maylee ile tanışmıştı ve nişanlısının denizaşırı bir ülkeden gelen nişastalı bir aristokrat olduğunu öğrenince şaşırılmıştı.

"Aynısından! Şimdi, Hello Kitty sırt çantasından kurtulabilir miyiz?" Gretchen ona gülümsedi.

Taylor sırt çantasının askılarını sıkıca kavradı ve başını salladı. "Sırt çantamı seviyorum."

"Sekiz yaşındakilerin hepsinin bir tane var. Ve o eşarp. Atkıyı atmamız lazım. Yaz geldi."

"Bu dördüncü Doktor'un atkısı!"

"İşte bu yüzden bundan kurtulmamız gerekiyor. O senin ne kadar sevimli olduğunu görene kadar ucube bayrağını dalgalandırmanı istemiyorum." Taylor'ın yanağını çimdikledi ve sonra eşarpını çekiştirdi.

Taylor'ın elleri çok sevdiği atkısına gitti. O bir inekti ve bununla hiçbir sorunu yoktu. Pek çok seksi erkek ineklerden hoşlanırdı. Yani henüz hiçbirisiyle tanışmamıştı ama bu onların var olmadığı anlamına gelmiyordu. "Adamla sadece birkaç saat takılacağımı ve ona metroyu nasıl bulacağını falan göstereceğimi sanıyordum. Bu bir *randevu* mu?"

"Pek sayılmaz mı? Ama inanın bana o çok ateşli bir güzel ve onun sportif kışından dörtte bir zıplayabilirsiniz, bu yüzden ateşli görünmek istersiniz,

Tamam mı?"

"Tamam." Taylor zihninde seksi bir adamın kabarık poposuna çeyreklik fırlattığını canlandırdı, sonra kafasını sallayarak bu görüntüden kurtuldu. "Ama şöyle bir şey var. Ben genelde o erkeklerin hoşlanacağı türden bir kız değilim, bu yüzden muhtemelen onun rehberi olsam daha iyi olacak."

"Makyaj," diye bağırdı Gretchen. "Yanında getirdin mi getirmedi mi?"

"Sırt çantamda biraz bulunduruyorum." Gretchen'in otoriter ses tonu karşısında irkildi. "Yakında buraya gelecek mi?"

Gretchen döndü ve duvardaki saate baktı. "Her an burada olabilir. Acele etmelisin."

Eek. Öğleden sonrasını süper seksi bir adamla mı geçirecekti? Belli belirsiz bir heyecan yerine, sadece korku hissetti. Sigmund öğrenirse çılgına dönecekti. Tanrım, Sigmund'un öğrenmesi neden umurundaydı ki? İşte bu kadar berbat durumdaydı. Ugh. Bar taburesinden kaydı.

"Tazelenmek için ödünç alabileceğim bir banyonuz var mı?"

"Koridordan sağa doğru git. Soldaki ilk tuvaleti kullanmayın çünkü kapısı sıkışıyor. Soldaki ikinciği kullan."

Koridorda birden fazla banyo mu vardı? Tanrım. "Sağ, sol, sağ."

"Sağ, sol, sol," diye düzeltti Gretchen ve ellerini havluyula sildi.

Tam o sırada kapı zili çaldı, gürültülü bir çan sesi mutfakta yankılandı. Gözleri parladı. "Oh, bu o olmalı! Scoot!"

"Kayıyorum," dedi Taylor ve Gretchen ters yönde hareket ederken bile koridora doğru yöneldi. Pekâlâ. Bir banyo bulacak, yorgun görünmemek için biraz rimel sürecektir ve seksi bir adama şehri gezdirecekti. Bunu yapabilirdi. Eğlenceli bile olabilirdi. Onun tipi olmayacağını biliyordu ama bu sorun değildi. Gerçeği söylemek gerekirse, kendisi de *Criminal Minds*'daki adam ya da Joseph Gordon-Levitt gibi ateşli akademisyenleri tercih ederdi. İri yarı bir adam muhtemelen bir erkeksiydi ve bu ona göre değildi.

Ama Gretchen'i memnun etmek için makyaj yapmıştı. Etrafındaki herkesin mutlu olmasını umutsuzca istiyordu ve Taylor uzun zamandır Gretchen'in sinsî çöpçatanlık zekası. Genelde başarısızlıkla sonuçlanırdı ama bu Gretchen'i denemekten alıkoymazdı.

Gretchen'in ona gösterdiği koridor sonsuz gibi görünüyordu ve bir dizi kapalı kapı vardı. Aman Tanrım. Buranın kaç odası vardı acaba? Merakla Google'da aramak için telefonunu cebinden çıkardı ve sonra

ekran kilidini açmadan durdu. Bakmamalıydı; Sigmund ona mesaj atıyorsa yine endişelenecek ve korkacaktı.

Ama bir göz atmaktan zarar gelmezdi, değil mi? Sadece baskının nasıl gittiğini görmek için? Ve eğer ondan hiçbir şey görmezse, bu şimdiye kadarki en iyi şey olurdu, değil mi? Öğleden sonranın tadını huzur içinde çıkarabilirdi.

Bekleme, sabır ve bunun gibi konularda berbat olduğu için Taylor ekran kilidini açmak için sağa kaydırdı ve telefonuna baktı.

Ekranında bir düzine mesaj belirdi ve Taylor'ın kalbi sıkıştı. Mesajları okuyarak yavaşça ilerledi.

Baskın başlamak üzere.

Sigmund: Daphine ve LittleJohn gelmedi. Bir tank ve bir şifacı eksik. Bu çok saçma.

Sigmund: Bu pisliklerin gelmediğine inanamıyorum. Çünkü burada değilsin!

Sigmund: Benden nefret ediyor olmalılar.

Sigmund: Neden herkes benden nefret ediyor? Sigmund: Sen hariç herkes.

Çok çabalıyorum Taylor, gerçekten.

Keşke şu an burada olsaydın. Gitmenden nefret ediyorum.

Sigmund: Sadece oturumu kapatıp bir deliğe girmek istiyorum. Sigmund: Ya da hayattan tamamen kopmak.

Oh, Tanrım. Cevap vermeli miydi? Onu görmezden mi gelmeliydi? Ona müsait olmayacağını söylemişti ama o hâlâ deli gibi mesaj atıyordu. Ne yapmalıydı? Ruh halini düzeltmek için ona neşeli bir not mu göndermeliydi? Ama o zaman ona olanak sağlamış olurdu, değil mi?

Dikkati dağılmış olan Taylor banyoya girdi ve kapıyı arkasından tokatlayarak kapattı. İleri doğru bir adım attı.

-Ve neredeyse boğuluyordu. Eşarbi kapıya sıkışmıştı. Lanet olsun. Döndü ve sertçe çekti. Hâlâ sıkışmıştı. Hayal kırıklığıyla iç çekerek telefonunu banyo tezgahına bıraktı ve kapıyı açtı.

Ya da denedi.

Kapı kolu hareket etti ama kapının kendisi yerinden kımıldamadı. Eşarbi kapı pervazında asılı kalmış, sıkıca yapışmıştı ve kapının kendisi de hareket etmek istemiyor gibiydi.

Uh-oh. Gretchen sol taraftaki tuvaleti mi yoksa sağ taraftaki tuvaleti mi söylemişti?

Oh, Tanrım. Taylor kendini banyoya kilitlediğinden ve seksi adamın az önce ortaya çıktığından oldukça emindi. Bu gün daha kötü olabilir miydi?

Taylor telefonuna tedirgin bir bakış atarak onu tekrar eline aldı.

Sigmund: Keşke ölmüş olsaydım. Burada olup olmamam
kimsenin umurunda değil. Baskına bile gelmeyecekler. :(

Yeaaaah. Evrene meydan okumamalıydı. Bu gün daha da kötüleşebilirdi.
Cesaretini kabul edip taşmaya falan başlarsa diye tuvaletten uzaklaştı.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Loch yürüyüş yolunda ilerlerken görkemli malikâneyi inceledi. Yanında korumaları ya da en azından bir arkadaşı olmadan birinin evine gitmek biraz garip hissettiriyordu. Gerçi Amerika'da geçirdiği birkaç günden sonra, Avrupa'nın çoğunda Önemli Biri olsa da, burada sıradan bir adam olduğu açıktı.

Aslında oldukça güzeldi. Sessizdi. Sakinleştirici. Buna alışabilirdi.

Kapının zilini çaldı, evin dışı eski moda görünse de kapının yeni olduğunu fark etti ve içinin de modern olduğuna bahse girdi. Beş yüz yıllık bir malikanede büyümüştü.

Alçak tavanları, çatı akıntıları ve ev hayaletleri ile dolu bir evdi. Ailesi öldükten sonra evi satmış ve bundan hiç pişman olmamıştı. Böyle bir yerin bakımını yapmak istememişti. Yaşam tarzına uymuyordu. Şehir merkezinde bir otelde süiti vardı ama belki New York'ta kaldığı süre içinde kendine bir daire tutmayı düşünebilirdi. Modern bir şey. Bu fikir hoşuna gitmişti. Belki yerel barlardan birinin üstünde bir yer, gerçi henüz pek görmemişti-

Kapı açıldı ve düşüncelerini böldü. Onu gülen bir kızıl karşıladı. "Aman Tanrım, seni orada neyle besliyorlar?" Onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sen Loch olmalısın. Tanrım, internet sana *haksızlık* ediyor."

Güldü ve elini uzattı. "Loch delle Scogliere, Griffin'in kuzeni. Beklediğim söylendi?"

"Evet! İçeri gel." Heyecanla elini salladı, onun uzattığı eli görmezden geldi. "Ben Gretchen, müstakbel gelin. Nişanlım Hunter'ın işi yakında bitecek ve tur rehberiniz de buralarda olacak. bir yerde." Adam içeri girerken kapıyı arkasından kapattı.

"Tanıştığımızıza memnun oldum," dedi Loch ona. Biraz telaşlı olmasa da yeterince iyi görünüyordu. "Kuzen Griffin hâlâ denizaşırı ülkelerde sanırım?"

"Evet! Görünüşe göre onu ve Maylee'yi özlemişsin. Ayrılıyordun Bellissime ve gidiyorlardı. Gece geçen gemiler falan. Ona merhaba demek için kalmadığına şaşırdım."

O zaman politik çalkantılardan haberi yok muydu? O zaman bu iyiydi. Bu, yayılma şansı bulamadan önünün kesildiği anlamına geliyordu. "Burada ilgilenmem gereken işler vardı. Diplomatik ziyaretler falan."

"Kulağa sıkıcı geliyor."

Güldü. "Olabilir, gerçekten."

"Maylee ile tanıştın mı?"

Loch diplomatik davranmayı tercih ederek, "Duymadım," dedi. "Tuhaf biri olduğunu duydum."

Gretchen, "O bir hödük," dedi ve ardından ekledi, "Ama sevimli bir hödük. O ve Griffin birbirlerine çok yaklaşıyorlar."

Bu kesinlikle onun paylaşmadığı bir fikirdi. Kuzeninin tuhaf nişanlısını duymuş ve böylesine eğitimsiz ve tamamen sıradan bir kadının zengin ve unvanlı kuzeniyle evleneceği düşüncesi onu biraz dehşete düşürmüştü. Griffin'in nişanı ve kuzeni Alex'in yeni aktörle evlenmesi, aile ağacının seyrelmesi gibi-

Oh, saçmalık. Şimdi sesi isyancılar gibi çıkıyordu. Boğazını temizledi. "Eminim oldukça sevimlidir."

Gretchen bir koridora baktı ve sonra gözlerini biraz daha açarak ona döndü. Yüzünde yoğun bir ilgi ifadesi vardı. "Peki ne yapmaktan hoşlanıyorsun Loch? Bilgisayarlarla ilgilenir misin?"

"Pek sayılmaz."

"Video oyunları mı?"

"Ben ellerimle yapabileceğim sporları tercih ederim." Ellerini bir top tutuyormuş gibi havaya kaldırdı. "Kriket, rugby, futbol. Bellissime polo takımının kaptanıyım ve koşmaktan hoşlanıyorum. Fiziksel şeyler. Büyük bir hayranı değilim bilgisayarlar ve benzerleri."

"Oh." Bu cevap karşısında oldukça hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "O zaman belki de cevap spor oyunlarıdır."

"Pardon?"

"Hiçbir şey." Gülümsemesi geri döndü ve parmaklarını şıklattı. "Tabii şu İngiliz bilimkurgu dizilerinin büyük bir hayranı değilsen?"

Ona boş bir bakış attı.

"Evet, bu karanlıkta bir bıçaktı. Sorun değil." Ellerini önünde sıkıca kavuşturdu. "Ortak bir zemin bulacağız."

"... için ortak zemin... ?"

"Boş ver." Garip bir an bekledi ve sonra etrafına bakındı. "Aman Tanrım. Taylor'ın nereye gittiğini bilmiyorum. Hemen döneceğini söylemişti."

Bu isme aşına değildi. "Ve Taylor ... .. ?"

Gretchen ona son derece aşına olduğu bir bakışla gülümsedi -Çöpçatan anne bakışı. "O benim nedimelerimden biri ve sana şehri gezdirmeyi kabul etti, yeni çocuk! Ne kadar tatlı, değil mi?"

"Büyüleyici." Alaycılığını sesinden uzak tutmayı başardı. Harika. Yeni ev sahibesi ona kadınları fırlatacaktı, değil mi? O mu? Bu tür karışıklıklardan kaçınmakta ustaydı. Bekârlığını seviyordu, çok teşekkür ederim.

Gretchen kaşlarını çatarak çevresine baktı, sonra omuz silkti. Onun kolunu okşadı. "Neden sen burada beklemiyorsun, ben de nişanlımı getireyim? Oturup güzel bir limonlu çörek ve çay içeriz. Senin için taze yaptım."

Ona başıyla selam verdi ve kızın aceleyle merdivenleri çıkmasını izledi. Nedimelerinden biriyle çöpçatanlık seansı mı? Daveti aldığıında bundan şüphelenmiş olmalıydı. Ve bir misafir olarak onları geri çeviremezdi, değil mi? Umarım refakatçisi katlanılabilir biri olurdu. Zihninde onun hoşlanacağını düşündükleri kadın tipini canlandırmaya çalıştı. Büyük sarı saçları ve daha da büyük, ahem, varlıkları olan birini hayal etti. Amerikalılar işleri yarım yamalak yapıyor gibi görünmüyordu.

İtalyan derisi makosen ayakkabılarından birini kaldırdı ve altına yapışmış sakızı fark etti. İğrençti. New York'a alışmak ciddi anlamda zaman alıyordu; pastoral küçük ülkesine kıyasla her şey kirli ve kalabalıktı. Ve nereye giderse gitsin hafif bir koku vardı. Loch ürperdi ve ayakkabısını çıkardı. İhtiyacı vardı silmek için mendil ya da başka bir şey. Normalde bunu bir hizmetkârına yaptırırdı ama hizmetkârları Bellissime'e geri dönmüştü çünkü "gizli" olması gerekiyordu. Gizli olmak için çok uygunsuz bir zamandı.

Loch etrafına bakındı ve çöp sepeti ya da benzeri bir şey görmedi. Odada, eğer bir şey yaparsa mahvetmekten santimetrelerce uzak olduğu güzel bir halı vardı.

bir adım daha attı. Etrafta hiç hizmetçi de yoktu. Pekâlâ, o zaman erkek gibi davranıp bu işi kendi başına halletmesi gerekecekti. Bir koridora yöneldi, pis

Elinde ayakkabısı, tuvalet arıyor.

Döndüğü ilk koridorda ilginç bir şey bulamadı ama mutfaktan çıkınca tuvalete benzeyen bir yer gördü. Mükemmeldi. Oraya doğru yöneldi.-Koridorun sonundaki kapalı bir kapı şiddetle tıkırdayınca durdu.

Bu da neydi böyle? Odaya sıkışmış bir hizmetçi mi? Gözlerini kıstı ve kapıyı inceledi. Kapının pervazından dışarı sarkan çirkin bir kumaş parçası var gibiydi. Dönüp ona doğru yöneldi, merakı giderek artıyordu. ve kapı tekrar tıkırdadı.

Artık daha yakın olduğu için hafif mırıldanmalar duyabiliyordu.

". . . Aptal. Keşke kokuşmuş bir sanal güvertem ya da lanet bir TARDIS'im olsaydı. Eminim Doctor Who lanet TARDIS'te hiç sıkışıp kalmaz." Kapı bir kez daha şiddetle sarsıldı, sonra bir duraklama oldu. "Aptal olma Tay. Doktor sıçmaz. O bir zaman lordu. Onlar bağırsak hareketlerine ihtiyaç duymayan evrimleşmiş yaşam formları."

Tamam. "Orada her şey yolunda mı?"

Kapı tekrar sallandı ve sonra kişi bir kez daha konuştu. "Işınla beni Scotty. Burada akıllı bir yaşam yok."

Doğru. Çılgın bir hizmetçi. "Scotty adında birini mi Scotty adında birini mi arıyorsunuz?"

Bir duraklama. "Bu bir Trek-izm." "Pardon?"

"Trekkie'ler arasında yaygın bir söz mü?" Kapı tokmağı döndü. "Star Trek filmlerini hiç izlemedin mi? TV şovlarını? Çizgi filmini?"

"Korkarım ki hayır." Neden bunlardan birini izlesin ki?

"Oh. Dostum, bu çok garip." Kadının sesi şüpheci geliyordu. "Gretchen'la çalışanlarını eğitmesi ya da televizyon izleyebilmeleri için onlara bir gün izin vermesi konusunda konuşmam gerekiyor. Zavallılar muhtemelen sadece *Downton Abbey* ya da onun gibi bir saçmalık izliyorlardır. Double-yew-tee-eff."

İradesi dışında Loch'un ağzı hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Pek hayranı değiliz, değil mi?"

"Kusura bakmayın. İngiliz halkınız alınmasın ama hayır. Tam bir uyuşukluk."

Loch homurdandı. Adamın aksanı da en az onunki kadar İngiliz aksanıydı.

"Her neyse. Bana haftanın her günü biraz eski güzel bilim kurgu verin." Kapı tokmağı tekrar döndü. "Ya da fantezi. Fantezilerden bahsetmişken, bir gün bu banyodan kaçabileceğim bir fantezim var, ama sıkışmış gibiyim."

Kıkırdadı. "O zaman sana yardım edeyim mi?" "Bu çok iyi olur."

Rahatsız edici ayakkabısını bir kenara bıraktı ve kapıyı inceledi. Ahşap eskiydi ve muhtemelen nem ve çökme nedeniyle kapının üstten ve alttan eğildiği yerleri görebiliyordu. Eski malikânesinde de böyle olmuştu. Kapıyı açmaya zorlamanın genellikle bir hilesi vardı ama çerçeve ile kapı arasına sıkışmış çirkin kumaş parçası sorun yaratabilirdi. "Bu kumaş parçasını kesmeniz gerekebilir-"

Diğer taraftan onun nefes nefese kaldığını duyabiliyordu. "Siktir et şu sesi! Bu dördüncü Doktor'un atkısı!"

Doğru. "Pekala, o zaman. Geri çekilin." "Bekle! Eşarbımı çıkarayım!"

Bekledi ve beklerken küçük, boğuk bir ses duydu. Uh-oh. "Orada her şey yolunda mı?"

Diğer taraftaki kadın öksürdü. "Evet. Sadece ... bağlı olduğumu unutmuşum. Şimdi iyiyim."

"Pekala. Kapıdan uzaklaşın." Geriye doğru bir adım attı. "Ve eğer kapı pervazını kırarsam, ev sahibeme özürlerimi ilet, olur mu?"

"Eep!"

Loch omzunu dikleştirdi, kapıya baktı ve sonra vücudunu kapıya doğru savurdu. Tahta sertçe sarsıldı ama diğer taraftaki kadın ciyaklarsa da olduğu yerde kaldı. Ağırlığını kapıya ikinci kez çarpması Yine de hile yaptı ve kapı açıldı ve Loch içeri girdi.

Tuvalet darmadağınktı. Tezgâhın her yerinde su vardı, sabun dökülmüştü, eşarp bacaklarına dolanıyor gibiydi ve halının üzerine yayılmış genç bir kadın vardı, bacaklarını açmış ve başını ayaklı küvetin dudağına dayamıştı.

Patlama. Koşarak onun yanına gitti. "İyi misin?"

İnledi ve bir eliyle başının arkasını ovuşturdu. "Kamyonun numarasını alan oldu mu?"

"Sana kapıdan geri çekilmeni söylemiştim."

"Evet, ama sonra bu tarafı çekerek yardım edebileceğimi düşündüm. Bu muhtemelen kötü bir fikirdi." Başının arkasını ovuşturdu ve ona yardım etmesine izin verdi

halının üzerine oturdu. "Lanet olası başım beni öldürüyor."

Çekmesine yardım etmek mi? Bu hayatında duyduğu en aptalca şeydi ama Loch bu düşünceyi kendine sakladı.

Onun kafasına bakması gerekirdi, gerçekten bakmalıydı. Ama kadının beyaz bir gömlek giydiğini ve gömleğin tamamen ıslanıp vücuduna yapıştığını fark etmeden edemedi. Islak kumaşın arasından soluk bir sutyenin ana hatlarını, iki muhteşem, biçimli göğsü ve dikkat çekmek için yalvaran minik, dik meme uçlarını görebiliyordu.

"Sormaktan nefret ediyorum," diye mırıldandı Loch, onun ayağa kalkmasına yardım ederken. "Ama neden sırlıslıklamsın?" Kendisi de söylediye, oldukça muhteşem bir şekilde ıslaktı. Yeterince tatlıydı, yüzü yuvarlak ve tatlıydı, ama o göğüsler tüm dikkatini çekiyordu ve haklı olarak. Muhteşemlerdi ve sırlıslık giysileri onları tamamen ortaya çıkarmıştı.

"Ah." Kalın kirpiklerle çevrili iri gri gözlerini kırıştırtarak ona baktı. Sonra gömleğine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Burada bir sebep."

"Anlat." Yakındaki askıdan bir havlu aldı ve o muhteşem göğüsleri örtmek utanç verici olsa da ona uzattı.

Havluyu hemen yere düşürdü, almak için eğildi ve başını tezgâha çarptı. "Ow!"

Yüce Tanrım. "Kıpırdama. Şunu alayım." Adam havluyu almak için eğildi ve eğilirken kadın öne doğru eğildi ve meme uçlarından biri adamın koluna sürtündü. Adamın siki tepki olarak sertleşti. Bir kadını yatağa atmayalı uzun zaman olmuştu ve vücudu bu tuhaf ama çekici kıza kesinlikle olumlu tepki veriyordu.

"Özür dilerim," dedi alnını ovuşturarak. "Sanırım biraz sakar olduğumu belirtmeliyim."

Biraz muhtemelen yetersiz bir ifadeydi. "Pekala. Oturmak ister misin?"

"Hayır." Birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Eşarbım iyi mi? Kesmek zorunda değildin, değil mi?"

Bunu yapmak için acelesi yokmuş gibi görüldüğünden, havluyu omuzlarına örttü ve garip bir şekilde ona karşı koruyucu hissetti. "Eşarbın iyi durumda. Neden ıslaksın?"

"Ben mi? Oh." Dudağını ısırды ve ona mahcup bir bakış attı. "İnternette sıkışmış bir kapıya sabun ve su kullanmanız gerektiğini okuyordum ve ben de

Bunu denedim ama kapıdan çok üzerime bulaştı." Ağzı düzleşti. "Sonra temizlemeye çalıştım ve daha da büyük bir pislik yaptım. Burada kullandıkları sabun düpedüz kaygan."

"Sabun hakkında bunu duymuştum," dedi kuru bir sesle. "Belki de işvereninize daha az kaygan sabun alması için bir şeyler söylemelisiniz." Gretchen'a çalışanına ince beyaz bir tişört giydirdiği için teşekkür etmeliydi, gerçi kot pantolon onu şaşırtıyordu. Tipik bir hizmetçi üniformasına benzemiyordu.

"İşverenim mi?" Kıkırdadı. "Teknik destek işindeyim. İşverenim sabun hakkında hiçbir şey bilmiyor."

Ah. Farkına vardı. "Taylor?" "Adımı nereden biliyorsun?"

"Çılgınca bir tahmin." Kendini ona sırtırtırken buldu. "Benim adım Loch. Sanırım birlikte vakit geçiriyor olmamız gerekiyor." Dehşete kapılmalıydı, gerçekten kapılmalıydı. Kadın açıkça bir ... ama muhteşem göğüsleri ve oldukça güzel gözleri olan bir kadındı. Bahse girerim onun aynı derecede güzel olan başka yönleri de vardı ve onları görmek için sabırsızlanıyordu.

O güzel gözler yüzünde sabitlendi ve sonra göğsünden aşağı indi ve sonra bacaklarını gezdi. "*Mamma mia*. Avrupa'da sizi neyle besliyorlar?"

Dudakları eğlenerek seğirdi. "Keçi peyniri ve baget mi?"

"Kahretsin," diye nefes aldı. Bakışları adamın yüzüne gitti ve sonra tekrar vücuduna indi. "Çok fazla keçi peyniri yiyorsun o zaman. Thor gibisin. Yani mitolojideki değil, Marvel Comics'teki. Ateşli sarışın Chris Hemsworth. Gerçi bence sen kesinlikle *Karanlık Dünya Thor'undan çok Yenilmezler Thor'u* gibisin."

"Ne?"

"Hiçbir şey." Gözlerini tekrar hızla kırıştırdı ve adamın göğsüne baktı.

"Kesinlikle
Avengers Thor."

Güldü. Pekâlâ, eğer üzerine bir kadın fırlatılacaksa, en azından kadın eğlenceliydi. "Kafanı sandığından daha sert çarptığını düşünmeye başlıyorum."

"Yok, ben hep böyleyimdir." Ona özür dileyen bir gülümseme verdi ve sonra kapıyı işaret etti. "Oyunbozanlık etmek istemem ama o şey tekrar kapanırsa ve ikimiz de bu tarafta olursak muhtemelen kötü olur."

"Pekâlâ. O zaman gidip ev sahibemizi bulalım mı?"

"Oh, Tanrım, evet. Gretchen muhtemelen paha biçilmez vazoları falan yok etmekle meşgul olduğumdan endişeleniyordur."

Bunu görebiliyordu. Loch ona kolunu uzattı, çünkü hala bacaklarının üzerinde biraz dengesiz görünüyordu. Ayrıca, kafasını iki kez çarpmıştı.

Adamın kolunu kavradı ve sonra sinsice kaslarını sıktı. "Oh, adamım." Ve buna da gülmekten kendini alamadı.

"Bir ayakkabının eksik olduğunu fark ettin mi?" diye sordu banyodan çıkarken.

"Ah. Doğru. Üzerinde sakız var ve sakız çiğneyecek bir hizmetçi bulamadım.

benim için hallet." Kadının kolunu bıraktı ve makosen ayakkabısını kaparak ilerledi.

"Senin için getirmemi ister misin? En azından bunu yapabilirim," dedi. "Gerçekten sanmıyorum-"

Çok geç kalmıştı. Ayakkabıyı adamın elinden aldı ve hemen parmaklarına sakız bulaştı. Adam onun küçük, sevimli burnunun kırılmasını ve sakızı çıkarmaya çalışırken parmaklarına daha fazla bulaşmasını izledi.

"Banyoya dönüp bundan kurtulsam iyi olacak," dedi belli belirsiz.

"Bana bir iyilik yap ve kapıyı kapatma."

***

Aman Tanrım, Gretchen ona Adonis'i ayarlamaya çalışıyordu. Arkadaşına teşekkür mü etse yoksa lanet mi etse bilemedi. Adonis, Taylor'ın liginde değildi. O daha çok inek-yardımcı-romantik-ilgi türünden bir kızdı. Onun tipi Thor'dan çok Örümcek Adam'dı.

Bu adam mı? Kesinlikle tanrı gibiydi.

Gretchen'la birlikte malikânenin lüks çalışma odalarından birinde otururlarken ona bakmaktan kendini alamadı. Adamın elinde bir fincan kahve vardı ve elleri ne kadar da büyüktü. Kocaman, bronzlaşmış ve büyük parmaklı. Muhtemelen *Excelsior*'da düğmeleri çevirmekte pek iyi olamazdı çünkü

Oyunun ekrandaki düğmeleri birbirine yakındı ve daha küçük parmaklar için daha uygundu. Ama kimin umurundaydı ki? Bunlar harika, güzel ellerdi.

Saçları da inanılmazdı. Mavimsi renkteydi, kalın ve dalgalıydı ve gömleğinin yakasına değiyordu. Onun için işe yaramamalıydı ve eğer saçları ince olsaydı, sadece tel tel görünürdü. Bu haliyle tam bir film yıldızına benziyordu. Beyni ona *Thor*'u hatırlattı. Kesinlikle *Thor*'a benziyordu. Ayrıca uzun boylu ve yapılıydı ve aman Tanrım, hayatında daha önce hiç görmediği bir erkeğe benziyordu. Buna bir de aksanındaki seksi tını eklenince? Eğer sorarsa Batman külotunu çıkaracağından oldukça emindi.

Tabii ki sormayacaktı. Banyoda sıkışıp kaldığı ve üzerine su döktüğü için zaten kendini iyice küçük düşürmüştü. Aptal gibi görünüyordu ve o da kibar davranıyor, ilgileniyormuş gibi yapıyordu.

Gretchen düğün hakkında konuşup duruyordu. Yanındaki nişanlısı Hunter, sanki orada değil de başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi son derece rahatsız görünüyordu. Taylor, Hunter'la birbirlerine çok benzediklerine karar verdi. Sadece *insan gibi* insanlar değillerdi. Hunter Gretchen'ı umutsuzca seviyordu ama Tay onun dünyanın geri kalanından kaçabileceğinden ve bunu umursamayacağından şüpheleniyordu.

Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu.

"Şey," dedi Gretchen, Taylor'a bir bakış atarak. "Arkadaşımdan sana şehri gezdirmesini isteyecektim ama uygun giyindiğinden emin değilim."

Taylor gömleğine baktı. Düz gömleğini (atkısıyla en iyi uyum sağlayan) yanında taşıdığı yedek gömlekle değiştirmişti. "Bunun nesi var böyle?"

"Bu bir Yıldız Filosu üniforması değil mi?"

"Şey, evet. Ne zaman bir Trekkie kalabalığı olacağını asla bilemezsiniz. Hazırlıklı olmayı seviyorum."

Gretchen başını salladı. "Bazen çok tuhaf oluyorsun Tay."

"Bence iyi görünüyor," dedi Loch. "Ve bana şehri gezdirmek için zaman ayırırsan çok memnun olurum Taylor." Ona baktı. O muhteşem kara gözleri görünce bir kitap kahramanı gibi bayılmak istedi. Cidden, o kadar yakışıklıydı. Bu onun kafasını karıştırıyordu.

"Tanrım, bilmiyorum," dedi Taylor. Telefonu arka cebinde titriyordu, bu da mesajların geldiğinin ve muhtemelen mutlu mesajlar olmadıklarının işaretiydi. "Bir an önce daireme dönmeliyim."

Gretchen ona *delirmişsin* gibi bakıyordu. "Senin oyununu oynamak için mi?" "Oyun mu?" Loch canlandı. "Spor mu yapıyorsun?"

"Um . . . MMORPG oynuyorum." Taylor parlak bir şekilde gülümsedi. "Takımlar falan olduğu için neredeyse bir spor gibi."

"Bir MM-ne?" Loch'un gözleri büyüdü.

"MMORPG," diye tekrarladı Taylor. Tanrım, bu adam yakışıklıydı ama bir kayanın altında mı yaşıyordu? "Devasa çok oyunculu çevrimiçi rol yapma oyunu. Ve bugün eve döndüğümde bir baskına liderlik ediyor olmalıyım."

"Bu bekleyebilir, değil mi?" Gretchen Loch'u işaret etti. "Ona biraz etrafı gösterebilirsin, değil mi? Onu her zamanki mekanlarınızdan birkaçına götürürsünüz? Bir şeyler atıştırırsınız?"

"Şey ..." Taylor tırnağını ısırdı ve telefonunu çıkardı. Sigmund'dan gelen bir duvar dolusu mesaj geçti ve Taylor'ın midesi bulandı. Yukarı baktı. Loch onu izliyordu ve Taylor onun bakışlarına karşılık verdiğinde ona yavaşça gülümsedi. Tanrım, adamın gamzeleri vardı.

Thor'un bile gamzeleri yoktu. "Belki bir süreliğine," dedi Taylor.

"O zaman keşfe çikalım mı?" Loch ayağa kalktı ve Taylor'a sırtıttı. Sigmund'la ilgili olmadığı sürece, oyundaydı. "Hadi gidelim."

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Şehre girdikleri anda Taylor kendini garip hissetti. Çoğu zaman insanlar hakkında oldukça bilgisiz olma eğilimindeydi, ama o bile sokaktaki kadınlardan tuhaf bakışlar aldığını biliyordu. Onu Loch'la birlikte görmüşlerdi, Trek tişörtünü gördü ve ikisini bir araya getiremedi. Tamam o zaman, ayarlama zamanı.

Gretchen onu en sevdiği yerlere götürmesini söylemişti. Taylor da onu önce en sevdiği çizgi roman dükkanına götürdü. Superheroes, Dice & More sadece

şehir merkezinde bir dükkanın küçük bir deliği, ama arkadaş canlısıydı. Oradaki herkesi tanıyordu ve harikaydılar. Loch'un bir şeyler yapmasına yardım etmek için daha iyi bir yer olabilir miydi?

. . . ve kendine yeni bir tişört almak için mi? Dükkânın pencereleri eski, soluk çizgi roman posterleriyle kaplıydı ve Loch'un kafası karışmış gibi görüldüğünde ona güven verdi. "Sadece bir mola," dedi ona. "Sonra bir şeyler atıştırıp High Line'ı keşfedeceğiz. Tabii bir müzeye falan gitmek istemiyorsan?"

"High Line iyi." Dükkâna girdi ve çoğunlukla çıplak süper kahramanların biblo ve heykelciklerinden oluşan bir masaya baktı.

"Büyük bir okur musun?" diye sordu ona, dar dükkânda dolambaçlı yollardan tişört rafına doğru ilerlerken. Siyah tişörtlerin çoğu erkek bedeniydi ama en son geldiğinde bir bebek tişörtü gördüğünden emindi. Rafı buldu ve gömlekleri karıştırmaya başladı. Kaptan Amerika, Kaptan Amerika. . . Thor. Bu ironi onu etkiledi ve gömleği kaptı.

"Pek iyi bir okuyucu değilim, hayır." Adam ona gülümsedi ve kadın gamzelerinin parıltısı karşısında dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. "Bunu bana karşı kullanmayacaksın, değil mi?"

"Tanrım, hayır." Kadın tekrar ona gülümsedi. Adam ona her

gölümsediğinde ödüllendirilmiş gibi hissediyordu. "Ben de son zamanlarda pek kitap okumadım. Çok fazla

devam ediyor." Katil Bill'in Andrew ile konuştuğu kasaya doğru yöneldi. "Hey, çocuklar."

"Tay!" Bill onu görünce ellerini çırpı. "Seni uzun zamandır görmemiştim! Çekilecekler listen gittikçe kabarıyor. Almaya mı geldin?" Bakışları Loch'a gitti ve sonra kaşlarını çatarak Taylor'a baktı. "Bodyguard mı?"

Güldü ve gömleği tezgâhın üzerine fırlattı. "Neden bir korumaya ihtiyacım olsun ki? Bu benim arkadaşım, Loch."

Bill gömleği askıdan aldı ve ona temkinli bir bakış atarak aradı. "Şu çevrimiçi adam seni hâlâ rahatsız ediyor mu?"

Gülüştü biraz fazla zorlamaydı. Bundan ona bahsetmiş miydi? Çenesini kapalı tutmayı öğrenmesi gerekiyordu. "Saçmalama. Önemli bir şey değil. Loch da şehir dışından bir arkadaş."

"Ahhh." Bill bir an için üzgün görünüyordu. "Bir randevu mu?"

"Randevu değil," diye onayladı ve adam gülümsediğinde o da gülümsedi. "Gömlekte mağaza indirimi alabilir miyim?"

"Senin için Tay, ne istersen." Bill ona göz kırptı ve hesabı ödedi. Gömlek on yedi elli dolardı ve cebinde sadece on beş doları vardı, ama Bill geri kalanını hesabına ekledi ve bir dahaki sefere ona ödeyebileceğini söyledi. Arka tarafa gitti, üzerini değiştirdi, eski gömleğini Hello Kitty sırt çantasına koydu ve sonra Loch'u almak için dışarı çıktı. Ön taraftaki adamlarla sohbet ediyordu, ancak ne Bill ne de Andrew sohbetten keyif alıyor gibi görünüyordu.

"Yiyecek bir şeyler almak için dışarı çıkıyoruz," dedi Taylor, Loch'un kolunu tutarak. Çoğunlukla kaslarına dokunabilmek için. Çoğunlukla. Tanrım, adama karşı çok kötü hisleri vardı. Adam o kadar nefis görünüyordu ki. "Siz çocuklar Gelmek mi?" Andrew ve Bill'e baktı.

"Yapamam. Burada kalıp dükkâna bakmam gerek." Bill boğazını temizledi.

Kaşlarını çatı. Daha önce onunla öğle yemeği yemek için kapatmıştı. Burası işlerle dolup taşan bir yer değildi. Oh, neyse. "Tamam, yakında görüşürüz o zaman."

O ve Loch ayrıldılar ve Loch tekrar konuşmadan önce caddenin aşağısındaydılar. "İkisinin de sana aşık olduğunun farkında mısın?"

"Ha?" Başını kaldırıp ona baktı ve olduğu yerde durdu.

Kolundan çekiştirdi ve onu bebek arabasıyla karşıdan gelen bir yayadan özenle uzaklaştırdı. "Şu adamlar. Erkek arkadaşın olduğumu düşündüklerinde ikisi de panikledi."

"Oh, onlar sadece arkadaş." Elini havada salladı. "Zararsızlar. Geçmişimiz çok eskiye dayanıyor."

"Sen üzerini değiştirirken bana niyetimin ne olduğunu sordular ve sana zarar vermememi söylediler."

Tamam, bu garipti. "Niyetin ne?"

Onu kendine doğru çekti ve kaykaylı bir çocuk yanından geçerken ona çirkin bir bakış attı. "Evet. Onlara sana karşı oldukça onurlu davranacağımı söyledim."

"Ah, çok yazık," diye geveledi. Düşüncelerinin yöneldiği yer onurlu değildi.

Loch şaşkınlıkla ona baktı ve sonra güldü. "Sürprizlerle dolusun."

"Öyle miyim?" Burada sadece ağzının onunla birlikte kaçtığını düşündü.

"Gerçekten." Adamın kolu kadının omuzlarında kaldı ve kadın bundan hoşlandığına karar verdi. Rahat hissettiriyordu. Neredeyse bir randevu gibi. "Nereye gidiyoruz?"

Şimdi mi?"

"Aç mısın? Birkaç blok ötede harika bir bar biliyorum." Onlar vardı LAN partileri her Cumartesi gecesi yapılıyordu, bu yüzden mekâna sık sık giderdi ve oradaki tüm erkekleri tanırdı. "Harika hamburger yapar."

Parladı. "Sence kibrit yakarlar mı?" "Neyi?"

"Spor mu?"

"Kibarca sorarsak, belki?"

Kıkırdadı. "O zaman gidip güzelce soralım, olur mu?"

Taylor onun bu ilgisinden ürkererek kapıyı açmasına izin verdi ve içeri girdiklerinde hemen mekânın ev sıcaklığındaki atmosferine kapıldı. Manhattan'daki pek çok restoran lüks sayılırdı ama Pub Life şık olmaktan çok salaştı. Kabinler yıpranmıştı, bar tabureleri daha da yıpranmıştı ve içeri girdiğinizde döşeme tahtaları gıcırdıyordu. Her yer acılı patates kızartması kokuyordu ve bir tarafta garsonların sıraya girdiğini görebiliyordu

O gecenin ilerleyen saatlerindeki LAN partisi için masalar. Görünüşe göre partiyi kaçıracaktı ve bu son zamanlarda katılamadığı birçok partiden sadece biriydi. Bunu umursayacak gücü kendinde bulamıyordu, çünkü yarı tanrılara rakip olan ve gamzeleri dizlerini zayıflatıp külotunu ıslatan bir adamla arkadaşlık ediyordu.

Ve bir erkeğin Taylor'ın külotunu ıslatması nadir görülen bir şeydi.

Yoldan geçen bir garsona el salladı. "Hey, Doug. Her zamankinden alabilir miyiz?" "Tay Tay!" Kollarını açıp ona sarıldı ve onu sürükleyerek uzaklaştırdı.

Loch'un kucağından. "Rüzgarın içindeki küçük Tay Tay'ım! Seni uzun zamandır görmedim! Cumartesi geceleri bizden kaçıyor musun?"

"Sadece meşgulüm," diye mırıldandı Doug'ın coşkulu pençesinden kendini kurtarmaya çalışırken. "İş ve diğer şeyler."

"Mmmhmm." Arka kabine doğru koşturdu ve birkaç eski bardağı temizledi ve masayı bir bezle sildi. "Pekala, yabancılık çekme tatlım. Otur bakalım. Bu akşam LAN partisine gidiyor musun?"

Doug'a garip bir gülümseme verdi. "Bu gece olmaz! Yanımda bir arkadaşım var ve o bilgisayar kullanmıyor."

Doug göğsünü tutuyormuş gibi yaptı. "Bizim küçük Tay ile nasıl tanıştınız o zaman?"

"Ortak arkadaş," dedi Loch kolayca. Barın üzerinde duran ve şu anda haberlere ayarlı olan televizyonu işaret etti. "Spor haberleri var mı?"

"Ne yapabileceğimize bakacağım." Onlara göz kırptı ve sonra uzaklaştı. "Başka bir arkadaş mı?" Taylor kabine kayarken Loch hafifçe sordu. "Sadece bir arkadaş. Erkek arkadaşı benim loncamda."

"Ah. Peki lonca neydi?" Loch onun karşısına oturdu.

Taylor çok mağdur görünmemeye çalıştı. "Cidden MMO'lar hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?"

"Fraid not. Bilgisayarlarla aram pek iyi değildir." Ellerini masanın üzerinde kavuşturdu.

masaya eğildi. "Nasıl oluyor da barda oturmayıp arka tarafta saklanıyorsun?"

Yüzünü buruşturdu. "Eskiden öyleydi ama dikkatim dağılıyor ve tabureden düşüyorum. Şimdi geleceğimi bilirlerse benim için bir kabin ayırmaya çalışıyorlar."

Başını arkaya attı ve güldü. "Neden şaşırmadım ki?"

"Daha önce kendimi banyoya kilitlediğimde beni kurtardığın için mi?" Ellerini kucağında birleştirdi ve kıpırdanmamaya çalıştı. Tanrım, böyle güldüğünde kesinlikle çok güzeldi. Ve hiç de öyle hissettirmiyordu. ona gülüyordum, ama onunla birlikte. Bu güzeldi. Çoğu seksi erkek ona doğru dudak bükerdi.

"Bu olabilir." Loch ona sırıttı. "Neden bu kadar sakar olduğunu sorabilir miyim? Tıbbi bir şey mi?"

"Bu dikkat dağıtıcı bir şey," diye itiraf etti Taylor. Öne doğru eğildi ve çenesini yumruklarının üzerine koydu. Yani adama bakıyordu. Ne

olmuş yani? Yapabilirdi

değil mi? Bakmamak için fazla güzeldi. "Bazen ne yaptığımı unutuyorum ve sonra bum, tüm bedensel fonksiyonlar gidiyor."

Ağzı eğlenerek yukarı doğru kıvrıldı. "Kendini o anın içinde gerçekten kaybetmiş olmalısın."

"Ah, evet," diye nefes aldı. "Bir çeşit odaklanıyorum"-gözlerini işaret etti -"ve bam, diğer her şey kaybolur." Bakışları alıştığından daha spekülâtif ve biraz daha seksiydi. Odaklanmayla ilgili ifadesini kirli bir şeye mi dönüştürmeye çalışıyordu? Kadın oturduğu yerde kıpırdandı. "Eminim herkesin başına geliyor." "

"Pek aynı değil," dedi Loch ve sonra barın üzerindeki televizyon bir spor kanalına döndü. Futbol. Barmene bir başparmak işareti yaptı ve bir süre sonra Doug siparişlerini almaya geldi. İkisi de hamburger aldı ve Loch da burnunu kırıştıran bir Guinness aldı. O el yapımı biradan şaşmazdı. Önce içkiler geldi ve o da soluk birasından bir yudum aldı. Lezzetliydi.

"Erkek arkadaşın var mı Taylor?" Loch birasını yudumlarken sordu.

Oh, merhamet. Adamın ona bakışı hiç de tur rehberi gibi değildi. Düpedüz fuck-DTF'ydi. Hoo, oğlum. Ve o kaçamak yapacak ya da takılacak bir tip değildi.

Excelsior kongresindeki bir sefer hariç, ama o konuda konuşmaktan hoşlanmıyordu.

Ama Loch? Tanrım, Loch son derece çekici biriydi. Kendini ona bir maymun çubuğu gibi tırmanırken ve hiç pişmanlık duymazken görebiliyordu. Elbette onu bir daha aramazdı ama umurunda olur muydu? Adam seksiydi, Avrupalıydı ve onu sadece altı ay sonra Gretchen'in düğününde tekrar görecekti. Taylor dudaklarını yaladı. "Erkek arkadaşım yok."

Sanki ona taahhütlerini hatırlatmak istercesine, telefonu cebinde çaldı. Ugh. Sigmund.

"Sadece erkek arkadaşlar. Yine de kimseyle çıkmıyorum."

"İnternetteki adam bile mi?" Birasından sağlıklı bir yudum aldı ve kapüşonlu gözlerle onu izledi.

"Onunla hiç tanışmadım ve hayır cevabını kabul etmekte zorlanan bir adam." Parmaklarını bira şişesinin etrafına kilitledi ve sıkıca kavradı.

"Onunla konuşmamı ister misin?"

Gözleri büyüdü ve sonra başını salladı. "O sadece garip biri. Ve bazı şeyler yaşıyor. İnternette arkadaşız ama hepsi bu. Hayatımda bir erkek olmadığını söylediğimde bana güvenin."

"Eğer olsaydı, arkadaşın Gretchen'in dışarı çıkmamız için bu kadar hevesli olmayacağına dair bir his var, değil mi?"

Taylor rahatlayarak güldü. "Bu konuda oldukça açıktı, değil mi?"

"*Kurnazlığın* anlamını bildiğinden emin değilim."

"Bu konuda haklısın." Taylor birasını onunkine doğru eğdi. "Sadece arkadaş olmaya ve onun çöpçatanlık girişimlerini görmezden gelmeye yemin edelim mi?"

"Ben öyle bir şey demedim," dedi Loch yavaşça. Ağzı tekrar kıvrıldı ve gamzeleri ortaya çıktı.

Evet, şu anda külotuna ulaşabilseydi, onu fırlatıp atardı.

"Muhtemelen senin tipin değilim," diye ağzından kaçırdı Taylor.

"Değilsin. Ama bu yüzden senden hoşlanıyorum. Amerika'dayken yeni şeyler deneyimlemeye çalışıyorum."

"Deneyimleyeceğin yeni şeylerden biri de ben miyim?" Kelimeleri durduramadan ağzından yuvarlandılar.

Gözleri büyüdü ve tekrar güldü, kızın bayıldığı içten bir kahkahaydı bu. Sanki her zaman çok eğleniyormuş gibi görünüyordu. "Akşam henüz erken Taylor. Nereye gideceğini görebiliriz."

"Bu fikri geri çevirmiyorum elbette. Yani, eğer vurup bırakacak olsaydım, bu sen olurdun."

"Bunun için teşekkür ederim," dedi ciddiyetle.

Elini havada salladı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Tanrım, biram bitti mi? Sanırım bir tane daha lazım." Doug'a el salladı.

Loch eğilerek, "Beni sarhoş etme," diye mırıldandı. "Sarhoş bir kadından faydalanmayı reddediyorum."

"Yani istismar edilmek istiyorsam ayık olmak zorunda mıyım?"

Tekrar güldü. "Bu çizgide bir şey. Özensiz sarhoş olmamaya ne dersin?"

Yüzünü buruşturdu. "Oldukça kötü bir sarhoşum." "Söylemiyorsun."

"Çok beceriksizce."

"Cennetteki Tanrım, eğer bir şekilde daha kötüyse hepimize yardım et."

Ona bir parmak salladı ve karşılıklı gülümsediler. Sohbet bir an için durgunlaştı. Loch barın üzerindeki ekranı izledi ve her ikisine de yeni biralar getirildi. Taylor bunun güzel olduğuna karar verdi. Çevrimiçi değildi. Yağma yapmıyordu ya da bir video oyunu oynamıyordu ve

çevrimiçi olan arkadaşlarıyla iletişim kurmasını sağlayan uygulaması. Son birkaç aydır ilk kez, bir oyunun ortasında değil, gerçek hayatın tam ortasındaydı.

Garip bir şekilde rahatlatıcıydı. "Peki futbol maçını kim kazanıyor?"

"Barcelona, ama az önce sarı kart gördüler."

"Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Gözleri parladı ve futbol kuralları hakkında konuşmaya başladı.

Görünüşe göre sarı kart bir çeşit penaltıydı ve falan filan. Taylor çenesini yine ellerine dayadı ve onun konuşmasını izledi. Çok yakışıklıydı. Disney prensi seviyesinde bir yakışıklılık. Onun kendisi için tamamen yanlış olması ve kendisinin de onun için tamamen yanlış olması önemli değildi. Onu bütün gün konuşurken izleyebilirdi. Gözleri parlıyordu, eliyle televizyonu işaret ediyordu ve sonra masanın üzerine patates kızartmasıyla hayali bir alan çiziyordu ve onu saatlerce izleyebileceğini hissediyordu.

Günler, hatta.

"Hepsini anladın mı?"

diye sordu. "Ah, tabii."

Ona şüpheli bir bakış attı ve ikinci birasına vurdu. "Bana kızmayacaksın, değil mi?"

Pekâlâ, BBC'yi *sarhoşun sarhoş* anlamına geldiğini bilecek kadar *izlemişti*. "Hayır. Alkolümle başa çıkabilirim, teşekkürler. Beni iyice sarhoş etmek için bunlardan beş ya da altı tane gerekir." Omuz silkti. "Ayrıca, araba kullanacak değiliz ya. Metroyla her yere gidebiliriz. Tüm büyük şehirlerin önünden geçiyor. oteller."

Loch birasından bir yudum daha aldı. "Senin evinin önünden de geçiyor mu?" "Bir ya da iki blok ötede ama zor bir yürüyüş değil. Neden?"

Omuz silkti. "Beni daha sonra davet edecek misin?" "Davet edersem gider misin?"

Başını salladı. "Bir kalp atışında."

Bu düşünceyle nabızı hızlandı ama şüpheli olma sırası Taylor'daydı. "Neden? Daha önce de söylediğim gibi, ikimiz de senin tipin olmadığımızı biliyoruz."

Loch ona sırtıttı ve kadın yeniden eridi. "İşte tam da bu yüzden senden hoşlanıyorum. Beklediğimden farklısın, ama bu kötü bir şey değil.

şey." Barı işaret etti. "Ve Amerika'dayken sınırlarımı genişletmeye kararlıyım."

"Sınırlarını genişletmek mi? Benimle sevişmeyi bir bilim projesine benzetiyorsun."

Güldü ve bardağıyla oynadı. "Hiç de değil. Seni yapmak bir macera olurdu."

"Bu daha iyi." Biraz daha dik oturdu. Maceralar eğlenceliydi, bilim projeleri gibi değil. Sonra içini çekti, çünkü maceralar ona çevrimiçi olmak yerine burada geçirdiği zamanı düşündürüyordu. Telefonu bütün gece gelen mesajlarla çalkalanmıştı ve Sigmund'un muhtemelen çılgına dönmüş olduğundan hiç şüphesi yoktu. Yine de onu görmezden gelmek güzeldi. Kötü davrandığını biliyordu ama muhteşem bir gece için umurunda bile değildi. Taylor birasından bir yudum daha aldı; hafif, meyveli, yumuşak içimli bir biraydı ve pek sık içmediği bir ikramdı. "Zaten birazdan gitmem gerekiyor."

"Oyunun yüzünden mi?"

Başını salladı. "Loncam muhtemelen onları yüzüstü bıraktığım için beni öldürmeye hazırdır."

Öne doğru eğildi. "Şu lonca meselesi hâlâ kafamı kurcalıyor. Bana açıklamak ister misin?"

Taylor'ın şüphecilik ölçeri yine alarm verdi ama Loch'un ifadesi ciddiye. Onunla dalga geçiyormuş gibi görünmüyordu. "Evlat, gerçekten de bilgisayar başında fazla vakit geçirmiyorsun, değil mi?"

"Ben daha çok açık hava adamıyım. Avcılık falan."

"Avcılık. Barf."

"Bilgisayarlar. Barf."

Güldü. "Pekala, sizi işaret ediyorum, efendim."

Bir içki daha aldı ve masaya vurdu. "Anlat o zaman. Bana loncaları ve sizinkinin neden bu kadar önemli olduğunu anlatın."

"Peki." Taylor bunu düşünürken öne doğru eğildi. Elleri tekrar birasına gitti ve şişenin etiketini soymaya başladı.

Oyuncu olmayanlarla lonca meseleleri hakkında konuşmak her zaman tuhaf bakışlara neden olurdu. Kimse bunun cazibesini anlayamazdı. Tekrar televizyona baktı, futbol maçı hâlâ devam ediyordu. "Sanırım takım sporu gibi bir şey. Hepimiz

diğer takımlara karşı savaşmak yerine birlikte bir takımda olmayı seçerler. -Gerçi bunu yapabilirsin ama genellikle bilgisayara karşı savaşırırsın."

Adam anlayışla başını sallayınca devam etti. "Her loncada çok özel şeyler yapan insanlar vardır. Futboldaki pozisyonlar gibi. Sizin DPS'niz var, ki

hasar vericileriniz, tanklarınız ve din adamlarınız var. Başarılı bir baskın düzenlemek için üçünün de iyi bir dengeye sahip olması gerekir."

"Ve bir baskın ..."

"Bilgisayara karşı bir maç gibi. Büyük zindana gidiyorsunuz ve bilgisayarın canavarlarına karşı topyekûn bir saldırıya geçiyorsunuz." Hâlâ ona *deli gözüyle* bakmıyordu, o yüzden devam etti. "Ben lonca lideriyim ve benim orada olmamam takımımı sahaya koçsuz göndermek gibi bir şey."

"Ahhh." Parmak eklemlerini masaya vurdu ve sonra onu işaret etti. "Yani senin orada olmaman diğer herkes için her şeyi berbat ediyor."

"Aynen öyle! Tanrım, bunu anladığın için seni şu anda öpebilirim. Diğer herkes deli olduğumu düşünüyor."

"Ben evdeki polo takımımın kaptanıyım, o yüzden anlıyorum." Tekrar eğildi. "Yine de eğer istersen o öpücüğü alabilirim."

Sert ve ağır flört ediyordu, değil mi? Loch muhtemelen tüm kadınlarla flört eden biriydi ve ona da herhangi birine davrandığından farklı davranmıyordu. Yine de eğleneliydi ve bir seviyede bağ kurduklarını hissetti. Flört etmek ona göre değildi ama bu gece biraz gevşemişti. Bir daha ne zaman ateşli bir Avrupalı erkeği öpme şansı olacaktı ki? Bu yüzden öne doğru eğildi ve onunla kabinin karşısında buluştu.

Dudakları zar zor birbirine değdi ama kadın vücudunun her yerinde bir sıcaklık seli hissetti. Meme uçları tepki olarak sıkılaştı ve vücudunun her santimi onun varlığının aşırı farkında gibiydi. Kadın arkasına yaslandı ve adam

ona o tembel, seksi sırtışlarından birini daha verdi.

"Sana birkaç şey daha söylemeliyim, değil mi Taylor?"

"Sadece ben istersem yaparım," diye karşılık verdi ama gülümsüyordu. Onunlayken kendini kaygısız hissediyordu. Hafif. Mutlu.

Yemekler geldi, ortam yumuşadı ve Taylor bir süre loncasından, akın mekanığinden ve grubun yapısının karakterlerin giydiği eşyalar kadar önemli olduğundan bahsetti. Loch ilgilenmiş görünüyordu, zaman zaman spor karşılaştırmaları yaptı ve şunları paylaştı

Onunla polo takımının hikayeleri ve hatta birkaç av hikayesi.

Birkaç bira sonra, bir tur daha yemek ve bira sipariş etmeye karar verdiklerinde Taylor tabağındaki son kızartmayı seçiyordu. Kızarmış turşu sipariş etti ve Loch'a bir tane tattırdı. Yüzündeki tiksinti dolu ifade Taylor'ı

Histeri nöbetleri ve sonraki bir süre boyunca birbirlerine meydan okudular ve cezası kızarmış turşu dilimlerinden birini yemek oldu.

Tanrım, o kadar iyi vakit geçiriyordu ki. İlk oturduklarında zamanının çoğunu futbol maçını izleyerek geçiren Loch bile şimdi tamamen ona odaklanmıştı ve Gretchen'in düğünü için elbise provasını ve yanlışıyla ayağını bir kutuya sıkıştırıp soyunma odasından nasıl üstsüz çıktığını anlatırken gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Tay?" Tanıdık bir ses hikâyesini böldü ve tam zamanında Chester ve Frank'in ona meraklı bakışlar attığını görmek için başını çevirdi. Onların da Ellerinde dizüstü bilgisayarlar.

"Hey, çocuklar." Saçını düzeltti ve yanlışıyla birasına dirsek attı. Neyse ki Loch, birkaç damladan fazlasını dökmeden önce onu yakaladı. "Whoops."

"O sensin," diye haykırdı Frank. "Birayı dirseklediğini görene kadar emin değildim. Biriyle mi çıkıyorsun?"

"Pfft, hayır." Taylor elleriyle kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Bu Loch. Kasabaya yeni gelen bir arkadaş. Ona etrafı gezdiriyorum."

Loch her iki adama da elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum. Taylor'ın arkadaşları mısınız?"

"Biz onun lonca ittifakındayız," dedi Chester ve sesinde Taylor'ın midesini bulandıran bir gerginlik vardı. "Bu gece çoklu lonca baskınımız varken onu burada iyi vakit geçirirken görmek çok komik." Loch'un uzattığı eli görmezden geldi. "Biliyorsun, tamamen silinmişti."

Yüzünü buruşturdu.

"Mendil mi?" Loch sordu.

"Herkes öldü," diye açıkladı Frank. "Büyük başarısızlık. Cesetlerin çıkarılması için iki saat harcadım. Çok acımasızdı. Herkes berbat bir ruh halinde."

Chester, "Evet, umarım bu gece randevunuzda eğlenmişsinizdir," diye tersledi ve sonra uzaklaştı.

Frank masalarına doğru ilerledi. "Öyle demek istemedi. Sakinleşmesi için ona birkaç gün ver. Gelecek Cumartesi görüşürüz, Tay?"

"Şahsen gelmeye çalışacağım," dedi ona. "Olmazsa, kesinlikle çevrimiçi olacağım."

"Görüşürüz o zaman." Frank onlara el salladı ve arkadaşının ardından aceleyle barın arka odasına gitti. Taylor şöyle bir baktı ve bütün LAN partisinin masaları doluydu. Kahretsin. Şimdi herkes öğrenecekti

bir randevuya gitmek için loncasını terk etti. Chester abuk sinirlenirdi ama çenesi de dūřuktū.

Sigmund kendini kaybedecekti. Ugh. Taylor alnını ovuşturdu. "Ugh, garip."

"Bir keresinde arkadaşlarla içmeye gitmek için takımımından ayrılmıştım," dedi Loch sempatik bir şekilde. Masanın öbür ucuna uzandı ve büyük, sıcak ellerinden birini kızın koluna koyup sıktı. "Yakalanmadım ama suçluluk duygusu her şeyi mahvetmeye yetti."

Ona hafif bir gülümseme verdi. "Bir an önce eve gitmeliyim zaten."

"Seninle yürüyeceğim." Bir tomar Amerikan doları çıkardı ve onları masanın üzerine.

"Seninle yürümem gerekirdi," diye itiraz etti. "şehri biliyorum."

Omuz silkti. "Eğer kaybolursam, bir taksi çağırırım. Sorun olmaz." Masadan kalktığında elini kızın sırtına koydu ve bu garip bir şekilde doğru hissettirdi. "Bir centilmen gibi davranıp seni evine bırakayım."

Buna nasıl itiraz edebilirdi ki? Taylor onunla birlikte bardan çıktı ve sessizce metroya doğru yürüdüler. Hâlâ telefonuna bakmamıştı; bakmaya korkuyordu. şu anda yapacağı hiçbir şey bir şeyi değiştirmeyecekti, o yüzden sonuçlarıyla başa çıkmaya hazır olana kadar bakmanın bir anlamı yoktu.

Neyse ki oturduğu bina durağa birkaç dakika uzaklıktaydı. Loch yürürken bir elini onun sırtında tuttu ve sonra Taylor binasını işaret etti. "Bu

benim. Sana etrafı daha fazla göstermediğim için üzgünüm-"

Parmağını dudaklarına götürdü. "Özür dilemek yok. Harika vakit geçirdim. Ve

Çünkü ben harika vakit geçirdim ve bence sen de geçirdin, ikimizden birinin kendini suçlu hissetmesine izin vermeyi reddediyorum."

Adam parmağını çekince gülümsedi ve ellerini ceplerine soktu. "Bu sadece karmaşık. Lonca meselesinden çok daha fazlası. Bu kişisel bir şey."

"Eski bir erkek arkadaş mı?" diye tekrar tahmin etti. "Tanrım, hayır."

Kadın ürperdi.

"Güzel." Adam eğildi ve onu şaşırtacak şekilde, sanki onu öpecekmiş gibi baktı. Bunun yerine sadece "Eğlenmeye hakkın var, biliyorsun" dedi.

"Biliyorum," diye fısıldadı. Kahretsin, neden onu öpmüyordu? Yüzü yeterince yakındı ve bu kadar yakinken bile çok yakışıklıydı. Adamın nefesinin ılık pufunu yüzünde hissedebiliyordu ve adamın tadı Guinness

gibiydi,

Ve hayatında ilk kez Guinness'ten nefret etmedi. "Sadece ona karşı çok fazla yükümlülüğüm var, hepsi bu."

"Yükümlülük sabah orada olacak. Bu gecenin geri kalanının tadını çıkarabiliriz."

Taylor mutsuz bir iç geçirdi. "Bu gecenin bitmesi çok kötü."

Onu şaşırtacak şekilde, adam o anı seçerek eğildi ve hafifçe ağzını onunkine değdirdi. "Öyle olmak zorunda değil," diye mırıldandı, kelimeleri onun ağzına doğru üfleyerek. "Beni yukarı davet et."

Belki deliydi ama bunu yapacaktı. "Tamam. Prezervatifin var mı?"

"Her zaman."

Bu da onu uyumlu olmadıkları konusunda bir kez daha uyarmış olmalıydı. Ama tek düşünebildiği onun büyük vücudu ve ne kadar muhteşem olduğuydu.

Onunla yukarı çıkmayı ne kadar çok istediğini.

Yarın, dünya onun üzerine çökebilir. Bu gece mi? Gecenin geri kalanının tadını çıkaracaktı. Taylor adamın gömleğinin yakasından tutup ağzını kendi ağzına çekti ve ona bir öpücük daha verdi. Şimdiye kadar ona iki kez verdiği geçici, tüy gibi hafif öpücüklerden birini değil, diliyle ve sözüyle gerçek, dürüst bir öpücük. Eğer bunu yapacaksa, sonuna kadar gidecekti, lanet olsun. Onunla olan ilişkisinde yarım yamalak bir şey olmayacaktı.

Gördüğü en ateşli adamdı.

Thor'a kendi kişisel Asgardlıymış gibi tırmanacaktı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Sokaktaki ateşli öpüşmelere rağmen Taylor, kendisinden çok daha dünyevi olduğu aşikâr olan Loch'u bir gece boyunca karşılıksız seks yapmak üzere evine davet etme konusunda gergindi. Gerçekten de barlarda erkek tavlayacak tipte bir kız değildi. Hayatında üç erkekle yatmıştı, hepsi de ilişkiydi.

Tamam, dört erkek. *Excelsior* Kongresi'nde bir adamla birlikte olmuştu ama adam deri zırhının içinde çok ateşliydi ve kız bunu sadece fiziksel bir deneyim için yapmıştı. Ayrıca, adamın dişlerine iyice baktıktan sonra hiç ilgilenmemişti. Diş hijyeni erkek arkadaşının olmazsa olmazları listesinde üst sıralardaydı.

Ya Loch? Tanrım, adamın muhteşem dişleri vardı. Aslında çok güzeldi. Her şeyin muhteşem olduğundan emindi. Vurup bırakmaktan fazlasını yapacağından değil. Taylor daha prezervatifi olup olmadığını sormadan önce kendi kendine bu yemini etmişti. Bu onun liginde bir adam değildi. Bu erkek *arkadaşı değildi*.

inekler için malzeme. Bu *DEAR GOD DON'T ASK QUESTIONS JUST NAIL IT AND BE THANKFUL* materyaliydi.

Bu yüzden soru sormayacaktı.

Yine de dairesine asansörle çıkmak çok garipti. Küçük, kirli asansör yavaşça milyonlarca kat yukarıya, kendi dairesine tırmanırken Taylor rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Bu muhtemelen onun her zamanki sahnesi değildi ve küçük stüdyo dairesinin zeminindeki kirli kıyafetleri ve bilgisayarlarının yanındaki kirli mısır gevreği kaselerini düşününce zihinsel olarak yüzünü buruşturdu. Dürüst olmak gerekirse, misafir beklemiyordu, yoksa temizlik yapardı. Onu koridorda birkaç dakika bekletmeyi düşündü.

o çılgınca doğrulurken. En kötü fikir değildi.

"Peki ne kadar zamandır New York'ta yaşıyorsun?" Loch sessizliği bozarak sordu.

"Ben mi?"

"Hayır, asansördeki diğerleri," dedi sırtarak ve boş asansöre bakıyormuş gibi yaparak.

Yanaklarında sıcak bir kızarıklık belirdi. "Üniversiteden beri. Aslında Güney Carolina'lıyım. Çok küçük bir kasaba. Yine de uzaklaşmak istedim. Orada fazla fırsat yok. Bu yüzden yaklaşık beş, altı yıldır buradayım." Vay canına.

Geriye dönüp baktığımda, bu biraz utanç vericiydi. Altı yıl ve bilgisayar bilimleri diplomasıyla sahip olduğu en iyi iş teknik destek miydi? Hayal kırıklığı yaratmıştı. "Peki ya sen? Şehirde ne kadar kalacaksın?"

Omuz silkti. "Sanırım bundan bıkana kadar."

"Ah." Para konusunda endişelenmek zorunda olmamak güzel olmalı. New York öylece takılmak için pek de ucuz bir yer sayılmazdı. "Ve sen de Griffin'in kuzeni gibisin, değil mi?" Onunla bir partide tanışmıştı. "O bir kont değil mi?"

Bu seni dük yapar mı?"

Kaşlarını hafifçe çatarak ona baktı. "Bellissime sadece kraliyet ailesine unvan verir ve ben aslında bir baronum. Neden?"

Omuz silkti. Adamın kendisinden bahsetmeye pek hevesli olmadığı izlenimine kapılmıştı. "Baron kulağa biraz belalı geliyor. Bu unvanla havalı bir şey elde edebiliyor musun?"

Gülümsemesi tekrar yükseldi. "Sadece bir arma."

"Oh adamım, kendi arman. Ben olsam bu boku her şey." Sırıttı. "Kişisel çekler, telefon kılıfı, aklınıza ne gelirse." Loch güldü. "Gerçekten çok çirkin."

"Fark etmez. Sadece bir tane olması çok havalı." Adam boğazından belli belirsiz bir onaylama gibi bir ses çıkardı ve kadın irkildi. "Seni rahatsız mı ediyorum? İstedğim zaman çenemi kapatabilirim."

"Sorun değil."

"İstedğin zaman geri çekilebilirsin, biliyorsun. Gücenmek yok."

Gülümsemesi devam etti ama kaşları birbirine yaklaştı. "Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun, Taylor?"

"Hayır! Hiç de değil! Sadece *Doctor Who* dekorasyon tamamı gördüğünüzde çılgılık atarak kaçarsanız sizi suçlamayacağımı söylüyorum."

Bu kez gülüşü gerçektir. "Önceden uyarılmış, önceden silahlanmış demektir. Çok fazla dehşet içinde çılgılık atmayacağıma söz veriyorum."

"Şimdi öyle diyorsun ama görene kadar bekle." Asansör onun katını işaret edecek şekilde çaldı ve cebindeki klipsinden anahtarlarını çıkararak dışarı çıktı. "Seni uyarmalıyım ki misafir beklemiyordum ve biraz pasaklıyım."

"Beni yerde yatırmadığınız sürece, eminim büyüleyici olacaktır."

"Yerde uyuyamazsın. Bütün çamaşırlarımı orada saklıyorum."

Adam yine güldü ve kadın hızla daire kapısına doğru ilerledi. Koridorun sonundaydı ve hiçbirinin onu görmemesi için dua etti. komşular dışarı çıkar ve onu bir erkekle görürlerdi-

Aslında, çiz onu. Onu Loch ile görselerdi? Takımlardaki mükemmel zevki için onu alkışlayacaklarından emindi.

Ama sonra kapı açıldı ve bunun bir önemi kalmadı. Taylor dairesinin hatırladığı kadar kötü olmadığını umarak kendini zihinsel olarak çelikleştirdi. "İçeri gel."

İçeri girdi ve rahat bir nefes aldı. Şüphelendiği kadar kötü değildi. Çamaşırlarının çoğu, bir arkadaşı yatıya kaldığında ilave yatak olarak kullanılan şiltenin bir ucuna yığılmıştı. Biraz dağınıktı ama çok da düzensiz değildi. Yatağı yapılmamıştı ama bu önemli değildi. Nasıl olsa kısa süre içinde darmadağın edecek değillerdi ya. "Evim güzel evim."

Ancak Loch şok olmuş görünüyordu. "Burası senin evin mi?" İçeri girdi ve çenesini ovuşturdu.

"Evet. Bu kötü mü?"

"Oldukça ... küçük."

Onun gözlerinden görmeye çalışarak etrafına baktı. Biraz kalabalıktı ama o sadece bir kişiydi. Şilte bir kenarda duruyordu. televizyon odanın karşı tarafındaki duvarda asılıydı. Yatağı pencere kenarındaydı ve yatağın yanındaki köşede her iki dizüstü bilgisayarının da bulunduğu bilgisayar masası vardı. Kapının hemen solunda küçük mutfağı (tamam, aslında sadece bir iki dolap, bir mikrodalga fırın ve lavabo) ve onun yanında da banyosu vardı. Sonuç olarak, dört yüz metre kareyi oldukça iyi kullandığını düşünüyordu. "Ayda iki binin altında bir para şehirde pek bir şey kazandırmaz. Kiraladığınız yer ne kadar?"

Loch'un kaşları birbirine çatıldı. "Ben ... emin değilim."

Omuz silkti. "Fiyat etiketi sizi şaşırtmadan önce sormak isteyebilirsiniz."

"Yapmalıyım," diye mırıldandı, yavaşça dairesine doğru yürürken. Tekrar çenesini ovuşturarak etrafına baktı.

Bu durum rahatsız edici olmaya başlamıştı. "İçecek bir şey ister misin? Biraz şişe suyum var." Ona bir şeyler atıştırmayı teklif edebilirdi ama onun, kendisinin vazgeçilmezi olan Cup Noodle'ı sevmeyeceğinden şüpheleniyordu.

Başını salladı ve ona bir el uzattı. "Kötü bir misafir oluyorum. Özür dilerim."

Kapıyı arkasından kapatıp kilitledi ve sırt çantasını yere bıraktı. "Sorun değil. Küçük bir yer. Buraya taşındığımda alışmak biraz zaman aldı. Bu ayakkabı kutusuna ödediğim parayla Güney Carolina'da koca bir ev alabilirsin.

Bazen geri dönmem gerektiğini düşünüyorum."

Loch yatağının kenarına oturdu ve sonra yorganının üzerine yaslandı. "Ne olursa olsun, burada olmana sevindim."

Oh, Tanrım. Yaşayan en seksi adam yatağında uzanıyordu. Onun yatağında. Yatağında. "Ben de," diye nefes aldı. Kuru dudaklarını yaladı ve bilgisayar masasına doğru ilerleyerek telefonunu yere bıraktı. Bunu yaptığı anda yanlışlıkla fareye dokundu ve bilgisayar ekranının kilidi açılarak açık bıraktığı e-posta sekmesi görüntülendi. Altmış bir yeni mesaj. Görebildiği her mesajda Sigmund'un adı vardı.

Midesindeki hastalık hissi geri döndü. "Her şey yolunda mı?" Sıcak bir el onunkini okşadı.

Taylor Loch'a baktı. Çok seksi, çok lezzetli ve çok ... buradaydı. Bu şansı bir daha asla elde edemeyecekti. Sigmund nasıl olsa her şeye sinirlenecek ve tuhaf davranacaktı, o halde kaybedecek neyi vardı ki? Hiçbir şey. Endişelerini bir kenara itti ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Sadece yarını bekleyebilecek aptalca bir şey."

"O zaman gel yanıma otur."

Ve annesi aptal yetiştirmediği için, o da öyle yaptı. Taylor yavaşça yatağının kenarına oturdu, biraz tedirgindi çünkü ikiz yatağının her tarafına yayılmış dev, seksi canavarlara alışık değildi.

Loch hemen bir elini onun beline koydu ve sırt üstü yatana kadar onu yanındaki yatağa sürükledi. İri vücudu yan yatmıştı ve yüzünde düşünceli bir ifadeyle ona bakıyordu. "Benden utanmıyorsun, değil mi?"

Bir *pfft* sesi çıkardı ve rahat davranmaya çalıştı. "Kim yatağında kendi kişisel Thor'u varken utanmaz ki?"

Loch ona düşünceli bir bakış attı. "Bu filmdeki süper kahraman, değil mi?"

"Sesinizde bir soru bile yokmuş gibi davranacağım." Sırıttı. "Yani bunu senin için yapıyor, öyle mi?"

Taylor yüzünün ısındığını hissedebiliyordu. "Seninle sırf Thor'dan hoşlanıyorum ya da hoşlanmıyorum diye yatmıyorum. Seninle yatıyorum çünkü senden hoşlanıyorum."

"Bunu duymak harika bir şey." Yakınına eğildi ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. Sigmund'la ilgili tüm düşünceleri ya da endişeleri ve onun çılgık çılgıla istediği ilgi pencereden uçup gitti. Loch buradaydı ve

ve onu her şeyden çok istiyordu. Taylor küçük bir iç geçirdi ve kollarını onun boynuna dolayarak onu öpücüğün içine çekti. Şüphe duymanın zamanı geçmişti. Onunla yatmak istediğine ikna olması gerekiyorsa? Onu ağzıyla ikna edebilirdi. Yatakta çok deneyimli olmayabilirdi ama çok iyi öpüşüyordu, çünkü

Bir erkekle anlaşmadan önce uzun süre öpüşmeyi severdi.

Loch ve kongredeki adam dışında. Ama eğer bir ilişki olacaksa? Önce aylarca öpüşmeye ve işleri kolaylaştırmaya ihtiyacı vardı. Peki ya adam iyi öpüşmüyorsa? İlgilenmiyordu. Bu yüzden dişleriyle onun alt dudağını çekiştirerek ağzını ayırmaya ikna etti ve ayırdığında da öldürmek için üzerine çullandı.

Küçük zevk iniltisini duymak oldukça zevkliydi ve kollarının vücudunu sıkıca sarması ona bundan hoşlandığını söylüyordu. Oh, güzel. Öpüşürken önden gitmeyi severdi, çünkü bu öpücüğün iyi olmasını sağlardı. Oturup bir erkeğin onu doğru şekilde öpmesini bekleyemeyecek kadar çok gevşek dilli salya akıtmaya katlanmıştı. Bu yüzden kontrolü ele aldı.

Hakkını yemeyelim, öpücüğün kontrolünü ondan almaya çalışmadı. Bunun yerine, dili nazıkçe onunkini okşadı ve sonra geri çekildi, sanki ne yapacağını görmek için bekliyormuş gibi. Ooh, eğlenceli. Taylor dilini onunkine değdirdi ve sonra kontrolü tamamen eline aldı, dilini onunkini itmek, kızdırmak ve onunla oynamak için kullandı. Öpüşmeye bayılıyordu; bunun katıksız samimiyetine, flörtöz yönlerine, karşısındakinin tadına, hepsine bayılıyordu. Saatlerce öpüşebilirdi. Ve Loch'un onu öpmek için acele etmiyor gibi görünmesi hoşuna gitmişti.

pantolonunu çıkardı. Adam da onu öpmekle yetindi ve durumu kontrol etmesine izin verdi. Böylece mutlu bir şekilde öpüşme partisine devam etti.

Yavaş öpücükler.

Hızlı, oynak

öpücükler. Islak

öpücükler.

Durgun öpücükler.

Dil öpücükleri. Tamam, bir sürü dil öpücüğü vardı.

Ve her öpücükte biraz daha tahrik oluyor, biraz daha ıslanıyordu. Bu arada

Öpücüklerden daha heyecan verici bir şeye geçmeye hazır olduğunda, Guinness'in hafif dumanlı tadını, ağzının eşsiz lezzetini ve burun deliklerine karışan kokusunu ezberlemişti. Onun

Meme uçları sertleşmiş ve ağrıyordu, göğüslerini adamın göğsüne bastırdı, ağzı adama doğru hareket ederken bile vücudu adama sürtünüyordu.

Öpüşmek için gerçekten de en iyi ağza sahip olduğuna karar vermişti. O sabah kirli sakalları yüzünü parçalamayacak kadar yakın tıraş olmuştu, tadı güzeldi ve ağzı yumuşaklıkla kenarlı sert dudakların mükemmel birleşimiydi.

"Nefis," diye mırıldandı ve bir elini onun saçlarına doğru kaydırıldı.

Adam kıkırdadı ve kadın gözlerini açıp adamın bakışlarıyla buluştu. Adamın gözleri uyarılmışlıktan ağırlaşmıştı ve o kadar seksiydi ki ona bakarken bile ıslanmıştı. "Yatakta hep böyle agresif misin Tay, yoksa ben sadece şanslı bir adam mıyım?"

"Bazen kendimi kaptırmaya meyilliyim. Umarım sorun olmaz." Ve sonra çok uzun süredir konuştukları için eğildi ve onunkini ısırdı.

Yine şahane alt dudağını.

İnledi ve onun üstüne yuvarlanarak öpüşmeyi derinleştirdi. Kontrolü ele alıyordu ve tamam, hiç de kötü değildi. Aslında çok lezzetliydi. Adamın dili özellikle hassas bir noktaya değdiğinde ağzının içinde inledi ve sonra adam ağzından çekilip kulaklarına doğru öpmeye başladığında ürperdi. Tanrım, kulaklarının yalanması gerçekten çok hoşuna gitmişti.

"Kendini kaptırmak benim için sorun değil," dediğini duyduğundan emindi ama sanki dikkat ediyor muydu? Adamın dili kulağının yamacında bir yol çiziyordu ve kadın tırnaklarını adamın gömleğine geçirdi, nefesi kesildi ve adama doğru eğildi. "Siktir, hoşuna gitti, değil mi?" diye mırıldandı.

Başını sallamadı, çünkü bu kulak yalamayı kesebilirdi. Bu yüzden *evet* demeye yakın bir şeyler mırıldandı ve kulağını tırmaladı.

Omuzları.

Dili kulağının içine girdi ve oh, *Tanrım*. Taylor'dan küçük bir çığlık kaçtı ve adamın sırtını tırmaladı. Bu ona her türlü karanlık ve iğrenç şeyi yaptı. Taylor tekrar adama doğru eğilirken topukları yatağa gömüldü ve adam anlamadığı bir şey fısıldadı.

Fark etmezdi. "Şimdi ten," diye nefes aldı, gömleğini sürükleyerek. Bu iri bedeninin tamamını kendi bedeninde hissetmek istiyordu.

"Deri mükemmel bir fikir," diye fısıldadı kulağına ve sonra kızın her bir parçasının uyarılmayla gerilmesine neden olan o küçük itişlerden birini daha yaptı. Sonra oturdu ve kız inledi çünkü açgözlüydü, lanet olsun ve onun vücudunu kendi vücuduna yaslamak istiyordu.

Tabii ki tüm bu açgözlülüğün karşılığını bir an sonra üzerindeki koyu renk polo tişörtü yırtıp göğsünü ortaya çıkardığında aldı.

"Tatlı Anakin Skywalker'ın bakire doğumu," diye nefes aldı.

Onun sadece Thor olduğunu mu düşünüyordu? Hayır, Thor'dan daha iyi. Thor, Loch olmayı *arzuluyordu*. Çünkü Thor'un her kasının gölgelerle sevgiyle detaylandırılmadığından, her ten parçasının bronz bir muhteşemliğe sahip olmadığından oldukça emindi. Göğsündeki kıllar adamın göğüs kaslarını bulanıklaştırıyordu ama bunu ona karşı kullanmayacaktı. Bu onu daha seksi yapıyordu. Ve oh, anne, çok seksiydi. Meme uçları bile seksiydi. Şimdi bu düpedüz haksızlıktı, çünkü çoğunlukla ağzında değillerdi.

Ayağa kalktı ve onu hemen yatağa sürükledi. "Sırt üstü yat," diye buyurdu. "Bütün bunları ağızla keşfetmeliyim."

Güldü ama itaatkâr bir şekilde sırt üstü yattı, dört ayak üzerine kalkıp göğsünü öpmeye başladığında eli hafif bir okşamayla omurgasında oynuyordu. Çünkü gerçekten de bu kadar muhteşem bir vücut ağza tapılmayı hak ediyordu ve o da bunu yapmayı planlıyordu. Göz kamaştırıcı göğüslerinden birini öptü ve dilini üzerinde gezdirdiğinde neredeyse bayılacaktı. Tanrım, ama bu

Kare şeklinde ve sertti. Kare göğüs kasları vardı. Çizgi roman dışında kimde vardı ki?

Tanrım, çok şanslıydı.

Taylor onun göğsünü ısırdı ve sonra dişlerini göğüs ucuna geçirmekten kendini alamadı. Adam tısladı ama geri çekilmedi ve Taylor dudaklarına saldırmaya devam ederek göğsünün diğer tarafına geçti ve gördüğü her şeyi dillemeye başladı. Nefes alış veriş hızlıydı, ara sıra küçük iniltiyle kesiliyordu, bu da ona okşamalarından nefret etmediğini söylüyordu. Ki, tamam, umurunda değildi.

Kıpırdamadan durduğu ve onun keşfetmesine izin verdiği sũrece. ũnkũ ... kahretsin. Dili adamın gũğũslerinin arasındaki çizgiyi yaladı -merhamet, adamın gũğũslerinin arasında bir çizgi vardı- ve sonra gũneye doğru ilerlemeye başladı. ũnkũ gũneyin çok eğlenceli, mutlu yerleri vardı ve o da bunları keşfetmek istiyordu.

hepsini diline doladı. "Kesinlikle Frodo gibi davranacağım ve senin Kıyamet Dağı'nı arayacağım," diye nefes aldı.

"Sen ne?"

"Hiçbir şey. İnek muhabbeti." Dilini adamın gũbek deliğine daldırdı.

"Kıymetlim benim."

Kıkırdadı ve daha aşağıya doğru öperken eli yanağını okşadı. "Neden ũstũnũ ıkarmıyorsun? Değiş tokuş ve tũm bunlar."

"Ah. Doğru. Senin Adonis'e benzeyen formun dikkatimi dağıtmıştı." İsteksizce doğrulduktan sonra eğilerek adamın karın kaslarına hızlı bir pũcũk daha kondurdu.

ũnkũ altılı paketler pũcũkleri hak ediyordu, lanet olsun. Sonra kũũk bir i geçirdi ve tekrar doğrulup oturdu. "Seni uyarmalıyım ki çok seksi bir şey giymiyorum.

i amařırđ."

Omuz silkti.

"Seksi değil derken, kũlotumda muhtemelen Batman olabilir demek istiyorum."

Gũlũmsemesi aydınlandı. "Batman'i

sever misin?" "Uh, evet? Batman bok gibi."

Kaşlarını ona doğru oynattđ. "Ben de Batman'i severim. şu kũlotları gũrelim."

Taylor ciddiyle, "Sizi gezdirmekten mutluluk duyarım," dedi ve sonra kıkırdayarak bunu mahvetti. Gũmleđini vũcudundan çekip çıkardı ve yere fırlattđ. Sũtyeni çok kũtũ değildi - sadece dũz beyazdı. Tuhaf ya da seksi olmayan bir şey değildi, sadece yavandı. Adam sũtyenini gũrũnce kaçıp çığlık atmadđıđı için arkasına uzanıp sũtyenini õzdũ ve kızları serbest bıraktđ.

Kadın sũtyeni silkerken kaşları havaya kalktı.

"Ne?"

"Bu kıyafetlerin altında çok şey saklıyorsun, değil mi?"

Gũğũslerine baktđ. Sonra omuz silkti. "Sũrpriz! Onlar meme."

Gũldũ. "Bunu daha önce de dũřũnmũřtũm ama tekrar itiraf etmeliyim ki, bunlar harika memeler." Elini uzattđ ve parmak eklemlerini memenin

ucuna dokundurdu.

Bir göğsünü okşadı ve neredeyse yataktan fırlayacaktı, o kadar iyi hissettirdi ki. "Sadece kafamda bu kadar müthiş olacaklarını hayal etmemiştim."

Oooh, daha önce onun göğüslerini mi düşünüyordun? Sayı! "Külot giymek istemiyorsan, tekrar yap."

Elini geri çekti. "İtiraf ediyorum, bu Batman külotlarını görmeyi çok merak ediyorum."

Lanet olsun. Göğüsleri onun dokunuşu için yanıp tutuşuyordu ve şu anda daha fazla göğüsleriyle oynayamayacağı için biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Böyle açgözlü biriydi. Ona malları gösterdikten sonra onunla mücadele etmek zorunda kalacaktı. Taylor onun kalçalarından kaydı ve ayağa kalkarak yatakta doğruldu. Kot pantolonunun fermuarını açtı ve kalçalarına kadar sıyrarak Batman iç çamaşırını gösterdi, yetişkin bedeni, çünkü internet sihirliydi.

Adamın zevkle sırtışı o kadar muhteşemdi ki, kız bir bacağına kaldırıp dar kot pantolonunu çıkarmaya çalıştı ama hala kalçalarında olduğunu unuttu ve neredeyse yan yatıyordu. Neyse ki Loch'un refleksleri ondan daha iyiydi ve dar yataktan tamamen yuvarlanmadan önce onu yakalamayı başardı.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı.

"Özür dilerim," diye nefes aldı. "Dediğim gibi, kendimi kaptırdım. Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağım."

Oturmaya başladı ama adam elini omzuna koyarak onu durdurdu. "Neden sana bu konuda yardım etmiyorum?"

Oh. "Tamam, ama çok uzun sürmesin. Seni yalamam daha bitmedi."

"Seni mahrum etmeyi hayal bile edemem," diye mırıldandı ve sonra yatakta doğrulup oturdu. Bunu yaparken, pantolonundaki şişkinlik iyice belirginleşti. Oh, oh,

Bu gece kesinlikle en şanslı kız o olacaktı, değil mi? Çünkü bu muhteşem bir ekipmana benziyordu.

Sonra bir an için onun teçhizatını unuttu, çünkü onun Elleri kalçalarında, dar kot pantolonunu bacaklarından aşağı indiriyordu. Parmakları teninin üzerinde geziniyor, okşayışı tüy kadar hafifti. "Sanırım tüm bu katların altında oldukça güzel bacaklar saklıyorsun, değil mi?"

"Onları giydirdiğim kadar sakladığımı söyleyemem." Başını arkaya attı ve güldü. "Sen sürekli bir sürprizsin, Taylor."

"Umarım sürprizlerden hoşlanırsınız."

Kahkaha yerini boğucu bir gülümsemeye bıraktı. "Aslında onları seviyorum."

Bu gülümsemenin vaadiyle midesinde kelebekler dans etti ve adam pantolonunu bacaklarından aşağı indirirken sessiz kalmak için kendini zorladı. Tanrıya şükür o sabah tıraş olmuştu! Adam kot pantolonunu yere bırakmadan önce parmaklarını baldırında gezdirdiğinde küçük bir zevk sesi çıkardı.

Güzel. Şimdi mücadele zamanı. Zıplamaya başladı, ama Loch'un elleri külotunun beline gitti ve bir parmak ucunu lastiğin altına daldırdı. Kadın dondu kaldı. Eğer külotunu çıkarmak istiyorsa, onu kim durdurabilirdi ki? Loch onu ürpertici bir şekilde okşarken dudağını ısırды ve sonra külotunu yavaşça bacaklarından aşağı çekmeye başladı.

"Çok güzel," diye mırıldandı. "Sana saatlerce bakabilirim."

"Tanrım, umarım öyle olmaz," diye ağzından kaçırdı.

Loch şaşkınlıkla ona baktı. "Ne?"

Whoops, yüksek sesle mi söyledim? Doğrulup külotunu tekmeleyerek çıkardı, sabırsızlığı daha da artmıştı. "Bakmak eğlenceli ama ben daha çok dokunmayı seven bir kıyım." Elini adamın omzuna koydu ve pek de nazik olmayan bir şekilde onu iterek arkasına yaslanmasını işaret etti. "Şimdi pantolonunu çıkar."

Tekrar güldü. "Yatakta çok ısrarcısın, değil mi?" "Sonra konuşuruz, şimdi pantolon." Ellerini adamın kemerine koydu ve sonra Adamın gerçekten de hayal ettiğı kadar donanımlı olup olmadığını kontrol etmekten kendini alamadı ve bir eliyle adamın kasıklarının önünü okşadı. Oh, evet. Bunların hepsi gerçektir. Taylor uzun ve memnun bir iç çekti. "Seni eve getirdiğim için çok mutluyum."

"Bu ikimiz için de geçerli," dedi ona alçak ve boğuk bir sesle. "Arkama yaslanıp beni becermene izin vereyim mi? Yoksa yardım mı edeyim?"

"Sen sadece arkana yaslan ve bırak işleri ben halledeyim," dedi kendinden emin bir şekilde. Adamın kemerini çözdü ve çekıştirdi. Adam kalçalarını kaldırdı ve kadın deriyi tekrar çekerek serbest bıraktı ama ucu yanağına çarpmadan önce değil. "Ow."

Kıkırdadı. "Dur tahmin edeyim, kendini çok mu kaptırdın?"

"Bingo." Yanağını ovuşturdu ve kemeri bir kenara fırlattı. İyi şeylere geçme zamanı gelmişti. Fermuarını açtı ve siyah boxer külotunu ortaya çıkarmak için pantolonunu sıyırdı. Oooh. Bunları seviyordu çünkü her şeyi muhteşem bir şekilde ortaya çıkarıyorlardı ve Loch da bir istisna değildi. Pantolonunu aşağı çekti

ve sonra kendini yelpazelemek için duraklamak zorunda kaldı. "Yüce Tanrım, kalçaların muhteşem."

Bir erkeğin kalçalarını bu kadar önemseydiğini hiç düşünmemişti ama onunkiler de en az diğerleri kadar altın sarısıydı, kaslıydı ve daha çok açık kahverengi saçla tozlanmıştı. Sanki ıslak rüyalarından biri canlanmış gibiydi. Tanrı ona merhamet etsin, çünkü bu iş gittikçe daha iyi bir hal alıyordu.

"Çok ata bindim," dedi, ellerini başının arkasına koyup ona eğlenen bir bakış attı. "Ben büyük bir sporcuyum."

"Öyle olduğunu söyleyebilirim." Tırnaklarını bir kalçasında gezdirdi ve sonra küçük bir mutluluk iç çekişi yaptı. Pantolonunu bacaklarından çekmeyi bitirdi ve çoraplarını çıkardı - bir noktada ayakkabılarını kaybetmiş olmalıydı - ve sonra dar yatağındaki tüm erkeksi güzelliği düşündü. Elleri adamın kalçalarında aşağı yukarı gezindi ve onları biraz sıkmaktan kendini alamadı. Çünkü adam kaya gibi sert seksiliğiyle sıkılabılırdi, değil mi? Kızlık organları mutluluktan kasılıyordu.

Ancak iç çamaşırını aşağıya doğru çektiğinde başka bir sürprizle karşılaştı. "Sünnetli değil misin?" Aletin başı koyu mor renkteydi ve açıktaydı, ama başının altında sünnet derisi olması gereken bir parça daha nervürlü, kalın bir deri vardı.

"Hayır. Bu bir sorun mu?"

Bir an düşündü, sonra omuz silkti. "Farklı hissediyor musun?"

"Bilemiyorum. Sünnetli bir erkekle hiç seks yapmadım." Onun Dudakları eğlenerek seğirdi.

Bir kıkırdama sesi duyuldu ve bir eliyle ağzını kapattı. "Berbatsın."

"Değilim." Sırıtarak onu tekrar göğsüne çekti. "Ve hiç şikayet almadım, bu yüzden sadece ekipmanı doğru kullandığımı varsayabilirim."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun." Ona karşı kıkırdandı ve sonra başka bir öpücük için ağzını onunkine bastırdı.

Şaşırtıcı bir şekilde, adam ikisinin birbirine dolanmış bedenlerini kaldırdı ve kadın onun altında, adam da onun üstünde olana kadar yuvarlandı. Bacaklarını ayırdı ve adam kalçalarının beşiğine yerleşti ve ağırlığının üzerinde ne kadar iyi hissettirdiğini görünce zevkten inlemek istedi. İri, seksi bir İskandinav tanrısının sizi yatağın içine doğru itmesi gibisi yoktu.

Ağı hafifçe onunkini ısırđı ve sonra eli göğsüne gitti. Oh, evet. Meme ucuyla oynama zamanı. Adam bir göğsünü okşadığında, parmaklarını hassas derinin üzerinde gezdirip alay ettiğinde kadın kıvrandı. Adam diğerine yöneldi.

Meme ucunun alt tarafını okşadı, başparmağını o noktanın üzerinde defalarca gezdirdi, ta ki kız neredeyse yataktan fırlayacak hale gelene kadar. Elleri adamın omuzlarına gitti ve Tanrım, bu her şeyi daha da seksi hale getirdi çünkü

Ona dokunmak büyük bir zevkti. Tırnaklarını onun tenine geçirebilir ve hiç de kadınsı olmayan bir zevk iniltisi çıkarabilirdi.

. . . Bu, adamın ağı aşağı inip meme ucunu yalamaya başladığında çıkardığı iniltiyle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. O noktada biraz kontrolünü kaybetmiş olabilirdi, onun altında kıvranıyor ve derisini pençeliyordu. Bu inanılmaz bir histi. Göğüsleri çok fazla dayanamayacağı kadar hassastı ve adam bir göğsünü ısırđığında koptu. Nefesi sıkılmış dişlerinin arasından fırladı ve onu yakalayıp kendine doğru çekti, yüzünü boynuna gömdü ve sertçe yaladı.

"İşte bu," dediğini duydu.

Ve hala çılgınca hissettiğı için ve onu Onun gibi çılgınca, boynunu ısırđı ve derisini yalayıp emmeye başladı. Adam, kadın onun üzerine oturana kadar vücutlarını tekrar döndürdü ve bu ona boynuna serbest erişim sağladı. Ve ah, bu muhteşem bir boyundu ve onun tenini yalamayı ve ısırmayı bırakacak gibi görünmüyordu. Adamın tadı çok güzeldi.

Kadın adamın gırtlığıyla sevişirken bile, adamın elleri göğüslerine gitti ve tekrar meme uçlarıyla oynamaya başladı. Kadın adamın köprücük kemiklerine doğru inledi ve hararetle adamın tenini yalamaya ve ısırmaya başladı. Kalçaları adama doğru sallanıyor ve adam ona yumuşak, tatlı şeyler mırıldanıyordu ama kadın en ufak bir dikkat bile göstermiyordu çünkü adamın tadına bakmayı saplantı haline getirmişti.

Adamın elinin amına doğru kaydığını hissetti ve bacaklarını onun dokunuşu için hevesle açtı. İri eli onu kavradığı anda nefesi ciğerlerinden dışarı çıktı, çünkü bu aynı anda hem kızdırmak hem de sahiplenmek ve buna bayıldı. Taylor ona karşı kıvranarak parmaklarını bekledi. Bir an sonra hayal kırıklığına uğramadı. Bir parmağını cinsel organından aşağı kaydırđı, labiasının üzerinden süzöldü ve sonra klitorisinin üzerinden geçti.

Tüm vücudu tepki olarak sıçradı ve Taylor'daki her şey on bire yükseldi.

"Dick şimdi, lütfen," diye nefes nefese kaldı, çünkü şu anda ondan daha fazlasını almazsa kuruyup öleceğinden emindi.

Kıkırdadı, sesi boğuktu. "Sen tanıdığım en sabırsız kadınsın, bunu biliyor muydun?"

Sikişmek varken neden konuşuyordu ki? Ağzını onunkine bastırarak öptü ve eli onu cesaretlendirmek için sikine gitti. Onun inleyerek karşılık vermesi üzerine, dileğinin gerçekleşmek üzere olduğundan şüphelendi. Onu okşadı ve sünnet derisi sayesinde her şeyin biraz daha kaygan bir şekilde hareket ettiğini görünce şaşırdı ve memnun oldu. İşte bu ilginçti.

Vücudu kaskatı kesildi. "Tamam, tamam. Prezervatif hemen geliyor, sabırsız küçük şey."

"Öyle yap, Bir Numara," dedi, Star Trek'ten alıntı yaparak.

Bunu fark etmemiş gibiydi. Sadece yataktan yuvarlandı ve etrafa saçılmış giysileri karıştırdı. Onun kışını izledi, çünkü gerçekten de çok güzel bir kıştı. Dar, kaslı ve biraz da kabarcıklı, tıpkı Brad Pitt'in Truva Savaşı filmindeki gibi. Brad'in kışının aksine, Loch'un ki birkaç ton Cildinin geri kalanından daha solgundu, bu da ona biraz güneşte kaldığını gösteriyordu.

Hayalet gibi bembeyaz kalçalar onu büyülemişti ve adam bir süre sonra elinde bir prezervatif paketiyle yatağa döndüğünde, ellerini onun teninde gezdirmekten kendini alamadı. Burada dünyanın en iyi kışını görüyordu ve bronzlaşmamış olduğuna bakılırsa, az sayıdaki kişiden biriydi. Görünüşe göre

Bu kadar güzel bir kış varken onu dünyadan saklamak utanç vericiydi. Oraya parmak sokmasına izin verip vermeyeceğini merak etti. "Götle oynamayı sever misin?"

Adamın ona bakışı şok ediciydi. "Ne?"

"Prostat gıdıklaması mı? Bana erkek için eğlenceli olduğu söylendi."

"Bunu hiç yapmadım." Prezervatifi taktı, parmaklarını ağzını sulandıracak bir şekilde uzunluğunun üzerinde gezdirdi.

Bu bir *hayır değildi*. Bu sadece *daha önce hiç yapmadığım bir şeydi*. Yine de ilk ve tek randevu için muhtemelen en iyisi olmadığını düşündü. Oh, pekala. Bir erkeğin nasıl tepki vereceğini görmek için bunu denemek istemişti.

Ama bunun bir önemi yoktu çünkü artık resmen eldivenliydi ve Vücudu onunkinin üzerine geri döndü ve vücudu neredeyse mutlu bir dans yapıyordu çünkü kemiklerini almak üzereydi. Tanrım, o hazırды. Yatağa doğru kaydı, o kadar ıslak ve tahrik olmuştu ki kalçalarından aşağıya doğru kayganlık hissediyordu.

Loch onun üzerine yürüdü ve sanki seks için hazırlanması gerekiyormuş gibi onu öpmek için eğildi. Bu çok şirindi. Taylor'ın elleri Loch'un omuzlarına gitti ve onu coşkulu bir öpücükle aşağı çekerek bacaklarını Loch'un bacaklarına doladı.

ona hazır olduğunu bildirmek için kalçalarını salladı. Onun boğuk kahkahasını duydu ama umursamadı. Ön sevişme zamanı geçmişti ve artık sonuç almak istiyordu.

"Sabır," diye mırıldandı, hatta onun horozunu girişine karşı oturttuğunu hissettiğinde bile.

Buna karşılık, kalçalarını kaldırarak onu daha derine itmeye çalıştı. "Ben pek sabırlı biri değilimdir."

"Hayır, değilsin," diye nefes aldı ve sonra onu tekrar öptü. Bunu yaparken, adamın hafifçe içine doğru ittiğini hissetti.

Gözlerinin arkasında mutlu yıldızlar patladı. Nefes nefese kaldı ve ona daha sıkı sarıldı. "Daha fazla!"

Onun sabırsız talebine karşılık olarak, sertçe itti.

Mükemmeldi. Kadın haykırdı ve adam ona doğru eğildiğinde, adam içine girerken kadın boynunu ısırды. Adam nefesinin altında Fransızca olabilecek bir şeyler tısladı ve kadının içine girmeye devam etti. Kızın çığlıkları

Çığlıklar atıyor ve adamın sırtını tırmalıyor olabilirdi ve bunu pek de umursamıyordu.

-Çünkü ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. Onunla ilgili, onu tüm doğru noktalara vuran bir şey vardı ve her itişte, G noktasına ve klitorisine aynı anda vuruyormuş gibi hissediyordu. Kulağa çılgınca geliyordu ama bir roket gibi patlamak üzere olduğundan oldukça emindi. Daha önce hiç sadece penetrasyonla orgazm olmamıştı ve şu anda? Masada gibi görünüyordu.

Bu yüzden onun kalçalarını kavradı ve o ittiğinde büküldü. "Daha sert!" "Kahretsin, kadın," diye nefes nefese kaldı, ama onun emrettiği gibi yaptı. Kısa süre sonra, onun

Yatak o kadar sert sallanıyordu ki komşuların şikâyet edeceğinden emindi ama umurunda değildi. Karnında, içindeki sakin büyüğü sürtünmesi sayesinde o harika, sıkıcı, spiral hissi oluşuyordu.

"Beni öldürüyorsun," diye haykırdı, ona daha sıkı sarılırken bile.

"Durmamı mı istiyorsun?" Sonsuz itişine ara verdi.

"Tanrım, hayır!" O muhteşem kollardan birine bir yumruk indirdi. "İyi öldürme! İyi öldürmeler!"

Gölüşü başka bir iniltiyle bastırıldı ve sonra kalçalarını hafifçe farklı bir

şekilde açıp tekrar iterken haykırdı. Bu işe yaradı.

Adını haykırdı, boşalırken can havliyle ona tutundu, tüm vücudu onun etrafında kenetlendi. Bir yerlerde Kafasının içinde kükreyen kanın ve kulaklarında çığlık atan melek korosunun ötesinde, o da geliyordu. Vücudu onunkine karşı titredi ve sonra üzerine yığıldı.

Taylor sersemlemiş bir halde tavana baktı. "Bu ... .. oldu. Vay canına."

Loch onun üstünde inledi. "Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmıyorsun, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Özür dilerim."

"Siktir. Üzülme." Kıkırdadı ve nefes nefese doğrulup oturdu. "Sanırım beni mahvettin."

Tek yapabildiği sırtıtmaktı, çünkü o da aynı şekilde hissediyordu. *Enkaz*, bunu tanımlamak için iyi bir kelimeydi. *Tamamen doymuş* da. *Memnun mu? Yumruk gibi memnun?* Bunların hepsi işe yaradı.

Adam bir süre sonra kızın üzerinden yuvarlandı ve prezervatifi atmak için yataktan kalktı. O da ayağa kalktı, ter içindeydi ve her yönden kirliydi. Bir duş iyi olurdu. Duş ve ardından bir kase kutlama gevreği.

Çünkü gerçekten mi? Bu orgazm kesinlikle kutlanacak bir şeydi.

Altıncı Bölüm

Loch ertesi sabah erkenden uyandı, o güne kadar girdiği en rahatsız ve dar yatakta uyuyordu, yanında bir kadın vardı ve kasları ağrıyordu.

Müthiş bir gece geçirmişti. Bir esnemeyle yataktan sürünerek kalktı ve gözlerini ovuşturarak banyoya doğru yürüdü. Taylor'ın küçük banyo aynasına hızlıca baktığında aldığı hasarı gördü. Boynu örtülmüştü. Bir tarafı ve diğer tarafı hickies ile, bir omzunda bir ısırık izi vardı ve eğer dönerse, sırtı onun coşkulu çizikleriyle kaplıydı.

Kadın yatakta bir şeytandı. Buna bayılırdı.

Taylor'la ilgili her şey beklenmedikti, giyim tarzından sınır tanımayan hareketlerine kadar. Çıktığı ya da yattığı çoğu kadının her zaman bir yönü vardı - bazen yataktaki hareketleri performans sanatına benziyordu. Ama Taylor otoriter ve talepkârdı ve bu konuda tamamen rahattı. Ve bir kadının küçük yumruğunu koluna vurup daha hızlı hareket etmesini ya da açısını değiştirmesini söylemesi onu şaşırtacak kadar seksiydi. Sırtındaki çiziklere hayranlıkla bakarak yansımasına sııttı. Şimdiden Amerika'da geçirdiği zamanın tadını çıkarıyordu. Beklentileri düşüktü ama şu ana kadar beklentilerini fazlasıyla karşılamıştı.

Taylor'dan gerçekten hoşlanıyordu. Ancak onun dairesi ... Evdekinden daha büyük dolapları vardı. Tabii ki evini düşününce birini araması gerekip gerekmediğini merak ediyordu. Hayatı boyunca kontrol etmesi gereken hizmetçileri, tüm kıyafetlerini seçen bir valesi ve onu gezdiren şoförleri olmuştu. Şimdi Amerika'daydı ve bunların hiçbirine sahip değildi.

Aslında kendisiyle ne yapacağından pek emin değildi.

Karnı guruldadı ve Loch kaşlarını çatarak bir elini oraya koydu. Acıkmıştı ... ama hiç hizmetçi yoktu. Otelde bile restorana gittiğinde insanlar ona yemek getiriyordu. Hayatında hiç kendi başının çaresine bakmak zorunda kalmamıştı. Yine de bunu kısa sürede anlayacaktı. Önce duş, sonra yemek.

Taylor'ın küçük duşunda sıcak su biteli çok olmuştu ve o da durulandı, sırlıklam bir halde dolabını karıştırıp bir havlu ararken mavi bir küfür savurdu. Yırtık pırtık bir Star Wars havlusu bulup kalçalarına sardı, sonra banyodan çıktığında Taylor'ın hâlâ yatakta sızmış olduğunu gördü, ağzı hafifçe açık, yayılmış ve tamamen umursamaz bir şekilde uyuyordu.

Gerçekten çok şirindi. Uyumasına izin vermek istiyordu ama midesi şiddetle gurulduyordu, bu yüzden yatağa gitti ve hafifçe ayak bileğine dokundu.

Yatakta doğruldu ve dağınık saçları uçtu. "Hm? Ne?"

Gövdesine sardığı battaniyenin altında dolgun göğüslerinin baştan çıkarıcı bir şekilde sallanışını izledi. Kesinlikle çekici bir kadındı, buna hiç şüphe yoktu. "Bana kahvaltı hazırlayabilir misin?"

Taylor uykulu gözlerle ona baktı. "Ne yapabilir miyim?"

"Bana kahvaltı hazırlar mısın? Açlıktan ölüyorum." Ona en çekici gülümsemesini verdi.

Bir eliyle gözlerini ovuşturduktan sonra Star Wars karakterlerinden birine benzeyen çalar saate baktı. "Saat sabahın beşi. Dalga mı geçiyorsun benimle? Kim bu kadar erken uyanır ki?"

"Koşmaya niyetliysen erken kalkmalısın."

"Rüya ülkesine dönmekten başka bir yere kaçmıyorum." Tekrar yatağa uzandı ve başının üzerine bir yastık çekti.

Loch kendi kendine kaşlarını çattı. "Egzersiz yapmıyor musun?" Herkes yapmıyor muydu? Yoksa polo maçları ve benzerleri için fiziksel olarak nasıl ayakta kalabilirdi? Sonra o

polo oynamadığını hatırladım. Ah. Yatağın ucuna oturdu, kızın küçük ayaklarından birini kucağına çekti, çünkü ona dokunmaktan hoşlanıyordu. "Bugün için planın nedir?"

"Dört saat daha uyu, sonra işe yetiş," diye mırıldandı ona.

Bu onun planlarıyla hiç örtüşmüyor gibiydi. "Peki ya ben?"

Tekrar doğrulup gözlerini ovuşturdu. "Loch, hıyarlık etmek istemem ama ya sen? Bunun tek gecelik bir ilişki olduğunu sanıyordum.

bağlı mı?"

"Öyle."

Kaşları birbirine yaklaştı ve esnedi. "O zaman ne istiyorsun?" Ona en çekici gülümsemesini verdi. "Kahvaltı mı?"

Acı dolu bir ses çıkardı ama yatağın kenarına kaydı. Bu en azından bir başlangıçtı. Kadın çırılçıplak bir halde sobanın yanındaki küçük dolaplardan birine girip bir kutu çıkardığında ve ona uzattığında daha az cesaretlenmişti.

"O da ne?"

"Mısır gevreği. Bütün şekerlemeleri yeme." Onun kutuyu almasını bekledi ve sonra banyoya doğru yürüdü.

Mısır gevreği mi? Daha önce yediğini hatırlamıyordu. İlginç. Normalde onun

Kahvaltıda tost, yumurta, portakal suyu ve bulunduğu ülkeye göre çeşitli etler vardı. Bir kase kuru, tatlı şekerleme tuhaftı ama ne de olsa artık Amerika'daydı. Kadın duşu başlatırken şekerlemelerden kaçınarak mısır gevreğinden bir avuç yedi.

Bir an sonra boğuk bir çığlık patladı ve su hemen tekrar kesilip kadın bir an sonra banyodan çıkınca yüzünü buruşturdu. "Bütün sıcak suyu mu kullandın?"

Omuz silkti. "Bu kadar az olduğunu fark etmemiştim. Bunu gerçekten düzeltmelisin."

Kadın ona baktı, saçlarından damlalar akıyordu. "Yüzlerce başka insanla birlikte bir apartmanda yaşıyorum. Ne kadar sıcak su olduğu konusunda söz hakkım yok."

"Ah." Mısır gevreğinden bir ısırık daha aldı ve sonra omuz silkti. "Madem uyandın, koşuya çıkalım mı?"

Taylor ıslak bir tutam saçını yüzünden sildi ve havluyu vücuduna sardı. "Bakması bu kadar güzel olduğun için şanslısın, yoksa seni şu anda öldürürdüm."

Sırıttı. "Sabah insanı olmadığından şüpheleniyorum."

Kadın ona dişlerini gösterdi. "Ve benden koşu yapmamı mı istiyorsun?"

Loch omuz silkti. "Sabahları hep koşarım. Ferahlatıcıdır." Mısır gevreği kutusunu yere bıraktı çünkü oldukça tatsızdı ve ona pek doyurucu gelmemişti. "Konu açılmışken, gitmeliyiz."

"Sana kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tutuyorum. Senin kadar sevimli bir adam sabahları nasıl bu kadar iğrenç olabilir? Şimdi neden bekâr olduğunu anlıyorum."

Kendini tutamadı; güldü. "Pekâlâ, sanırım benimle koşuya çıkmak zorunda değilsin."

"İşte şimdi mantıklı konuşmaya başladın." Havluyu bıraktı ve yatağa geri sürünmeye başladı.

Dört ayak üzerinde yatağa doğru ilerlerken çizdiği seksi figüre hayran olmamak elde değildi. Ona katılmayı düşündü ama onun sadece uyumaya gittiğinden şüpheleniyordu ve kendisi tamamen uyanıktı. Gerçekten iyi bir seks gecesi onu her zaman canlandırırđı. Düşünerek boynunu ovuşturdu. "O zaman sen uyumaya devam et, ben de koşuya çıkayım."

Ona uykulu bir başparmak işareti yaptı.

"Koşu kıyafetlerini nereden bulabilirim?"

Tek gözü açıldı. "Ciddi misin?"

"Ne?"

"Koşu kıyafetlerinin nerede olduğunu nasıl bilmezsin?" Omuz silkti. "Dolabımı açıyorum ve oradalar."

"Dolabınızı kim dolduruyor?"

"Uşağım mı?"

"Nerede o?"

"Eve döndüm. Karısı çocuk bekliyordu ve seyahatimde bana katılamadı." Ayrıca, Amerika Birleşik Devletleri'nde ne kadar kalacağını bilmiyordu ve adamı ailesinden bu kadar uzun süre uzak tutmak ona haksızlık olacaktı.

"Seksi bir erkeğe göre garip bir şekilde çaresizsin. Birkaç erkek gömleğim var ama pantolonum yok, üzgünüm. Bunun için evine geri dönmen gerekecek."

"Mmm." Boş otel odasına geri dönme düşüncesi hiç de cazip değildi. Kendini sürgünde gibi hissediyordu; yalnızdı, sıkılmıştı ve garip bir şekilde unutulmuştu. Bu iyi bir duygu değildi, özellikle de onun için. Hayatı boyunca ailesi ve arkadaşları tarafından sevilmiş ve kutlanmıştı. Bellissime onu severdi. Etrafı hep insanlarla çevriliydi.

Yalnız olmak mı? Biraz işkence gibi geldi.

Taylor gözlerini ovuşturdu. "Sanırım gidip biraz koşu kıyafeti alabilirsin. Köşede bir mağaza var ama bu kadar erken saatte açık olur mu bilmiyorum. Ne kadar harcamak istersin?"

Omuz silkti. "Normalde kendi kıyafetlerimi satın almam. Ne tavsiye edersiniz?"

Kadın homurdandı. "Başkalarının hayatını kontrol etmesine izin vermemen mi?"

"Bana yardım ediyorlar."

"Sen öyle diyorsan." Yastıklarına son bir kez hüzünlü bir bakış attıktan sonra yatağın kenarına kaydı. "İstersen seninle kahvaltıya gelebilirim ama koşu."

"Eninde sonunda seni yıpratacağım," diye alay etti.

***

Bir saat sonra Taylor'ın evinin yakınındaki küçük bir kafedeydiler. Mahallenin kendisi onun zevkleri için biraz yıkık döküktü ve Sokaktaki evsiz adam onu şok etmişti. Bellissime'da böyle şeyler yoktu, insanlar da yokmuş gibi yanlarından geçip gitmiyorlardı. Taylor adamın bardağına birkaç dolar sıkıştırmıştı ama durmamıştı. Kimse durmadı.

Garip bir şekilde yanlıs hissediyordu ama bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Tostunu bitirip kahvesini içerken bile hâlâ bilmiyordu. Taylor bir kase mısır gevreğinden başka bir şey yememişti ve şimdi kendi kahvesini yudumluyor ve onunla göz temasından kaçınmak için elinden geleni yapıyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, çünkü kadın rahatsız görünüyordu. Dışarıdaki evsiz adama onun kadar üzülüyor muydu?

Kupasıyla oynadı. "Bu düşündüğümde daha karmaşık. Gerçekten çok ateşlisin Loch ve dün gece harikaydı ama ..." Durakladı ve ona duygusal bir bakış attı. "Şu anda bir ilişki aramıyorum. Hayatım biraz karışık."

Endişelendiği şey bu muydu? "Aslında ben de bir ilişki aramıyorum."

Yüzü aydınlandı. "Oh iyi. 'Koşuya çıkmanın' anlamadığım bir tür örtmece olduğunu düşünüp endişelenmişim."

Yine güldü. Taylor'la ilgili en güzel şey buydu. Düşünceleri ne olursa olsun onu her zaman güldürürdü. "Hayır, sadece aktif kalmaktan hoşlanıyorum. Ve çoğu gün sıkılıyorum."

"Değilim," dedi açıkça, sonra kahve fincanını yere bıraktı. "Ve sen harikaydın. Gerçekten harikaydın. "Ama hayatımın çok kötü olduğunu söylerken ciddiylim.

karmaşık." Gözlerinde üzgün bir ifade parladı. "Bu kadar karışık olmasaydı, yarın hiç olmayacakmış gibi senin ateşli kıçının peşinden koşardım. Kahretsin, hatta giderdim

daha fazla seks anlamına gelse koşardım. Ama işim şu anda çok zor ve istediğimden çok daha fazla şeyle uğraşıyorum, bu yüzden tekrar yazılmadan önce geri dönüp işe gitmem gerekiyor."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama yüzündeki ifadeye bakılırsa iyi bir şey değildi. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Elimde bir sürü zamanım var."

"Bir bilgisayarla tam olarak ne yapabilirsiniz?"

"Onları açabilir ve e-postalarımı kontrol edebilirim. Hepsi bu kadar."

Ağzı seğirdi. "O zaman hayır, bu konuda bana gerçekten yardım edemezsin. Yine de teklifin için teşekkürler."

"Bu gece işten sonra buluşmak ister misin?" Biraz eğlenmeye hazırdı ve eğer bu Taylor'ın cinsel enerjisiyle birlikte gelirse? Çok daha iyi.

Renkli pembe cüzdanından birkaç dolar çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Muhtemelen meşgul olacağım. Telafi etmek için geç saate kadar çalışmam gerekiyor. uzakta geçirdiğim zamanın bir kısmı için. Artı, lonca işleri." Ona alaycı bir bakış attı. "Benim de onlara yetişmem gerekiyor."

"Senin takımın ve hepsi.

Hatırlıyorum." Gülümsemesi genişledi. "Bu doğru."

Loch, kızın başından savmasına tuhaf bir şekilde sinirlenmişti. Loch'un tipi değildi, öyleyse neden bu işi bitirip Loch'tan kurtulmaya can atıyordu? Onu mu? Çoğu kadın onun dikkatini çekmek için sabırsızlanırdı. "Yarın o zaman?" "Yarın da meşgulüm." Dudağını ısırdı.

Biraz sinirli bir şekilde arkasına yaslandı. "Pek iyi bir tur rehberi değilsin, değil mi?"

Kadının yanakları pembeleşti ve adam kendini bir anda göt gibi hissetti. Şey, tahrik olmuş bir göt, çünkü bu kızarıklık ona dün gece onun altında olduğunu hatırlattı. Şimdi de ona fırça mı atıyordu? Kendisi de dün gecenin oldukça muhteşem olduğunu düşünmüştü.

"Sanırım şehirdeki rehberiniz olma konusunda berbatım." Omuzları çöktü.

Lanet olsun. Şimdi kendini *gerçekten* bir pislik gibi hissediyordu. Loch masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini okşadı. "Sorun sen değilsin. Sadece sıkıldım. Bu hafta vaktin olursa bana haber ver, tamam mı?"

Gülümsemesi aydınlandı ve onun elini sıktı. "Bu seks çağrısı için bir kod mu? Seni arayanın ben olmam fikri hoşuma gidiyor."

"Ben daha çok takılmayı düşünüyordum ama kırım aramaya açık." Sırıttı.

***

Taylor kendini bu kadar keyifsiz hissetmekten nefret ederek aceleyle dairesine döndü. Kalçalarının arasında hoş bir sızı vardı ve tüm vücudundaki kaslar

Gerçekten harika bir seksten gelen acı. Uzun zamandır böyle hissetmemişti ve bu duygunun tadını çıkarıyordu. Gerçi suçluluk duygusu daha az keyif vericiydi. Loch'un -muhteşem, seksi Avrupalı playboy Loch'un- sıkıldığı ve arkadaş aradığı açıktı ve tek düşünebildiği kendisiydi.

Onunla vakit geçirmek istemediğinden değildi. Eğer iki haftalık tatili ve sıfır sorumluluğu olsaydı? O zaman yirmi dört-yedi çalışabilirdi. Hal böyleyken, neredeyse iki gününü bilgisayarından uzakta geçirdiği için şimdiden suçluluk duygusuyla dolmuştu. Daha da kötüsü, önümüzdeki iki gün boyunca iş için nöbetçi olması gerekiyordu. Ugh. Bu, tüm "acil" teknik çağrıların gece gündüz telefonuna yönlendirilmesine izin vermek anlamına geliyordu.

Herkes sırasını savmak zorundaydı ve onunki en uygunsuz zamana denk geldi.

İş berbattı, ama iş her zaman berbattı. Patronu son zamanlarda hep onun peşindeydi ama ona ihtiyaçları vardı. Ona bir şey olmazdı. Belki müsait olmadığı için rapor alacaktı ve azar işitecekti, ama o bunu atlatacaktı. Hep öyle yapardı.

Midesinde asıl çukura neden olan kısım *Excelsior* ve Sigmund'du.

Loncasının çoğu onun çevrimiçi olmamasını umursamazdı. Her zaman çevrimiçi olmak zorunda değildi. Olsaydı, harika olurdu. Zindanlarda onlara yardım edebilirdi. Olmasa da sorun olmazdı.

Ama Sigmund fark ederdi.

Loch'la buluştuğundan beri e-postalarını kontrol etmemişti. Görmezden gelmişti.

Sigmund'un ona gönderdiği mesajlar. Ve *Excelsior*'a giriş yapmadığından emindi, hele de Pazar gününe kadar altı şekilde (oh çok hoş bir şekilde) seks yaparken.

Yine de ödeme zamanı gelmişti. Zihinsel olarak kendini çelikleştiren Taylor telefonunu kontrol etti. Mesaj üstüne mesaj geliyordu ve yüzünü buruşturarak mesajlara göz gezdirdi. Her biri Sigmund'un çılgınca onun için endişelenmesiydi. İnternette görünmemenin ona göre olmadığını söylüyordu. Ona bir mesaj göndermesini istiyordu.

iyiydi. Mesajların çoğu tekrarlanıyordu, sanki ona ulaştığından emin olmak istiyordu ya da son altı kez gönderdiğinde almadıysa diye.

Oy.

Dairesine geri dönene kadar tüm mesajlara tıkladı ve hemen oturup e-postalarını açtı. Dün gecenin tüm keyfi ve zevki gitmiş, yerini rahatsız edici bir suçluluk duygusu almıştı. Ya Sigmund'un kırılgan zihnini uçuruma sürükleyen şey buysa? Onun yüzünden kendine zarar verirse bununla asla yaşayamazdı. E-posta programını açıp Sigmund'un gönderdiği mesajları okurken mutsuzluk hissi içinde kıvrandı. Her biri bir öncekinden daha acınasıydı.

Korku hissiyle *Excelsior*'a giriş yaptı ve karakteri diyarda belirdi. Parlak yeşil ağaçlar ve yemyeşil bir orman Ejderha Binicisini çevreliyordu ve başka bir karakter onun durduğu noktadan zumlayarak geçti. Karakteri Kraaka Köyü'nde oturma açmıştı, Cityport'ta oturumunu kapattığına yemin edebileceği düşünüldüğünde bu garipti.

Belki de alemde, onun farkında olmadığı küresel bir sıfırlama olmuştu. Merakla Günün Mesajı'nı gözden geçirdi.

198 gündür oynuyorsun ve en son 6 saat önce giriş yaptın.

Er. Altı saat önce, Loch'un içindeyken iki numaralı prezervatifi doldurduğundan oldukça emindi. Bu düşünceyle kalçalarını sıktı. *Kötü Taylor. Az önce terk ettiğin ateşli adamı düşünme. Senin başka sorunların var. Sevişmeye zaman yok. Oyun zamanı bitti. Çok yazık, Çünkü oyun zamanını çok severdi.*

Sigmund: Merhaba

Hemen gerildi. Sigmund'un kendisiyle temasa geçtiği anda bu kadar endişeli hissetmekten nefret ediyordu ama onun hakkında ne yapacağını bilmiyordu.

Sigmund: Sen sormadan önce, hesabının çalıştığından emin olmak için birkaç saat önce senin yerine giriş yaptım. Esme'nin bana şifreyi vermesini sağladım.

Esme onların lonca şifacısıydı ve Taylor'ın şifresine sadece acil durumlar için sahipti. Şimdi Sigmund'da olduğuna göre? Hemen değiştirmek için aklına bir not aldı.

HaveANiceTay: Tamam, teşekkürler. Evet, her şey çalışıyor.

Sigmund: İyi misin?

Sigmund: Nerelerdeydin?

Çok endişelendim!

HaveANiceTay: Bir işim çıktı ve bir gün kadar uzak kalmak zorunda kaldım. Özür dilerim.

Sigmund: Ne oldu?

Sigmund: İyi misin? Sigmund:

Hasta mıydın?

HaveANiceTay: Hasta değilim, sadece bir arkadaşım şehre geldi. Sana bundan bahsetmiştim, hatırladın mı?

Sigmund: Evet ama dün gece çevrimiçi olacağını söylemiştin ve değildin.

Sigmund: Ve Liege of Darkness'dan bazı adamlar seni barda bir adamla gördüklerini söylediler.

Sigmund: Randevun var mıydı???

Vay canına. *Karanlığın Efendisi'ni* katletmek için *zihnine* bir not düştü. bir sonraki oyuncuya karşı oyuncu etkinliğinde karşılaştığı karakterler.

HaveANiceTay: Randevu değil. Amerika'da yeni ve bir arkadaşına ihtiyacı vardı. Bir arkadaşım ona etrafı göstermemi istedi.

Şehir.

Sigmund: Bana randevu gibi geldi.

Kesinlikle bir randevuya dönüşmüştü.

miktarda seks. Taylor'ın ayak parmakları bu düşünceyle kıvrıldı. Yine de bunu Sigmund'a tam olarak söyleyemezdi, çünkü Sigmund ona karşı oldukça saplantılı bir bağlılık geliştirmişti.

HaveANiceTay: Randevu değildi. Bana mı inanacaksın, onlara mı?

Ve suçluluk duygusunu yeterince bastıramadığı için ekledi:

HaveANiceTay: Bundan daha iyi arkadaş olduğumuzu sanıyordum.

Kollarını kavuşturdu ve ekrana bakarak beklemeye başladı. *Lütfen, lütfen bana inanın.* İnanmazsa kontrolünü tamamen kaybedecekti ve o zaman ne yapacağını bilmiyordu. Önümüzdeki sekiz saati kendine zarar vermemesi için onu cesaretlendirerek geçirme düşüncesi, onu evinden kaçmak istemesine neden oldu

Bilgisayar çığlık atıyor. Ama yapamadı. Kapana kısılmıştı, tutsak bir izleyiciydi, eğer giderse kendini yaralayacağı ya da ciddi bir şey yapacağı tehdidiyle tutsak edilmişti.

Tamam. Özür dilerim. Sanırım sadece panikliyorum.

Taylor uzun bir nefes verdi.

HaveANiceTay: Önemli bir şey değil. Sigmund: Sadece endişelendim.

HaveANiceTay: Biliyorum. Geç saatlere kadar dışarıdaydım çünkü o

süper bilgisizdim ve sonra doğruca yatağa gittim. Baskını
kaçırdığım için üzgünüm.

Sigmund: Biriyle çıkıyor olsaydın bana söylerdin, değil mi?

HaveANiceTay: Olmamın bir önemi var mı? Biz sadece arkadaşlar, Sigmund. Sana daha önce de söyledim. biriyle. Hala değil. Bir ilişki aramıyorum.

Sigmund: Benimle bile mi?

Yüce Tanrım, özellikle de sen! Ancak internetin iyi yanı, bazı şeyleri yumuşatmayı ve kulağa o kadar da sert gelmemesini sağlamayı kolaylaştırmasıydı.

HaveANiceTay: Seninle bile değil. :)

Sigmund: Ve birlikte olduğun adam değil mi?

HaveANiceTay: Biz sadece arkadaşız, söz veriyorum. O bir ilişki peşinde değil, ben de değilim.

Şimdi, son derece seksi bir ilişki, bu farklıydı. Taylor yatağına baktı, dün geceki eğlenceden dolayı hâlâ buruştu. Merak etti: Burnunu yastıklara dayasa, Loch'un harika misk kokusu gibi kokarlar mıydı? Kalçaları tekrar gerildi.

Sigmund: Bunu duyduğuma sevinmem garip mi?

HaveANiceTay: Çok fazla işim var. İş tam bir canavar ve lonca tüm zamanımı alıyor.

HaveANiceTay: Zaten evden zar zor çıkıyorum! Sigmund: Heh.

Bu konuşma beklediğinden çok daha iyi gidiyordu. Omuzlarındaki korkunç gerginlik biraz gevşedi ve mesajı eve göndermeye karar verdi:

HaveANiceTay: Bir gün çevrimiçi olamasam bile, bu çıldırmanız ve bana milyonlarca mesaj göndermeniz gerektiği anlamına gelmez ya da hesabımı hackle, tamam mı? Bu beni korkutmaya başladı.

Uzun bir duraklama oldu, o kadar uzundu ki Taylor'ın ensesindeki tüyler diken diken oldu. Belki de çok ileri gitmişti. Belki Sigmund'u siber tacizci olduğu için azarlamak pek akıllıca bir hareket değildi ama kahretsin, yapacak hamlesi kalmamıştı.

Sigmund: Sadece sen benim en iyi arkadaşımsın. Sigmund: Benim TEK arkadaşım.

Sigmund: Dün gece neredeyse kendimi yaralıyordum.

Sigmund: Seni kızdıracak bir şey söyledim diye endişelenip duruyordum.

Sigmund: Ve bu beni o kadar üzdü ki mutfağa gidip bir bıçak aldım.

Sigmund: En etkili olması için bileklerinizi hangi yönden kesmeniz gerektiğini hatırlamaya çalıştım.

Sigmund: Ama sonra korktum.

Taylor nefesini içine çekti, hayal kırıklığı ve paniğin sıcak gözyaşları gözlerine hücum etti. Parmaklarını şakaklarına bastırdı. Normalde mutlu bir insandı ama Sigmund onu sinirli bir enkaz haline getiriyordu.

HaveANiceTay: Bir gün çevrimiçi olmadım diye kendine zarar veremezsin. Tanrım, Sig.

HaveANiceTay: Bu kadar sert olamazsın.

Sigmund: Biliyorum.

Sigmund: Ama umutsuzluk çok kötüleşiyor . . . ve ben seni çok seviyorum.

Sigmund: Arkadaş olarak, endişelenme.

Sigmund: Arkadaş olarak sev.

Ben de panikledim. Özür dilerim.

HaveANiceTay: Bu beni daha iyi hissettirmiyor! Sigmund: Üzgünüm.

Sigmund: Yardımı olacaksa, bıçak kullanmanın doğru olmayacağına karar verdim. Çok dağınık. Hap kullanacağım.

HaveANiceTay: Bu hala yardımcı olmuyor. Kendini öldüremezsin, Sigmund. Lütfen. Konuşabileceğin biri var mı? Ailen? Bir psikolog? Oda arkadaşın? Biri var mı?

Sigmund: Seninle konuşuyorum, değil mi?

Kusmak istedi. Onunla konuşuyordu, tamam, ama bununla başa çıkacak donanıma sahip değildi. Ne yapacağını bilmiyordu. onunla çevrimiçi.

HaveANiceTay: Sadece kendine bir şey yapmayacağına söz ver, tamam mı?

Sigmund: Bu sözü veremem.

Sigmund: Ama önce seninle konuşmadan hiçbir şey yapmayacağıma söz veriyorum.

Sigmund: Hey, bir grup birazdan Darkest Citadel'e gidiyor. Onlara katılmak ister misin?

HaveANiceTay: Tabii. Şu iş görüşmesini halledeyim, sonra size katılırım. AFK.

Karakterini "bilgisayardan uzakta" olarak işaretledi ve ardından sandalyesini köşedeki küçük masasından uzaklaştırdı. İşle ilgili bir çağrı yoktu ama Sig bunu bilemezdi. Sadece birkaç dakikaya ihtiyacı vardı. Kaçıp gitmek istedi. Hesabını silmek ve bir daha arkasına bakmamak istiyordu ama bu Sig'i sadece uçurumun kenarına iterdi, değil mi?

Hayal kırıklığına uğramış ve endişe dolu Taylor kendini yatağına attı ve yastığına sarıldı.

Loch gibi kokuyordu.

Boğazından çaresiz bir hıçkırık kaçtı ve yüzünü yastığa gömdü ve tekrar çevrimiçi olması gerekmeden önce birkaç dakika ağlamasına izin verdi.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Loch her sabah lüks Park Avenue otelinden çıkıp Central Park'ta koşuya çıkıyordu.

Pazartesi günü Loch yerel Bellissime elçileriyle bir toplantı yaptı.

Çarşamba günü, hayır amaçlı bir fotoğraf çekimi vardı. Geldi, el sıkıştı, ve fotoğraflar için gülümsedi.

Perşembe günü, yerel polo kulübünü kontrol etti.

Bunun dışında, tamamen ve tamamen sıkılmıştı ve elinde çok fazla zamanı vardı. Havuzda tur yüzdü. At binmeye gitti. Yemeklerini dışarıda yedi. Daha fazla koşu yaptı. Televizyonda birkaç futbol maçı izledi.

Çok sıkıcıydı. Birkaç tanıdık edinmişti ve

Polo kulübündeki adamlar yeterince iyi görünüyorlardı ... ama yine de.

Herkes ya onun İngiliz olduğunu düşünüyordu, ki bunu sürekli açıklamak can sıkıcıydı, ya da ona yürüyen, konuşan bir cüzdanmış gibi bakıyorlardı.

Ona Prens William'ı ya da Düşes Kate'i tanıyıp tanımadığını sordular. Prens Harry ile takılıp takılmadığını sordular. Şaka yapıp Hogwarts'a gidip gitmediğini sordular. Birkaç tanesi

Polo kulübündeki kadınlar ona bütünüyle yutmak ister gibi bakmışlardı, ama bu ilgi çekici olmak yerine sadece ... rahatsız ediciydi. Bu kadınlar için o, bir unvana ve bazı aile bağlantılarına sahip olan rahat bir adam değildi. O bir tür statü sembolü ya da daha kötüsü bir tuhaflıktı.

Ve o bir avdı, ki bu endişe vericiydi. Yanına sokulmuşlar, kendilerine içki ısmarlamasını istemişler, sonra da üstü kapalı imalarda bulunarak ailesini ve ne iş yaptığını sormuşlardı. Ne kadar parası olduğunu öğrenmeye çalıştıklarını anlaması için üç soru sorması gerekmişti.

Şaka yapıyorlardı-Loch'un ne kadar parası olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. O günden sonra polo kulübüne bir daha gitmedi. Kendini dışlanmış ya da avlanmış bir hayvan gibi hissetmektense sıkılıp televizyonda futbol -ya da buradaki adıyla futbol- izlemeyi tercih etmişti.

Bu onun için çok garip bir duyguydu.

Yine de bir hafta böyle geçtikten sonra kendini yalnız ve huzursuz hissediyor, kendisini burada tutan evdeki duruma içerliyordu. Lanet olası ayrılıklar.

Hafta boyunca Taylor'ı birkaç kez aramış ve mesaj atmıştı ama onunla hiçbir yere varamamıştı. Her seferinde içtenlikle özür diliyor, komik ve tatlı davranıyordu ama zamanı yoktu. Telefonla aranıyordu, baskına gitmişti ya da geç saatlere kadar çalışıyordu... bir sürü bahanesi vardı. Hayatı onu eğlendirmek için zaman ayıramayacak kadar yoğundu.

Ve bu utanç vericiydi, çünkü o şimdiye kadar Amerika'daki en eğlenceli şeydi. Onu düşünmeden edemiyordu. Mutlu, şakacı kahkahası, tuhaf kıyafetleri ve coşkusu. Yatakta sınır tanımayan heyecanı. Onunla seks yapmak inanılmazdı. Bir de buna onu başından savdığı gerçeği eklenince? O bir gizemdi ve biraz keşfetmek istiyordu.

Eğer ona bir şans verirse.

Bu yüzden Cuma günü telefonunu tekrar eline aldı ve tekrar denedi.

Üç kez telesekretere düştü ve her seferinde telefonu kapattı. Mesaj atmadı, çünkü mesajları görmezden gelmek çok kolaydı. Bütün hafta boyunca ona mesaj atmıştı ve şimdi onunla konuşmak ve ona kendisini başından savma şansı vermemek istiyordu.

Dördüncü denemede, bağlandı. Hattan hafif bir ses geldi. "Teknik Destek ikinci seviye, nasıl yardımcı olabilirim?"

"Evet," dedi. "Bilgisayarımı nasıl açacağımı bulamıyorum."

Uzun bir duraklama oldu, sonra da sikini sızlatan bir kıkırdama duyuldu.

"Loch?" "Merhaba."

"Çalışıyorum, özür dilerim. Kişisel bir arama olduğunu fark etmemiştim." Kadının sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu. "Nasılsınız?"

"Çok sıkıldım. Sen?"

Küçük bir iç çekti. "Meşgulüm. İş bu hafta tam bir kabus oldu. Patronum beni çok sıkıştırdığı için fazladan bir vardiya aldım ama tüm zamanımı alıyor." Sesindeki mutluluk gitmiş, yerini stres almıştı.

"O zaman benimle yemeğe çıkmalısın."

"Gelemem. Nöbetçiyim. Burada kalıp çalışmak zorundayım."

"Akşam yemeği o zaman?"

"Gece yarısına kadar nöbetçiyim."

"Gece yarısı orada olabilirim," dedi sesini yumuşatarak. "O zaman bir yerlerde bir şeyler atıştırabiliriz. Birileri o saatte açık olmalı, değil mi? Burası büyük bir şehir."

Küçük iç çekişi mutsuzdu. "Keşke yapabilseydim, ama o noktada sadece uyumaya gideceğim. Özür dilerim, çok eğlenceli bir kız değilim. Hiçbir şey için zamanım olmadığını söylerken yalan söylemiyordum."

"Biliyorum ama denediğim için beni suçlayamazsın. Yarın mı?"

"Yarın gece baskın var ve geçen haftadan sonra bunu gerçekten kaçıramam." "Mmm, çok yazık." Bir bilgisayar için onu başından savıyordu.

oyun. Bu onun egosunu incitti. "Baskından sonra iğrenç, karşılıksız seks yapmak ister misin? Oraya gelebilirim."

Yine kıkırdadı. "Yapmasam daha iyi. Yine de teklifiniz için minnettarım." Kahretsin, savunmasını kırmak mümkün değildi.

"Tamam o zaman. Pekala,

"Eğer buluşmak istersen, numaram sende var."

"Evet," dedi neşeyle. "Özür dilerim, Loch. Hayatım şu anda çok yoğun. Anlıyorsun, değil mi?"

"Tabii ki." İyi bir gün geçirdiğine dair bir şeyler mırıldandı ve sonra sinirli bir şekilde telefonu kapattı. Normalde kadınlar onun kucağına düşerdi. Bir kez olsun peşinden koşan o muydu? Onu lanet olası dairesinden çıkmaya ikna edememişti.

Telefonuna bakıp düşünmeye başladı. Aslında haftada en az bir kez evinden çıkıyordu; cumartesi geceleri barda verdiğiinden bahsettiği parti için. Eğer oraya giderse, kızın da orada olma ihtimali yüksekti.

Görünüşe göre hafta sonu için planları varmış.

***

Taylor LAN partisini dört gözle beklemiyordu.

Cumartesi gecelerinin eğlenceli olması gerekiyordu. Teknik destek madenlerinde zor bir hafta geçirdikten sonra gevşeyebileceği bir zaman olması gerekiyordu. Fazladan iki vardiya çalışmıştı, geceleri nöbetçiydi ve Sigmund çıldırmasın diye karakterini her gün oynamayı bir şekilde başarmıştı. Şimdi hafta sonuydu ve stresten kurtulmak yerine

sadece daha fazla strestir. LAN partisine gitmek istemiyordu. Eğer giderse, bu saatlerce sosyalleşmek anlamına gelecekti. Yalnızca LAN'da kullanılabilen bir instanced raid düzenleyeceklerdi ve sonrasında da bir lonca raidi düzenleyeceklerdi. Tek yapmak istediği uyumak olduğu halde, en azından sabahın üçüne kadar dışarıda olacaktı.

Ama gitmezse Sigmund onun yine biriyle çıktığından şüphelenecekti ve Sigmund bütün hafta diken üstündeydi.

İronilerin ironisi mi? Loch'la tekrar çıkmayı çok istiyordu ama onu geri çevirmek zorunda kaldı. Hâlâ yaşadıkları tek gecelik ilişkiyi ve Loch'un bu hafta onu arayıp tekrar birlikte olmak için mesaj atmasını düşünüyordu - tamam takıntı haline getirmişti-. Evet demeyi çok isterdi ama bunu her düşündüğünde Sigmund'u hatırlıyordu. Her gün kendine zarar vermekle tehdit eden Sigmund'u.

Kendini kapana kısılmış hissetti. *Excelsior*'un tüm neşesi uzun zaman önce çekilmişti ve şimdi kendini oyun oynamaya ve Sigmund'la vakit geçirmeye mecbur hissediyordu, oysa tek istediği Loch'u arayıp onu istediğini söylemekti. Hatta koşu yapmayı bile düşünmüştü ve herhangi bir erkek için terlemiyordu.

Ancak Sigmund günlük hayatının iplerini elinde tuttuğu sürece, gününe başka birini ekleme düşüncesi bile onu strese sokuyordu. Loch sonsuza dek tek gecelik harika bir kadın olarak var olacaktı.

Utanç verici.

Saçlarını en sevdiği haberci şapkasının içine soktu, bir tişört, kot pantolon ve Doctor Who atkısını giydi ve dizüstü bilgisayarını aldı. Gitmesi gerekiyordu. Kendi kendine, "*O kadar da kötü olmayacak Tay-Tay,*" dedi. *İşe girdiğinde eğleneceksin.*

Orada. Eve gittiğinde rahatlayabilirsin. Loncanı seviyorsun. Oyundan zevk alıyorsunuz.

Moral konuşmasının her seferinde daha da sertleşmesi komikti.

o.

Taylor dizüstü bilgisayar çantasını omzuna attı ve kapıya yöneldi. Bara kadar yürümek kolaydı ve oraya varmadan önce kendine destekleyici bir buzlu kahve almak için durdu, çünkü hem zihinsel hem de fiziksel olarak sürükleniyordu.

Sokakta birkaç adamla karşılaştı ve bilgisayar ekipmanlarını taşıırken sohbet ettiler. "Hey, Taylor," dedi Nate ona el sallayarak.

Crispin ve Geoff'la birlikteydi. "Baskın için heyecanlı mısınız?"

Tabii ki hayır. "Tabii ki!"

Geoff onun yanına doğru koştı, tüm bacakları ve heyecanı yerindeydi. "Bu gece kesinlikle Six-Eleven'a gidiyoruz, değil mi?"

Taylor gülümsedi. "Umarım öyledir. Bütün hafta Ejderha Binicim üzerinde çalıştım. Tüm teçhizatını güçlendirdim." İnternetteyken ve Sigmund'la vakit geçirirken yapacak bir şeylere ihtiyacı vardı.

"Ben de öyle. Bu gece çok güzel olacak."

Öyle olmasını umuyordu.

Adamlardan biri barın kapısını açık tuttu ve Taylor içeri süzüldü -Ve Loch'un barda oturduğunu görünce neredeyse dizüstü bilgisayarını düşürüyordu.

Onu gözden kaçırmak imkânsızdı-Loch yanında oturan iki adamdan omuz omuza daha uzundu ve muhteşem sarı saçları vardı. Gözlerini barın üzerindeki televizyonda oynayan futbol maçına dikti ve sonra sanki birini bekliyormuş gibi kapıya baktı.

Ve onu gördüğünde gülümsedi.

Taylor'ın adımları yavaşladı. Heyecan ve korku karışımı bir duygu karnında toplanmıştı. Loch onu görmeye mi gelmişti?

Oh, Tanrım. Sigmund'un bunu duymamasını umuyordu.

Loch bardan kalkıp ona doğru ilerlerken, "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Partiye gelirim diye düşünmüştüm."

Eğilip sırt çantasını aradı. "Bilgisayarın nerede?" "Oh, bilgisayar partisi mi?"

"LAN partisinin ne olduğunu sanıyordun?"

"Aslında hiçbir fikrim yok." Omuz silkti ve birasından bir yudum alarak ona sırtıttı. "Ama eğer sen buradaysan, ben de burada olmak istedim."

Onun tatlı sözleri karşısında vücuduna bir sıcaklık yayıldı. "Bu bir bilgisayar partisi, seni aptal. Herkes dizüstü bilgisayarını getirir ve yerel bir ağı."

"Ah. O zaman seni oynarken izleyebilir miyim?" Adam ona kaşlarını oynattı ve kadın geçen Cumartesi gecesini hatırladı. Dostum, harika bir geceydi. İçindeki her şey tekrarlanması için çılgık atıyordu. Ne de olsa, birkaç yoğun orgazmdan daha iyi nasıl gevşeyebilirdi ki?

Ama o tereddüt etti. "Loch, bilmiyorum. Hayatımın şu anda çok karmaşık olduğunu söylerken şaka yapmıyordum."

"Benimki öyle değil," dedi yüzünü buruşturarak. "Aslında benimki bok gibi sıkıcı. Şu anda tek ilginç şey sensin, o yüzden gelip seninle takılayım dedim."

Dudağını ısırdı ve çocuklara baktı. Bilgisayar donanımlarıyla arka odaya doğru ilerliyorlardı ve ona doğru birkaç bakış atıyorlardı. Loch onunla takılırsa, biri Sigmund'a bir şey söyleyecekti. Oyun meraklıları onun tanıdığı herkesten daha çok dedikodu yapardı.

"Yapamam, Loch. Üzgünüm."

"Neden olmasın?" Kaşları birbirine çatıldı. "Sorun bende mi?"

"Hayır, hiç de değil! Sen inanılmaz ve büyülü birisin ve hayatım bu kadar berbat olmasaydı şu anda sana Everest Dağı gibi tırmanırdım."

Seksi ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Dağdaki örtmeceleri seviyorsun."

"Çünkü sen lanet bir dağsın. Büyük, seksi, erkek bir dağ." Bir pazusuna dokunmak için uzandı ve sonra elini geri çekmek için kendini zorladı. Eğer o kaslardan birini bile okşarsa, kendini kaybedecekti. "Yapamam."

"Bir erkek ancak bu kadar çok sorabilir," diye mırıldandı alçak bir sesle, eğilerek.

"Biliyorum." Noel'den vazgeçiyormuş gibi hissetti ama vazgeçmek zorundaydı. Şu anda bile onunla konuşmamalıydı. İsteksizce geriye doğru bir adım attı ve sonra arkadaşlarının hazırlandığı arka odayı işaret etti. "Gitmeliyim."

"Taylor," diye başladı, bir adım öne çıkarak.

Hayır, bu kötü bir fikirdi. Her şeyiyle. Bileğinin üzerinde döndü ve arka odaya doğru koştu, Geoff'u ve barda bira almak için durmuş olan birkaç kişiyi iterek geçti. LAN parti odası kalabalıktı, masalar herkesi sığdırmak için birbirine sıkıştırılmıştı ve o yanlara doğru hareket etti, ağır mobilyalardan ve yayılmış bacaklardan kaçarak arka koltuklardan birine ulaştı. *Lütfen beni takip etme, Loch. Lütfen takip etme.*

"Hey, Tay-Tay, bak sana ne geldi!"

Başını çevirdiğinde Gina'nın ayağa kalktığını ve bir araya getirilmiş masaların ortasını işaret ettiğini gördü.

Odanın ortasında kırmızı ve beyaz çiçeklerden oluşan devasa bir buket duruyordu. Güllerin arasına kalp şeklinde mini balonlar yerleştirilmişti ve ortasından da aynı şekilde kalp şeklinde bir kart çıkmıştı. Hareket etti

Öne doğru ilerledi, geri çekilen bir sandalyeye takıldı ve çiçeklerin üzerindeki kartı aldı.

Bu kadar muhtaç olduğum için özür dilerim. Umarım bunlar seni gülümsetir. Arkadaşın, Sigmund.

Fuuuuuck.

Dehşet içinde çiçeklere baktı. Bunlar bir arkadaşına verilecek şeyler değildi. Bunlar bir kız arkadaşınıza her şeyi berbat ettikten sonra vereceğiniz çiçeklerdi. Aranjman muazzam ve pahalıydı ve kasıtlı olarak onun için bırakılmıştı, çünkü Sigmund onun burada olacağını biliyordu. Ve eğer burada olmasaydı, bunu da bilirdi.

Taylor kendini kapana kısılmış hissetti.

Kartı yere fırlattı ve aceleyle uzaklaştı. Odanın arkasına. Oraya geri dönecek, kulaklıklarını takacak ve saklanacaktı.

Göz ucuyla kapı aralığında Loch'un iri gövdesini gördü. Kahretsin. Çiçekleri görürdü ya da Gina bir şey söylerdi ve-

Aceleyle uzaklaşmakla o kadar meşguldü ki nereye gittiğine bakmıyordu. Taylor'ın ayakları bir başkasının bacağına takıldı ve bir sonraki anda masa hızla üzerine geldi.

Sert bir şey kafasına çarptı ve sonra dünya karardı.

***

Loch bekleme odasında ellerini iki yana açmış, saati izliyordu. Koridorun sonunda, yoğun acil servis uğulduyor ve bebekler ağlıyordu. Birileri şikâyet ediyor ve hemşireler aceleyle yanından geçiyordu. Steril beyaz koridordaki rahatsız koltuğunda kaykıldı, bakışları Taylor'ın kısa bir süre önce kaybolduğu kapıya sabitlendi. Onu baygın ve alnında kanlar içinde gördüğü zamanki kadar hiç korkmamıştı.

Kollarında onunla hastaneye kadar koştuğundan oldukça emindi. İşin içinde bir taksi de olabilirdi ama her şey bulanıktı.

Kapı açıldı ve elinde bir pano olan bir adam çıktı. Bir şeyler yazdı ve Loch ayağa kalktı. Adam başını kaldırdı ve kalemini beyaz ceketinin içine soktu. "Erkek arkadaşın sen misin?"

Loch yalan söylemeliydi. Taylor muhtemelen ona kızacaktı ama umurunda değildi. "Öyleyim."

"Onu içeri taşıdığını söylediler. Baş yaralarında dikkatli olmalısın. Ambulans çağırmalıydın. Eğer beyin sarsıntısı geçirmiş olsaydı, durumu daha da kötüleştirebilirdin." Loch'a alaycı bir bakış attı.

Loch bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Düşünmüyordum. Sadece onu bir doktora götürmek istedim." Adamın sözleri kafasına dank etti ve başını kaldırıp baktı. "Yani beyin sarsıntısı geçirmiyor mu?"

"Kafasına sert bir darbe aldı ama birkaç gün içinde iyileşecek. Saç çizgisinde altı dikiş, düştüğü yerden burkulan bir ayak bileği ve aşağı inerken bir şeye çarptığı için çürümüş bir kaburga. Belki bir sandalye. söylediğin kadar kalabalıktı." Doktor ayaklarını kaydırıp ve Loch'a sert bir bakış attı. "Yalnız yaşadığını söyledi ama başındaki yaranın düşündüğümüzden daha ciddi olma ihtimaline karşı önümüzdeki birkaç gün boyunca birinin ona göz kulak olmasını istiyorum."

"Elbette." Adamın sormasına bile gerek yoktu. Loch zaten Taylor'ı otele götürmeyi ve bir süre onu şımartmayı planlıyordu. "İyileşene kadar sürekli onunla kalacağım."

Doktor kaşlarını kaldırarak, "Genç bayanın oldukça iyi bir çizelgesi var," dedi. "Biraz kazaya meyilli. Birkaç kez acil servise gitmiş. son birkaç yıldır."

Loch ağzını ovuşturdu. Zavallı Taylor. "Dikkati dağılıyor."

"Kendini yeniden yaralamaması için onu ayaklarından uzak tutmaya çalış o zaman?" Loch başını salladı. "Onu görebilir miyim?"

Doktor kapıyı işaret etti. "Evrak işlerini bitirmek için kısa süre içinde biri gelecek ve sonra evine gidebilir. Ona bir Tylenol-3 reçetesi vereceğim ama bunun dışında biraz zaman tanıyın ve dinlenin."

"Teşekkür ederim, Doktor." Adamın elini sıktı ve sonra Taylor'ın odasına doğru koştu.

Hastane odasında bir yatak, bir tarafa çekilmiş mavi bir duş perdesi ve bip sesi çıkaran bazı aletler vardı. Bunların hiçbirisi umurunda değildi. Umurunda olan tek şey sırt üstü yatan, saçları yastığa yayılmış, gözleri kapalı, küçük, kırılgan görünümlü kadındı. Başında büyük bir bandaj vardı ve ayaklarından biri battaniyeden dışarı çıkmış, şişirilmiş plastik bir çizmeye benzeyen bir şeye sarılmıştı.

"Taylor?" Uyuyorsa onu rahatsız etmemek için sesini alçaltarak yatağına doğru ilerledi.

Gözleri fıldır fıldır açıldı ve ona baktı. "Hâlâ burada mısın, Thor?"

"Hâlâ buradayım." Yatağın yanına bir sandalye çekti ve kadının elini kendi elinin içine aldı. Siyah tişörtünün göğüslerinde koyu sarı harflerle "KAPATMAYI VE AÇMAYI DENEDİN Mİ?" yazıyordu. yazıyordu ve bakışları oraya kaydı

yüzüne geri dönmeden önce. "Nasıl hissediyorsun?"

"Aptal gibi mi?"

"Ayağın takıldı ve düştün. Hepsi bu. Herkesin başına gelir."

"Bana çok oluyor," diye fısıldadı hayıflanarak, sonra yüzünü buruşturdu. "Başım beni öldürüyor."

"Çünkü onu vücudundan çıkarmaya çalıştın." Kadının küçük eli onunkinde yumuşacıktı ve adam parmaklarını elinin sırtında tekrar tekrar gezdirdi.

Kıkırdadı ve sonra gözlerini sıkıca kapatarak tısladı. "Bu acıttı."

"Gülmek yok."

Taylor başını salladı ve sonra elini hafifçe sıktı. "Kalmana gerek yoktu. Eminim planladığın Cumartesi gecesi bu değildi."

"Tabii ki kaldım." Diğer tüm arkadaşları ne yapacaklarını bilemez bir halde bilgisayarlarına sarılmış ve onunla birlikte çıkarken ona minnettar bakışlar atmışlardı. Muhtemelen oyunlarına geri döneceklerinden şüpheleniyordu. "Doktor önümüzdeki birkaç gün boyunca yanında sana göz kulak olacak birinin olması gerektiğini söyledi."

Yüzünü buruşturdu. "İyi olacağım."

"Öyle bile olsan, benimle otelime geri dönmene çoktan karar verdim."

Gözlerini kısarak açtı. "Ne?"

"Dizüstü bilgisayarınız yanımda." Yanında asılı duran çantayı okşadı. "Otelimde ekstra bornoz var ve oda servisi sipariş edeceğiz. Ayrıca jakuzili küvet var ve ağrıyan kaslarına iyi gelmesi için yarın sana masaj yaptıracağım. Kısacası, önümüzdeki bir hafta boyunca benimle kalacaksın."

Elini onunkinden güçsüzce çekti. "Loch, gerçekten, sen-"

"Biliyorum ama yapacağım. Sen benim arkadaşımsın Taylor ve arkadaşlar birbirini kollar." Belki de bunu fark etmemiştii, çünkü sözde arkadaşlarının hepsi, Taylor onu bir oyun salonuna taşıırken bile hemen oyun oynamaya geri dönmüşlerdi.

Taksi. "Şehirde aramak ve yanında kalmak istediğin başka biri yoksa tabii?"

Bir an düşündü. "Ailem Colorado'da." "Biraz uzak."

"Biraz, evet." Ağzı seğirdi. "Gretchen'ı arayabilirim."

"Yapabilirsin ama onun meşgul olduğuna şüphe yok, benim ise boş vaktimden başka bir şeyim yok."

Taylor yatakta yavaşça doğruldu. "Benimle ilgilenirsen kendimi büyük bir yük gibi hissedeceğim. Tek gecelik ilişkiler böyle yürümez Thor."

"Bırak da bu konuda ben endişeleneyim."

Başını salladı ve sonra yan tarafına dokunarak yüzünü buruşturdu. "Bok gibi hissediyorum."

"Eğer yardımı olacaksa, sen de bok gibi görünüyorsun." Kadının yüzü adamın hoşuna gitmeyecek kadar solgundu.

Bir kıkırdama daha duyuldu ve ardından yüzünü buruşturdu. "İltifatınız için teşekkürler."

"Çoğu zaman bir düğme kadar tatlısın. Sadece bir bar sandalyesinde kendini öldürmeye çalıştıktan sonra biraz daha az seksi görünüyorsun."

"Mm, yeterince adil." Tereddüt etti, sonra ona üzgün bir bakış attı. "Bunu yapmak zorunda değilsin Loch. Bana karşı kendini mecbur hissetmeni istemiyorum. Biz sadece arkadaşız ve-"

"Saçmalama." Eğildi ve tekrar onun elini tuttu. "Çok sıkıldım, Taylor. Lütfen. Gel ve benim için otel odamı mahvet."

Ne de olsa utangaç gülümsemesi onu İskandinav tanrısı gibi hissettiriyordu.

***

Taylor'ı hastaneden çıkarıp faturasını ödediklerinde ve taksiyle otele döndüklerinde saat geç olmuştu. Gözleri kapalıydı ve yüzünde acı dolu bir ifade vardı, bu yüzden Loch onu lobiden geçirip asansöre taşıdı. Kollarında hafıftı ve başlangıçta itiraz etse de odasına vardıklarında sessizleşmişti. Yüzü gömleğine gömülmüştü ve Loch odasına girdiğinde kızın acı çektiğini fark etti. Süiti geçerek yatak odasına gitti ve onu yavaşça yatağına yatırdı.

yatağa. "Burada bekle," diye mırıldandı. "Sana bir bardak su ve ilaçlarımı getireceğim, sonra da uyumanı istiyorum."

Başını salladı, gözleri sıkıca kapalıydı.

Battaniyeleri onun üzerine çekti, ışıkları söndürdü ve bir mini buzdolabından bir şişe su. Doktor bu gecedan sonra ilaca ihtiyacı olmayacağını söyleyerek ona fazla ilaç vermemişti. İki hapı silkeleyip odaya getirdi ve ona uzattı. "Bunu al ve uyu."

Hapları yuttu, suyu içti ve tekrar yastıkların üzerine uzandı. Adam gitmek için ayağa kalktı ve kadın konuştu. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

"O da ne?"

"Kulağa tuhaf gelecek," diye mırıldandı uykulu bir sesle. "Ama telefonumu bulup Sigmund'a bir mesaj gönderebilir misin?"

İçini garip, kemirici bir kıskançlık kapladı. "Sigmund?"

Küçük bir iç çekti ve yan dönerek onun yatağına gömüldü. "O bir lonca arkadaşı ve benim de bu gece orada olmam gerekiyordu ve onun çıldırmasını istemiyorum."

"Elbette."

"Teşekkürler,
Loch."

Bundan sonra sessiz kaldı ve adam dönüp odadan çıktı, kapıyı arkasından kapattı. Çok yorulmuştu. Süitinde tam boy bir kanepe vardı, bu yüzden orada uyuyabilirdi. Ancak uyku henüz aklına gelmiyordu. Taylor'ın çantasını aldı ve telefonunu aramak için karıştırdı. Düştüğünde düşürmüştü ve onu çantasına soktuğunu hayal meyal hatırlıyordu.

Sigmund, ha? Ve bunu erkek arkadaşı olmadığını söyledikten sonra mı yaptı?

Telefonu buldu ve kilidini açmak için kaydıldı. Ekranında birkaç mesaj vardı.

LAN partisinden erken ayrılmak zorunda kaldığını duydum.

Baskın için eve geliyor musun?

Sigmund: Baskının başlama saati geçti. Neredesin?

Sigmund: Yine bu boku çekmeyeceksin, değil mi?

Baskının sana ihtiyacı var Taylor. Hangi cehennemdesin????

Ne hıyar ama. Onu bulmaya çalışanın sadece oyun arkadaşlarından biri olduğunu fark ettiğinde kıskançlığı yok oldu. Tabii ki öyleydi. Taylor sevimliydi, son derece dikkat dağıtıcıydı ve biraz da kaçıkta ama ona bir yalancı gibi gelmiyordu. Aklından geçenleri çok rahat söylüyordu. Ona arkadaşı Gretchen'ı hatırlatıyordu.

düğününde olacağı kadın. Bu kadar iyi anlaşmalarına şaşmamalı.

O da bir mesaj yazdı.

HaveANiceTay: Bu Taylor'ın arkadaşı. Kafasını çarptı ve acile gitmek zorunda kaldı. Şimdi iyi ama uyuyor.

Cevap hemen geri döndü.

Sigmund: O iyi mi?

Sigmund: Onun toon'unu oynamalı mıyım?

Baskın için onun DR'sine ihtiyacımız var. O tanklardan biri.

Lanet olsun, sanki çizgi filmin ne olduğunu biliyordu? Ya da DR? Ya da bir tank?

HaveANiceTay: Uyuyor. En iyi kararını ver.

Sigmund: K. Salı günkü baskın için ona ihtiyacımız olduğunu söyle. Ve ona yarın sohbet etmek için geleceğimi söyle.

Loch çenesini sıkı. Bu Sigmund her kimse, Taylor için endişelendiğinin yarısı kadar bile onların baskını ya da DR ya da her neyse onun için endişelenmiyordu. Anlıyordu, gerçekten anlıyordu - bunun bir spor karşılaşması gibi olduğunu söylemişti, ama çevrimiçi. Eğer bir oyuncu gelmezse, diğerleri onun yerini doldurmak için çabalamak zorunda kalıyordu.

Ama en azından onun için biraz daha endişeliymiş gibi davranamaz mıydı?

Arkadaşın mı? Nasıl olduğunu sordu mu? Loch bundan hoşlanmadı. Telefonu bir kenara fırlattı ve sonra kanepeye oturup çantasının geri kalanını karıştırdı. Geçen gün buraya fazladan bir gömlek koymuştu ama görünüşe göre bu gece sadece dizüstü bilgisayar, birkaç güç kablosu ve anahtarlarının yanına yerleştirilmiş birkaç protein çubuğu vardı. O zaman giysiye ve fazladan battaniyeye ihtiyacı olacaktı. Resepsiyonu aradı.

"Bay delle Scogliere, efendim, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Evet, birkaç günlüğüne bir arkadaşım kalacağım. Odam için bazı ek eşyalara ihtiyacım var. Başka bir bornoz, fazladan havlu, yatak takımı."

"Elbette, efendim."

"Biraz da şampuan ve banyo sabunu. Köpüklü banyonuz varsa o da iyi olur." Taylor'ı kocaman bir küvetin içinde, etrafı köpüklerle çevrili, yüzünde çocuksu bir neşe ve muhteşem vücudunun köpükler içinde olduğunu hayal etti. "Kesinlikle köpükler."

"Bunları alması için birini göndereceğim. Başka bir şey var mı?"

Onun nelerden hoşlandığını düşünerek kaşlarını çattı. "Mısır gevreği. Marşmelovlu."

"Mısır gevreği, efendim?"

"Evet. Ve biraz da pijama. Çok yumuşak pijamalar." Eğer adamın yaptığı son şey buysa, yarın bütün günü yatakta geçirecekti.

"Ne büyüklükte?" Telefonun diğer tarafında bir kalemin harıl harıl karaladığını duydu.

"Kadın orta boy, sanırım. Aslında, her ihtimale karşı birkaç beden getirin. Hepsini ben ödeyeceğim."

"Pekala, efendim."

"Ve bazı filmler. Bazı bilim-kurgu filmleri. Bay Who filmleri." "*Doctor Who*, efendim?"

"Evet, onlar."

"Sanırım bu bir televizyon programı," diye nazıkçe düzeltti kadın. "Ve eminim televizyonunuzu kontrol ederseniz bazılarını isteğe bağlı olarak bulabilirsiniz."

"Oh, tabii ki. Teşekkür ederim."

"Aklınıza başka bir şey gelirse bana haber verin, efendim."

"Yapacağım." Çenesini ovuşturarak ve düşünerek telefonu kapattı. Bir süre sonra tekrar resepsiyonu aradı. "MMOG diye bir oyun biliyor musunuz?"

"Um. MMORPG mi demek istiyorsun?" "Evet, öyle."

"Bu bir oyun türü Bay delle Scogliere. Oğlum birkaç tane oynuyor. Neden bahsettiğinizi bilmemin tek nedeni bu." Sesi eğleniyordu. "Özellikle ilgilendiğiniz biri var mıydı?"

"Emin değilim. En popüler olanı hangisi?"

"*World of Warcraft* olabilir."

"Bunun da bir kopyasını alabilir miyim?"

"Ne yapabileceğime bakacağım." Eğer bir süre daha eve bağlı kalacaksa, belki de onunla vakit geçirmek için oyun oynamayı öğrenmesi gerekiyordu. Her ne kadar hareketsiz olsa da bu düşünce hiç de cazip değildi. Ne de olsa yerel polo kulübüne yaptığı gezi pek de hoş karşılanmamıştı. Oraya gitmek, herkesle arkadaş olduğu ve kulüpteki herkesin sadece takılıp içmek değil, gerçekten oynamak *istediği* evdeki gibi değildi.

Kısa bir an için evini özlemişti. Korkunç, korkunç derecede sıla hasreti. Geçmişte de ülkesini terk etmişti ama daha önce hiç eve dönmemesi söylenmemişti. Bu biraz canını sıkıyordu. O bir suçlu değildi. O sadece kraliyet ailesinin bir üyesiydi, besin zincirinde diğerlerinden biraz daha aşağıdaydı. Zaten istemediği bir işi almamak için neden tüm bu oyunları oynamak zorunda kalsındı ki?

Hayal kırıklığına uğramış bir halde cep telefonunu eline aldı ve malikânesini aradı. "Villa delle Scogliere," diye yumuşak bir ses cevap verdi.

O kişiyi tanıyamadı. "Ben Loch. Bu kim?"

"Oh. Lordum. Özür dilerim. Ben Brandon. Simon'ın yerine bakıyorum. Karısının bebeği oldu. Bir oğlan."

"Onlara saygılarımı ilet." Lanet olsun. Simon onun arkadaşı ve uşağıydı. Eğer

Adam içeride değildi, mülküne kim bakıyordu? Loch orada olmalıydı, bu korkmuş gibi görünen adam değil. Ne de olsa o bir canavar değildi. O kontrol etmek için aradığını söyledi. "Bugün evde kim var?"

"Ben, aşçı, ahır ustası ve muhasebeciniz. Size onlardan birini çağırayım mı?"

Hiçbiri ona yardım edemeyecekti. "Hayır, teşekkür ederim."

"Herhangi bir sorunuz olursa aramanız için Simon'ın size bıraktığı bir numara var." Adamın -Brandon- sesi tereddütlüydü. "Kraliyet Bakanı için mi? Franz Bersatz mı?"

Evet, teyzesiyle buluştuğu zamanki gözlüklü küçük adam. "Mükemmel. Bana ver." Numarayı yazdı, Brandon'a teşekkür etti ve sonra yeni numarayı çevirdi.

"Bu Franz Bersatz."

Boğazını temizledi. "Bu Loch."

"Loch! Lordum, Amerika'nın tadını nasıl çıkarıyorsunuz?"

Aslında onlardan pek hoşlanmıyordu ama şikâyet etmek huysuzluk olurdu. "Çok güzel. Arayıp evde durumun nasıl olduğunu öğrenmek istedim. Her şey halının altına mı süpürüldü?"

Adam mutsuz bir ses çıkardı. "Tam olarak değil." "Ne demek tam olarak değil?"

"Yani isyancılar sizin ülkeyi terk ettiğinizi biliyorlar ve geri dönmeniz için lobi yapıyorlar."

Bu konuda ikisi de hemfikirdi. O da dönmek istiyordu. Tabii dönerse, tahta geçmesi için ısrar edeceklerdi ve bu da olmazdı. "Peki ya ben

Çekilmek mi? George gibi mi?"

Bakan mutsuz bir ses daha çıkardı. "Bu kötü olur." "Neden kötü olsun ki? Hepimizin istediği bu değil mi? Benim dışarı çıkarılmam ...varis mi?"

"Evet, ama asıl yapışkan olan *nasıl* olduğu." Kaşlarını ovuşturdu.

"Açıkla."

"Prenses bir Amerikalıyla evlendikten sonra insanlar veraset sırası konusunda gürültü çıkarmaya başladı. Sonra, George sıralamadan düşer-"

"Ama George düştü çünkü hizmetçilere aletini sokarken yakalandı."

"Fark etmez," dedi Franz. "Yine de taht tarafından manipüle edilmiş olarak görülebilir. Griffin daha az sorun teşkil ediyor çünkü uzun süredir Bellissime'de yaşamıyor.

son on yılda. Senin aksine, uzak bir figürden fazlası değil. Ayrıca, teknik olarak hala veraset çizgisinde, sadece istenmeyen kişi olarak görülüyor. yeni eş adayı yüzünden. Şimdi, diyelim ki

Her ne sebeple olursa olsun. Bu kamuoyuna nasıl görünür?"

Adam haklıydı. Kuzeni Alex rakiplerinden kurtuluyormuş gibi görünecekti. Kuzeninin hiçbir art niyeti olmaması önemli değildi - Alex iyi bir kızdı ama kurallara çok bağlıydı. Önemli olan tek şey, tüm erkek aile üyelerinin şu ya da bu nedenle listeden çıkarılıyor olmasıydı. Derin bir iç çekti. "Lanet olsun."

"Demek istediğimi anladınız mı? Sırf kral olmak istemediğiniz için veraset sırasından çekilemezsiniz. Prenses'in suçlanmasını azaltmak için her şeyin dikkatlice düzenlenmesi gerekir.

Alexandra alabilir. Tek gereken yanlış kulaklara birkaç kelime söylemek ve bir devrimle karşı karşıya kalabiliriz. Bunu kimse istemez."

Hay sikeyim. Hayır, kesinlikle devrim istemiyordu. "Peki ben ne yapacağım?" "Olduğun yerde kal. Olayların yatışmasını bekle.

Herhangi bir sosyal

Amerika'da davet edildiğiniz etkinlikler. Kuzeninizin düğünü ve onun adına ne kadar mutlu olduğunuz hakkında cesaretlendirici konuşmalar yapıyorsunuz."

"Ne kadar süre için?"

"Ne kadar sürerse. Bir yıl, belki iki. Büyük olasılıkla iki. Hem prensesin hem de yeni kocasının mümkün olan en iyi şekilde görünmesini sağlamak için kraliyetle birlikte çalışan bir tanıtım ekibimiz var ve prenses hamile kalmak için çok çalışıyor." Ne söylediğinin farkına varmış gibi öksürdü.

"Eee.

Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Ne olursa olsun, burada işler yoluna girene kadar orada olmanız gerekiyor."

Bir ya da iki yıl mı? Aman Tanrım. Bir haftadır buradaydı ve şimdiden canı sıkılmaya başlamıştı. "Bir ya da iki yıl boyunca ne yapmam gerekiyor?"

"Yardım etkinlikleri mi? Fotoğraf çekimleri? Eminim bir yolunu bulursunuz."

Loch sinirli bir şekilde kaşlarını ovuşturdu. "Yani kuzenim bir Amerikalıyla evlendi diye eve dönemem. Ama istemediğim bir tahttan da feragat edemem çünkü bu kraliyete kötü yansır."

"Bu doğru. Şu anda en popüler kraliyet mensubu sizsiniz, tabii evlenmek için hiç de uygun olmayan bir Amerikalı bulmazsanız." Bakan kendi şakasına rahatsız edici bir şekilde güldü.

Loch nefesini tuttu. Gözlerini yatak odasının kapısına dikti. "Bu konuda sana geri döneceğim."

"Özür dilerim efendim, ama-"

Loch telefonu kapattı. Çenesini ovuşturarak yatak odasının kapısına baktı. Artık bir planı vardı. En güzel plan mıydı? Hayır. Bütün sorunlarını halledecek miydi?

Sorun mu var?

Oh, evet. Kesinlikle.

Sekizinci Bölüm

Taylor'ın başı zonklayan bir kâbustu ve ağzının tadı pamuk gibiydi. Hafifçe inledi ve yastığına daha sıkı sarıldı, ancak yastığının bir şekilde bir gecede daha yumuşak ve kabarık hale geldiğini keşfetti. Onu sıktı tekrar, deli olmadığından emin olmak için test etti ve o zaman hala giyinik olduğunu ve oldukça ağır bir battaniyenin altında olduğunu fark etti.

Yavaşça yatakta doğruldu ve etrafına bakındı.

Bu onun yatağı değildi.

Burası onun dairesi bile değildi. Karanlıktı ama karanlıkta bile onun evinden farklı hissediyordu. Daha açık. Ayrıca, koridorun aşağısından gelen yumuşak bir elektrik süpürgesi sesi vardı.

Dağınık zihni hastane odasını ve Loch'un onunkini okşayan büyük elini hayal meyal hatırlıyordu. Onunla ilgilenmek için oteline geri götürmesiyle ilgili bir şey. Oh. Doğru ya. Gözlerini kısarak odaya baktı. Karanlıktı, ağırdı

Pencerelerin üzerine perdeler çekilmişti ama karanlıkta bile odanın çok büyük olduğunu anlayabiliyordu. Taylor yatağın kenarına doğru kaydı -bir kral yatağı, daha az değil- ve ışığı aradı. Işığı yaktığında gözleri fal taşı gibi açıldı. Uyuduğu yatak muhteşemdi; yastıklı deri bir yatak başlığı ve lüks bir şeyden yapılmış, alaca, kalın battaniyeleri vardı. Yatağın etrafında ve üzerinde bir düzine yastık vardı ve boya sıçramalarına benzeyen sanatsal bir resim moka rengi duvarları süslüyordu. Güzel sandalyeler ve bir masa bir duvar boyunca uzanıyordu ve diğer duvarın karşısında çift kişilik kapılar banyoya benzeyen bir yere açılıyordu.

Tamam, oteli resmen Gretchen ve Hunter'ın muhteşem evi hariç, daha önce bulunduğu tüm binalardan daha güzeldi. Lanet olsun. Loch, Bellissime'de bir soylu olduğunu söylemişti - kont ya da baron gibi bir şey - ama bu önemli bir şey değilmiş gibi davranmıştı.

Bu oda ona onun önemli biri olduğunu söyledi. Büyük B, büyük D.

Normal insanlar böyle yerlerde oda kiralamazlar. Yakınından bile geçmez. Bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı ve vücuduna bir acı saplandı, nefesi ciğerlerinden tıslayarak çıktı. *Owie owie*. Nazikçe yan tarafına dokundu. Başı kadar çiğ hissediyordu ama derisi kırık gibi gelmiyordu. Ayağı sıcak ve terliydi ve acıyordu da. Aşağı doğru hızlı bir bakış, dar kot pantolonunun bir tarafının dize kadar yırtıldığını gösterdi. Acayip güzeldi. Bir ayağının etrafında plastik bir bot vardı ve ayağını botun içinde esnetmeye çalıştı. İçinden bir acı şimşeği daha geçti. Tamam, bunu bir daha yapmayacaktı.

Doktorun ne dediğini hatırlamaya çalışarak yüzünü ovuşturdu. Başı o kadar çok zonkluyordu ki pek bir şeye dikkat etmemişti. Ah, doğru ya. Ayak bileği şişmiş ve hassaslaşmıştı ama kırık değildi. Kaburgaları da aynı şekilde. Yine de berbat hissediyorlardı.

Aslında *her yeri* cehennem gibi hissediyordu, bu da muhtemelen daha kötü görüldüğü anlamına geliyordu. Ve burada, şimdiye kadar tanıştığı en ateşli adamın yatağındaydı. Kahretsin. Biraz hasar kontrolü yapma zamanı.

Taylor topallayarak banyoya gitti ve ışığı yaktı. Gördüğü manzara karşısında nefesini tuttu çünkü Tanrım, burası inanılmaz bir banyoydu. Traverten zeminde kabarık halılar seriliydi ve kalın, yastık gibi havlular, küçük bir tekerlekli masanın üzerine yığılmıştı. devasa mermer kase yerde duruyordu. Gözlerini kocaman açarak ona doğru topalladı. O küvete hayatında dün olduğu gibi ihtiyacı vardı. Bir tarafta şelaleye benzeyen bir duş vardı, duvarda fayans yerine taşlar ve yarım düzine püskürtme başlığı vardı. Tanrım. Bu banyo resmen Boktan.

Bir duvarın neredeyse tamamını kaplayan devasa, mozaik kaplı oval aynaya baktı ve yüzünü buruşturdu. Evet, berbat bir haldeydi. Bir de Başının yarısını kaplayan kocaman bandajın gitmesi gerekiyordu, özellikle de saçları bandajın altından her yöne doğru uzandığı için. Narin parmaklarıyla gazlı bezi yavaşça açtı ve kan lekeli bir kare ortaya çıktı. Saç çizgisinin üstündeki bandajı. Bandajı sıyırdı ve hasara baktı. Altı dikiş, bir sürü morluk. Çok güzeldi. Parmaklarıyla saçlarını düzleştirmeye çalıştı ve ardından tazelenmek için yumuşak bir havluyla yüzünü yıkadı. Bu koşullar altında umabileceği kadar iyi görüldüğünde, Taylor dikişlerinin üzerine küçük, kare bandajı yerleştirdi ve sonra

topallaya topallaya yatak odasına geri döndü. Otel odasının geri kalanına açılıyor olması gereken çift kapılar vardı. Burası süit falan mıydı?

Loch böyle bir otel odasının ne kadar pahalı olduğunu farkında mıydı? Ve muhtemelen onu burada tutmak için ekstra ücret alıyorlardı. Lanet olsun. Onunla konuşması gerekiyordu.

Kapıdan topallayarak çıktı ve çevresine hayretle baktı. Yatak odasının çılginca olduğunu düşündüyse de otel süitinin geri kalanıyla kıyaslanamazdı. Kristal bir vazoda taze çiçekler bulunan bir masanın yanında üç büyük kanepeler bir arada duruyordu. Sol tarafa baktığında bir piyano, bilgisayarlı bir çalışma masası, bir kenarda bir minibar vardı ve yan duvardaki televizyon olması gerekenden daha büyüktü. Karşı duvarda bir balkon ve New York'un muhteşem manzarasını gösteren pencere üstüne pencere vardı.

Kendi dairesi buna hiç benzemiyordu ve kendini son derece yabancı hissediyordu. "Alo? Loch?"

Kanepelerden birinde bir şey kımıldadı ve Loch doğruldu, uykulu gözlerini ovuştururken muhteşem saçları dağınık ve yerinde değildi. "Hey, Taylor. Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki bir hınç bana sıçtı." "Ne gibi?"

Bir el salladı ve topallayarak ona doğru yürüdü. "Boş ver, ben-"

Şaşırtıcı derecede akıcı bir hareketle ayağa fırladı ve ona doğru ilerledi. "Ayağa kalkıp bileğinin üzerinde yürümemelisin. Seni taşımama izin ver."

"Ben- Hayır, ben iyiyim, sadece-" Adam onu bir çocukmuş gibi kolayca kollarına alıp odanın diğer ucuna taşırken itirazları kesildi. Tamam, vay canına. Demek ki başı dertte bir genç kız gibi kaldırıldığını hayal meyal hatırladığında rüya görmüyordu. Bundan nefret etmeliydi, gerçekten nefret etmeliydi.

Onun yerine, biraz . . . seksiydi.

Dikkati dağılan Taylor, Loch onu pelüş odalardan birine taşırken sessizdi. ve onu nazikçe yere yatırdı. Adam bacağını yastıklı sedirlerden birinin üzerine kaldırıp ayağının altına dikkatlice bir yastık koyarken sessiz kaldı.

"Bu nasıl?" diye sordu.

"Harika. Sadece harika. Um." Saçlarını gergin bir şekilde düzeltti.

"Burada mı uyudun?" Kanepelerden birinin üzerinde onu suçluluk duygusuyla dolduran bir battaniye ve yastık yuvası vardı.

"Yaptım. Kazara senin çarpık parçalarından birine çarpmak istemedim."

Taylor, "Herhalde 'çakmak' kelimesini bu kadar sık kullanmamalısın," diye mırıldandı. Bu ona kirli sevişme türlerini düşündürdü.

"O da ne?"

"Hiçbir şey. Beni buraya getirdiğin için teşekkürler. Yemin ederim iyiyim."

"İyi değilsin. Doktor, başındaki yaranın başlangıçta olduğundan daha şiddetli olma ihtimaline karşı, önümüzdeki birkaç gün boyunca birinin seni izlemesi gerektiğini söyledi.

düşündüm." Sedirin üzerine oturdu ve kadının ayağını kucağına çekti.

"Şuna bir göz atalım mı?"

"Gerçekten buna gerek yok," diye söze başladı ama adam plastik botun fermuarını açıp ayağını sarmaya başlayınca kelimeler kifayetsiz kaldı. Ona dokunurken çok dikkatli olduğunu fark etti ve parmakları son derece endişeli bir şekilde cildinin üzerinde gezindi. "Acıyor mu?"

"Pek sayılmaz, hayır. Biraz morarmış ama üzerinde yürümediğim sürece çok da kötü değil." Daha çok şişmiş yarasını okşayan iri parmaklara takılmıştı.

ayak bileğinin kendisinden daha çok. Elinde değildi; adam her hareket ettiğinde, ona her dokunduğunda, hatta gülümsediğinde bile aklına o tek gecelik ilişki geliyordu.

Adamım, o pis bir kuştı. Burada onunla ilgilenmeye çalışıyordu ve düşündüğü tek şey parmaklarının tüm hassas noktalarında olmasıydı.

"Benim için döndürebilir misin?"

Taylor hemen kızardı. "Ne?" Ona bakarken sesi şok olmuş bir ciyaklamaydı.

"Bileğin mi?"

Oh. Tabii ya. Biraz esnetti ve sonra hafifçe yuvarladı. "Acıyor ama dayanamayacağım kadar kötü değil. Eve gidebilirim."

"Hayır, bu haftanın geri kalanında benimle kalacaksın." Botun fermuarını tekrar çekti ve ayağını tekrar sedirin üzerine koydu. "Dikişlerini göreyim."

"Banyoda onlara baktım. İyiler," dedi çabucak. "Gerek yok."

"Hâlâ onlara bakmak istiyorum." Loch kanepede onun yanına oturdu, o kadar yakındı ki dizi kalçasına değdi. Kahretsin, şimdi de seksi dizleri düşünüyordu. Yaralandıktan sonra neden bu kadar azgınlaşmıştı?

Çünkü o Loch'tu elbette ve Loch yaşayan en seksi şeydi. Onunla seks yapmanın ne kadar iyi olduğunu biliyordu, bu yüzden elbette takıntılıydı. Bu çok doğaldı ya da kendi kendine öyle söylüyordu. Akli başında her kadın şu anda plastik çizmesini çıkarıp ona midilli gibi binmeyi düşünürdü.

Adam yaklaşır iri, muhteşem gövdesi onunkine doğru eğildiğinde nefesini tuttu. Elleri alnındaki bandaja gitti ve Yüzü şaşırtıcı bir şekilde kendisinininkine yakındı. Gözlerini hızla kırıştırarak ona baktı. Güçlü çenesinde kirli sakalları vardı ve pasaklı ya da dağınık görünmek yerine, çapkın ve daha da seksi görünüyordu. Tanrı yardımcısı olsun, bakıcılık oynamaya çalışan bir adamı süzüyordu. Adam muhtemelen hiç tahrik olmamıştı.

Neşeli bir sesle, "Korkunç görünüyor," dedi. "Muhtemelen bir yara izi kalacak."

"Bir kıza bunu söylerken sesin bu kadar mutlu çıkmamalı."

"Yara izleri her oyunun bir yan etkisidir." Bandajı yerine yerleştirdi.

"Evet, ama benim oyunum bilgisayar koltuğunda oturmayı içeriyor. Bunu yaparken kendini incitmek için özel bir beceri gerekir."

"Dürüst olmak gerekirse, sandalyenize bile oturamadınız." Ona doğru sırtıttı.

Tanrım, etkilenmemesi için ona çok yakındı. Bakışlarını ondan ayırdı ve kendini gerçekliğe iyice bastırmak için bandaja olması gerekenden biraz daha sert dokundu. "Şapkalar için Tanrı'ya şükürler olsun."

"Yara izi olmadan da çok tatlısın, yara iziyle de aynı şekilde tatlı olacaksın."

Oh adamım, gerçekliği sikeyim. "Sanırım şu anda seks yapmak istemiyorsun, değil mi?"

Loch'un gözleri büyüdü ve sonra güldü.

"Bu bir hayır mı? Yoksa belki mi?" Çünkü belki ile de çalışabilirdi. "Seni inanılmaz derecede çekici bulsam da, Taylor-"

Oh kahretsin, bu bir hayırdı. Lanet olsun.

"-Başından yaralanmışsın, ayak bileğin kırılmış ve kaburgaların zedelenmiş. Şu anda ihtiyacın olan son şey seni sarsmam."

"Etrafta zıplayıp durabilirim," dedi umutla.

Tekrar sırtıttı. "Söylemeliyim ki, benimle seks yapmak için bu kadar hevesli olman inanılmaz derecede gurur verici. Şu anda gerçekten bu kadar tahrik oldun mu? Daha yeni uyandın."

"Benim gibi kızlar için sen nadir ve harika bir tek boynuzlu at gibisin. Bir kızın hayatında belki bir kez karşısına çıkarsın. Ve her tek boynuzlu at gibi, sana binmeye çalışmazsam kendimi tekmeleyeceğim."

Başını arkaya attı ve uzun uzun güldü. "Tanrım, Taylor, söylediğin şeyler."

"Seni tahrik mi ediyorlar?"

Loch gözlerinden akan kahkaha yaşlarını sildi. "Beni tahrik etmen için kelimelere ihtiyacım yok. Seni inanılmaz derecede çekici buluyorum."

Onun yüzünü avuçlarının içine aldı.

ellerini tuttu ve ona baktı. "Ama aynı zamanda yaralı olduğunuzun da farkındayım ve bu yüzden hiçbir şey yapmıyoruz."

İç çekti. "Denediği için bir kızı suçlayamam."

"Hayır, yapamam." Eğildi ve kızın burnunun ucunu öptü.

Bu küçük tatlı jestten sonra tüm vücudu sıcaklıkla kızarmıştı. "Peki, madem tekrar seks yapmak istemiyordun, neden benimle ilgilenmeye gönüllü oldun?"

Kaşları aşağı indi. "Arkadaş olduğumuz için mi? Seninle ilgilenecek birine ihtiyacın var Taylor ve benim de bir sürü boş zamanım var."

"Evet, ama beni evime bırakabilirsin. Bir hafta boyunca bırakmayacağıma söz veriyorum. Bakkala gidip biraz mısır gevreği ve süt getirtirim. Her şey iyi olacak."

"Hayır, olmayacak, çünkü burada kalacaksın." Yatağının üzerindeki yastıklardan birini kaptı ve kızın arkasına sıkıştırdı. "Hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

"Ama çalışmak zorundayım-"

"Uzaktan çalışabileceğinizi söylemiştiniz, değil mi? Telefonunuz ve dizüstü bilgisayarınız var. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, satın alıp otele getirmekten memnuniyet duyarım."

Düşünerek dudağını çiğnedi. Ona her zaman bir kulaklık alabilirdi ve o da çalışabilirdi. Vay be. Nedense çalışabilme fikri onu pek mutlu etmemişti. Belki de işi berbat olduğu içindi? Ya da belki de onun yanındayken bunu yapmak istemediğinden, çünkü o kesinlikle Sıkıldınız mı? "Ayrıca, eğer çalışmıyorsam oyunda olmalıyım-"

"Çalışmadığın zaman kestirebilirsin," diye düzeltti. "Doktorun dediği gibi. Ve eğer oynaman gerekiyorsa, seni yalnız bırakacağım." Eğildi.

"Oyunlarınızın bir kopyasını kendim için de satın aldım."

Gözleri büyüdü. "Sen mi yaptın?"

"Evet. Belki biraz birlikte oynayabiliriz diye düşündüm. Bana ipleri gösterebilirsin."

Yüce Tanrım, inek cennetindeydi, değil mi? "Bunu yapabilirim. Ama-"

"Siz sormadan ben size ne aldığımı göstereyim." Yerinden kalktı kanepeden kalktı ve odanın öbür ucuna, üzerinde birkaç poşet bulunan bir masaya doğru ilerledi. "Benim için alışveriş yapması için otele birini gönderdim. Ekstra banyo malzemeleri, farklı bedenlerde pijamalar ve birkaç tişört aldılar. Hatta şu sevdiğin marshmallow gevreğinden bile aldım. Burada benimle kalmaman için hiçbir neden yok."

"Sıkılmayacak mısın?" Tereddüt etti. "Yani, çok heyecan verici bir kız değilim ve zamanımın çoğunu bilgisayar ekranına bakarak ya da uyuyarak geçireceğim. Bu senin için sıkıcı olmaz mı?"

"Kesinlikle olmaz. Zaten çok sıkıldım. En azından şimdi bir arkadaşım olacak."

"Madem bu kadar sıkıldın, neden eve dönmüyorsun?"

"Aileme bir süre burada kalacağıma söz verdim. Dünyayı yeterince göremeyeceğimden endişeleniyorlar."

Vay canına. Ona oldukça dünyevi görüldüğü düşünüldüğünde bu şaşırtıcıydı.

Ama aile bazen tuhaf olabiliyordu. "O zaman sanırım seni kalmaktan vazgeçiremem? Pişman olacağını düşünsem bile mi?"

"Yapmayacağıma eminim ve hayır, yapamazsın."

Pekâlâ, o zaman, bir süre için resmen bir oda arkadaşı vardı. Karnındaki heyecanlı çarpıntıyı görmezden geldi.

***

Taylor oteldeki yatak odasından büyük boy pijamalarıyla çıkarken Loch ezici bir tatmin duygusu hissetti. Bu gerçekten de çok garipti. Taylor'ın yanında olması bu kadar tatmin edici olmamalıydı ama onu ikna edip önümüzdeki haftayı onunla geçirmeyi kabul etmesini sağlamak bir zafer gibiydi. Şimdi, ona aldığı yeni giysileri değiştirirken onun burada olması? Memnun olmuştu. Sanki kız arkadaşymış ve saatin erken olmasına rağmen güne yerleşmek üzereymiş gibi.

Bu düşünce hiç de cazip değildi.

Taylor çok uzun bir kolunu havaya kaldırdı. "Bunlar kocaman!" "Senin için kesinlikle doğru beden değil. Kalkıp sana yardım edeyim mi?"

elbise?" Koltuktan kalkmaya başladı.

"Ne? Saçmalama!" Geriye doğru bir adım attı ve neredeyse bir sehpanın üzerine düşüyordu, devrilmeden önce kendini zar zor yakalamayı başardı. "Bu arada o bir şanstı. Ben iyiyim. Giyinmek için yardıma ihtiyacım yok."

"O zaman yeteneğimi soyunmaya saklayayım," diye alay ederek kanepeye geri yaslandı. Hâlâ onu izliyordu, ayağının takılıp bir yere düşmediğinden ve kendini tekrar incitmediğinden emin olmak için - ne de olsa Taylor'dı.

Yanakları pembeleşti ve tekrar yatak odasına doğru yöneldi. "Sanırım en küçük bedenle başlayacağım ve bunun nasıl çalıştığını göreceğim. Hemen dönerim."

"Bileğinden uzak dur," diye seslendi ona.

"Dırdır, dırdır, dırdır," diye bağırarak kapıyı arkasından kapattı.

Kendi kendine sırtıttı. Amerika'da geçirdiği süre şimdiden çok daha eğlenceli bir hal almıştı ve bunun tek nedeni onun yanında olmasıydı. Yapacak işleri varken onunla kalması için ısrar ederek bencillik mi ediyordu? Belki de. Gretchen ya da diğer kadın arkadaşlarından biri banyo yapması gerektiğinde onunla daha kolay ilgilenebilirdi ama dürüst olmak gerekirse, ona yardım etme düşüncesi ona garip bir zevk veriyordu. Daha önce görmediği ya da yalamadığı hiçbir şeyi yoktu ve ona başka biri kadar kolay yardım edebilirdi.

Bunu seks için bile yapmıyordu ... gerçi kendini daha iyi hissettiğinde bu kesinlikle dikkate alınması gereken bir faktördü. Sadece iyi bir arkadaş oluyordu-

Oh, patlama. Kendine bile yalan söyleyemiyordu.

Taylor'ın varlığından hoşlanıyordu çünkü bir geline ihtiyacı vardı ve onun geçici gözetim ihtiyacı planlarına mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Papaz, Loch'un uygun olmayan bir Amerikalı geline ihtiyacı olduğu şakasını yaptığından beri bu düşüncüyü aklından çıkaramıyordu. Eğer "uygun olmayan" bir Amerikalıya ihtiyacı varsa, o mükemmeldi. Taylor sevimli ve neşeliydi, ama aynı zamanda biraz gürültücüydü, ne kadar uygun olduğuna bakmaksızın aklına geleni söyleme eğilimi vardı ve her türlü Oyunu gibi garip şeyler ve bir bilim kurgu televizyon programında figüranmış gibi giyiniyordu.

Taylor'la seks yapmayı seviyordu. Bu kesinlikle bir artıydı.

Taylor da çok güvenen biriydi. Bu da bir artıydı. Aşırı flörtöz olmadan seksi, verici ve konuşması eğlenceli biriydi. Onun arkasından iş çevirip dış işleri konuşması ya da hesaplarını kontrol etmesi konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Bazı kılıbık kuzenlerinin eşleri gibi dünyanın dört bir yanındaki kraliyet işlerine gitmek için yarışmayacaktı. Taylor'ın önüne bir bilgisayar koyun ve o çok mutlu olsun. Onu memnun etmek kolaydı.

Harika göğüsleri vardı. Onları tekrar düşündü ve ağzı sulandı. Aleti pantolonunun içinde sertleşti ve kucağına bir yastık çekti. Şu anda uygun değildi ama Taylor'a duyduğu fiziksel çekimin, bu garip hazırlıksız evlilik fikrini bu kadar çekici kılan şeylerden biri olduğu gerçeğini göz ardı edemezdi. Başka biri olsaydı bu fikri düşünmezdi.

Ama Taylor? Taylor haklıydı.

Elbette planın birkaç dezavantajı vardı, yani işler tekrar yatıştığı anda ondan boşanması gerekecekti. Kadının duyguları muhtemelen biraz incinecekti ama o zamana kadar birbirlerinden o kadar bıkmış olacaktı ki kadın ayrıldıkları için minnettar olacaktı.

Para meselesi de vardı. Adamın makul miktarda parası vardı ama kadının yoktu. Aslında ne kadar parası olduğundan emin değildi ama kaldığı otel odasının onun apartman katından daha büyük olduğu düşünülürse, gelir düzeyleri arasında önemli bir fark olduğu kesindi. Umursayacak bir tipe benzemiyordu, ama onun muhasebeci yapardı. En iyisi her şeyi temiz bir şekilde halletmek. Her şeyi sağlama almak için evlilik sözleşmesi isteyecekti. Taylor'ın aldırmayacağına bahse girerdi.

Ve gerçekten de, tüm bunların adamın kendi uygunluğunu yok etmek için yaptığı bir plan olduğunu bilmesine hiç gerek yoktu. Onun sadece Amerika'daki ailesini ziyaret ettiğini sanıyordu. Orada bulunmasının gerçek nedenleri hakkında daha fazla konuşmaya gerek yoktu.

Bir süre sonra dışarı çıktı, yeni pijama takımı üzerine tam oturmuştu. Fazla mükemmel olduğunu fark etti, çünkü ona doğru topallayarak yürürken göğüslerinin kumaşın altında sallandığını görebiliyordu.

Ayağa kalktı ve onun yanına gitti. "Seni taşımama izin ver." "Aptal olma. Yürüye bilirim."

"Sana bileğinden uzak durmanı söylemiştim," dedi ve onu kollarının arasına aldı. Kız ciyakladı ve ona karşı zevkle kıpırdandı ve adamın aleti yeniden sertleşti. O da kızın poposuna vurdu. "Uslu dur yoksa seni tokatlayacağım."

"Ve bu ceza mı?" Ona karşı tekrar kıpırdandı.

"Bu ikimiz için de işkence, seni küçük sürtük. Sen yaralıyken seninle sevişmeyeceğim." Aletinin başka fikirleri vardı, özellikle de kız kollarında bu kadar yumuşakken.

"Parti bozan."

Onu nazıkçe kanepelerden birine yatırdı ve battaniyeleri üzerine örttü. "Benim iznim olmadan hiçbir şey için kalkmayacaksın."

Kaşları yukarı kalktı. "Öyle mi?" "Doğru."

"Peki ya yine yapmazsam ne olur?" Parmağını battaniyenin üzerinde gezdirdi. "Şaplak mı? Çok fazla ceza, yani vay canına?"

"Ne?"

"Sanırım Doge'undan haberin yok. Boş ver." Ona muzip bir bakış attı. "İtiraf etmeliyim ki, yaramazlık yaparsam bana şaplak atacağını söylemen beni yola getirmenin tam olarak yolu değil."

"Televizyonun kumandasını çalacağım ve seni çevreyle ilgili belgeseller izlemeye zorlayacağım."

Yüzünü buruşturdu. "Bu raundu sen kazandın."

"İnanın bana, bu galibiyetten hiç zevk almıyorum." Kanepeye doğru eğildi ve kadının arkasına bir yastık tıktırdı. "Aç mısın? Susadın mı? Dizüstü bilgisayarını getireyim mi?"

Taylor battaniyeye baktı ve kenarlarıyla oynadı. "Yemek kulağa hoş geliyor."

Bilgisayar yok mu? Kendini bilgisayar ineği olarak tanımlayan biri için klavyesinin başına geçmek için acele etmiyordu. Belki de başı söylediğinden daha çok ağrıyordu? Onu oradan oraya sürüklediği ve onunla alay ettiği için hemen pişmanlık duydu. Küstahça davranabilirdi ama bu yaralı olmadığı anlamına gelmezdi. Kızın alnındaki bir tutam saç fırçaladı. "Oda servisi ya da mısır gevreği ister misin?"

Parladı. "Mısır gevreği harika olur."

Ayağa kalktı ve bırakılan malzemeleri karıştırdı, mısır gevreği ve bir kâse buldu ve mini bardan süt aldı. Kız kahvaltısını hazırladıktan sonra torbalara geri dönüp kendisi için bir şeyler aramaya başladı çünkü o şekerli lokumdan pek hoşlanmıyordu hoşuna gitti.

"Peki başka neler var?" diye sordu lokmalar arasında. "Bugün için eğlenceli bir şey var mı?"

İçindekileri karıştırdı. "Birkaç bilgisayar oyunu, birkaç DVD ve alt kattaki hediyelik eşya dükkanından birkaç eşya. Neden bir Özgürlük Heykeli şapkasına ihtiyacım olduğunu düşündüklerinden emin değilim ama sanırım düşünceli bir davranış." Kızın kıkırdaması üzerine sırtarak ona baktı. "Film izlemek ister misin?"

"Elbette. Neyimiz var?"

"Onlara bilim kurgu ve fanteziden hoşlandığınızı söyledim ve görünüşe göre bize birkaç Star Wars filmi göndermişler."

"Oooh. Orijinal üçlemeyi mi yoksa prequel'i mi izlemek istersin? En sevdiğin hangisi?"

Loch omuz silkti. "İkisini de gördüğümü hatırlamıyorum."

"Ön kapıyı kapat! Sen Avrupa'dansın, Mars'tan değil, seni deli adam. Nasıl olur da hiç Star Wars filmi izlememiş olursun?" Gözleri kocaman açılmıştı. "Sen insan değilsin, değil mi? "Sen insan değilsin, değil mi? İşte bu yüzden hiç Star Wars filmi izlemediniz. Tek mantıklı sonuç bu."

"Kesinlikle. O zaman, bir numara?"

"Duruma göre değişir. Gerçek Bölüm Bir mi yoksa Bölüm Dört mü?"

Kaşlarını çatı. "Bilmiyorum. Hangisiyle başlamak istersin?"

"Duruma göre değişir. Dokuz saat boyunca ticaret müzakereleri hakkında tartışan insanları mı izlemek istersiniz yoksa bir çiftçi çocuğun Kader mi?"

"Bu bir şaka mı? Ticaret görüşmeleri mi?" Kaşları çatıldı. "Kulağa korkunç geliyor."

"Bölüm Dört o zaman, ve çok iyi bir seçim." Mısır gevreğinden bir ısırık daha aldı ve ona gülümsedi. "Buna bayılacaksın, güven bana."

***

Aslında ilk üç filmden hoşlanmıştı. Diğerlerinden pek değil. Hatta ilk filmin yarısında uyuyakalmış bile olabilir. Bir ara uyandı ve onun da uyuduğunu fark etti, televizyonda senatörler ve galaksiler arası ticaret anlaşmaları anlatılıyordu. Televizyonu kapattı, battaniyeleri Taylor'ın etrafına daha sıkı sardı ve uyuması için onu kendine doğru çekti.

Bugün güzel bir gündü. Tembellik etmiş, pizza ve Taylor'ın mini bardan alması için ısrar ettiği aşırı şekerli atıştırmalıklardan başka bir şey yememişti ama yine de eğlenmişti. Taylor'ın filmlerle ilgili yorumları ve aldığı keyif kendi hevesini artırmıştı ve onunla daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordu.

Bu evlilik meselesi mi? Çantada keklikti. Hafta sonuna kadar kız avucunun içinde olacaktı. Sonra eve gidip hayatına yeniden başlayabilirdi, mutlu bir şekilde tahttan kurtulmuş olarak.

***

Ertesi sabah Taylor oldukça pis rüyalarından uyanmış, kanepede pis rüyalarının nesnesinin üzerine yayılmıştı. Uyanmak *için dünyadaki en kötü yer değil, diye* düşündü. Loch kanepede yatıyordu ve Ellerini gevşekçe beline koymuş, yanağını adamın göğsüne dayamış, yaralı ayağını kanepenin bir koluna dayamıştı. Tanrım, bu çok güzeldi. Eli adamın geniş göğsünde gezindi. Yaralı olsun ya da olmasın, bir küçük bir sabah sevişmesi. Ne de olsa adam önünde bir açık büfe gibi yayılmıştı. Bir kız ancak bu kadar dayanabilirdi.

Uzakta bir şey titreşti. Muhtemelen telefonu. Durakladı, sonra tekrar titredi, sesi öfkeliydi.

Kahretsin. Pazartesi miydi? Çalışıyor olması gerekiyordu.

Ayağa kalktı ve kollarını yavaşça ondan ayırdı. Bunu yaparken, karnının alt kısmındaki en kötü kramp başladı ve korkunç bir farkındalık onu vurdu. Regl dönemi yaklaşıyordu. Ugh. Gelmiş geçmiş en kötü zamanlama. Sadece evde değildi, aynı zamanda seksi bir adamın seksi otel odasındaydı ve hayatının en az seksi haftasını geçirmek üzereydi.

Belli ki kader ondan nefret ediyordu.

Ayağa kalktı ve şişirilmiş botu ağırlığının altında patladı, ses yüksekti. "Kahretsin!"

Kanepede Loch doğrulup oturdu. "İyi misin?"

"Ben iyiyim." Tamponları bulduktan sonra. "Gel, seni taşıyayım-"

"Hayır!" Taylor bu kelimeyi bağırarak söyledi ve banyoya doğru koşmaya başladı. Oraya varmayı başardı ve adam içeri girmeden kapıyı kilitledi.

Sonra da tuvalet malzemelerini karıştırıp "bayan" malzemeleri aradı. Bunu bilmeliydi. Regl dönemi gelmiş geçmiş en kötü sık engelleyiciydi.

Loch'la bir hafta seks merkezi olmalıydı. Şimdi ise Kramp Zamanı Merkezi olacaktı. Sadece yaralanmakla kalmayacak, kramplar girecek, perişan olacak ve dünyadaki en ateşli adamla seks yapamayacaktı.

"İyi misin?"

"Tamam," diye bağırdı. Köşede çantasını gördü ve rahat bir nefes alarak onu aldı. Tamponları gizli bir cebinde saklıyordu ve resepsiyonu gizlice arayıp birilerinin göndermesini isteyene kadar yetecek kadar uzun süre dayanırlardı.

Belki de bu, bacaklarının birbirine sıkıca kapalı kalması ve mutlu kışını eve götürmesi için Tanrı'dan bir işaretti. Bunu düşünürken bile bu fikirden nefret ediyordu. Burada kalmak istiyordu. Loch'un etrafında olmak onu güvende ve daha az stresli hissettiriyordu. Tuhaftır, onunla birlikte bilgisayarı kapatıp nefes alabildiğini hissedene kadar ne kadar stresli olduğunu fark etmemişti.

Kısa bir süre sonra banyodan çıktığında onu kapıda kaşlarını çatmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir halde gördü. "İyi misin?"

Onu tamamen soğutmadan bir metrelik et parçasına regl olduğunu nasıl açıklayabilirdi? "Tamam, ama sanırım eve gitmeliyim."

Başını iki yana salladı. "Kesinlikle olmaz. Bu hafta benim misafirim olacaksın. Hayır cevabını kabul etmeyeceğim."

Dudağını ısırdı. Bunu söylemesinden korkuyordu. "Sadece kendimi yüzde yüz hissetmiyorum."

Yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Doktora gitmen gerekiyor mu?"

"Hayır! Sadece biraz kendime zaman ayırmam lazım." Ve umarım bu "ben" zamanı

Midol ve ped almak için hediyelik eşya dükkânına hızlı bir yolculuk yapmam gerekecek.

Loch kaşlarını çattı ama sonra yavaşça masalardan birinin üzerindeki tüneğinden kalktı. "Muhtemelen sabah koşusuna çıkmalıyım-"

"Evet! Bu harika bir fikir! Bunu kesinlikle yapmalısın."

Başını öne eğdi. "İyi olduğuna emin misin?" Kadının aşırı hevesli başını sallaması üzerine yatak odasına yöneldi. "Tamam o zaman. Koşu kıyafetlerimi giyip hemen döneceğim."

"Muhteşem! Burada olacağım."

Başını salladı ve ona doğru ilerledi. "Seni kanepeye kadar taşımama izin ver.

_"

"Hayır!" diye bağırdı. Eğer yaparsa, fışkıracağından emindi. Ugh.
"Kendim yapabilirim! Sadece zıplayacağım!"

"Ve yine kafanı mı kırayım? Hiç sanmıyorum." Adam ona doğru hamle yaptı ve kadın geri çekildi. Onu rahatlatmak için durakladı. "Emin misin? Tamam mı?"

"Sadece şu anda pek dokunaklı bir ruh halinde değilim."

"Anlıyorum. Pekâlâ. O zaman oraya kendi başına dönmene izin vereceğim, ama zıplamak yok."

"Zıplamak yok!" Topallaya topallaya yatak odasını geçti ve kanepeye doğru yöneldi, şu anda aptal ayak bileğinin ne kadar acıdığını yüzünde görmemesini umuyordu. Kanepeye çöktü ve telefonunun odanın öbür ucunda olduğunu ve hâlâ gelen mesajlarla titrediğini fark edince yüzünü buruşturdu. Lanet olsun. Loch hâlâ yatak odasındaydı, o yüzden topallaya topallaya yürüyerek onu ve dizüstü bilgisayarını aldı ve sonra yavaşça kanepeye geri döndü.

Loch birkaç dakika sonra yatak odasından çıktı, üzerinde eşofman altı, dar gri bir tişört vardı ve bu tişört kızın tüm karıncalı yerlerini biraz daha karıncalandırmıştı, dağınık saçlarını at kuyruğu şeklinde geriye toplamıştı. Bunun yarısı kadar bile seksi görünmemeliydi, ama lanet olsun, işe yarıyordu.

Şey, bu ve lanet regl dönemi sayesinde aşırı azgındı. Tanrım, bu uzun bir hafta olacaktı.

Bir ayağını arkasına çekip diz arkası kaslarını esnetirken ona meraklı bir bakış daha attı. "İyi olduğuna emin misin?"

"Ben iyiyim. Sadece burada uzanacağım ve"-*zavallı bir sesle*-"e-postalarımı kontrol edeceğim."

Loch homurdanarak onayladı, diğer bacağını uzattı ve sonra masaya doğru ilerleyerek telefonunu cebine soktu. "Bana ihtiyacın olursa numaram sende var, değil mi?"

Telefon numaralarını değiştirmişler miydi? Hatırlayamadı. "İyi olacağım," diye geçiştirdi ve dizüstü bilgisayarını açtı.

Bir süre daha tereddüt ettikten sonra odadan çıktı.

Bunu yaptığı anda Loch oda telefonuna atladı. Resepsiyondaki kadın anlayışlı ve sempatikti ... ve bunu Loch'un odasına fatura etmek istedi. Taylor kadının bunun yerine nakit para kabul etmesi için biraz ikna etmek zorunda kaldı ve odanın kapısında paranın teslim edilmesini bekledi. Beklerken telefonunu kontrol etti.

Çifte darbe yemiş gibiydi. Hem patronu nerede olduğunu öğrenmek istiyordu, hem de Sigmund telefonunu patlatıyordu. Endişe düğümü midesine geri döndü. Neden insanları hiç mutlu edemiyordu? Loch onun tuhaf davrandığını düşünüyordu ve şimdi hem Sigmund hem de patronu ona kızgındı.

En azından biraz hasar kontrolü yapabilirdi. Hemen patronuna mesaj attı. Özür dilerim. En kısa zamanda giriş yapacağım. Bu hafta sonu başımı çarptım ve bir arkadaşım da kalıyorum.

bana göz kulak olabilir.

Hemen üç nokta belirdi ve ona patronunun çoktan bir mesaj attığını söyledi. Bu hiç iyi değildi. Saate bir göz attı. Sabah onda. Tamam, yani sabah yedideki randevusuna birkaç saat geç kalmıştı.

vardiya. Bunu telafi etmek için geç saatlere kadar çalışacaktı.

Anlıyorum. Doktordan bir not aldınız mı?

Ben almadım. Geç saate kadar çalışacağım. Tekrar özür dilerim.

Bu ay üçüncü kez geç kaldın ya da aradın Taylor. Geçen ay sicilin daha da kötüydü.

Konuşmamız gerekiyor mu?

Yüzünü buruşturdu. Hayır, söz veriyorum bir daha olmayacak.

Bunu geçen sefer de söylemiştin.

O da öyle yaptı. Bu gerçekten son kez, söz veriyorum.

Cevap yok. Bu bir kurşun balon gibi uçup gitmişti. O sadece hasar kontrolü yapmak ve beklediği projelerden birini iptal etmek zorunda kaldı. Şimdi ikinci sorun.

HaveANiceTay: Buradayım Sigmund. Sadece meşguldüm.

Onun tepkisi de anında oldu.

Benden kaçtığına yemin edebilirim, Taylor. Bundan nefret ediyorum.

Sigmund: Hayatımdaki tek iyi şey sensin.

Merhaba, suçluluk duygusu. Geri dönmene sevindim.

HaveANiceTay: Kusura bakma. Arkadaşımdayım. Bana göz kulak oluyor çünkü doktor birkaç gün dikkatli olmamı söyledi.
günler.

Loch'un cinsiyetinin geçici olarak kadın olduğunu anlamasını umuyordu çünkü aksi takdirde Sig çıldırabilirdi.

Sigmund: İyi değil misin?

Sigmund: Cumartesi gecesi baskınında senin toon'unla oynadım.

Umarım sorun olmaz.

HaveANiceTay: Sorun değil. Boşluğu doldurduğun için teşekkürler.

Herkes senin için gerçekten endişeleniyor Tay.

HaveANiceTay: Aww, bu çok tatlı. Onlara başımın iyi olduğunu söyle, söz veriyorum. Bugün çok daha iyi hissediyorum.

Sigmund: Hayır, o konuda değil. Loncadan çaldığın onca zaman hakkında. Sanki artık umurunda değil gibi.

Sigmund: İnsanlar sana güveniyor, biliyorsun. Sensiz baskın yapamayız.

Taylor mesaja şok içinde baktı. Bir an için mantıksızca, tamamen, öfkeyle öfkелendi. Yani insanlar aslında onun sağlığı için endişelenmiyorlardı da sadece ortaya çıkıp onlar için baskınlar düzenlemesini mi istiyorlardı? Peki ya onun istekleri? Hayatı ne olacaktı? Yoksa çevrimiçi olan diğer herkes mutlu olduğu sürece bunun bir önemi yok muydu? Çenesi sıkıştı ve öfkeli bir mesajla karşılık verdi.

HaveANiceTay: Yaralandığım için özür dilerim ama bir baskın için çevrimiçi olmak. Herkesi rahatsız edecek zamanlarda kendimi yaralamamaya çalışacağım.

Öyle demek istemediğimi biliyorsun. Sigmund:

Sadece mesajı iletiyorum. Sigmund: Seni önemsemiğimi biliyorsun!

Sigmund: Çiçeklerimi gördün, değil mi?

Sigmund: Tay?

Sigmund: Beni görmezden mi geliyorsun?

Hadi, Taylor. Yapma bunu. Sigmund: Lütfen bana kızma.

Sigmund: Lütfen. Hayatımda olmadığını düşündüğümde tüm umudumu kaybediyorum.

Sigmund: Bu yüzden sen yokken beni korkutuyorsun. Eğer gidersen ben ne yapacağım?

Sigmund: Hayatta kalabileceğimi sanmıyorum. . . .

Ve şimdi kendini her zamankinden daha kötü hissediyordu. Bunun duygusal bir şantaj olduğunu biliyordu ama boyun eğmek, onun sürekli suçluluk yayılım ateşine karşı güçlü durmaktan çok daha kolaydı.

HaveANiceTay: Sorun değil Sig. Bugün biraz daha açık olmaya çalışacağım. Ama önce işe yetişmem gerekiyor.

Sigmund: Sorun değil! Eğer toon'unu bir süreliğine çalıştırmamı istersen bana haber ver. Yardım etmekten mutluluk duyarım.

HaveANiceTay: K thx!

Ona tekrar kızmasın diye gülen bir surat taktı ve sonra telefonunu bir kenara fırlattı. Tanrım. Bazen o lanet şeyi tuvalete atıp sifonu çekebilmeyi diliyordu. Karnı protesto için kasıldı ve

inledi. Hayat adil olsaydı, gelmiş geçmiş en ateşli adamlarla birlikte kalırken regl olmazdı. İnternetteki insanlar saatlerce bir oyuna girmesi için başının etini yemez, patronu da onun kaytaran biri olduğunu düşünmezdi.

Ama hayatın adil olmadığı açıktı.

Taylor iç çekti. Bunlar sahip olunabilecek en kötü sorunlar değildi ama yine de onu strese sokuyorlardı. Bir tatile ihtiyacı vardı; kumsal, meyveli şemsiye içecekler ve bol bol şekerlemeden başka bir şey içermeyen bir tatile.

Ne yazık ki yakın gelecekte bunun gerçekleşme ihtimali yoktu.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Loch, Central Park'ın ağaçlarla çevrili yollarında koştu, vücudu eforla terlemişti. Dün hareketsiz geçen bir günün ardından kendini zorlamak iyi gelmişti ve bir tur attıktan sonra tekrar başladı. Egzersiz zihnini boşaltmasına yardımcı oluyordu ama her zamanki yolunda iki tur attıktan sonra bile hâlâ düşünüyordu.

Taylor bu sabah biraz soğuk davranmıştı ama yine de planını uygulamaya kararlıydı: Onunla olabildiğince çabuk evlenecek, Alex karşıtı aptalların halefiyet planlarını altüst edecek ve mutlu mesut yoluna devam edecekti.

Yapılması gereken doğru şey buydu. Onu aldattığı için vicdanının sızlamasına aldırılmıyordu. Bu gerçekten aldatma değildi; ondan hoşlanıyordu ve onunla seks yapmaktan hoşlanıyordu. Sadece kendi açısından çok kalıcı bir evlilik olmayacaktı. Ne de olsa ikisi de aşık değildi. Evlenecekler, birlikte biraz eğlenecekler ve ortalık sakinleştiğinde güzel bir evlilik yapacaklardı, Basit bir boşanma.

Gerçekten harikaydı. Evdeki herkes taca olan sadakati için ona teşekkür etmeli.

Kararını veren Loch koşusunu bitirdi ve su şişeleri satan bir satıcıya yöneldi. Bir banknot çıkardı ve adama uzattı.

Adam hemen geri verdi. "Bunu kıramam."

Loch dolara baktı. Bir yüzlüktü. "Bu iyi değil mi?" "Yirmiden büyük bir şey almam, dostum."

"Tamam." Cüzdanını tekrar karıştırdı, bir yirmilik buldu ve uzattı, sonra da şişeyi alıp uzaklaştı.

"Para üstünü ister misin?" diye seslendi adam arkasından.

Loch elini salladı, dikkati dağılmıştı ve yürümeye devam etti. Franz'ı arayıp tekrar konuşmalıydı. Eğer adam Loch'un ne planladığını biliyorsa, belki de eve biraz daha erken dönebilirdi. Zihninde yeşil tepelerdeki küçük villasını, atlarını, etrafındaki kalabalık şehre kıyasla sessizliği, New York'taki koku her neyse onun yerine çimen kokusunu canlandırdı. Ev kesinlikle çekiciydi. Taylor'ın evi hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. Ailesinin görkemli şatosunu satmıştı ve şimdi ona çok daha uygun olan çok daha küçük, Toskana tarzı bir villada yaşıyordu. Eminim hoşuna gidecekti ve muhtemelen atlarını da sevecekti. Belki de ona bir at alırdı.

Suyunu içti ve sonra telefonunu çıkarıp çevirdi. "Franz Bersatz," diye cevap verdi karşı taraf.

"Evet, ben Loch," diye başladı. "Bir fikrim var."

"Bir fikir mi? Ne için?"

"Kendimi taht için düşünmekten alıkoymak için. Bir Amerikalıyla evleneceğim."

Diğer uçtaki adam kekeleydi. "Sen . . . sen ne? Yapamazsınız! Lordum, ne yaptığınızı bir düşünün-"

"Aslında öyleyim." Loch bankta arkasına yaslandı, kendinden oldukça memnun hissediyordu. "Mesele şu ki, insanlar iyi bir aşk hikayesine bayılır, değil mi? Ben de mutlu gelinimle ortaya çıkıyorum, ilk görüşte aşk olduğu basına sızıyor ve herkes benim biraz soytarı olduğumu düşünüyor, ama beni artık tahtta değil, bu yüzden önemli değil. Herkes mutlu ve ben de eve dönebilirim."

"Gerçekten bu kadar sert önlemlere başvurmamız gerektiğini düşünmüyorum-"

Loch, "Çok ciddi bir şey değil," diye güvence verdi. "Kız oldukça hoş." Taylor'ı ve onun dolgun göğüslerini düşündü. Evet, *oldukça hoş demek* hafif kalırdı.

Onunla geçici olarak evli olmak en ufak bir angarya bile olmayacaktı.

"Ve bunu kabul etti mi?"

"Yaklaşıyorum." Yaralarından dolayı acı çekmediğini anladığında cazibesini biraz daha artırması gerekiyordu.

"O bir servet avcısı mı? Çünkü-"

"Hayır. Muhasebecilerimi çağıracağım. Güzel bir evlilik sözleşmeniz olsun." Kaşlarını çattı, düşünüyordu. "Sanırım ne kadar param olduğunu bilmiyorsun, değil mi?"

Adam kekeleydi. "Nereden bilebilirim ki?"

Haklıydı. Yeterince adil. "Peki, bu işe yarayacak mı? Evlendikten birkaç hafta sonra dönmemin güvenli olacağını mı düşünüyorsun?"

"Loch, Lordum, mantıklı olun." Franz'ın sesi perişan geliyordu. "Bunu yapmayın. Büyük halanız kraliçeyi düşünün. O onaylar mıydı?"

"Torununun devrilmemesini sağlamak için adımlar attığımı göz önüne alırsa, bunu yapacağını düşünüyorum."

Franz iç çekti. "Bu bana aceleci geliyor. Lordum, buna gerek yok. Sakin olun.

Amerika'da kalmanın keyfini çıkarın. Kendinize güzel bir şehir evi alın ve Amerika'da gözle görülür bir Bellissime varlığı olun. Cazibenle onları kazan. Burada işler yoluna girdiğinde, o zaman eve dönebilirsin. Üç yıl gerçekten çok mu uzun bir süre?"

Adamla her konuştuğunda zamanın uzuyor gibi görünmesi ne tuhaftı. Şimdi üç yıl mıydı? Bu Loch'u fikrinin doğru olduğuna daha da ikna etti.

Taylor'la evlen. Evine git. Herkes mutlu olacaktı. "Kararımı verdim. Büyük teyzem planlarımı öğrensin. Evlendikten sonra haberleşiriz."

"Lordum-"

Loch telefonu kapattı. Yeterince itiraz duymuştu. Bu iyi bir plandı. Şimdi gidip tatlı, şaşkın Amerikalısına kur yapacaktı.

Su şişesini aldı ve telefonunu cebine koyarak otele doğru yola koyuldu. Birkaç sokak ötedeydi, ama daha yeni koşuya çıktığını düşünürsek Son iki saat, o kadar da uzun bir yürüyüş değildi. Ter içinde metroya binmeye kesinlikle değmezdi, hele ki esen bir rüzgâr varken. Kendi kendine ıslık çalarak yürüdü ve neredeyse evsiz adamı görmeden geçecekti.

Sonra durdu.

Bellissime'de sokaklarda yaşayan hiç kimse yoktu. Küçük bir nüfusa sahip, küçük ve zengin bir ülkeydi. Yoksullar bile hükümetten yardım alıyor, onlara basit işler ve ucuz konutlar veriliyordu. Sokakta oturan adam tepeden tırnağa kirli ve yıpranmış giysiler içindeydi. Yırtık pırtık bir sakalı vardı, beyzbol şapkası dağınık saçlarını örtüyordu ve elinde bir fincan tutuyordu. Yanındaki kaldırımında bir çöp torbası duruyordu.

Loch durakladı. Adama doğru yöneldi ve cüzdanını açtı, ardından yüz dolarlık banknotu çıkardı. "Al."

Adam aldı, baktı ve sonra geri verdi. "Bunu alamam." "Neden alamazsın?"

Adam başını kaldırıp Loch'a baktı. Yüzü çizgili ve kirliydi ama ifadesinde gururlu bir duruş vardı. "Bunu herhangi bir yere götürmeye çalıştığımda sahte olduğunu düşünecekler. Ya da çaldığımı düşünecekler. Benim gibi adamlar sadece küçük bozukluklar alır."

Cüzdanını karıştırdı ama sadece yüzlükleri vardı. Lanet olsun. "Başka bir şeyim yok."

Adam homurdandı. "Denedin. Çoğu insanın yaptığından daha fazla. Yine de teşekkürler."

Loch tereddüt etti. "Sorabilir miyim-"

"Hayır." Adam sokağın aşağısına baktı.

Oh. Biraz utandığını hissetti. Muhtemelen adama hep aynı şey soruluyordu. Birkaç kişinin adama bakmadan geçip gitmesini izlerken kendini mutsuz hissetti. Bu ona yanlış geliyordu ama bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordu. "Size en azından öğle yemeği ısmarlayabilir miyim?"

"Bana beş dolar verirseniz kendi öğle yemeğimi kendim alırım," dedi adam. "Aksi takdirde, ilgilenmiyorum."

"Tamam." Loch caddenin aşağısına yöneldi. En yakın şarküteriye girdi, bir sandviç ve içecek aldı, yüzlüğü bozdu ve geri döndü. Adam hâlâ oradaydı ve uzaklara bakıyordu. Loch yüzlüğü üstünü adamın bardağına koydu, sandviç ve içkiyle birlikte çantayı bıraktı. Adam teşekkür etmek için şapkasını eğdi.

Hâlâ doğru gelmiyordu. İnsanların aceleyle geçişini izledi ve kendini kirli hissetti.

Daha fazlasını yapması gerekiyordu. Ama ne yapmalıydı?

Hiçbir cevabı yoktu. Yine de aniden kendi sorunları oldukça önemsiz gelmeye başladı.

***

Taylor, Loch'la yaşamının harika bir şey olduğuna karar verdi. Yani, işler tamamen garip olmadığında öyleydi.

Bazen harikaydı. Yatak harikaydı, yastıklar hava gibi kabarıktı. Küvet ve onun için aldığı banyo malzemeleri bu dünyanın dışındaydı. Ayrıca, otel odasında takılmak ve etrafında başka bir insan varken çalışmak eğlenceliydi. İşinin ne kadar yalnız olabileceğini fark etmemişti.

Kafasını kaldırdığında Loch'un ona baktığını görürdü ve o zaman bütün günü aydınlanırdı.

Elbette birkaç pürüz vardı. Loch hâlâ kanepede uyuyordu. Bu durumdan pek hoşnut değildi ama kızlık duyguları tüm şiddetiyle devam ederken ona sokulmak konusunda da pek emin değildi. Loch bu konuda tek kelime etmemişti ama kız durumun farkındaydı. Burası onun otel odasıydı ve yatakta o vardı, o değil. Buna bir de son derece platonik oldukları ve bundan nefret ettiği gerçeğini ekleyin. Bu durum işleri garipleştiriyordu. Ona "Flo Teyze" durumundan bahsetmek istiyordu ama konuyu her açmaya çalıştığında susuyordu. Seksi bir adama kanaman olduğunu söylemek gerçekten çok zordu.

Onu en çok rahatsız eden şey garip bir şekilde bu değildi; bilgisayarda çok fazla zaman geçiriyor olmasıydı. İki vardiya üst üste geç saatlere kadar çalışmıştı ve bu iş bittiğinde, loncasıyla vakit geçirmek ve Sigmund'un yakasından düşmek için *Excelsior'a girmişti*. Her saat başı Çünkü Loch'la birlikte film izlerken, kitap okurken, maç yaparken ya da koşuya çıkarken vakit geçirmek istiyordu. Bunun yerine, kendini dizüstü bilgisayarına zincirlenmiş hissediyordu.

Berbattı.

Birkaç kez öğle yemeğine çıkmışlardı ve o hafta Gretchen ve bir başka arkadaşı Greer ile de tanışmışlardı. Ve tamam, konu Loch'a geldiğinde Gretchen'in ona kendini beğenmiş bakışlar fırlatmasına neden olacak kadar sıırılsıklam olmuş olabilirdi. Onunla kaldığından bahsetmemişti. Bu Gretchen'ı kesinlikle neşeyle öttürürdü.

Ama Loch ile çıkmak? Onunla otelinde kalmak? Platonik olsalar bile, arkadaştaan çok bir çiftmişler gibi hissettiriyordu.

Tabii ki Taylor bunun kafasında olduğundan, aralarındaki ateşli bakışları hayal ettiğinden endişelendi. Loch sadece iyi davranıyordu ve o da yanlış yorumluyor. Ne de olsa onun tipi değildi ve bunu söylemişti bile. Şimdi yirmi dört-yedi onun alanındaydı ve adam ondan bıkmış olmalıydı.

Bu yüzden başını öne eğdi ve çalıştı. O gün erken kalkmış, çift vardiya çalışmış ve diğer vardiyada oyununu en aza indirmişti. böylece oradaymış gibi görünüyordu. Eğer biri ona oyun içinde bir mesaj gönderirse, onlara sadece post çiftçiliği arasında çalıştığını söylerdi. Sigmund ona ara sıra mesajlar göndererek sıkıldığını ya da

Müzayede evinde özellikle eğlenceli bir eşya almıştı, ama sadece onun orada olması bile onu rahatlatmaya yetiyor gibiydi, ki bu iyi bir şeydi.

Kanepede oturmuş, kulağını bir şey gıdıkladığında bir iş biletini bitirmek üzereydi. Dalgınca bir fiske vurdu ve tekrar gıdıklanınca başını kaldırıp baktı.

Loch kanepenin arkasına yaslanmıştı, elinde bir kalem vardı ve kalemi yine kızın kulağına değdirdi. Bu sefer gıdıklanmak yerine onu tahrik etti. Aman Tanrım. Kızardı ve kulağına dokundu. "Yazdıklarım seni rahatsız mı ediyor?"

"Bütün gün çalıştın. Biraz ara vermek ister misin?"

Taylor dudağını ısırды. "Çevrimiçi kalmalıyım. Yaklaşık bir saat içinde bir lonca koşusu yapmamız gerekiyor ve ben de orada olmalıyım." Sigmund bütün gün ona bu konuda saçmalamıştı ve o da istemese de orada olacağına yemin etmişti. "Aklında ne var?"

Omuz silkti ve etrafına bakındı. "Akşam yemeği ya da başka bir şey için dışarı çıkarız diye düşünmüştüm, ama çevrimiçi olman gerekiyorsa, belki bir karakter uydurup seninle oynarım?"

Çenesi biraz düştü. "Yapacak mısın?" "Elbette, neden olmasın?"

Karnında sıcak, mutlu bir kıpırtı başladı. "Peki, tamam. Muhtemelen oyuna yama yapmanız gerekecek ve bu da birkaç saat sürecek-"

"Bunu zaten yaptım." Adam tüm rahatlığıyla odanın içinde ilerliyordu ve kadın onun görkemli kışına bakmaktan kendini alamıyordu. Çünkü cidden, düpedüz lezzetliydi, özellikle de o yürürken esnediğinde.

"Sen . . . yaptın mı? Gerçekten mi?"

"Evet." Dizüstü bilgisayarını aldı -kızın onu kullanırken hiç görmediği bir şey- ve kanepeye geri döndü. Kızın yanına oturdu, ağırlığı kızın minderlerin üzerinde zıplamasına neden oldu. "Dün gece sen çalışırken açtım."

"Oh." İşe o kadar dalmış olmalıydı ki onu fark etmemişti. Şimdi utandığını hissediyordu. Burası onun otel odasıydı ve o gelmiş geçmiş en kötü oda arkadaşı oluyordu. "Çok eğlenceli değilsem özür dilerim-"

"Üzülme," dedi ve koluyla onu dürttü. Ona o kadar yakındı ki tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordu ve Tanrım, bu onun her tarafının karıncalanmasına neden oldu. "Meşgulsün. Sorun değil."

İyi değildi, ama sorumluluklarını yerine getirme konusunda düpedüz berbattı, bu yüzden herkes sürekli sinirli görünüyordu

onunla birlikte. Hayal kırıklığına uğramış gözyaşları gözlerine hücum etmek üzereydi ve nedenini bilmiyordu. Anlayışlı davrandığı için mi? Hakkabazlık yapılacak başka bir şey gibi hissettirdiği için mi? Bilmiyordu.

Oyunun açılış ekranı görüntülenirken koltukta kaykıldı ve ona biraz daha yaklaştı. Şu anda Oxnard, California'da yapılacak olan bir sonraki *Excelsior* Kongresi'nin reklamı vardı. "İnsanlar gerçekten böyle şeylere gidiyor mu?" diye mırıldanarak Taylor'a baktı.

"Ah, evet. İki kez gittim. Eğlenceliydi." Orada bir adamla da takılmıştı ama adamın bunu bilmesine gerek yoktu. "Herkes şık giyiniyor kostümler ve oyun konuşmaları. Heyecan verici bir şey. Çıkacak şeylerin önizlemelerini görebiliyorsunuz ve herkese karakterleri için özel ekipmanlar veriyorlar."

Kaşları havaya kalktı. "Giyindin mi?"

"Elbette giyindim."

"Özel bir şey olarak mı?"

"Karakteri bilemezsin." Konuyu değiştirme zamanı. Onun ekranını işaret etti. "Henüz bir kullanıcı adı oluşturmadın mı?"

Ona hesabını nasıl kuracağı konusunda yol gösterdi, zihinsel olarak onun beceriksiz yazımından dolayı yüzünü buruşturdu. Loch'un bu iş için fazla zaman harcamadığı açıktı. bilgisayarlar sonuçta. Bugün ve bu çağda, yazı yazamayan yetişkin bir adam görmek biraz tuhaftı ama bir bakıma da sevimliydi.

İzleme pedine dokundu ve karakter yaratma penceresi açıldı. "Şimdi ne olacak?"

"Şimdi sizin için bir çizgi film yaratıyoruz."

"Toon-o kelime. Çizgi film gibi mi?" Adam tekrar ona baktı ve kadın vücudundaki o sıcak kızarıklığın geri geldiğini hissetti.

"Evet, aynen öyle. Bir süre önce başlayan ve ortalıkta dolaşan bir argo." Kendi bilgisayarında hızlı bir AFK yazıp kenara koydu, sonra ona biraz daha yaklaşarak omzunun üzerinden baktı. "Ne tür bir karakter olmak istediğin hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır. Yine de öneri almaya hazırım."

"Peki, büyü yapmak ister misin? İyileştirmek? Bir şeyleri parçalamak mı?" "Parçalamakla devam edelim."

Ekranın köşesindeki kılıç simgesini işaret etti. "Savaş Lordu sınıfını dene o zaman? Daha sonra istersen Barbar ya da Zen Ustası olarak değiştirebilirsin ama Savaş Lordu olarak başlamalısın."

Garip bir şekilde tıkladı ve ardından ekran karakter görünümüne geçti. Ve kaşlarını çatı. "Bütün bu adamlar tam bir budala gibi görünüyor. Bunlardan biri olmak zorunda mıyım?"

Kıkırdadı. "Her zaman bir kız olabilirsin." "Ne?"

"Ben ciddiym. Oyunda etrafta koşuşturan kızların çoğu erkekler tarafından canlandırılıyor. Çünkü kadın karakterler daha seksi." En üstteki pembe kutuyu işaret etti. "Ona tıklayın."

Bunu yaptı ve ekranda göğüsleri kabarık, bikinili, zincirli postallı bir kadın belirdiğinde gözleri büyüdü. "Oh, evet. Bu çok daha iyi."

Taylor homurdandı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Loch ona baktı ve tekrar sırtı. "Krallığın en seksi fahişesi olsam kıskanacak mısın?"

"Sadece bir güzellik yarışması olursa ve sen kazanırsan."

Kaşlarını ona doğru oynattı. "Belki de başarıyı garantilemek için jüri üyeleriyle yatarım."

"Tamam, şimdi bu işin içine biraz fazla giriyorsun," dedi ama gülüyordu. Tekrar onun üzerine uzandı ve göğsü koluna değdi. "Bir isim seçmek için buraya tıklayın."

Loch fark etmişti ve Loch'un onun göğüslerini avuçladığını ya da giydiği ödünç tişörtün altında meme uçlarının sertleştiğini fark etmemiş olmasına sevinmişti. Bacaklarını altına sıkıştırarak ve kötü ayak bileğine dikkat ederek kaydı.

Brunhilde isminde karar kıldığında da şaşırdı. "Brunhilde mi? Bu ... rastgele."

"Elbette. Sence de bir Valkyrie'ye benzemiyor mu? Zincir zırhlı bir bikini giyip başka bir şey giymediği için nefesini tutamayan, iyi donanımlı, terli bir Valkyrie?"

Taylor'ın kahkahası yine içinde kabardı. "Oldukça sert nefes alıyor." Oyunun kesinlikle erkek bakışına alışkındı, ama onun gözlerinden görmek ne kadar saçma olduğunu bir kez daha fark etmesini sağladı.

Başını salladı, bir düğmeye basıp karakteri tam olarak görebilmek için döndürürken gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Ya da belki göğsü kabarıyordur çünkü biri pantolonunu çaldığı ve ona metal külottan başka bir şey bırakmadığı için çok üzgündür."

Taylor'ın kıkırdamaları odayı doldurdu ve onun koluna alaycı bir şekilde vurdu. "Berbatsın!"

"Herkesin zincir posta iç çamaşırı giydiği bir oyunu oynayan ben değilim. Erkekler de aynısını mı yapıyor? Bu neden bu kadar komik durduklarını açıklayabilir."

Kız kahkahalarla inleyerek adamın omzuna yaslandı. Adamın kıkırdamaları da onunkilere katıldı ve sonra kolu rahatça kadının omuzlarına dolandı ve onu kendine doğru çekerek sarıldı, eli kadının sırtında gezindi.

Ve böylece her şey yeniden değişti.

Taylor nefesini içine çekti ve ona, kendi yüzüne bu kadar yakın olan yüzüne baktı. Gülümsüyordu, gözleri parlıyordu ve gerçekten de hayatında gördüğü en yakışıklı adamdı. Sıcak, fiziksel ve tam buradaydı ve Taylor onun üzerine atlamadığı için aptalın tekiydi, öyle değil mi?

Gözleri buluştu ve
birbirini tuttu. "Merhaba,"
diye yumuşakça nefes
aldı.

"Tekrar merhaba." Eli onun kolunu yumuşattı, çünkü ona dokunmadan edemiyordu. Onun Thor kadar yakışıklı olduğunu mu düşünmüştü? O koydu

Güçlü çenesi, sıcak gözleri ve yontulmuş elmacık kemikleriyle adamı utandırıyor. Ve dudakları. Ah, o dudaklar. "Kucağına çıkıp seni öpmeye başlasam kötü bir oda arkadaşı mı olurum?"

"Hem de hiç." Sesi yumuşamıştı.

"Oh, güzel." Dizüstü bilgisayarını adamın elinden aldı ve yakındaki sedirin üzerine koydu. "Çünkü kesinlikle yapacağım."

Dizüstü bilgisayarını dikkatlice bir kenara bıraktıktan sonra öne doğru ilerledi ve kollarını onun boynuna doladı. Adam onu kucağına çekerek kalçalarının arasına oturttu. Bir bacağında sert bir çıkıntı hissedebiliyordu ve şu anda tahrik olan tek kişinin kendisi olmamasına sevindi. Damarlarında kendi kanı dolaşıyordu ve uyluklarının arasında nabzının attığını hissediyordu. Evet, *tahrik olmak* biraz hafif kalırdı.

Parmakları adamın saçlarına gitti ve bir tutamı tenine sürttü. Bir erkeğin böylesine kalın, yumuşak ve gevşek dalgalarla dolu saçlara sahip olması haksızlık gibi görünüyordu. Kendisinininki saçma sapan ve kendi başına buyruktu, bu yüzden şapkaları çok severdi. Ama onunkiyle gönlünce oynayabilirdi.

Normalde erkeklerin uzun saçlarından hoşlanmazdı ama omzuna dökülen

altın sarısı dalgalar onu rahat ve cana yakın gösteriyordu ve iri vücudunu iyi bir şekilde çerçevesiyordu.

"Sadece saçlarımla mı oynayacaksın yoksa öpüşecek miyiz?" Sesi boğuktu ama eğleniyordu.

"Şşş. Hepinize minnettarım." "Ah, o zaman buyurun."

İki elini de Loch'un saçlarına doladı, sonra onu öpmek için aşağı çekti. Son birkaç gün içinde Loch'u öpmenin ne kadar harika bir şey olduğunu unutmuştu.

Onu öpmek geçmişte çıktığı erkekleri öpmek gibi değildi. Adam kontrolü ele geçirmeye çalışmıyor, bademcikleri merhamet için ağlayana kadar dilini sokmuyordu. Onun liderliği ele almasına izin verdi, ağzı onunkinin altında sertti, ama sadece her santimini yalamak isteyeceği kadar boyun eğiyordu. Dilini onunkine sürdüğünde, küçük bir zevk iç çekişi kaçtı. Tadı çok güzeldi.

Öpüşmenin böyle olması gerektiğine karar verdi. Bir taraf önderlik ederken, diğer taraf da lezzetli mi lezzetli bir alıcı oluyordu. Dudaklarını onun dudaklarına yumuşak, hızlı küçük dokunuşlarla bastırarak öptü ve karşılık olarak onun inlediğini hissettiğinde çok sevindi. Vücudu ihtiyaçla titreşiyordu ve öpücüğe daha da büyük bir coşku katarak ona diliyle ve tadıyla ondan ne kadar hoşlandığını gösterdi.

Göğüsleri adamın göğsüne bastırdı ve hafifçe ileri geri kayarak meme uçlarını adama sürttü.

"Küçük kız," diye nefes aldı onun ağzına karşı.

Onunla alay etmeyi seviyordu. Ona dokunmaktan hoşlanıyordu. Aslında onunla ilgili her şeyden hoşlanıyordu. Aç ağzı ve elleriyle ona ne kadar hoşlandığını göstermeye çalıştı. Gömleğini yırtıyor, kaslarını yumuşatıyor ve sonra tırnaklarını göğsünde gezdiriyordu.

"Bütün hafta beni deli ettin," diye mırıldandı öpücükler arasında.

"Burada olman ve sana dokunamamak mı? Birlikte geçirdiğimiz o geceyi düşünmek? Tam bir işkenceydi."

Ve eli pijama pantolonunun bel bandına kaydı. Taylor dondu kaldı.

Damarlarındaki kan kükrüyordu ve onu Everest gibi fethetmekten başka bir şey istemiyordu, ama ... regl dönemi. Lanet olsun. Regl döneminde seks yapan kızlardan biri değildi. Onun kucağından geri çekildi ve yanağına garip bir şaplak attı. "Baskın başlamak üzere. Giriş yapsam iyi olacak."

Adamın ona bakışı şaşkındı. "Ne?"

"Oyunumu oynamam gerekiyor." Kendi kulaklarına bile aptalca geliyordu ama bu bir bahaneydi ve bir bahaneye çok ihtiyacı vardı. Tüm vücudu daha fazla öpücük, daha fazla okşama için haykırıyordu ama kendini onun kucağından çekti, kıyafetlerini düzeltti ve bir şekilde vücudunun zamanlamasının ne kadar adaletsiz olduğuna ağlamamayı başardı.

"Oyun. Doğru." Derin bir nefes verdi ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Sanırım Brunhilde'e bir test yapma zamanı geldi."

Ve belli belirsiz bir onaylama cıvıltısı çıkarmasından nefret ediyordu. *Sadece birkaç gün daha, Taylor.*

***

Belli ki bir şeyleri yanlış yapıyordu.

Parkın birçok patikasında tur atarken bu düşünce Loch'un aklına takıldı. Taylor'da çözemediği bir şeyler vardı. İlk kez bir araya geldiklerinde açık ve cömert davranmış, sonraki hafta boyunca da onu kendinden uzaklaştırmıştı. Şimdi, son dört gündür onu otel odasında tutuyordu ve bu zevk ve işkence karışımı bir şeydi. Onu yanında görmek hoşuna gidiyordu, çünkü her zaman eğlendiriciydi, ama onun otel odasında saçları dağınık, gözleri uykulu, göğüsleri giysilerinin kumaşının altında sallanırken dolaştığını görmek ıstırap vericiydi. Hatta bir keresinde onun bakmadığını sandığında tişört ve külotla odadan geçtiğini bile görmüştü.

Banyoda bu zihinsel görüntüyle otuz bir çekmişti ve bir parçası umutsuzca onun kapıyı açıp kendisine katılmasını ummuştı. Ama olmadı.

Hiçbir şey olmuyordu ve sinir bozucu olan da buydu.

Sağa ve sola işaretler gönderdi. Onunla çirkin bir şekilde flört etmiş ve ona dokunmak için her fırsatı kullanmıştı. Hepsi fark edilmedi. Ya onun flörtlerini görmezden geliyor ya da burnunu bilgisayarına gömüyordu.

Kendisiyle evlenmesi için bir kadına kur yapması gereken bir adam, onu zar zor öpebiliyordu. Ve sonunda kadın adamın verdiği sinyalleri anladığında, adamın kucağından atladı ve ona şöyle dedi: oyununu oynamak zorundaydı.

Ya kadınlarla ilişkisini kaybetmişti ya da başka bir şeyler oluyordu.

Belki de ona sürekli mesaj atan Sigmund'du. Onunla oyun oynayarak çok zaman geçiriyordu. Loch'a sadece arkadaş olduklarını ve onunla ilgilenmediğini söylemişti ve Loch da ona inanmıştı ama şimdi merak etmeye başlamıştı. Mesajlardan biri ortaya çıktığında yüzünde her zaman biraz avlanmış bir ifade olurdu.

Ama Taylor bir erkek arkadaşı varken onunla devam edecek bir tipe benzemiyordu. Birlikte *geçirdikleri* o ilk geceden beri tuhaf davransa da ilk hamleyi o yapmıştı. Bunu hayal etmiyordu.

Koşusunu bitirdi, bir şişe su aldı ve sonra otele geri dönmeye başladı. Alışkanlıkla, son dört gündür aynı köşede duran evsiz adamı aradı. Tıpkı daha önce olduğu gibi, o da oradaydı. Ve her gün olduğu gibi durakladı ve adama biraz para vermek için cüzdanını açtı.

"Günaydın," dedi adam, sesi hırçın ve o kadar kısıktı ki Loch ilk başta duyduğundan emin olamadı.

Adamın kendisiyle konuşmasından saçma bir şekilde memnun olarak durakladı. "Yemek ister misin?"

Adam homurdandı. "Varsa alırım."

"Yani, benimle yemeğe çıkmak ister misin? Bir şeyler atıştırmak ve biraz arkadaşlık iyi gelir."

Adam gözlerini kısarak Loch'a baktı. "Nereye gideceğini sanıyorsun ki benim gibi birini içeri alsınlar?"

"Burası özgür bir ülke, değil mi? Nereye istersek gidebiliriz." Loch omuz silkti. "Yeri sen seç. Ayrıca, ben de pek taze ve hoş biri sayılmam." Terli yüzünü daha da terli gömleğine sildi.

Adam bir süre daha Loch'a baktı, sonra ayağa kalktı. "Sokağın aşağısında bir lokanta var. Beni takip edin."

"Tabii ki."

İşlek caddede birlikte sessizce yürüdüler. Söz konusu lokanta oldukça köhneydi, yırtık pırtık bir tentesi ve daha da ama tezgâhtaki adam Loch'un yeni arkadaşına el salladı ve buranın tanıdık bir bölge olduğu belliydi. Tamam o zaman. Oturdular birlikte tezgâha oturdular ve Loch yağ bulaşmış menüye baktı. "Burada ne var?"

"Hepsi boktan ama ucuz."

Adam bir hamburger ve patates kızartması sipariş etti, Loch da aynısını. Önüne konan suyu yudumladı ve sonra ona doğru baktı. "Ben Loch, bu arada."

"Loch Ness gibi mi?" Adam sırtıttı. "Sana Nessie diyebilir miyim?"

"Demesen daha iyi."

Adam homurdandı. "Rex."

"Tyrannosaur gibi mi? O zaman sana Dino diyeyim mi?" Adam ona bir parmak salladı. "Ukalalık etme."

"Güven bana, bu benim güçlü yanımdır değil." Loch'un önüne bir fincan kahve kondu ve garson kız hızla uzaklaştı. Bir yudum aldı ve yüzünü buruşturdu. Tadı pislik gibiydi. "Bu berbat."

"Sana söylemiştim," dedi Rex ama yine de kahvesini içti. "Peki, New York'un yerlisi misin?"

"Hayır. Senin de olmadığın açık." Tezgâhtan birkaç paket ketçap aldı ve cebine koydu. "Peki bana neden bu kadar benim gibi bir adama öğle yemeği ismarlıyorsun?"

Loch omuz silkti. "Bölgeyi ziyaret ediyorum ve etrafta pek arkadaşım yok. Biraz arkadaşlık istedim, hepsi bu. İyi bir hikayen olabileceğini düşündüm."

"Sokaktaki diğer serserilerle aynı hikâyeye sahibim." Kahvesinden uzun bir yudum daha aldı ve garson kız için fincanını havaya kaldırdı. "Zor zamanlar geçirdim, sonra bunun üzerine daha da zor zamanlar geçirdim. Şimdi buradayım."

"Yaşamak için ne yapıyordun? Zor zamanlardan önce?"

Rex dağınık sakalını kaşdı. "Pek çok şey yaptım. Güvenlik görevlisi, alışveriş merkezi polisi, kapıdan kapıya satış elemanı, asker . . ."

"Asker mi? Savaşta mıydın?" İki tabak hamburger önlerine kondu ve Loch itaatkâr bir şekilde bir ısırık aldı çünkü Rex öyle yaptı.

Rex hızlı yemek lokmaları arasında başını salladı. "Irak. İki tur. Aklımı başımdan aldı ama iyi oldu. Ondan sonra bir işte tutunmakta zorlandım."

"Travma sonrası stres yüzünden mi?"

"Hayır, çünkü Irak'ı çok özledim." Rex kaşlarını çatarak ona baktı.

"Sen ne düşünüyorsun?"

"Özür dilerim. Aptalca bir soru." Kendini aptal gibi hissetti. Elbette bu çizgide bir şeydi. Bellissime'ın çok küçük bir milis gücü vardı.

savaşı gitmişti ama yabancı hastaneleri ziyaret etmişti ve orada her zaman onu rahat ettirecek kadar çok asker olmuştı. Bellissime'de yaşamak korunaklı bir balonun içinde yaşamak anlamına geliyordu ve ne kadar şanslı olduğunu yeni yeni fark etmeye başlıyordu. Korkunç hamburgerinden bir ısırık daha aldı, düşünceliydi.

"Peki ne iş yapıyorsun?"

Loch yüzünü buruşturdu. "Kulağa saçma gelecek ama ben bir baronum."

"Bir baron mu?" Rex'in kalın kaşları aşağı indi. "İngiltere'den gibi mi?"

"Aslında Bellissime'denim. Monako'ya yakın bir yer. Çok küçük, sıkışmış

Alpler'e."

"Peki baronlar ne yapar?"

Güzel bir soruydu. "Fotoğraf fırsatları, yabancı devlet adamlarını ziyaret, bunun gibi şeyler. Evdeyken çok fazla polo ve rugby oynadım."

Homurdandı ve tabağını bir patates kızartmasıyla sildi. "Peki ya burası?"

"Burada mı? Çok değil." Loch hamburgerini yere bıraktı. "Koşmaya gidiyorum ve kız arkadaşım ile vakit geçiriyorum." Bu kelime diline tuhaf gelmişti ama hoşuna gitmeye başlamıştı. "Bunun dışında pek bir şey yok."

"Sıkılmana ve benim gibilerle konuşmana şaşmamalı." Rex homurdandı ve hamburgerini bitirdi.

"Sizinle konuşuyorum çünkü ilginç olabileceğinizi düşündüm."

"Evsiz olduğum için mi? Başka birisini kaptığını görmedim. sokaklar." Adam Loch'a kurnazca bir bakış attı. "Bahse girerim o insanlardan herhangi biri de öğle yemeği yemek ister."

Rex'in haklı olduğunu anlayınca utandı. Evsiz olduğu gerçeğinden büyülenmiş, hatta dehşete düşmüştü. Hiçbir şey söylemedi.

Rex, Loch'un tabağına başıyla işaret etti. "Bunu bitirecek misin?" Loch tabağı ona doğru itti. "Buyur."

Rex, Loch'un öğle yemeğinden arta kalanları yerken ikisi de sessizdi.

"Peki buradaki amacın ne?" Rex bir süre sonra söyledi.

"Hedef mi?"

"Birdenbire en iyi dostum olmakla mı? Son üç günde bana ne kadar çok şey verdiğini biliyor musun?"

Loch durakladı. Hiç dikkat etmezdi. "Hayır."

"İki yüz yirmi altı dolar." Rex tabaklarını işaret etti. "Bunun ne kadar tuttuğunu biliyor musun? Bu öğle yemeği?"

"Hayır mı?" Bunun ne önemi vardı ki?

Rex başını salladı, ellerini bir peçeteyle sildi ve sonra bir deste peçeteyi cebine attı. "Bana her gün tomar tomar para veriyorsun ve bunu takdir etsem de, bu ve ögle yemekleri arasında, sadece senin açını anlamaya çalışıyorum."

Loch kaskatı kesildi. "Ben sadece yardım etmeye çalışıyorum. İstedğin bu değil miydi?" "Hayır, para istedim. Bana mı yoksa kendine mi yardım etmeye çalışıyorsun?"

Bu çok iyi bir soruydu ve Loch'un buna verecek bir cevabı yoktu.

***

Kısa bir süre sonra otele döndüğünde Rex'le yaptığı konuşma hâlâ canını sıkıyordu. Taylor ona el salladı ve eliyle bir telefon hareketi yaptı, sonra da kulaklığına bir şeyler mırıldanarak hararetle yazmaya başladı. Banyoya yöneldi ve uzun bir duş aldı, ama kurulandıktan sonra bile hâlâ sıkıntılıydı.

Evsiz adamla konuşmak gözlerini açmıştı. Adam için büyük bir iyilik yaptığını düşünürken, Rex durumu tamamen tersine çevirmişti. Rex için bir iyilik yapmıyordu, Rex'in durumu hakkında kendini daha iyi hissetmesini sağlayacak bir şey yapıyordu. Bunun farkına varması hem zekice hem de utanç vericiydi. Peki ya Rex, Loch'un para kavramı olmadığını söylediğinde? Bu onu daha da kötü hissettirmişti, Şımarık bir çocuk gibi.

Nasıl oluyordu da eşyaların temel değerlerini bilmiyordu? Yoksa Evinde hayal ettiğinden daha büyük bir balonun içinde mi yaşıyordu? Rex'ten ve onun durumundan bu kadar etkilenmesinin ve aynı zamanda dehşete düşmesinin nedeni bu muydu? Çünkü bu kendi kusurlarına ışık mı tuttu?

Loch rahat bir pantolon ve polo tişört giydi ama çorap bulamadı. Giysi çekmecelerini karıştırdı ve hiçbir şey bulamayınca bir tane daha çorapları çıktı. Çıplak ayakla, Taylor'ın kulaklığını çıkarmakta olduğu oturma odasına doğru ilerledi. "Çoraplarımı gördün mü?"

"Hayır. Çoraplarının yerini bilmeli miyim?" diye alay etti. "Belki de kuduz çorap maymunları tarafından ele geçirilmişlerdir?"

Kaşlarını çattı ve normalde yeni yıkanmış giysilerinin konulduğu otel odasının önündeki vestiyere yöneldi. Çorap yok.

"Çoraplarımı almaya gelen oldu mu?"

"Bilmiyorum." Merakla onu izliyordu, yüzünde bir eğlence vardı. "O kadar önemli mi?"

Değildiler, ama bu onun hayatındaki her şey hakkında ne kadar çok varsayımda bulunduğunu gösteriyordu. Bir şeyin orada olmasını ya da

Biri ona bir şey versin de kendi kendine vergi vermek zorunda kalmasın diye. Ve şimdi işleri halletmek için tek başına kaldığında ... fena halde başarısız oluyordu.

İnsanın kendisiyle ilgili oldukça çirkin bir farkındalığa sahip olmasıydı.

"Vay canına. Sen iyi misin? Kayıp çoraplar yüzünden çok üzgün görünüyorsun." Taylor onun yanına gitti ve eliyle kolunu okşadı. "Neyin var?"

"Sadece hayal kırıklığına uğradım." *Çünkü çaresizim ve bunu yeni yeni fark etmeye başlıyorum.* "Bazen en küçük şeylere bile düşündüğümünden daha az hakim olduğumu hissediyorum."

Adamın şaşkınlığı karşısında kadın mutsuz bir iç çekti. "Bu duyguyu bilmiyor muyum? Hadi gel." Adamın elini tuttu ve onu kanepeye doğru çekti.

"Nereye gidiyoruz?"

"Kanepeye oturacaksın, ben de sana rahatlatıcı bir ayak masajı yapacağım ve seni neyin rahatsız ettiğini konuşacağız."

"Bana patronluk mu taslıyorsun?"

"Hayır, sana patronluk taslıyor olsaydım, muhtemelen şu anda bebek miyavlamaları yapıyor olurdum." Ağzını büzdü ve birkaç öpücük suratı yaptı.

Adam kendisine rağmen güldü ve kadının onu kanepeye götürmesine izin verdi. Oraya vardığında bacağını tuttu, sedirin üzerine oturdu ve çıplak ayağını ovmaya başladı.

Tamam, normalde ayak masajı yapacak bir tip değildi, ama lanet olsun, bu iyi hissettirdi.

Loch'un başı geriye düştü ve hoş bir şaşkınlıkla inledi. "Ayak masajına ihtiyacım olduğunu nasıl tahmin ettin?"

"Çünkü herkes ayak masajını sever?" Parmakları ayak kemerini ustalıkla okşadı ve sonra ellerini hem rahatlatıcı hem de kesinlikle erotik bir hisle ayağının üzerinde aşağı yukarı gezdirdi. "Ne zaman çok stresli olsam, pedikür yaptırmaya gitmeyi severim. Biri ayaklarımı ovuyor ve ayak parmaklarımın sevimli görünmesini sağlıyor. İki tarafın da kazandığı bir durum."

"Sadece bana pembe ayak parmaklarım olmayacağına söz ver," diye mırıldandı, gözleri hâlâ kapalıydı, böylece onun dokunuşunun tam hissinin tadını çıkarabilirdi.

"Ben sadece kırmızı kullanırım."

Adam ona ters ters bakmak için bir gözünü açtı ve kadın kıkırdarak ellerini tekrar ayağının üzerinde gezdirdi. "Komik olduğunu düşünüyorsun, değil mi?"

"Öyle düşünmek hoşuma gidiyor, evet." Ona gülümsedi ve sonra parmaklarını topuğuna yakın hassas bir noktaya batırdı ve ne kadar iyi hissettirdiği için neredeyse koltuktan kalkacaktı. "Seni korkutan şey hakkında konuşmak ister misin?"

Dışarı mı?"

Loch sinirli bir nefes verdi. "Yüksek sesle söylersem kulağa saçma geliyor."

"Boş zamanlarını bir oyunda dijital bir ejderhaya binerek geçiren ve kediye benzeyen bir sırt çantası takmayı seven bir kadınla konuşuyorsun. Beni geçmeye ne dersin?"

Ağzı hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. Neden durum ne olursa olsun onu her zaman rahatlatmayı başarıyordu? Karısı olarak onun gibi birine sahip olacağı için şanslıydı. *Geçici karısı*, diye düzeltti bir an sonra. Eğer bu geçici bir durumsa, zihinsel olarak planına atılmak ve ilerlemek çok daha kolaydı. O zaman cesaret kadar delilik gibi görünmüyordu.

Elbette Taylor'ı evliliğe ikna etmesi gerekiyordu ve şu anda onu öpmesini bile sağlayamıyordu ama bunun üzerinde çalışıyordu. Yavaş yavaş.

"Çıkar ağzındaki baklayı," diye kandırdı. "Bu seni daha iyi hissettirecek."

İç çekti. "Bunu yapana kadar kaçmayacağım, değil mi?" Kaçmak istediğinden değil. Parmakları ayaklarına böylesine büyülü şeyler yaparken değil.

"Bu doğru! Sen de söyleyebilirsin." Ayak parmaklarından birini oynattı. "Bu küçük domuzcuk fasulyeleri dök diyor."

Loch ayağını onun elinden çekip aldı. Kadın yılmadı, diğer ayağını da tuttu ve ovmaya başladı. Loch'un sessiz kalmasına gerçekten izin vermeyecekti, bu yüzden Loch nefesini içine çekti, kendini onun kahkahasına hazırladı ve sonra yüksek sesle söyledi. "Sanırım ... .. Sanırım oldukça çaresizim."

Parmakları hafifçe ayağını yoğururken bile kaşları çatıldı. "Açıklamak mı?"

"Sadece... Neredeyse otuz yaşındayım ve kendi başımın çaresine bakmayı hiç düşünmedim. Evde, kıyafetlerimi seçen ve toplantılarımı idare eden bir valem var. Paramı idare eden bir muhasebecim var. Evimle ilgilenen bir emlak müdürüm var. Hizmetçilerim var. I

bir aşçım var. Atlarımla ilgilenen bir seyis var. Bir şoförüm var. Kelimenin tam anlamıyla yataktan kalkmak dışında kendim için hiçbir şey yapmam gerekmiyor. Ve yaklaşık otuz yıldır bu konuda hiç sorun yaşamadım. Her şeyi normal bir şekilde halleden hizmetkarlarla seyahat ediyorum, ama sonra buraya, tek başıma geliyorum ve ne kadar korunaklı bir hayatım olduğunu fark etmeye başlıyorum.

yaşamak." Homurdandı. "Otuz yaşında, korunaklı bir adam. Düşünsene.

Çok üzücü." Onun ayağını okşadı. "Senin için kışını silecek biri yok. O kadar da kötü değil."

"Öyle de olabilir."

Taylor gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. Öne doğru ilerledi ve kaymak yerine onun kucağına oturdu. "Eğer seni büyük bir erkek bebek olarak hayal etmemi sağlamaya çalışıyorsan, işe yaramıyor." Omuz silkti ve bir eliyle adamın göğsünü okşadı. "Paran var. Ayrıcalıklısın, bu yalan değil. Eğer tonlarca param olsaydı, ben de benim için tüm bu şeyleri yapacak insanlar tutardım."

"Sorun, insanların benim için bir şeyler yapmasına izin vermem değil. Sorun, benim için *her şeyi* yapmalarına izin vermem." Ama Taylor onun üzerine binmeye kararlıyken, kalçaları doğrudan onun sikinin üzerinde dururken söz konusu sorunlara odaklanmak zorlaşıyordu.

"Buradaki zamanınızı biraz bağımsızlık için kullanın. Aptalca şeyler satın al. Kendi kıyafetlerini seç." Ağzında küçük bir gülümseme belirdi. "Çorapsız gezmeye cesaret et."

"Beni ciddiye almadığını düşünmeye başlıyorum," diye fısıldadı. Son bir haftadır kızın mesafeli davranması nedeniyle daha da artan bir tahrik duygusuyla dolup taşıyordu. Şikâyeti aralarındaki bariyerleri yıkacak mıydı? Onu tahmin etmek imkânsızdı.

Belki de tahmin yürütmeyi bırakıp sözlerine göre hareket etmeye başlamalıydı. Eve dönebilmek için Taylor'ı evlenmeye ikna etmek istiyordu ama o ne yapıyordu? Taylor dizüstü bilgisayarıyla uğraşırken o çoraplarının arasında dolanıyor ve yabancılarla öğle yemeği yiyordu. Bu o değildi. Normalde takipçiydi; kendine güvenen, korkusuz olan.

Kim olduğunu hatırlamanın ve durumu tekrar kontrol altına almanın zamanı gelmişti.

Bu yüzden onu öne doğru çekti ve kollarını ona doladı, göğsüne yaslanıp avuçlarını omuzlarına bastırana kadar onu kendine yakın tuttu. "Normalde oldukça cesur bir adamımdır."

"Öylesin, değil mi?" Sesi gırtlaktan gelen bir mırıltıydı. "Bir gösteri olmadan buna inanabilir miyim bilmiyorum."

Şu anda şakacı bir ruh halindeydi. Bu adamın hoşuna gitti. Aleti tepki olarak sertleşti ve bir elini kadının sırtından aşağı kaydırarak kıcını avuçladı. Dokunulmak için yalvaran, nefis yuvarlak bir kıcı vardı.

Onu itmek yerine kollarını boynuna doladı ve çılgınca öpmeye başladı. Pekâlâ, şimdi de Taylor'ı tahrik etmeye başlamıştı. Öpücüğe karşılık verdi, elleri vücudunda geziniyordu. Dili onunkine değdi ve kalçalarını coşkuyla salladı.

Bir iniltiyle onu kanepeye doğru itti ve altında sıkışana kadar vücutlarını döndürdü. Öpüşme devam etti, sıcak, ıslak ve derin. Kadının bacakları adamın kalçalarına dolandı ve adam sikini kadının amına dayadı, sürtünme ona yapmaktan hoşlanacağı her şeyi taklit ediyordu.

Sonra bir elini onun omzuna koydu ve ağzını onunkinden ayırdı. "Loch," diye nefes aldı. "Yapamam."

Geri çekildi ve onun yüzünü inceledi. Ona söylemediği bir şeyler mi oluyordu? "Ne oldu?"

Yanakları pembeleşti. "Yok bir şey. Ben sadece ... .. Şimdi iyi bir zaman değil."

Kaşlarını çatarak ona baktı, çünkü gönderdiği sinyaller bir anlam ifade etmiyordu. Onu istiyormuş gibi öpmüş, iki saniye sonra da itmişti. Son zamanlarda kafasının bu kadar karışık olmasına şaşmamalı. "Bilmem gereken başka biri var mı? Çünkü ben aldatmayı sevmem."

Taylor'ın gözleri büyüdü. "Ne? Hayır! Tabii ki hayır!" Eli onun omzuna çarptı. "Ben de hile yapmayı sevmem!"

Eğilip kızın alt dudağını ısırды ve bunu yaptığında kızın gözlerinin ihtiyaçtan yumuşadığını fark etti. "O zaman bana ne olduğunu söyle. Şimdi de kendini evliliğe mi saklıyorsun? Çünkü seninle evleneceğim." Loch ona sırtıttı, neredeyse yemi yutacak kadar düşüncesiz olmasını umuyordu.

"Ne?" Kıkırdadı ve sonra başını salladı. "İşte şimdi çılgınca konuşuyorsun."

"Öyle miyim?" Bir parmağını onun yanağında gezdirdi. "Sadece geçen gece o kadar iyi vakit geçirdikten sonra seni her öptüğümde neden beni bir cüzzamlı gibi ittiğini anlamaya çalışıyorum."

Dudağını ısırды ve yüzündeki ifade ... utanmış mıydı? "Bu konuda konuşamam."

"İçinden çıkarana kadar seni öpeyim mi?" Adam bir parmağını hassas bir kulağın kabuğunda gezdirdi ve kız yanıt olarak titredi, nefesi kesildi.

"Tanrım, hiç adil oynamıyorsun. *Zamanlama* çok kötü."

Adam ona boş bir bakış attı. "İş yüzünden mi?"

Taylor alnına bir şaplak attı. "Bilmen gerekiyorsa, regl dönemim yüzünden."

Ahhh. Birdenbire her şey anlam kazandı; onun etrafındaki garip garipliği, bol kıyafetlere olan ani sevgisi ve onu kendine her çektiğinde sertleşiyor gibi görünmesi. Ve bu onun olmasa da

Bir kadınla birlikte olmak için ayın en sevdiği zamanıydı, ama caymamıştı. Eli kadının göğsüne kaydı. "Sen varsan ben de varım."

Yüzünü buruşturdu. "Bunu söylediğim için deli olabilirim çünkü gerçekten gezegendeki en ateşli şey sensin, ama o bölge iki gün kadar daha yasak." Yüz ifadesi hayal kırıklığına uğramıştı. "Bu berbat bir şey."

"Öyle." Çünkü ona dokunmak onu bir okul çocuğu kadar azdırıyordu. Düşünceli bir şekilde giysilerinin arasından dikleşmiş göğüs ucunu okşadı. "Bu gerçekten utanç verici, çünkü sana dokunmaktan hoşlanıyorum."

Verdiği tepki oldukça tatmin ediciydi, tıpkı ağzından kaçan küçük inilti gibi. "Oh, adamım, bana dokunmandan ben de hoşlanıyorum."

Bu ona istediği izni verdi. Loch eğildi ve çenesini ısırdı, ardından meme ucuyla alay etmeye devam ederken bile çene çizgisi boyunca küçük öpücükler bastırmaya başladı. "O zaman kıyafetlerimizi çıkarmayalım ve biraz alaycı bir eğlence yaşayalım mı?"

Heyecanla verdiği küçük nefes çok lezzetliydi. "Sıkı pazarlık yapıyorsun."

"O zaman sert şeyleri sevdiğin için şanslıyım."

"Mmm, hiç yapmadım." Eli adamın kıkına gitti ve onu kalçalarının arasına çekerek sıktı. "Pantolon üzerinde kalsın, geri kalan her şey adil oyun. Anlaştık mı?"

Kız ne teklif ederse kabul edecekti. "Bana uyar." Sonra eğildi ve ağzı bir göğsünün üzerine gelene kadar aşağı doğru inmeye başladı. "Hiç kıyafetlerinle boşaldın mı?"

"Oooh," diye nefes aldı Taylor. "Hatırlayamıyorum. Ama deneme fikri beni inanılmaz derecede tahrik ediyor."

Onu da. Başını eğerek, kadının giysilerini zorlayan göğüslerinin küçük, sert tepesini kemirdi.

Umutsuzca inledi ve ona karşı kıvrandı ve o heyecan verici, tehlikeli tırnaklarının gömleğine battığını hissetti. Onun sırtını işaretlemesine bayılıyordu. Bu onun tahrik olduğunda ne kadar doyumsuz olduğunun bir işaretiydi ve onu delirme noktasına getirmeyi seviyordu. Bu ona kendini kral gibi hissettiriyordu.

Ve bir haftadır yaşadığı kendinden şüphe duyma durumundan sonra buna ihtiyacı vardı. Birdenbire kendisiyle ilgili her şeyi sorgulamaya başlamasından nefret ediyordu. Kendini belirsiz ve yabancı hissediyordu. Belki de her şey Taylor'ın suskunluğu sorunu kadar kolay çözülebilirdi. Sadece kendine daha fazla güvenmesi, sorular sorması ve her şeyden önemlisi, istediği şeyin peşinden gitmesi gerekiyordu.

Şu anda mı? Kollarındaki kadının onun adını haykırmasını istiyordu.

"Bu tişörtü çıkarıyorum," diye mırıldandı Loch ve sonra kumaşını yaladı-

meme ucunu kapattı.

Sırtını dikleştirdi. "Bu bütün gün duyduğum en iyi fikir gibi geliyor."

Elleri kızın yanlarına doğru ilerledi ve göğüsleri ortaya çıkana kadar gömleği sıyırdı. Ah, kahretsin. Göğüslerinin böylesine baştan çıkarıcı bir şekilde sallanmasına şaşmamalı; sutyen giymiyordu. Gömleğin altında çıplak, tatlı et kabarıklıklarından başka bir şey yoktu. Onaylar gibi bir ses çıkardı ve bir göğsünün ucunu ısırdı. "Merhaba güzellerim. Sizi çok özledim."

Kıkırdadı, sesi onun kulaklarına tatlı geldi. "Onlar da seni özledi." "O zaman izin ver onlara ilgi göstereyim," diye mırıldandı. O aldı Bir meme ucunu ağzına aldı ve diliyle ve dişleriyle alay etmeye başladı. Teni inanılmaz derecede yumuşaktı, göğüsleri dolgundu ve her ikisiyle de oynamak için tatlı bir zaman ayırdı, bir eli bir meme ucunu kandırırken ağzı çalıştı

diğerini. Taylor onun altında inliyor ve kıvranıyordu, adam göğüsleriyle sevişirken tırnakları adamın gömleğine batıyordu.

Adam onun tenini her dilleyişinde, kadın artan bir coşkuyla karşılık veriyordu, ta ki onun altında neredeyse dalgalanana, hareketsiz kalamayana kadar. Kadının çıkardığı yumuşak çığlıklar onu çılgına çeviriyordu ve siki pantolonunun içinde şiddetle ağrıyordu, öyle ki *pantolonlarının üzerinde kalma* anlaşılmamasından pişmanlık duyuyordu. Ayın zamanı olsun ya da olmasın, onun sıkı sıcaklığını içine çekmek ve kendini bedenine gömmek istiyordu.

Ama bunu yapamazsa, onu ihtiyaçtan çılgına çevirmeye kararlıydı.

Bir göğsünün tatlı tepesini öpmeye ve dillemeye devam ederken, eli giydiği bol pijama pantolonunun örttüğü bacaklarının kıvrımına gitti.

Sertleşti ve adamın elini itti. "Pantolonunu giy!"

"Onları çıkarmayı planlamıyorum," diye mırıldandı, sonra ağzını tekrar meme ucuna bastırdı. "Ama onların arasından sana dokunabilirim, değil mi?"

Kadın ona *hayır* gibi gelmeyen bir yanıtla inledi ve o da elini oraya bastırarak tümseğini avuçladı. Kumaş katmanları arasından kıvrımlarının belli belirsiz şeklini hissedebiliyordu ve bu yüzden bir parmağını onlara doğru yerleştirdi ve sonra sertçe ovuşturdu.

Taylor'ın nefesi kesildi ve ona sarıldı. "Oh, *Tanrım*."

Böyle daha iyiydi. Tekrar, sertçe ovuşturdu, biraz daha hassas olabileceğini düşündüğü tüm noktalara bastırmaya özen gösterdi. Kadın elini geri itti, vücudu ısrarcıydı ve adam eli amını okşarken bile dilini göğsünün üzerinde gezdirdi.

Kalçaları ona karşı tekrar tekrar büküldü ve onun adını solumaya başladı. Loch ona karşı daha sert ovuşturdu, ona kurtulmak için ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi vermek istiyordu. Parmaklarıyla onu kumaşın üzerinde çalıştırdı ve klitorisine sürtündüğünden emin oldu. Bir an sonra, keskin bir çığlık attı ve altında sertleşti ve kızın güzel yüzünde şaşkın bir ifade belirdeğinde bir memnuniyet dalgası hissetti.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu, yumuşak göğsüne bir öpücük kondurarak. Kadın cevap verir gibi bir şeyler inledi.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Kadının muhteşem göğüslerini okşadı, çünkü kadın boşalmış olsa da kendisi hâlâ azgındı ve siki pantolonunun giderek daralan kumaşına sürtünüyordu. Belki de soğuk bir duş almanın ya da hiç değilse orada hızlı bir mastürbasyon seansının zamanı gelmişti.

Sonra onun altında kıpırdandı, yanındaki kanepeye oturana kadar kenara çekildi. Adam arkasına yaslandı ve kızın gömleğini çekiştirmesini ve dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırmasını izledi. "Kendimi aptal gibi hissediyorum," diye nefes aldı.

"Neden?"

"Çünkü seni kendimden uzaklaştırmak yerine bütün hafta *bunu* yapabiliydik."

Güldü. "Bir erkekle ereksiyonunun arasına asla girme. Bizler yaratıcı türleriz."

"Mmm, söyleyeceğim." Kadının yüzündeki ifade kesinlikle boğucu bir hal aldı ve vücudunu adamın kanepede dik oturduğu yere doğru kaydırıldı. Eli adamın kasıklarına gitti ve sikini okşadı. "Şimdi oynama sırası bende mi?"

"Nasıl istersen." Onu buna zorlamak istemiyordu, ama birkaç dakika önce ona yaptığı gibi onu idare etme düşüncesi? Aleti daha da fazla acıyordu.

"Oh, sevdim." Alaycı küçük bir gülümseme ağzını kavislendirdi. Parmakları adamın sikinin giyinik çıkıntısı boyunca dans etti. "Hoşuna *gidecek* o kadar çok şey var ki."

Yavaşça nefes verdi ve koltuğa yaslandı. "O zaman bana istediğin gibi davranmana izin vereyim mi?"

Gözleri heyecanla parladı. "Yapabilir miyim?"

Sanki sormak zorundaymış gibi. "Kesinlikle."

Dudaklarını yalayıp ona gülümsedi ve sonra pantolonunun fermuarına uzandı. "Pantolon giy dedik ama düğmeli olması gerektiğini söylemedik, değil mi?"

Küçük fingirdek. "Hayır, yapmadık." Koltuğunda kıpırdandı ve Uyluklarını hafifçe araladı, böylece ona oynaması için daha fazla yer açabilecekti. Onun sınırları zorlamayı kendine görev edinmesini seviyordu. Onu yatakta bu kadar heyecan verici yapan şeylerden biri de buydu.

Parmaklarını fermuar boyunca oynattı, sonra yavaşça aşağı indirdi, boxer'ını ve altındaki şişkinliği ortaya çıkardı. "Şuna bir bak. Birileri beni gördüğüne memnun oldu."

"Her zaman." Onun dokunuşu için her yeri ağrıyordu. "Sen yanımdayken günüm hep daha güzel geçiyor."

Taylor'ın ifadesi yumuşadı ve ona utangaç bir gülümseme verdi. "Bu çok tatlı. Ne olursa olsun sana oral seks yapacağımın farkında mısın? Bana yağ çekmene gerek yok, değil mi?"

"Gerçek bu."

Kadının yüzündeki zevk parıldamasına neden oldu. "Kesinlikle şimdiye kadarki en iyi saksoyu çekiyorsun."

"Kesinlikle hayır demeyeceğim." Kadın eğilip boxer'ının kumaşını aşağı doğru iterek ağrıyan sikini serbest bırakırken, adam kıpırdamamak için kendini zor tuttu. Kucağından dik bir şekilde kalktı ve kadın küçük bir zevk mırıltısı çıkardı. Sonra bir elini etrafına sarıp okşadı.

O anda neredeyse eline boşalıyordu.

"Şu muhteşem siklere bak," diye mırıldandı. "Ağzımı sulandırırıyorsun." Parmakları hafifçe onun uzunluğunu okşadı ve sonra başını eğerek onun tepesini ağzına aldı.

Loch inledi.

Ağzının tatlı, ıslak emişi inanılmazdı. Nefesi kesildi ve başı geriye düştü, o da kadının kontrolü ele almasına izin verdi. Elleri sikinin etrafında sıkıca sarılı kaldı ve sikinin başını tekrar tekrar diliyle yaladı, döndürdü ve yaladı. Parmakları onun saçlarına gömülmek için kaşınıyordu ama kontrolü ele almak istemiyordu, hele ki kontrolü elinde tutmaktan bu kadar keyif aldığı ortadayken.

Hevesle emmeye başladı, onu ağzının derinliklerine götürdü ve o yaptıkça, topları sıkılaştı ve tüm vücudunun gerginleştiğini, bırakmaya hazır olduğunu hissetti. "Yavaşla," diye nefes aldı. "Uzun sürmeyecek-"

Buna karşılık kadın daha sert emdi. Onun kendisini daha derine çektiğini, sikinin başının boğazının arkasına çarptığını, etrafında sarsılarak kasıldığını hissetti. Ah, lanet olsun.

Birkaç dakika sonra boşaldı ve tatlı ağzını salıverilmesiyle doldurdu.

Ayağa kalktığında dudaklarının kenarlarını nazikçe sildi ve ona kendinden memnun bir bakış attı. "Kesinlikle geçen haftadan pişmanlık duyuyorum."

"Pişmanlık yok," dedi ve onu kendine doğru çekti çünkü yumuşak bedenini kendi bedeninde hissetmek hoşuna gidiyordu. Kız isteyerek onun kollarına girdi ve göğsüne sarıldı. "Sadece anın tadını çıkaralım."

Taylor içini çekti, sesi bir memnuniyet sesiydi. "Bazen keşke bütün anlar bunun gibi olsa diyorum."

Bazen o da yapardı.

Onuncu Bölüm

Ertesi gün

Şehre geri döndüm kuzen. Öğle yemeği için buluşalım mı? Sohbet edelim mi? Nişanlımla tanışmanı çok isterim.

Loch: Kulağa harika geliyor. Konuşacak çok şeyimiz var. Bugün mü?

Yarın mı?

Griffin V: Sanırım bugün birkaç saatim var.

Maylee'nin programını boşaltmasını sağlayabilirim. Belki öğle yemeği yerine akşam yemeği?

Loch: Kulağa hoş geliyor. Yeri ve zamanı söyle, öğleden sonra boşum.

Loch birkaç saat sonra lüks deniz ürünleri restoranına tek başına girdi. Taylor'ı da yanında götürmek istemişti ama Taylor işinin biletlerini yetiştirmekle meşguldü ve öğleden sonra patronuyla bir konferans görüşmesi yapacaktı. Yine de dışarı çıkamadığı için gerçekten hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve bu yüzden ona yiyecek lezzetli bir şeyler getireceğine ve bu gece kanepede sarılıp dünkü öpüşme seansını tekrarlayacaklarına söz vermişti.

Ona iyi bir akşam gibi gelmişti ve kızın gözleri bu öneri karşısında parlamıştı.

Yine de kuzeni Griffin'i tekrar görmeyi dört gözle bekliyordu. Son birkaç yıldır programları sürekli uyumsuz görünüyordu. Alex'in düğününde görüşmüşlerdi ama Griffin'in dikkati dağılmıştı ve iş yükümlülükleriyle dolu bir program. O zamanlar Loch, kuzeninin sürekli çalışma ihtiyacından dolayı ağırbaşlı ve sıkıcı olduğunu düşünmüştü ama şimdi Griffin'e gıpta ediyordu. Adam hiç sıkılmıyordu ve çoğu zaman ne yapacağını bilemeyen Loch'tan çok daha başarılıydı.

Yükümlülüklerini düzenli bir şekilde yerine getirmenin o kadar da kötü bir şey olmadığını öğrenmeye başlamıştı. Geç olması hiç olmamasından iyidir diye düşündü.

Loch küçük restoranı ve beyaz örtülerle kaplı küçük masalardan oluşan denizi taradı. Bir el havaya kalktı ve Loch da el salladı. Elbette kuzeni oradaydı, Loch'un onu son gördüğü zamandan bu yana hiç değişmemiş gibi görünüyordu. Zarif, biraz sade, saçları özenle taranmış, kısa, saçma sapan bir saç kesimi ve tertemiz tıraş edilmiş yüzüne bir çift tel çerçeveli gözlük takıyordu. Gri bir takım elbise giymiş, kravatını da ona uydurmuştu ve Loch yaklaşırken ayağa kalktı. Yanında Loch'un Alex'in düğününde gördüğünü hayal meyal hatırladığı bir kadın vardı -kısa boylu, beyazlar içinde

sarı kıvrıkcık saçları ve kocaman bir gülümsemesi vardı. Ayrıca o güne kadar gördüğü en çirkin takım elbiseyi giyiyordu.

"Kuzen," dedi Griffin, tokalaşmak için elini uzatarak.

"Tanrı merhamet etsin," dedi Maylee olduğu kesin olan kadın ağır bir sesle. "Bellissime'de gerçekten de büyük yetiştiriyorlar, değil mi? Hayatın boyunca mısırla beslenmiş gibi görünüyorsun."

"Teşekkür ederim, sanırım?" Griffin kıkırdarken bile Loch kadını kucaklamak için kendine çekti. "Bunun bir iltifat olduğunu varsayıyorum."

"Yapmalısın!" Maylee ona gülümseyerek baktı ve Maylee, eksantrik görünümlü kıyafetlerine ve kıvrıkcık, dağınık saçlarına rağmen ondan hoşlandı. Tatlı ve mütevazı görünüyordu, fazla nişastalı kuzeni için mükemmel bir insandı.

Oturup bir süre sohbet ettiler ve garson onlara içki getirip siparişlerini verirken sıradan, küçük şeyler hakkında çene çalmak iyi geldi.

"New York'u nasıl buldun?" Griffin arkasına yaslanarak sordu. Kolu Maylee'nin sandalyesinin arkasına gitti ve sanki nişanlısına dokunmaya karşı koyamıyormuş gibi tirbuşon buklelerinden biriyle oynamaya başladı.

Loch ona, "Başta pek hevesli değildim ama gittikçe hoşuma gidiyor," dedi ve bunun doğru olduğunu fark edince şaşırdı. Gitmeye o kadar odaklanmıştı ki

Kendisine rahatlama ve şehrin sunduklarının tadını çıkarma izni vermediği için eve döndü. "Bu benim için kesin bir değişiklik oldu. Ekibimden hiç kimseyi getirmedi, biliyorsunuz."

Griffin'in kaşları havaya kalktı. "Kimse yok mu?"

"Bellissime'de evde kalmak istediler ve ben de süresiz olarak buradayım, yani ..." Omuz silkti. "Bu bir öğrenme süreci oldu."

Maylee güldü. "Griffin'i kiyafetlerinin nerede olduğunu söyleyecek biri olmadan hayal edemiyorum. Bir bebek kadar çaresiz olurdu."

"Sadece o değil," dedi Loch, yüzünde alaycı bir sırtışla. "Dediğim gibi, bu kesinlikle bir öğrenme süreci oldu. Yine de bunun iyi olduğunu düşünüyorum. Daha bağımsız olmayı öğrenmem gerekiyor. Burada yalnız olmak, benim için bir şeyler yapmaları için başkalarına ne kadar bağımlı olduğumu fark etmemi sağladı." Parmaklarını şıklatt. "Bu da bana şunu hatırlatıyor. Muhasebecimi arayıp ne kadar param olduğunu öğrenmem gerekiyor."

Griffin'in kaşları sert bir şekilde çatıldı. "Ciddi misin Loch? Ne kadar paran olduğunu bilmiyor musun?"

Omuz silkti. "Her zaman bu işle ilgilenen biri olmuştur."

"Evet, ama en ufak bir fikriniz yok mu?" Griffin başını salladı. "Peki ya birkaç yıl önce senin için yaptım yatırımlar? Onlar ne durumda?"

Tekrar omuz silkti. "Sorunumu anlıyor musun? Bir balonun içinde yaşıyordum ve artık kontrolü ele almamın zamanı geldi."

Griffin, "Banka hesaplarınızı kontrol etmeye başlamak isteyebilirsiniz," diye mrldandı ve Maylee onun koluna bir el koydu. "Kusura bakma. Sadece para ve aile konusunda hassasım. Krallğın on yıl önce neredeyse iflas ettiğini biliyor musun? Kraliçeyi yatırım yapmaya ve borsada oynamaya ikna etmek için çok çalışmam gerekti. şu anda bile, dönüp dolaşıp

Ailedeki herkes yine iflasın eşiğine gelecek." Maylee onun kolunu

okşayarak, "Sorun değil şekerim," diye mrldandı. "Onlar yetişkin. Kendi paralarını yönetebilirler."

"Bunun gibi mi?" Loch'u işaret etti ve eğildi. "Hesabınızda ne kadar olduğunu tahmin etmek ister misiniz?"

Loch ağzn ovuşturdu. "Birkaç milyon mu?"

"Yüce Tanrım, delle Scogliere kalesini birkaç yıl önce iki yüz milyona sattğını düşünürsek, umarım satmamışsındır."

Almış mıydı? Delicesine zengin bir Suudi prensinden iyi bir fiyat aldığını biliyordu ama bunu çok fazla düşünmemişti. "O zaman daha fazla olmalı. Bu gece öğreneceğim. Söz veriyorum. Buradan çıkar çıkmaz muhasebecimi arayacağım."

Griffin bir elini kaldrd ve Maylee'ye bakarken Loch'u işaret etti. "İşte bu yüzden endişeleniyorum aşkım. Kraliyet ailesinin para kavramı yoktur."

İkisine de parlak bir gülümseme verdi. "O zaman Griffin'in hepinize göz kulak olması iyi bir şey. Tartışmayalım, tamam mı?"

Griffin başını eğerek Loch'u inceledi. "Her halükarda, burada olmana sevindim. Çoğunun Avrupa'dan ayrılmaya pek meyilli olmadığı düşünülürse, aileyi göletin bu tarafında görmek güzel."

Loch'un gülümsemesi zayıftı. "Bana fazla seçenek sunulmadı."

"Hayır, değildin, değil mi? Kötü bir işti, hepsi bu." Griffin başını salladı. "Bu saçmalıkların hiçbirini için düşünülmediğime memnunum. Maylee'mi haftanın her günü tahta tercih ederim." Nişanlısına tekrar baktı ve bakışları yumuşadı, Maylee'nin yüzü ateş kırmızısına dönmüştü ve gülümseyerek kucağındaki peçeteyle oynuyordu.

"Benim de benzer bir şekilde kendimi yarıştan çekmeye niyetli olduğumu bilmekten memnun olacaksın," dedi Loch. Kuzeni Griffin'i Maylee'yle birlikte görmek ona garip bir şekilde Taylor'ı özletiyordu. Griffin'in Maylee'yi sevdiği çok açıktı. Muhtemelen modası birkaç yıl geçmiş olan korkunç ekose bir elbise giymesine rağmen gözlerini ondan alamıyordu. Ayrıca Loch'a göre Maylee'nin neden Taylor'ın bir parçası olarak görülmediği de çok açıktı.

Bellissime halkının çoğu için "uygun" bir eşti. Amerikalılar hakkında hoşlanmadıkları her şeyi temsil ediyordu - güneyli ağzı, gürültülü kıyafetleri. Ve bu gerçekten adil değildi, çünkü o açıkça tatlılığın kişileşmiş haliydi.

Loch, Bellissime halkının Taylor'ı tuhaflığı ve inek hobileri yüzünden sevmeyeceğinden şüpheleniyordu ... ve bu düşünceyle bir memnuniyet dalgası hissetti. Güzel. Bırakalım züppe olsunlar. Neler kaçırdıklarını bilmeyeceklerdi.

"Ne demek istiyorsun?" Griffin, Loch'un düşüncelerini konuşmaya geri çekerek sordu.

"Mutsuz tarafların yabancılarla, özellikle de Amerikalılarla evliliğe karşı oldukları açık. Bu nedenle ben de Amerikalı bir kadınla evleneceğim," dedi Loch gururla.

"Sen ne?" Griffin'in kaşları havaya kalktı ve Maylee'nin anlamlı yüzünde aynı derecede şaşkın bir ifade belirdi.

Loch sırtıttı. "Evleniyorum."

"Kiminle?"

"Onu tanıımıyorsunuz. Onunla buraya geldiğimde Gretchen aracılığıyla tanıştım."

Griffin kekeledi. "Sadece birkaç haftadır buradasın. Bu, birini evlenecek kadar uzun süre tanımak için yeterli bir süre değil."

"Merak etmeyin. Gerçek bir evlilik olmayacak. Bu, kendimi tahttan uzaklaştırma planımın bir parçası. Birkaç yıl sonra evliliğimizi feshederiz ya da öyle bir şey yaparız." Omuz silkti ve içkisinden bir yudum aldı.

Maylee ona dehşete düşmüş bir bakış attı. "Ve o da buna razı mı? Sahte bir evlilik yapmak için mi?"

Yüzünü buruşturdu ve içkisini bıraktı. "Açıklığa kavuşturmalıyım. Bu gerçek olacak

Evliliğin faydaları falan... Sadece kalıcı bir evlilik olmayacak." "Ve bu onun için sorun değil mi?" Maylee tekrar sordu.

Loch omuz silkti. "Neden olmayacağını anlamıyorum. Pek çok evlilik çok uzun sürmez."

Çift endişeli bakışlarla birbirlerine baktılar.

"Yani ... sadece kendini diskalifiye etmek için onunla evlendiğini bilmeyen biriyle mi evleniyorsun?" Griffin sordu.

Kulağa çok çıkarıcı geliyordu. "Ben de ondan oldukça hoşlanıyorum," dedi savunmacı bir tavırla. "Harika bir kız ve yanında olmak eğlenceli."

Griffin kaşlarını çatarak, "Bu kulağa riskli geliyor," dedi.

"Avukatlarıma çok sıkı bir evlilik öncesi anlaşma hazırlatacağım. Adil olacak ama mal varlığımı da koruyacak. Bu seni mutlu eder mi kuzen?"

Griffin homurdandı. "Hangi varlıkları koruduğunuzu bilseydiniz ben de öyle olurum."

Loch sırtıttı. "Her halükarda, henüz evlenme teklif bile etmedim. İlişkiyi şu anki seviyesinden daha ileriye taşımak için doğru zamanı ve yeri bulamadım."

Maylee, "Ona taşınmayı teklif et," dedi. "Sonra da ona evlenmek istediğini söyle.

ondan dürüst bir kadın yaratmak."

"Aslında son bir haftadır benimle birlikte otel odamda kalıyor, yani bu işe yaramaz." Evlilik meselesini ortaya attığı ve Taylor'ın onun küstah önerisini tamamen görmezden geldiği kısımdan bahsetmedi.

Maylee, "Ona pahalı bir şey al," diye söze başladı.

"Hayatım," dedi Griffin. "Onu daha fazla kötü fikre teşvik etmeyelim mi? Hâlâ her şeyin kötü seçimlerden oluşan saatli bir bomba olduğunu düşünüyorum."

Maylee nişanlısına sarı bir kaş kaldırdı, sonra Loch'a baktı. "Onu bir tatile götür. Manzarayı değiştir."

İşte bu fikir haklıydı. Taylor'ı dizüstü bilgisayarından ve Hem lonca arkadaşlarından hem de iş yerinden gelen ve her saat yanıtlaması gereken mesaj ve e-posta yağmuruna mı? Gevşemesi için ona biraz zaman verin ve

Rahatla, onu baştan çıkar -fikrin en sevdiği kısmı buydu- ve sonra işleri kalıcı hale getirmekten bahset. Tropikal bir yer güzel olurdu. Kadehini Maylee'ye doğru kaldırdı. "Kuzenimin seninle neden evlendiğini anlayabiliyorum."

"Geri çekil Kazanova," dedi Griffin. "O benim. Kendine kur yapacak başka bir Amerikalı kız bul."

Maylee sırtıttı ve parmaklarını Griffin'inkilerle birleştirdi.

***

Kuzeni ve Maylee ile akşam yemeğinden sonra Loch otelden birkaç blok ötedeki bir pastaneye gidip Taylor için birkaç şekerleme aldı. Ona aldığı mısır gevreğindeki tüm lokumları ve mini bardaki tüm şekerleri yemişti. Amerikalısı biraz tatlıya düşküncü, bu yüzden onu memnun edeceğinden emin olduğu, krema ve şeker parçacıklarıyla kaplı birkaç farklı şekerleme aldı.

Ancak otel odasına döndüğünde Taylor kanepede top gibi kıvrılmış, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. Elindeki unlu mamulleri yere bıraktı ve odanın içinde koşarak yanına gitti. "Neyin var? Sen iyi misin? Bileğin mi? Başın mı?" Bir elini, dikişlerin hâlâ saç çizgisinden görüldüğü alnına dokundurdu.

Yavaşça doğrulup oturdu, acıklı gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. "Kovuldum." "Ne yaptın?" Loch onun yanındaki kanepeye oturdu ve onu içine çekti kollarına. Kadın gitti, yüzünü onun göğsüne gömdü ve yeniden ağlamaya başladı. Onun mutsuzluğu karşısında kendini çaresiz hissetti. İyi vakit geçiren bir adamdı ve arkadaşları da rahat ve zengin tiplerdi. O işini yeni kaybetmiş birini nasıl teselli edeceğini bilmiyordu. Onun saçlarını okşadı ve bir dakika boyunca ağlamasına izin verdi. "Ne oldu?"

Taylor burnunu çekti, parmakları gömleğinin içinde kıvrılıyordu. "Patronum benimle bazı departman değişikliklerini görüşmek için bir telefon görüşmesi yapmak istediklerini söyledi. Ben de konferans görüşmesine bağlandım ve karşımda o ve İnsan Kaynakları'ndan biri vardı. Performansımın düşmekte olduğunu ve

sürekli geç kalıyordum ve çok sık arıyordum. Bu yüzden beni bırakmaya karar verdiler." Sesi kırıldı.

"O piçler." Adamın kadının etrafındaki tutuşu sıkılaştı. "Puştluk yapıyorlar."

"İşin en kötü yanı da öyle olmamaları." Doğrulup elinin tersiyle yüzünü sıvazladı. "Söyledikleri her şey mi? Haklılar. Çok fazla aradım. Her zaman geç kalıyorum."

"Son zamanlarda başın yüzünden-"

"Ama bu tek örnek değildi ve bu hafta birkaç kez mazeretsiz olarak geç kaldım." Ona üzgün bir bakış attı. "Seninle vakit geçirmek dışında. Ve aptal lonca işleri için çevrimiçi olmam gerektiğinden pek çok günü kaçırdım." Bu düşünce karşısında perişan görünüyordu.

"O yüzden şu aptal oyunu bu kadar çok oynama," dedi nazikçe. "Nasıl olsa hoşuna gitmiyor."

Adamın üzüntüsünden kadının yüzü buruştu ve daha da çok ağlamaya başladı. "Anlamıyorsun. İsteddiğimden değil, sadece ... . Karışık bir durum."

Seni taciz eden şu Sigmund denen adam yüzünden mi? diye sormak istedi, ama eğer paylaşmaktan rahatsız oluyorsa, burnunu sokmayacaktı. Onun omzunu okşadı. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Yapabileceğin hiçbir şey yok," diye ağladı. "Bir şekilde başka bir iş bulmaya çalışmalıyım. Daireme dönüp eski özgeçmişimi çıkarmalıyım ve-"

"Burada kal," dedi hızla. Onun eve gideceği ve otel odasının boş yalnızlığına geri döneceği düşüncesi onu rahatsız ediyordu. Çalışırken bile onun burada olması güzeldi. Sohbet ederken bile

Yazıyordu ve muhtemelen kovulmasının nedenlerinden biri de oydu, çünkü dikkatini dağıtmayı seviyordu. "Eğer gidersen seni özleyeceğim."

Burnunu çekti ve ona üzgün bir bakış attı. "Bütün gün seninle takılamam, Loch. Başka bir iş bulmam gerek-"

"Seni işe alacağım," diye gönüllü oldu. "Ne kadar kazanmak istiyorsun?" Kızın burnunu çekmesi yerini şaşkınlığa bıraktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, seni işe alacağım. Ben buradayken asistanım olabilirsin."

"Bir yardımcıya ihtiyacın var mı? Daha bağımsız olmaya çalışacağınızı söylediğinizi sanıyordum?"

Ağlamaya başladığı anda bağımsız olma düşüncesinin pencereden uçup gitmesi ne tuhaf. "Eminim benim için yapabileceğin şeyler vardır. Sen

. . . amaşırlarımı benim için yıkayabilirsin."

"Odaya getiren hizmetçiler var."

Oh. Başıka bir fikir bulmak için etrafına bakındı. "Eğer burada uzun süre kalacaksam bir daire semememe yardım edebilirsin."

"Bunu yapması için bir emlaki tutarsınız."

"Taylor," diye azarladı. Kızın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Bir asistana çok ihtiyacım olduğunu söylediğimde bana güven, tamam mı? Eğer seni daha mutlu edecekse, bunu ücretli bir arkadaşı olarak düşün. abuk sıkılıyorum ve eğlenceye ihtiyacım var ve sen bana bu konuda yardımcı olabilirsin."

Kaşıları atıldı. "Hâlâ birlikte mi yatacağız?" "Tanrım, evet."

"O zaman bu beni fahişı yapmaz mı?"

İnledi. "Olayları fazla analiz etmeyi bırakır mısınız? Senin için yapacak bir şeyler bulacağım, tamam mı? Bir işe ihtiyacın var, sana bir iş verebilirim. Bunun ötesine bakmamız gerekiyor mu?"

Bir an düşündü, sonra ona endişeli bir bakış attı. "Kira ve masraflarımı karşılamak için saatte en az yirmi kazanmam gerekir. Eski işimde de bu kadar kazanıyordum."

Evet ve onun küçük, saçma dairesini görmüştü. "O zaman sana saat başına yirmi beş dolar ödeyeceğim."

Nefes nefese kaldı, gözleri parladı. "Sadece arkadaşın olduğum için mi?" "Bu doğru."

"Loch." Uzandı ve onun elini kendi elinin içine aldı. "Bedavaya arkadaşın olacağımı biliyorsun, değil mi?"

"Taylor," dedi aynı yumuşak sesle. "Ağlamayı kesersen sana fiılar dolusu para vereceğimin farkında mısınız?"

Yumuşak kıkırdaması onu daha iyi hissettirdi. "Bir alışanı karşılayabilir misin?" "Oh, bundan eminim. Evde onlardan birkaç tane var."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "yle mi? Malikanenizi sattığınızı söylediğinizi sanıyordum."

"Ben yaptım. Artık bir İtalyan villam var. Sadece ..." Durdu, saymaya başladı. "Şu anda on hizmetçim var."

"On mu?"

"Sadece asgari düzeyde," diye ona güvence verdi. Kadının enesi düştü.

"On bir tanesini karşılayabileceğime eminim." Yine de kuzeni Griffin ile daha önce yaptığı konuşmayı düşününce biraz endişelendi. Belki de sandığı kadar çok parası yoktu? Belki de servetini har vurup harman savuruyordu ve bunun farkında değildi? "Muhasebecimi arayalım, olur mu?"

"Sanırım bu on kişiden biri?"

Başını salladı.

"Pekâlâ." Taylor'ın ifadesi kuşkuluydu, sanki söylediklerinin hiçbirine tam olarak inanmamış gibiydi.

Yalan söylemediğini umuyordu. Bu çok garip olurdu. Cep telefonunu aldı, hoparlöre verdi ve sonra muhasebecisini aradı.

Yurtdışında saat geç olmuştu ve kimsenin cevap vermeyeceğinden endişeleniyordu. Yine de dört kez çaldıktan sonra diğer hat açıldı. "Ben Bertram. Nasıl yardımcı olabilirim lordum?" Adamın sesi uyuklu geliyordu, sanki yataktan yeni kalkmış gibiydi.

"İyi akşamlar," dedi Loch, Taylor'a bakarak. "Umarım kötü bir zamanlama değildir?"

"Hayır, hiç de değil lordum. Her şey yolunda mı?"

"Evet. Sadece ne kadar param olduğunu merak ediyordum."

Uzun bir duraklama oldu. "I . . . Soruyu anlamadım, Lordum? Nakit paradan mı bahsediyorsun? Ya da . . . ?"

"Yani genel olarak. Ne kadar para?" Doğru sormuyor muydu? Lanet olsun. "Sadece tahmini bir rakam yeterli olacaktır."

Taylor onun yanında dudağını ısırды ve endişeli bakışları geri döndü.

"Şey," diye başladı Bertram. "Bu rakam elbette alım satımlarda dalgalanıyor ve size kesin bir dolar miktarı veremem ama sanırım ... .. tahminen mi dediniz? Aşağı yukarı bir nokta iki milyar."

Başını salladı, sonra Taylor'a baktı. "Başka bir hizmetkâr için fazlasıyla yeterli mi?" diye sordu Bertram.

"Ee, evet? Yani, bunun büyük bir kısmı varlıklara ve tahvillere bağlı ve yatırımlar ve benzerleri, ama gerçekten isterseniz yirmi hizmetçiye daha gücünüz yeter, lordum. I . . . Size yardımcı olabileceğim bir konu var mı?"

Loch Taylor'a baktı. Gözlerini kocaman açarak başını hızla salladı. Telefonuna geri döndü. "Hayır, başka bir şey yok. Sadece merak ettim. Teşekkür ederim! İyi akşamlar."

"I . . . Elbette lordum. Size de iyi akşamlar." Bertram'ın sesi şaşkıındı.

Loch telefonu kapattı ve Taylor'a baktı. "Gördün mü? Çok para olduğunu söylüyor."

Ağız aralandı ve başını yavaşça ona doğru salladı. "Sen lanet olası bir milyardersin, Loch."

Kaşlarını çatı. Sanki kötü bir şeymiş gibi konuşmuştu. "Ve?"

"Aman Tanrım! Milyarder olduğunu nasıl bilmezsin?"

Omuz silkti. "Paraya pek önem vermem. Her şey halledildiği sürece mutluyum." Ama ne kadar korunaklı olduğuna dair hayal kırıklıklarını hatırladı. "Değiştirmeye çalıştığım şeylerden biri de bu," diye ekledi. Aklına bir fikir geldi. "Benim bağımsızlığım olabilirsin danışman."

"Neyiniz?"

"Daha bağımsız olmama yardımcı olabilirsiniz. Dikkat etmem gereken konularda bana koçluk yap. Her şey için hizmetçilere güvenmek zorunda kalmak istemiyorum. Gerekirse normal bir insan gibi hareket edebilmek istiyorum. Bana bu konuda yardımcı olabilirsin," dedi ve ekledi, "Saati yirmi beş dolara."

Yatıya kalmak isteğe

bağlı." "Ciddi

misin?"

"Ciddiyim."

"Tamam," diye nefes aldı. "Tamam. Bunu yapabilirim. Sana yardım edebilirim." Ağızına küçük bir gülümseme geri döndü. "Önce ne yapacağız?"

Bir an düşündü ve Maylee'nin ne dediğini hatırladı. "Bir tatil, sanırım."

"Ama sen zaten tatilde değil misin? Nereye gitmek istiyorsun?"

Bir cevap bulmak için etrafına bakındı. Oyun bilgisayarları yakındaki masalardan birinin üzerinde duruyordu ve ekranda *Excelsior* Convention reklamı yanıp sönüyordu. Önümüzdeki hafta sonu yapılacaktı. Biliyordu, çünkü Taylor birkaç lonca arkadaşının gideceğinden bahsetmişti ve bu yüzden grubu kayıp insanlar için bazı planlarını değiştirmek zorunda kalmıştı. "*Excelsior*'a gidiyoruz Kongre."

Nefes nefese kaldı. "Biz ... biz mi?"

Başını salladı, kızın daha heyecanlı olmamasına şaşırılmıştı. "Eğer ekibinizde yer alacaksam, kendimi kültürün içine sokmam gerektiğini düşündüm. Kongre bunu yapmak için iyi bir yol gibi görünüyor."

"Kongre biraz oyun kültürü aşırılığı olacak," diye mırıldandı kuru bir sesle. "Ama gitmek istersen, ben varım."

"Harika." Nedense onun daha heyecanlı olacağını düşünmüştü ama önemli değildi. Sadece ikisi olacaktı, tatile çıkacaklardı ve birbirlerine daha da yakınlaşmak için bir fırsat yakalayacaklardı. Bunu kullanabilirdi Onu etkilemek, ona kur yapmak ve sonra da evlenmeleri gerektiğini görmesini sağlamak için zaman.

Geçici olarak tabii ki.

***

HaveANiceTay: Hey, bu hafta sonu hakkında . . . Ben olmayacağım.

Ne? Sen değil misin? Neler oluyor?

HaveANiceTay: *Excelsior* kongresini hatırlıyor musun? Yeni oda arkadaşım bilet aldı! Uçakla gidiyoruz.

Sigmund: Brunhilde? Size bilet mi aldı?

HaveANiceTay: Evet. Peki lonca baskınını yönetebilir misin?

Sigmund: :(

HaveANiceTay: Ne oldu?

Sigmund: Birlikte çok zaman geçirdiğiniz kesin.

HaveANiceTay: Birlikte mi yaşıyoruz?

Sigmund: Sadece seni özledim.

HaveANiceTay: Bunu yapmayın.

Üzgünüm. Bencilce davranıyorum. Kongreye git.

İyi eğlenceler. Loncadaki herkese merhaba dediğimi söyle, tamam mı? Burada işleri ben hallederim.

HaveANiceTay: Eğer eminsen . . . ?

Sigmund: Elbette. Biraz izne ihtiyacın var. :)

HaveANiceTay: Gerçekten bir tatile ihtiyacım var. Ne kadar çok bilemezsin.

Sigmund: Neler oluyor?

HaveANiceTay: Hem de çok. Şu anda bunun hakkında konuşamam, ama şunu söylemek yeterli ... bir tatil kulağa gerçekten hoş geliyor.

Kongrenin tadını çıkar o zaman. Bir şeye ihtiyacım olursa sana mesaj atarım.

HaveANiceTay: Benim toon'larımı oynamaktan

çekinmeyin! Sigmund: İyi eğlenceler.

On Birinci Bölüm

Taylor, Loch ile tatile çıktığı için kendini suçlu hissetmeyi reddetti. Onun yeni patronuydu, değil mi? Eğer bir seyahatte kendisine eşlik etmesini isterse, Taylor'ı da yanında götürmesi gayet mantıklıydı. Ve eğer şık bir şekilde uçabilmeleri için özel bir jet kiralamak isterse, bu da onun için sorun değildi. Bu onun parasıydı.

Ve bir şekilde kongre otelinde büyük bir süit tutmayı başarmış olması? Adam onun işvereniydi ve eğer şık bir şekilde seyahat etmek istiyorsa, bunu kesinlikle yapabilirdi. Onunla aynı odada kalacağı gerçeği? Pastanın üzerindeki krema.

Harika seks artı yüksek hayatı yaşamak? Evet, lütfen.

Tabii ki henüz tekrar seks yapmamışlardı. Adam onu işini kaybettiği için ağlarken bulduktan sonra, zihinsel olarak çok yorgun düşmüş ve sonunda başı adamın kucağında uyuyakalmıştı. Ertesi gün, biletleri tükenmiş olan kongreye bilet bulmaya çalışmak, otel odası ve uçak bileti ayırtmakla geçmişti. Ama şimdi yoldaydılar ve Loch yakınlarda uyuklarken o özel bir jetin rahat deri koltuğunda margaritasını yudumluyordu.

Uyuyamıyordu. Aklında bir düzine farklı şey dönüp duruyordu.

Loch ile aynı odayı paylaşacaktı. Bu onu rahatsız etmedi. Aslında, regl dönemi çoktan geçtiği için bunu dört gözle bekliyordu. Sadece bunu düşünerek kalçalarını birbirine sıkıca kenetledi. O ve Loch en başından beri birbirlerine o kadar mükemmel uymuşlardı ki. Sanki onu sonsuza dek tanıyormuş gibi hissediyordu. Kendini sürekli olarak onun gibi biriyle birlikte görebiliyordu ama bu onun açısından hüsnükuruntu olabilirdi. O mükemmel bir erkekti, kendisi ise sadece biraz şapşaldı. Elbette onun gibi biriyle birlikte olmak istiyordu; asıl soru, neden onun gibi biriyle birlikte olmak isteyeceğiydi.

Bir ya da iki kaçamaktan daha uzun süre ondan hoşlanan biri var mıydı? Pek bir nedeni yoktu, bu yüzden ona sahipken keyfini çıkarmaya ve fazla bağlanmamaya kararlıydı.

Elbette, bu kısım için çok geç kalmış olabilir. O sadece ... çok harikaydı. Uyurken ona baktı, yüzünde hülyalı bir ifade vardı. Yakışıklı, zeki, atletik, zengin, komik ... ve video oyunu hobilerine düşkün. Sanki biri onun inek istek listesini almış ve hayata geçirmişti.

Bir bit yeniği olmalıydı. Elbette henüz bir tane bulamamıştı, bu da adamın muhtemelen milyonlarca yönden mükemmel olduğu ve yakında ondan sıkılacağı anlamına geliyordu.

Bu yüzden bunu olduğu gibi kabul etmek zorundaydı - akılsız bir kaçamak.

Yine de iş meselesi bunu zorlaştıracaktı. Taylor margaritasını yudumladı ve pencereden gökyüzünü süsleyen bulutlara baktı. Ona saatte yirmi beş dolar ödemeyi kabul etmişti ve bu konu hakkında daha fazla konuşmamışlardı, ama Loch kendi parasının pek farkında olmadığını da itiraf etmişti. Ya bu para çok fazlaysa? Peki ya sosyal yardımlar? Peki ya Ona çek mi kesecekti yoksa nakit mi ödeyecekti? Bu iş ne kadar sürecekti? Haftada kaç saat çalışacaktı? Konuşulacak o kadar çok şey vardı ki, bunları gündeme getirmekten endişe ediyordu. Ya aralarındaki bu yeni başlayan ilişkiyi mahvederse? Bunu istemiyordu.

Birkaç gün boyunca endişelerinin üzerine oturabilir ve kongrede dinlenip eğlenebilirdi.

Umarım. Kongre kendi endişelerini de beraberinde getirdi. Taylor Sigmund'a -yapışkan, yapışkan, dengesiz Sigmund'a- Brunhilde'yi oynayan oda arkadaşının bir kız olduğunu söylemişti. İnternetin en güzel yanı da buydu, yalan söyleyebiliyordunuz. Ama kongrede birkaç lonca arkadaşı olacaktı ve Loch yanındayken onlardan birine rastlarsa sorular sorulacaktı. Yine de kongre çok büyüktü ve çoğunda kostümlü olmayı planlıyordu, bu yüzden umarım kimse onu tanıyacaktı. Eğer tanırılsa, uygun bir bahane bulması gerekecekti. Belki Loch bir arkadaşının kardeşi olabilirdi ve birlikte vakit geçirmek. Ya da *o benim patronum, ben de onun asistanıyım* diyebilir.

Bu işe yarayabilir.

Memnun bir şekilde margaritasından bir yudum daha aldı. Elinde bir içki, yanında uyuklayan geçici bir erkek arkadaş ve gitmesi gereken bir oyun kongresiyle

Ne için? Bu harika bir hafta sonu olmaya hazırlanıyordu.

Sigmund'un sürekli mesaj atması ilk kez onu rahatsız etmiyordu bile.

***

Taylor bavulunu otel odasındaki yatağın üzerine koyup açarken, "Bu oda gerçekten harika," diye mırıldandı. "New York'taki odanızda bulunan kaya şelalesini geçebilecek bir şey var mı emin değildim ama buradaki çıkıntıda bulunan özel yüzme havuzu bunu başarabilir. Mayomun olmaması çok kötü."

"Mmm, mayoya ihtiyacın olduğunu kim söyledi?" Ona tembelce gülümsedi,

Yatağın diğer ucuna uzanırken ellerini başının arkasında birleştirdi. Şu anda kendinden oldukça memnun hissediyordu. Kongreye bilet bulmayı başarmış, Taylor'ın çok beğendiği özel bir jet ayarlamış ve şimdi de onları bu oldukça güzel otel odasına tek başına yerleştirmişti. Elbette doğru kişileri aramış, adını kullanmış ve hatta birkaç avuç içini yağlamıştı ama bunu kendi başına yapmıştı. Bu küçük bir zaferdi. Hepsinden iyisi, Taylor mutluydu. İş sorununu çözmüş, onu tatile çıkarmış ve onunla daha fazla zaman geçirmesini sağlamıştı. Evlenme teklif etmek sadece küçük bir adım olacaktı ve Taylor'ın hayır diyeceğinden şüpheliydi.

"Buna bayılırdın, değil mi?" Gömleklerinden birini yeniden katlarken ona arsızca sırıttı. "İşin doğrusu, odada ne kadar zaman geçireceğimizi bilmiyorum. Kongrede yapacak ve göreceğiz çok şey var. İki yıldır gitmedim ama eğer eskisi gibiyse beta test odaları, karakter savaşları, kostüm yarışmaları, satıcılar sokağı, bazı sahne arkası panelleri ve herkesin duymak için altına işediği yeni oyun bilgileri hakkında birkaç tane olacak hakkında."

Bunların hiçbirisi ona ilginç gelmiyordu ama eğer Taylor heyecanlıysa, eğlenceli olabilirdi. Hevesli bir Taylor onun en sevdiği şeylerden biriydi.

karar vermişti. "Peki hangilerine gitmek istiyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse bakacak zamanım olmadı." Dudağını ısırdı ve sonra küçük bir not defteri çıkarıp sayfaları çevirmeye başladı. "Sana yardım edebileceğim şeylerin listesini yapmakla meşguldüm! Araba kullanmak, metroya tek başına binmek, çek defterini dengelemek, yemek pişirmek -tahıl gevreğine olan sevgime rağmen aslında yemek pişirmekte o kadar da kötü değilimdir- ve kişisel mali durumdan anlamak ya da belki-"

"Tüm bunlar birkaç gün bekleyebilir. Sadece kongrenin tadını çıkaralım, olur mu?" "Bunu planlıyorum." Ona gülümsedi. "Eski kostümüm hâlâ uyuyor."

"Kostüm mü?" Kostümler hakkında ilk kez böyle bir şey duymuyordu ama bunun kendisi için geçerli olmadığını umuyordu. Birkaç şey almak için dairesine dönmüştü ama onların *kostüm* olduğunu fark etmemişti. Loch kaşlarını çatarak ona baktı. "Kostüm giymeyeceğim."

"Katılanların sadece yarısı kostüm giyiyor ama bence bu daha eğlenceli hale getiriyor." Çantasından eşarba benzeyen bir şey çıkardı. "İşte benimki."

Pekâlâ, şimdi onun dikkatini çekmişti. Aleti tepki olarak sertleşti ve merakla doğrulup oturdu. "Bu senin Doctor Who atkına mı benziyor?"

Kıkırdadı ve yatağın üzerine yaydı. "Hayır, bu bir elbise. Bu eşarp kısmı boynun etrafından dolanıyor ve sonra her göğsün üzerinden geçiyor ve etek kalçaların etrafında bir tür kuşak. Bir de pelerin var ama onu ütülemem gerekiyor."

Taylor'ın daha önce giydiğini gördüğü her şeyden çok daha fazla ten göstericiydi. Normalde kot pantolon ve tişört giyerdi ve bu hoşuna gitse de, bu kostümün hafifliği oldukça ilgisini çekmişti. "Bunu kongrede ve dışarıda mı giyiyorsun?"

Kaşları birbirine yaklaştı. "Elbette. Bu oyundaki Talia Undura. Başlığını ve her şeyini aldım."

Loch, oyunun açılış ekranlarında kapüşonlu bir kadını hayal meyal hatırlıyordu ama onunla ilgili hatırladığı tek şey parlak kırmızı dudaklar ve bir sürü memeydi.

Onun gibi mi giyinecekti? Rahatsız bir şekilde kıkırdandı, aleti bu fikirden hoşlandığını belli ediyordu, ikiyüzlü bir şekilde de olsa

-Kalabalığın içinde bu kadar açık bir şey giymesi gerektiğinden emin değildi. "Kuşak parçalarının göğüs bölgesinin" -durakladı ve eliyle işaret etti- "üzerinde yerinde durmasını nasıl sağlıyorsun?"

"Çift taraflı bant!" Pırıltıdan başka bir şey olmayan kostümü bir askıya astı ve sonra ona döndü. "Oh, ve eğer biri bizi tanır ve sorar, sen benim patronumsun."

"Ne?"

"Burada olacak bazı lonca arkadaşlarım ve birkaç Excelsior'da bizimle ittifak içinde olan insanlar. Bu da bazı büyük hedeflere bizimle birlikte saldırdıkları anlamına geliyor. Her neyse, burada olacaklar ve eğer

Beni tanırlarsa, seni sorarlar. Onlara patronum olduğunu ve oyun hakkında bilgi edinmek için burada olduğumuzu söyle." Gülümsemesi güneşliydi.

Artık gülümsemiyordu. Aslında, biraz kırgındı. "Burada benimle olduğun gerçeğini saklamaya mı çalışıyorsun?"

"Ne? Hayır! Hayır! Saçmalama." Gülümsemesi biraz soldu ve sonra yüzünü buruşturdu. "Tamam, evet. Ama seksi olmadığın için değil!

Öylesin." Ona yukarı aşağı hararetli bir bakış attı ve sonra içini çekti.

"Sadece... insanlar burada biriyle olduğumu öğrenirse, bu hafta sonu boğuşmak istemediğim bazı zor sorularla karşı karşıya kalabiliriz."

"Ne tür zor sorular?" Kahretsin, burada birlikte değillermiş gibi davranması düşüncesi onu neden bu kadar rahatsız ediyordu? O Bellissime'in lanet olası bir baronuydu! Lanet taht için beşinci sıradaydı.

İsyancılar istediklerini elde ettiler. Ve *o utanılacak* biri miydi?

Ellerini sıktı. "Karmaşık bir durum."

"Patronunuzla neden el ele tutuştığınızı ve onun neden sürekli kapalı memelerinize baktığını açıklamaya çalışmaktan daha mı karmaşık?"

Taylor kıkırdadı, sonra tekrar ellerini sıktı. "Muhtemelen el ele de tutuşmamalıyız. Bu sadece ..." Telefonu çaldı, düşüncelerini böldü ve otomatik olarak kontrol etti, sonra da bir şeyler yazdı.

Ah. Her şey kristal berraklığında ortaya çıktı. Loch'u şaşırtan bir şekilde, içinden yoğun bir kıskançlık dalgası geçti. "Bu o adam, değil mi? Sigmund mu? Sana sürekli mesaj ve e-posta atan? Benimle birlikte olduğunu bilmesini istemiyorsun."

Yüzü kıpkırmızı oldu.

"Onunla çıkıyor musun?" Bunların hepsi büyük bir oyun muydu? Bu düşünce onu neden bu kadar rahatsız etmişti? Taylor tatlı ve alçakgönüllü olduğu ve o da bunu sevdiği için mi? Onun çıkarıcı olmasını istemediği için mi? Onunla birlikte olmaktan gerçekten hoşlandığı ve kullanıldığını düşünmek canını *acıttığı için mi?*

"Ne? Hayır!" diye mırıldandı ve sonra onun üzüntüsünden yüzü buruştu ve ağlamaya başladı. "Aslında gitmesini isterdim." Telefonu çaldı

başka bir mesaj attı ve yüzünden bir damla yaş daha süzüldü. "Bazen ondan nefret ediyorum."

Ah, lanet olsun. Şimdi kendini bir pislik gibi hissediyordu. Yataktan kalkıp Taylor'ın yanına gitti ve onu kendine doğru çekerek sarıldı. "Ağlama. Ben sadece anlıyorum."

Adamın göğsüne doğru kokladı. "Biraz dağınık."

"O zaman kesinlikle detayları duymak istiyorum, çünkü seni de içeriyor." Bir eliyle kızın saçlarını okşadı ve ona sıkıca sarıldı.

Kollarını ona doladı ve yüzünü gömleğine gömdü. "O benim loncamdaki bir adam. En azından ben erkek olduğundan oldukça eminim. Ekran adı Sigmund ama gerçek adı Lynn. Yine de Lynn'in erkek olduğuna eminim. Her zaman erkek toon'ları seçiyor ve erkek olduğundan bahsediyor, bu yüzden

ona inandım. Her neyse, ikimiz de aynı zamanlarda oynamaya başladık ve bir arkadaşlık kurduk. O gerçekten yalnız ve çok fazla dışarı çıkmıyor, bu yüzden çok fazla oynadı ve ben çalışırken açtım, bu yüzden çok fazla takıldık. Bir gece belirli bir patronun ortaya çıkmasını beklerken ona telefon numaramı verdim, böylece saat kaç olursa olsun giriş yapabilir ve peşinden gidebilirdik. O andan itibaren bana mesaj atmaya başladı."

Parmakları gömleğini daha sıkı kavradı. "İlk başta hiçbir şey düşünmedim. Sadece oynamaya gidip gitmeyeceğimi sormak ya da belirli bir eşyanın düştüğünü haber vermek için mesaj atıyordu. Önemli bir şey değildi. Ben de cevap yazdım. Sonra bana sürekli mesaj atmaya başladı, öyle ki müşterilerimle birlikteyken bile telefonum sürekli çalıyor. Bu Sanki sürekli dikkatimi çekmek istiyormuş gibi."

Loch saçlarını düzeltirken, "Öyle görünüyor," diye yorum yaptı. Birisi Taylor'ına internette aşık olmuştu. Bunun hoş bir şey olduğunu düşünüyordu ama Loch sırf bilgisayardaki bir hıyar için birlikte oldukları gerçeğini saklamayacaktı.

Başını iki yana salladı. "Her zaman daha da kötüleşiyor. Bir gün bilgisayar başında olmasam, nerede olduğumu bilmek istiyor. İnternetteki profillerime bakıyor - sanırım telefon numaramı tersine çevirip kişisel bilgilerime ulaşmış. Facebook'ta paylaştığım şeylere yorum yapıyor ve orada olacağımı bildiğinde LAN partisine çiçek gönderiyor." Kadın ürperdi.

"Yani seni takip ediyor."

Taylor ona baktı, yüzünde hayal kırıklığı ve kafa karışıklığı vardı. "Sorun da bu, öyle olup olmadığından emin değilim. Öyle bir izlenim

edinmedim.

tanışmak istiyor. LAN partilerine davet edildi ve memleketinde toplantılar yapıldı. İnsanlar ona buradaki kongreye bilet almayı teklif etti ama o hiç gitmedi. Sadece sürekli onunla çevrimiçi olmamı istiyor." Ağzı biraz buruştu. "Her zaman. Bundan bıktım usandım."

Kızın bilgisayar oyunlarını çok sevdiği düşünülüğünde bunu duyduğuna şaşırmıştı. "Yani oynamayı bırakacak mısın? Gerçek hayatta bilgisayardan daha fazla zaman mı geçireceksin?"

"Mesele de bu. Beni orada yanında istiyor." Parmakları kesinlikle sahiplenici bir şekilde onun yan tarafını düzeltti. "Ve eğer bilgisayardan uzak durmaya çalışırsam, suçluluk duygusuna kapılıyor."

"Yani?"

"Yani bu herhangi bir suçluluk duygusu değil, gerçekten büyük bir suçluluk duygusu." Yine burnunu çekti. Herhangi bir suçluluk duygusunun nasıl bu kadar kötü olabileceğini anlamamıştı. "Ona defolup gitmesini söyle." "Sadece... dediğim gibi, karmaşık bir durum.

Ve oturum açmak, bir şey yapmaktan daha kolay. sonrasında başa çıkmak."

Daha çok şımarık bir çocuğun istediğini elde edememesi gibi geliyordu. Bu durum Loch'u onun adına mantıksız bir şekilde kızdırdı. Taylor fazlasıyla nazikti ve bu Sigmund denen salağın onu ezip geçmesine izin veriyordu. "Ayağını yere basmalı ve ona seni rahat bırakmasını söylemelisin."

Taylor sessizdi. Bir süre sonra yumuşak bir sesle, "Ben onun arkadaşayım.

Bazen onun tek arkadaşının ben olduğumu düşünüyorum. Sadece yalnız ve depresyonda. Onu zaten incittiğinden daha fazla incitmek istemiyorum. Sadece bu baskı bazen beni bu oyunda olmaktan bıktırıyor. Eğer ... olmasaydı uzun zaman önce bırakırdım."

"Suçluluk duygusu mu?"

Başını salladı.

"Ne arkadaş ama."

"Depresyonda." Ona bir başka parlak gülümseme daha verdi, açıkça durumu saptırmaya çalışıyordu. "Bana gelince, ben depresyonun tam tersiyim. Sen buradayken nasıl harika olabilirim ki? Ve bu harika kongre?"

"Kongrenin bir hata olduğunu düşünmeye başlıyorum, özellikle de oyundan bıktıysanız."

"Kumsal güzel bir alternatif olabilirdi," diye takıldı Taylor, sonra

kollarını onun boynuna doladı. "Ama önemli olan düşünce ve bu da

süper düşünceli. Ve seninle birlikte olduğum sürece çok eğleneceğim."

Loch eğildi ve karşı koyamayarak onun kalkık yüzünü öptü. "Bana bir iyilik yap," diye mırıldandı hızlı öpücükler arasında. "Bu hafta sonu oyun yok, Sigmund da yok."

"İkisine de uyar," diye hemen kabul etti. "Ona zaten tüm hafta sonu tamamen müsait olmayacağımı söyledim."

Sigmund'un son yarım saattir ona durmaksızın mesaj attığını ve ne olursa olsun istediğini elde edeceğini düşündüğünü belirtmedi.

"Mmmhmm." "Şimdilik bu konuyu kapatalım, tamam mı?" Onu tekrar öptü ve

Dilinin ucu umut verici bir alaycılıkla dudaklarına değdi.

Görünüşe göre Loch şimdi birkaç öpücük ve Taylor'ın güneşli gülümsemesiyle kendi kendini manipüle ediyordu. Tereddüt etti, sonra "Döndüğünde onunla konuşacak mısın? Seni rahat bırakmasını söyleyecek misin?"

"Söz veriyorum." Saçının bir tutamıyla oynadı. "Bu akşam Chaldassian ziyafetine gitmek ister misin?"

"Ne olduğuna dair bir ipucum olsaydı buna cevap verebilirdim."

Taylor sırtıttı. "Con tarafından düzenlenen ve geleneksel bir Chaldassian ziyafetinin taklidi olan bir akşam yemeği. Chaldassi oyundaki krallık, hatırladınız mı?"

"Ah. Ve bu, tamamen bir eşarp ve banttan oluşan kostümünüzü giymenizi mi içeriyor?"

Hınzırca sırtıttı. "Olabilir."

"O zaman bence akşam yemeği harika bir fikir gibi görünüyor."

***

Loch, Taylor'ın kostümünün neleri içerdiği konusunda bir fikre sahip olsa da, banyodan kıyafetiyle çıkan Taylor'ı görünce yine de afallamıştı.

Normalde kat kat giysilerle örtülü olan görkemli vücudu herkesin görebileceği şekilde sergileniyordu. Kostümün üst kısmını oluşturan küçük eşarplar zar zor düzgün görünüyordu ve göğüs dekoltesi muhteşem görünüyordu . . . ve oldukça çıplak görünüyordu. Kostüm boyundan göbeğe kadar açıktı, sadece iki eşarp üst yarısını örtüyordu ve bu bile şüpheliydi.

Kadın

Eşarpları arkadan dolanmıştı ve beline de minik bir mini etek gibi yandan bağlanmış üçüncü bir eşarp takmıştı.

Ellerini kalçalarına koydu ve onun onayını almak için kasıla kasıla banyodan çıktı. "Nasıl görünüyorum?"

"Çıplak," dedi Loch açıkça. Onu kostümün içinde görünce hem tahrik oldu hem de bu kadar çıplak bir halde insan içine çıkacağı için biraz endişelendi.

çok fazla teni sergileniyordu. Belli ki onu bir şahin gibi izlemesi gerekecekti, böylece kimse o kışkırtıcı küçük eşarplardan birini çıkarmaya çalışmayacaktı.

Normal kıyafetleriyle sevimli, tatlı, cana yakın biriydi.

Bu kostümle mi? O bir cadalozdu, tüm kıvrımları ve yumuşak teniyle. Ona dokunmak ve o yetersiz katmanları soymak istedi ... ve aynı zamanda üzerine bir battaniye atmak istedi.

Ama yüz ifadesi düştü. "Kostümümü beğenmedin mi?"

Loch hemen kendini bir eşek gibi hissetti. Bu onun bedeniydi; onu istediği gibi giydirebilirdi. Kıskançlığı onun kendi sorunuydu.

"Görünüyorsun

inanılmaz," diye itiraf etti. "Sana yanlış baktığım için kırmak zorunda kalacağım tüm kafaları hayal ediyorum."

Elleriyle kostümün ön atkılarını düzeltti ve Tanrım, göğüs uçlarını gördü.

"Bakmaları gerekiyor. Eğer dokunurlarsa

Sorun değil." Taylor ona göz kırptı ve sonra odanın içinde şuh bir yürüyüş yaptı.

"Yürüyemeyeceğim," dedi Loch ona, pantolonunun içinde kalkmış sikini ayarlarken. Lanet olsun. Onu bu kostümün içinde görmek Loch'a her türlü şeyi yaptırıyordu. Sırtı da neredeyse önü kadar çıplaktı ve yürüdüğünde, omurgasının dibindeki küçük gamzeleri görünce onu yakalayıp hızlı ve tamamen pis bir seks için yatağa itmek istedi.

"Zavallı bebek," diye alay etti, omzunun üzerinden ona muzip bir bakış attı. "Bunu senin için düzeltmemi ister misin?"

"Eğer yaparsan, bu gece bu odadan çıkmayacağız." Onun için sorun olmayacağından değil ...

"O halde tek başınasın," dedi Taylor küstahça ve yeni ütülenmiş pelerinini ütü masasından çekti. "Merak etme, pelerin yardım et." Başlığı omuzlarına yerleştirdi ve ardından yüzüne doğru çekti.

"Daha iyi misin?"

"Emin değilim," dedi, onu inceleyerek. Şimdi yoğun kıvrımlar ve tonlarca çıplak ten yerine, gece mavisini bir pelerin ve pelerinden dışarı fırlayan ve yürüdüğünde sallanan, zar zor giydirilmiş bir çift göğüs vardı.

Kıkırdadı ve onun endişelerini bir kenara bırakırcasına elini havada salladı. "Bu şeyin içinde çok iyi göründüğümü biliyorum. Hadi gel. Ziyafete gidelim!"

***

Taylor'ı kıyafetleri içinde korumak tam zamanlı bir işti. Ziyafet salonuna indiklerinde Loch, davetlilerin büyük çoğunluğunun katılımcılar kostümlüydü. Bazılarının ucuz, el yapımı kostümleri, bazılarının gösterişli zırh setleri vardı ve neredeyse hepsi erkekti. Ve her biri

O adamlardan biri Taylor'a ve onun zar zor örtülen muhteşem göğüslerine bakıyordu.

Loch tabii ki yakında duruyordu. Onlara bir kenarda bir masa buldu ve Taylor süslemeleri ve bira bardaklarının nasıl da oyundan fırlamış olduğunu haykırırken, o da Taylor'ın kostümüne aval aval bakacak kadar yaklaşan her adama ters ters baktı. Taylor muhteşem görünüyordu -bu kalabalık için fazla muhteşem, diye düşündü huysuzca.

"Silenus?" Taylor ciyakladı ve bir arkadaşına sarılmak için sandalyesinden fırladı, bir ozan gibi giyinmiş orta yaşlı, sakallı bir adamdı. Birkaç dakika boyunca sohbet ettiler ve Silenus Loch'a gergin bakışlar atmaya devam etti. *Güzel, diye* düşündü Loch birasını içerken ekşiyerek.

"O mu?" Taylor birkaç dakika sonra söyledi. "Oh, o benim patronum. Oyun hakkında bilgi edinmek için burada."

Ve Loch dişlerini sıktı. Taylor'ı birlikte olup olmadıkları konusunda insanlara yalan söylemek zorunda bıraktığı için Sigmund'a lanet olsun. Şu anda, tüm odayı saran erkeklere King Kong gibi davranmak ve Taylor'ı sürükleyip götürmek istiyordu. Ama o eğleniyordu, yüzündeki gülümseme şehri aydınlatacak kadar parlaktı ve onunla sohbet etmek ya da yanında fotoğraf çekirmek için sıraya giren erkeklerden herhangi biri fazla tanıdık gelirse diye kendini oturup korumacılık oynamaya zorladı.

Masaları Taylor'ın hevesle sohbet ettiği birkaç kişiyle daha doldu ve hepsi de oyun kültürü, bosslar, sınıflar ve

Loch'un hakkında hiçbir şey bilmediği her şey. Bunun yerine Taylor'ı izledi, onun hareketli ifadesini ve göğüs dekoltesinin ziyafet salonunun gölgeleri. Yemek yediyse de fark etmedi. Sadece birasını içti ve onun sosyal bir kelebek olmasına izin verdi, bir yandan da pis pis düşünüyordu.

O kostümün içindeyken onu düşündüm.

Eğer bütün geceyi onu koparıp almadan geçirmeyi başarırca, azizlik mertebesine erişecekti.

"Peki ne oynuyorsun?" diye sordu yanında oturan şövalye, elleriyle konuşurken ara sıra Taylor'a bakıyordu ve evli bir çifte hikâye anlatırken göğüsleri baştan çıkarıcı bir şekilde sallanıyordu. Lonca arkadaşları, demişti.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Loch. "Valkyrie görünümlü bir kadın. Savaşçı mı?" Çaresizce sevgilisine baktı. Onun da mı Ne diyorsun? Brunhilde "oda arkadaşına" aitti ve kimsenin onun oda arkadaşı olduğunu bilmediğinden şüpheleniyordu.

"Warlord," diye düzeltti Taylor, ona doğru parlak bir gülümseme göndererek. "O bu oyunda acemi. O-" Bakışları odaklanamadı ve Loch'un arkasındaki birine -ya da bir şeye- bakarken yüzünde rahatsız edici bir ifade belirdi. "Kahretsin."

Loch dönüp baktı.

Masalar denizini yararak muhteşem kırmızı bir pelerin giymiş, bir kolunun altına tüylü bir miğfer sıkıştırmış bir adam geldi. Saçları uzun ve siyahtı; üzerinde kırmızıya boyanmış parlak gümüş bir zırh vardı. Etkileyici bir görüntüsü vardı, kostümünün pahalı ve son derece detaylı olduğu belliydi. Ayrıca doğruca onların masasına doğru geliyordu.

"Tanrım, bu çok garip," diye mırıldandı Taylor, yüzünü buruşturarak. Loch'u şaşırtacak şekilde sandalyesini onunkine yaklaştırdı ve elini onun kalçasına koydu. "Ondan hızlıca kurtulmama yardım eder misin?"

"Pekâlâ," diye kabul etti Loch, biraz şaşkınlıkla.

"Ho," diye seslendi yeni gelen adam masalarına yaklaşırken. Masadaki herkesi kibar bir tavırla selamladıktan sonra Taylor'a doğru ilerledi ve onun elini tutup parmak eklemlerini öptü. "Leydim, sizi görmeyeli çok uzun zaman oldu. Sizi çok özledim."

Taylor gergin bir kahkaha attı. "Ben de seni gördüğüme sevindim Julian." Loch'u işaret etti. "Bu benim ... arkadaşım, Loch. Burada beraberiz."

Neden *erkek arkadaş* kelimesini söyleyemiyordu? Masadaki herkesin gözlerini kocaman açmış onları izlediğini fark etti.

"Yazık," diye mırıldandı Julian, Taylor'ın elinin üzerinden. "İlişkimizi yeniden alevlendirmek istersen beni nerede bulacağını biliyorsun..."

"Arkadaşlık mı?" Loch teklif etti. Sahiplenici bir kolla Taylor'ın beline sarıldı. Bu adamın neye varmaya çalıştığını çok iyi biliyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı.

"Arkadaşlık," diye onayladı Julian. Masadakileri hızlıca selamladıktan sonra yoluna devam etti ama Taylor'a için için yanan bir bakış daha göndermeden önce değil.

Bira bardağını kaptı ve uzun bir yudum aldı. Birkaç damlacık göğüs dekoltesine döküldü.

Bu Loch için yeterliydi. Midesinde kaynayan kıskançlık ve çok popüler olan randevusunun neredeyse çıplak olması ve kızın ona erkek arkadaş olarak hitap edememesi arasında? Ve bir daha seks yapmadıkları gerçeği. bir kaçamaktan beri? Akşam yemeğini bitirmişti. Loch ayağa kalktı ve Taylor'a elini uzattı. "Bize izin verirseniz, gitmemiz gereken bir yer var."

Taylor ayağa kalkarak, "Öyle," diye onayladı. Kostümünün bir kısmını gizlemek için pelerinini öne doğru düzeltti ve sonra elini onun elinin içine koydu - Loch'un kıskançlığını yatıştırmak için çok şey yapan küçük bir jest.

Çabucak vedalaştılar ve sonra Loch onu dışarı çıkardı. büyük ortaçağ yemek salonu. Kanı kabarıyor, aleti sızlıyor ve Taylor'ın *kendisine ait olduğunu* iddia etmek için dayanılmaz bir ihtiyaç hissediyordu. Daha önce hiç

Ama Taylor'la durum farklıydı. Her şey farklıydı.

Otelin konferans merkezinin koridorlarını taradı ve saklanacak özel bir yer aradı. *Excelsior* posterleri, etrafta dolaşan insanlar ve oyundan kesitler gösteren bilgisayar monitörlerinden başka bir şey yoktu. Onu elinden çekiştirerek asansöre doğru aceleyle ilerledi. Onu odalarına geri götürecek, aklını başından alacak ve tüm bunları kafasından atacaktı.

Ve sonra Loch durakladı. Asansör için en az elli metre geriye uzanan bir kuyruk vardı. "Şaka yapıyor olmalısın."

"Çok yoğun bir kongre," diye araya girdi Taylor. "Merdivenlerden çıkmak ister misin?" "Kırkıncı kattayız." Asla o kadar uzun süre dayanamazdı. Sonunda onu pis bir merdiven boşluğunda becermek. Bu olmazdı. Elini tekrar tuttu ve onu başka bir koridordan aşağıya, binanın derinliklerine doğru sürükledi.

konferans merkezinde. "Peki kimdi o Julian denen adam?" Kendi kendine, bunu sormasına neden olan şeyin sadece merak olduğunu söyledi.

"Unutmayı tercih ettiğim biri."

Döndü ve ona baktı. "Seni rahatsız mı ediyor?"

"Ne? Hayır, o ..." Yüzünü buruşturdu. "Senden önceki tek gecelik ilişkim. Sanırım kostümü gözümü kamaştırmıştı. Ancak performansı gözümü kamaştırmadı."

"Ve şimdi çok şey biliyorum," diye mırıldandı Loch, onu kalabalığın aksi yönüne doğru götürürken. Eğer aşağıda görecektir bir şey yoksa belirli bir yol vardı, o zaman gitmek istediği yer orasıydı. Hemen ileride birkaç kapılı bir koridor vardı ve neredeyse terk edilmişti.

"Sen sordun," dedi Taylor ona. "Ondan uzak durmayı umuyordum. Küçük bir aleti olan bir sik gibi."

Sormuştu ama şimdi pişmanlık duyuyordu çünkü o parlak zırlı hıyarın Taylor'ına dokunduğunu hayal ediyordu. Bu kıskançlığına hiç yardımcı olmuyordu. Onu koridorun sonuna götürdü ve ilk kapıyı denedi. Kilitliydi.

"Ne yapıyoruz biz?" Taylor fısıldadı.

Loch ona, "Bir şey arıyoruz," dedi ve yan kapıya gitti. Kilitli. Lanet olsun.

"Ne arıyoruz?"

Üçüncü kapı açıldı ve içerisi karanlıktı. Adam kızın elini tuttu ve onu da kendisiyle birlikte içeri sürükledi. "Mahremiyet."

"Öyle mi?" Taylor'ın sesi eğlenmiş gibiydi. "Özel bir nedeni var mı?"

Elini duvarda gezdirerek bir elektrik düğmesi aradı ve bir düğme buldu. Düğmeyi çevirdi. Işıklar titredi ve yavaşça yanmaya başladı.

"Herkesin senin göğüslerine bakmasını kışkırdım."

Bir kahkahayı bastırdı. "Zavallı Loch." Sesi tatlı bir şekilde alaycıydı, tıpkı ona yaklaşırken göğsüne koyduğu eli gibi. "Bunu bilmelisin-" Durakladı ve arkasındaki bir şeye bakarak kaşlarını çatı. "Bu bir mantar mı?"

Loch döndü. Elbette, ışıklar yanmış ve odayı ortaya çıkarmıştı. Burası ... şey, ağır bir şekilde dekore edilmişti, onu tanımlayabileceği en iyi yol buydu.

Yapraklardan oluşan plastik sarmaşıklar odanın her yerinde sallanıyor, tavandan sarkıyordu.

Büyük gövdeli sahte ağaçlar bir bölümü kaplıyordu ve odanın ortasında koltuk olabilecek büyüklükte birkaç beyaz ve kırmızı mantar vardı. En üstte

Mantar kümesinin tabanına dikilmiş bir pankartta *EXCELSIOR*
KONVANSİYON. "Bütün bunlar da ne?"

"Burası Kerru Ormanı," dedi gülerek. "Burası Ejderha Binicisi sınıfının başlangıç alanı. Sanırım bu odayı Ejderha Binicisi sınıfı için
Bir çeşit fotoğraf kabini. En son geldiğimde de benzer bir şey vardı ama Kerru Ormanı yerine Cityport'taydı ve-" Adam kapıyı kilitletiğinde durakladı ve sonra onu öne doğru çekti. "Nereye gidiyoruz?"

Onu sahne denizine götürdü. "Hiç bir mantarın üstünde seviştin mi?"

Kıkırdadı. "Yapmadım ama ben varım." Pelerinini silkti ve yere fırlattı.

Onunla ilgili sevdiği şeylerden biri de buydu; her zaman her şeye hazırды. Onu kendine doğru çekti ve inledi çünkü
Ona dokunduğu her yerde sıcak, çıplak tenine dokunuyordu. "Çok güzelsin, bunu biliyor musun?"

Kollarını adamın boynuna doladı ve göğüslerini muhteşem bir şekilde kaldırdı. "Bunu bana mı söylüyorsun yoksa Talia Undura'ya mı?"

"Onun kim olduğunu bile bilmediğime göre? Taylor'a söylüyorum."
Loch onu öptü, elleri kışına gitti ve minik, kısa eteğinin altından kavradı. Arayan parmakları altında minik bir tanga buldu ve inledi. Sanki bu kıyafet onu kızdırmak için kasten yapılmış gibiydi. "Seni bu gülünç küçük kostümün içinde becermek istiyorum."

"Hoşuna gitti," dedi küçük öpücükler arasında. Bir eli gömleğinin önünden aşağı kayd ve sonra onu kemerinden çekip çıkardı.

"Evet, hoşuma gitti. Çok hoşuma gitti."

"Anlayabiliyorum." Eli adamın sikine gitti ve kumaşın üzerinden onu okşadı. "Prezervatifin var mı?"

"Cüzdanımda." "O

zaman tamamen

seninim."

Minik tangasını çekiştirerek, içinden çıkana kadar kalçalarından aşağı sürükledi. Bir eli göğüslerinden birini avuçlamak için gitti ve onu şaşırtacak şekilde, oraya sabitlenmiş olan eşarp hiç kıpırdamadı.
"Bantlanmış mı?"

"Çift taraflı," diye kabul etti. "İnanılmaz bir şey."

"Sana dokunduğumda beni hâlâ hissedebiliyor musun?" Göğüs ucunu okşadı ve onun tepkisini izledi.

Gözleri kapandı ve ona doğru eğildi. "Oh, evet."

"Güzel." Onu şiddetle öptü ve bunu yaparken göğüslerini avuçladı. "Bu arsız kostümünü daha sık giymeni sağlamak zorunda kalabilirim," diye mırıldandı öpücükler arasında, başparmaklarını sert meme uçlarının üzerinde gezdirerek.

Ona yapışarak inledi. "Bu şekilde dokunmak çok kolay." Bir eli eteğine kayd ve eteğin altından iterek amını sıcak ve ıslak buldu. İnledi. "Siktir. Bu kadar mı tahrik oldun, Taylor?"

"Beni bu hale sen getirdin," dedi ona nefes nefese. Kalçaları sanki ona binmeye çalışıyormuş gibi elini itiyordu. "Seni suçluyorum."

"Öyle mi?" O zaman ona düşünecek daha çok şey verecekti. Ona hızlı bir öpücük daha verdi, sonra ellerini omuzlarına koydu ve onu etrafında döndürdü. "Benim için şu mantarın üzerine eğil, aşkım."

İNledi ama söyleneni yaptı. O küçücük etek parçasının zar zor örttüğü kıçını havaya kaldırdı ve adam pürüzsüz sırtı, çıplak kalçaları ve uzun bacaklarından başka bir şey görmedi. Çok güzeldi.

Loch bacaklarının arasına eğildi ve eteğini yukarı itti. Yuvarlak, tatlı kalçası ona açıldı ve Loch eğilip bir kalçasını ısırıldı. "Daha önce hiç bir mantarı dilinle ısırır mısın, Taylor?"

"Tanrım," diye nefes aldı ve adam onun ellerinin mantar kapağının kenarına gittiğini, beklentiyle kasılıp gevşediğini gördü. "Hayır, yapmadım."

"Güzel." Onu burada sahiplenme düşüncesiyle bir tatmin dalgası hissetti. Öne doğru eğildi ve ağzını onun kaygan, ıslak amına dayadı ve kadın onun altında sarsılarak haykırdı. Sıcak ve kaygandı, kıvrımları uyarılmayla nemlenmişti. Elleriyle kalçalarını ayırdı ve yavaşça yaladı, dilini her kıvrımın üzerinde gezdirerek tadının keyfini çıkardı. Çok lezzetliydi, misk kokulu ve tatlıydı ve dili üzerinde her hareket ettiğinde, kalçalarının tepki olarak titrediğini hissedebiliyordu.

Onu biraz daha ileri itti ve dilinin ucu klitorisine değdi. Kadın inledi ve haykırdı. "Loch! Tanrım, nasıl bu kadar iyi yapabiliyorsun?"

Kıkırdadı ve kızın kalçasına bir öpücük kondurdu. "Coşku mu?"

"Tanrı coşkuyu korusun," diye nefes aldı. Sözleri bir diğerine dönüştü

Taylor'ın hazır olup olmadığını test etmek için parmağını onun içine soktuğunda inledi. Taylor ona karşı geri itti, elini sürmeye çalıştı. "Daha fazla, Loch. Ver bana daha fazla."

"Sabır," diye mırıldandı ve parmağını tekrar içine soktu, ağrıyan horozuyla istediği gibi itti. Küçük bir çığlık daha attı, onun

Vücudu sarsıldı ve bir parmak daha ekledi, kabaca içine pompaladı, sıkı kılıfının parmaklarına sarılma hissinin, içine girdiğinde vücudunun çıkardığı ıslak seslerin tadını çıkardı. Kadın onun olmuştu. Tüm bunlar onun içindi ve açgözlü bir piç gibi bunu kabul edecekti.

Aleti delicesine ağrıyor, ona daracık amına parmaklarından daha fazlasını gömmek istediğini hatırlatıyordu. İsteksizce elini ondan çekti ve ayağa kalkmadan önce bir kez daha kıcını okşadı.

Nefes nefese ona baktı, saçları yüzündeydi. "Prezervatif şimdi mi?"

"Şimdi prezervatif," diye kabul etti, cüzdanından bir tane çıkardı ve fermuarını açtı

Pantolonunu. Aletini serbest bırakacak kadar aşağı çekti ve sonra kılıfı uzunluğundan aşağı yuvarladı. Onun içinde olmaya, onu uzun boyuyla doldurmaya, adını haykırdığını duymaya ve vücudunun her seğirmesini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Loch ileri doğru hareket ederek kalçalarını onunkilerin arkasına yerleştirdi. Mantarın üstüne doğru eğilerek kıcını havaya kaldırdı ve Loch sikini eline alıp ıslak kıvrımlarının arasından geçirerek prezervatifle kaplı uzunluğunu kadının sularıyla buladı.

"Baştan çıkarıyorsun," diye nefes aldı, adam tekrar yaparken ona karşı kıpırdandı.

"Çok sabırsızsın. Merak etme. Sana istediğini vereceğim." Kadının kalçalarından birini kavrayarak vücudunu ona doğru açtı ve sikinin ucunu kadının içine soktu.

Nefes nefese kaldı ve adamın altında hareket ederek onu daha derine sokmaya çalıştı. Sabırsız küçük şey. Onu sert ve hızlı mı istiyordu? Ona bunu verecekti,

Sonra. Sırıtarak, Loch derinlere doğru itti. Kız, Loch'un sevdiği o yumuşak, boğucu zevk sesini çıkardı ve Loch kızın üzerine eğilip sert, düzenli darbelerle kızın içine pompalamaya başladı. O artık kendisiydi ve sikini vücuduna her sokuşunda bunu pekiştiriyordu.

Kadını.

Yakında karısı olacak.

İddiasını ortaya koyma zamanı gelmişti. Kongrede ona yaltaklanan tüm o aptalları unutun. Bu hafta sonu ona evlenme teklif etmeye karar verdi.

Onun olacaktı ve sonra her şey yerli yerine oturacaktı.

Taylor onun altında usulca inledi ve vücudunun onun etrafında kenetlendiğini hissetti, boşalırken amının sıcak mensesinin sikinin etrafında daha da sıkılaştığını hissetti.

Kendi orgazmı alev alev yanan bir güçle içinden geçene kadar daha sert iterek tekrar içine itti.

Ona istedikleri kadar baksınlar; o onun kıızıydı.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Taylor ertesi sabah Loch'un bir şeylerin peşinde olduğuna karar verdi. Bacak bacak üstüne atıp otelin pelüş kanepesinde bir kâse mısır gevreği yedi ve günün olaylarının yer aldığı programa boş boş baktı. Loch yakınlarda oturmuş, telefonunda hararetle mesajlaşıyordu. Ona neyin peşinde olduğunu sorduğunda? Ona sadece homurdandı. Birkaç kez telefon etmek için balkona çıkmıştı.

Sabahtan beri devam ediyordu.

Merakla onu izledi. Yine bir tür sürpriz kaçış mı planlıyordu? Bunu duyunca biraz heyecanlandı, sonra da Sigmund'un bunu nasıl karşılayacağını düşününce suçluluk duydu. Ama gerçekten mi? Son birkaç gündür çevrimdışı olmak? O kadar rahatlamıştı ki.

Elbette dün gece Loch'la yaptığı inanılmaz seksin de yardımını olmuştı.

Kerru Ormanı'ndaki odada sevişmişlerdi. O plastik mantarın içini tırnaklarıyla oymuştu ama buna değmişti.

Otel odalarına dönecek kadar uzun bir süre onun kıyafetlerini yeniden düzenlemek için uğraşmışlar ve orada başladıkları şeye devam etmişlerdi. Dün gece kaç kez sevişmişlerdi? Saymaya çalıştı. En az dört, hayır bekle, beş. Gecenin bir yarısı sevişmeye başlamıştı çünkü uyandığında adamın iri, nefis kalçasını kendi kalçasının arasına sıkıştırmış ve üzerine atlamak istemişti. Adam da seve seve kabul etmişti.

Normalde Taylor erkek arkadaşlarını çok yorardı. Belki de *yormak* yanlış kelimeydi. Sevddiği her şeye kendini kaptırma eğilimindeydi ve seks de kesinlikle bu listede yer alıyordu. Seks dürtüsü normalde çıktığı erkeklerden daha yüksekti ama Loch'un seks yapmaya istekli görünmesi onu heyecanlandırmıştı.

-Ve onunla eşleşebiliyordu. Sekste gerçekten çok iyi olduğu gerçeği mi? Kesinlikle artı sütununda büyük, kocaman bir işaret.

Şimdi sinsi olmayı bıraksaydı. Taylor'a baktı ve o da alt dudakını somurtarak dışarı çıkardı.

"Ne oldu?" diye sordu, dizini okşamak için uzandı.

"Telefonda konuşman bitti mi?"

"Neden, kongreye mi gitmek istiyorsun? Gidebiliriz."

Aslında yine seks yapmayı düşünüyordu ama kongre hiç de fena bir fikir değildi. Son dakika biletlerini almak için çok para harcamıştı, bu yüzden bir süreliğine gitmeleri gerektiğini düşündü. Zihinsel olarak, Julian'la tekrar karşılaşma düşüncesiyle ürperdi. Tanrım, umarım karşılaşmazlar. "Yine giyinip kuşansam senin için sorun olur mu?"

Kaşları havaya kalktı. "Dünkü elbisenin aynısı mı? Onu mahvettiğimize eminim."

Evet, eteği Kerru Ormanı'nda oynadıkları sert oyuna pek dayanamamıştı. Aldırdığından değil. "Hayır. Daha normal şeylerim var.

Uzun etek ve korse. Kabarık kollu bluz. Bu bir taverna kadını kostümü."

Loch kıkırdadı. "Kostüm giymek zorunda kalmadığım sürece sorun yok." "Bilemiyorum, bence senden çok sevimli bir jonglör olur.

Onların

oyundaki kod parçaları, bilirsiniz."

Homurdandı. Telefonu tekrar çaldı ve ayağa kalkarak balkona yöneldi. "Şunu alayım, sonra gideriz."

İçini çekti ve kapıyı arkasından kapatan adamı izledi. Bu kadar çok zamanını ve zihnini alan şey ne olabilirdi?

Enerji mi? Onunla otururken bile dikkati dağınıktı. Sanki bir şey bekliyormuş gibiydi.

Ama ne?

Taylor şaşkınlıkla kâsesini yere bıraktı. Merakını gidermek için balkona çıkıp konuşmaları dinlemeyi düşündü. Bunun yerine yatak odasına yöneldi ve başka bir kostüm çıkardı. Eğer ona söylemek istiyorsa, söylerdi. Sadece sabırlı olmayı öğrenmesi gerekiyordu.

Sabır mı? Onun güçlü yanlarından biri değil.

***

Her şey hazırды.

Loch yüzük kutusunu bir kez daha kontrol etti, sadece hâlâ orada olduğundan emin olmak için. Kare kesimli elmas, kadifenin içine yerleştirilmiş olduğu yerden ona göz kırpıyordu. Yüzüğün kordonu eşsizdi; altın filigranlı yapraklar devasa taşı işaret eden iki kılıçla iç içe geçmişti. Biraz uğraşmak gerekmişti; bandın kendisi alt kattaki satıcılardan biri tarafından satılıyordu ve Taylor oyundaki birkaç paneli ziyaret ederken gizlice aşağı inmiş ve içeride kalıp kestiriyormuş gibi yapmıştı. Loch, büyük sahte mavi taşı gerçek bir elmasla değiştirmesi için bir kuyumcuya fazladan ödeme yapmak zorunda kalmış ve sonra yeniden ayarlanmış yüzüğü ona geri teslim etmişti. Bir sürü telefon görüşmesi yapmıştı ama sonuç oldukça çekici görünüyordu ve kızın da beğeneceğini düşünmüştü.

Şimdi bunu ona vermek için en uygun zamanı bulması gerekiyordu. Ona odalarının mahremiyetinde vermeyi düşünmüştü -ki bu muhtemelen doğrudan sekse yol açacağı için cazipti- ama daha halka açık bir yoldan gitmeye karar vermişti. Belki de tüm bu erkeklerin ona baktığını gördükten sonra, kendi iddiasını ortaya koymak istemişti. Belki de herkesin seksi, komik Taylor'ın sadece ve sadece ona ait olduğunu anlamasını istiyordu.

Bu yüzden öğleden sonraki etkinliklerin listesini taradı ve amaçlarına uygun olabilecek bir etkinlik aradı. Oyun dilini pek bilmediği için çoğu anlam veremediği saçma sapan listelerdi. "Lonca Savaşı" adında bir etkinlik vardı ve kulağa ilgi çekici geliyordu. Görünüşe göre, insanların dizüstü bilgisayarlarını getirip yüz yüze oyun oynadıkları, sık sık gittiği partilerden biri gibi bir şeydi. Tuhaftı ama Taylor'ın ilgisini çekecek bir şeye benziyordu. Ve lonca arkadaşları da orada olacaktı. Eğer bunu onların önünde yaparsa herkesin ona evlenme teklif ettiğini bileceği anlamına geliyordu.

Bu da birinin Sigmund'a söyleyeceği ve onun da ipucunu alıp sonunda Taylor'ı rahat bırakacağı anlamına geliyordu.

Loch düşündükçe bu fikir daha da hoşuna gidiyordu. Gerçekten de mükemmeldi. Taylor'ı Sigmund'un tacizinden kurtaracak, kızını alacak ve yakında Bellissime'e geri dönecekti, tahtsız ve endişesiz.

***

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Taylor dizüstü bilgisayarını parlak kırmızı korsesine tutarak Loch'a sordu. "İstersen başka bir etkinlik yapabiliriz ya da istersen akşam yemeğine çıkabiliriz."

Kalabalık asansörle kongre merkezine inerlerken Loch elinde kendi dizüstü bilgisayarıyla ona, "Bu iyi," dedi. Bir elf ve bir ork arasında sıkışmıştı ve ikincisinin omuz yastıkları çenesine çarpıp duruyordu. "Bunlar senin insanların, bu yüzden onlarla takılmalısın. Kongrede eğlenmeni istiyorum."

Dalgınca başını salladı ve birkaç kişi daha asansöre doluşurken ona yaklaştı. Adamın kolunu ona dolamasına aldırmadı bile. ve onu kendine doğru çekti. Aslında onun tarafından tutulmak oldukça güzeldi. Flörtlerini bir sır olarak saklamak zorunda olmalarından nefret ediyordu. Kongrede onun kız arkadaşı olarak dolaşmak, erkeğinin ne kadar ateşli olduğunu kongredeki diğer tüm kızlara göstermek eğlenceli olacaktı. Övünecek bir tip değildi ama ... Loch tam da övünmek *isteyeceğiniz* türden bir adamdı.

"Bu tür partileri seviyorsun sanırım?" diye mırıldandı Asara'nın örgülü saçlarına. Bugünkü kostümü Büyücü Asara'ya aitti; büyücü loncasının lonca eğitmeni. Mor bir büyücü cübbesi giymişti, belinde parlak kırmızı bir korse ve aşağıya doğru sarkan bir kurdele kemer vardı. Hâlâ seksiydi ama o kadar da etini göstermiyordu. Ve bu ona eğlenceli kostümlerini giyme ve her gün internette gördüğü insanlarla takılma şansı verirken ... aslında onunla birlikte "gerçek dünyada" yaşamaktan çok keyif alıyordu. Zaten tika basa dolu olan asansöre başka bir çift daha binerken, yine özlemle sahili düşündü. Onunla oraya gitmek de aynı derecede eğlenceli olurdu . . ve çok daha özel olurdu.

Ama burada, onu bu harika geziye götürmek için büyük masraflara girmişken, nankörlük ediyormuş gibi hissediyordu. Tam bir pislikti, değil mi? Taylor ona yaslandı ve o gece daha sonra bunu telafi etmeye karar verdi. Bütün bu barışmanın ne kadar eğlenceli olacağını düşününce kalçaları sıkıştı.

Diğer dizüstü bilgisayar kullanan oyuncularla birlikte ana balo salonuna girdiler ve sunucusu için ayrılan masa bölümünü aradılar. Bulduklarında biri onlara el salladı ve o da lonca arkadaşlarından birkaçını tanıdı - jonglör Madrigal, büyücü PatsySue, sunucu WangGus Cutpurse ve OuiBabyShaman, şifacıları.

"Size yer ayırdık," diye seslendi PatsySue Loch ile birlikte yaklaşırken. "Gelebildiğinize sevindim!"

"Burada olduğuma sevindim," dedi Taylor sırtarak. Loch ona sandalyesini uzattı ve Taylor oturdu, PatsySue ona birkaç meraklı bakış atarken kızarmamaya çalışıyordu.

PatsySue loncanın dedikoducusuydu ve bir şeyler döndüğünü düşünürse herkesin bundan haberdar olmasını sağlardı. Taylor'ın dikkatli olması ve PatsySue etraftayken Loch'un kesinlikle arkadaş bölgesinde kaldığından emin olması gerekiyordu. Loch bir sandalye çekip Taylor'ın yanına oturdu ve ikisi de dizüstü bilgisayarlarını açtı. "Loch'un bebek bir toon'u var, bu yüzden onunla ortak olacağım ve yolumuza çıkan her türlü zindanda onu çekeceğim."

"Bebek çizgi film mi?" diye sordu adamlardan biri. "Ne oynuyorsun?"

Oh, lanet olsun. Onun bir kadın çizgi karakteri oynadığından ve erkek arkadaşı yerine ev arkadaşı gibi davrandığından bahsedip bahsetmediklerini hatırlayamıyordu. "Ne var biliyor musun? Bir tanka ihtiyacımız olduğunda kullanmak için ikinci bir hesabım var. Benim Savaş Büyücüm Loch'u oynamak ister misin? O maksimum seviyede."

"Hayır teşekkürler, savaşçımı oynayabilirim." Şifresini iki parmağıyla gagaladı. Masadan biri kıs kıs güldü.

"Warlord," diye düzeltti birisi. "Savaşçılar *WoW*'da."

"*WoW* mu?" Loch başını kaldırıp baktı.

"*World of Warcraft*," diye mırıldandı Taylor. "Bu başka bir oyun."

"Ah." Ekranına baktı ve oturum açarken konsantre oldu. "Bu oyunlara aşina değilim."

"Şaka yapmıyorum," dedi PatsySue kuru bir sesle, onun klavyeyi avlamasını ve gagalamasını izlerken.

Madrigal, "Warlord kolay," dedi. "Sadece Saldırı düğmesine basıyorsunuz ve yüzünüze doğru yuvarlanıyorsunuz."

"Face-roll?"

Taylor diğerlerine uyarıcı bir bakış atarak, "Sonra açıklarım," diye cevap verdi.

Kasıtlı olarak onu korkutmaya mı çalışıyorlardı? Nedense Loch'a karşı korumacı hissediyordu. O bir yetişkindi ve kendi başının çaresine bakabilirdi, ama diğerlerinin onun yazı yazmasını izlerken kıs kıs gülmelerinden nefret ediyordu. O polo ve rugby oynuyordu, lanet olsun. Zamanını bir ekranın arkasında hayatı yaşıyormuş gibi yaparak geçirmiyordu. Gerçekten yaşıyordu.

O anda Taylor ayağa kalkıp Loch'u odadan dışarı sürüklemek ve bir yere

-herhangi bir yere- gitmek istedi.

"Seninle Cityport'ta buluşuruz," diye teklif etti Madrigal ve Taylor ona minnettar bir bakış fırlattı. En azından loncasından biri hıyarlık etmiyordu.

Taylor, Dragon Rider'ına giriş yaptı, Günün Mesajı'nı ve lonca liderinin gelen kutusundaki e-postaları hızla taradı. Sigmund hemen ona mesajlar göndermeye başladı ve kısa sürede *Excelsior* hayatının küçük ayrıntılarına gömüldü. Yaptığı şeye o kadar dalmıştı ki Loch'u unutmuştu.

"Az önce yaptığın neydi?"

Kadın başını kaldırıp adama baktı ama adam onunla konuşmuyordu. Onun yerine Madrigal'e bakıyordu.

Madrigal, "Karakterimin sizinkine boyun eğmesini sağladım," dedi. "Eylemler yapmanızı sağlayacak komutların tam bir listesi mevcut."

"Nerede?"

Madrigal, Loch'un ekranını göstererek, "Şuraya tıklayın," dedi.

Madrigal'i gerçekten de lonca içinde terfi ettirmesi gerekecekti. O her zaman çok yardımseverdi ve Loch ile geçirdiği zaman Ne kadar da iyi bir adamdı. "Cityport'a gidip ikinizle de buluşacağım," dedi onlara. Karakterini ejderhasının sırtına fırlattı ve onu şehre doğru yönlendirdi. "Hemen orada olurum."

"Mmm," dedi Loch, tıklayarak uzaklaştı ve ekranına baktı. "Sanırım az önce seninle dans ettim, Mad."

Madrigal kıkırdayarak, "Sen yaptın," dedi.

Taylor başını kaldırdı ve PatsySue'nun yine sırtıttığını gördü. Ugh. Neden böyle bir pislik gibi davranıyordu? Herkes bir noktada yeni başlıyordu. Ejderhası bir portaldan geçerek Cityport'un üzerinde belirdi, o da nerede olduklarını görmek için Loch'un ekranına baktı. Hem onun hem de Madrigal'in karakteri avlularda dans ediyorlardı. Gülümseyerek ejderhasını o yöne çevirdi ve yere indi. "Ben buradayım."

Karakterini iki dansçıya doğru yönlendirdi. Biri Madrigal'in kısa boylu küçük gnomelingiydi. Diğer dansçı ise Loch'un acemi zırhının birkaç parçasını giymiş kadın Savaş Lordu'ydu. İfade eğlencesini paylaşmak için karakterini onların önüne park etti ve oyun içinde el salladı.

Loch'un Savaş Lordu el salladı. Ardından, oyun içinde diz çöktü ve konuştu:

TAYLOR, BENİMLE EVLENİR MİSİN?

Madrigal Loch'a, "Şşşt, büyük harf kilidini açık bırakmışsın, dostum," diye fısıldadı.

"Kahretsin. Doğru ya. Özür dilerim." Taylor çenesi açık bir şekilde bilgisayar ekranına bakarken o yavaşça yeniden yazmaya başladı.

Sözcükler sonunda ekranında belirdi:

Taylor, benimle evlenir misin?

Loch'a doğru baktı. "Oyundaki gibi mi?"

Kaşlarını çattı ve başını iki yana salladı. "Sanırım bunu doğru yapmam gerekiyor." Sandalyesinden kalktı ve tek dizinin üzerine çöktü.

Nefesi onu terk etti.

Loch cebinden küçük bir kutu çıkardı ve ona uzattı. "Taylor," dedi o güzel, aksanlı sesiyle, dizlerinin bağı çözüldü. "Benimle evlenir misin?"

"Aman Tanrım," diye bağırdı yakındaki bir masadan biri. "Bakın! Evlenme teklif ediyor!"

Taylor başını kaldırdığında tüm oda tamamen sessizliğe gömülmüş gibiydi. Bütün yüzler onlara dönmüştü. Kalbi hızla çarpıyordu ve her şey çok gerçeküstü geliyordu. Loch'a baktı; muhteşem, seksi, atletik Loch, video oyunları oynamıyordu ve onun liginin tamamen dışındaydı. "Neden?" diye fısıldadı.

Merakla başını eğdi. "Neden ne?"

Sadece onun duyabileceği şekilde eğildi. "Neden benimle evlenmek istiyorsun?"

Ona seksi bir sırıtış attı. "Bence oldukça iyi anlaşıyoruz, değil mi? Yoksa seni ikna etmek için buralarda başka bir mantar mı bulmam gerekiyor?"

Aman Tanrım, şimdi de yüzü kızarıyordu. "Karıştırmak harika. Ama evlilik?"

Başını salladı.

"Beni seviyor musun? . beni seviyor musun?" Çünkü ona duyduğu şehvetten başı dönüyordu ama şehvetin aşkla aynı şey olup olmadığından emin değildi, öyle değil mi? Bunu anlayacak kadar uzun süre birlikte olmuşlar mıydı?

Loch uzandı ve onun elini kendi elinin içine aldı. "Seni seviyorum, Taylor. Hızlı olduğunu biliyorum ama... Sanki birlikte olmamız gerekiyormuş gibi hissediyorum. Seni seviyorum. Seninle ilgili her şey ve sadece içinde bulunarak her günü daha heyecanlı kılıyorsun. Benim karım olur musun?"

Nefesini içine çekti. Adam onu seviyor muydu? Ona karşı, onun kendisine karşı hissettiği kadar aptalca mı hissediyordu? Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Rüya görüyor olmalıydı.

Lanet olsun, eğer rüya görüyorsa uyanmak istemiyordu. Taylor kendini ona doğru fırlattı, kollarını boynuna doladı. Onu yere devirmiş ve sandalyesinin geriye doğru düşmesine neden olmuş olabilirdi. Bunun bir önemi yoktu. Onu sertçe öptü ve cevabını bilmesini sağladı.

"Sanırım bu evet demek," diye mırıldandı

biri. Tüm oda alkışa boğuldu.

Taylor utanarak başını kaldırdı ve kollarını yavaşça Loch'unkilerden ayırdı ya da ayırmaya çalıştı. Sonunda uzun eteklerine takılıp düştü ve Loch ayağa kalkmasına yardım etmek zorunda kaldı. Ayağa kalktığı anda, Loch yüzük kutusunu açtı ve ona devasa pırlantayı ve güzel yüzük bandını gösterdi. Nefes nefese kaldı ve titreyerek parmağına geçirdi. Çok büyüktü ama kimin umurundaydı ki? Bu onun yüzüğüydü ve muhteşemdi.

Loch'u tekrar öptü, kendinden geçmişti. "Ben de seni seviyorum."

***

O gecenin ilerleyen saatlerinde, birkaç tur yoğun ve tutkulu seksten sonra yatakta, Loch'un sırtı Taylor'ın coşkulu pençeleri yüzünden ağrıyordu ve Taylor ona yaslanmış uyuklarken onun saçlarını okşadı. Yorgundu ve uyuyabilmesi gerekirdi ama nedense kendini tavana bakarken buldu.

Beni seviyor musun?

Bu basit soruyla kendi ipini çekmişti. Taylor için reddedemeyeceği mükemmel bir oyun teklifi hazırlayarak çok zeki olduğunu düşünmüştü. Doğru yüzüğü, doğru yeri, her şeyi ayarlamıştı. Sadece doğru kelimeleri bulamamıştı.

O noktada kendini kapana kısılmış hissetmişti. Onu seviyor muydu? Onun etrafında olmayı seviyordu. Onunla seks yapmayı seviyordu. Onun komik, coşkulu kahkahalarını seviyordu. Ama bunun aşk olup olmadığından emin değildi. Henüz değil. Daha çok erkendi.

Bu yüzden yalan söylemiş ve elbette onu sevdiğine dair güvence vermişti.

Canını sıkın kısım da buydu. Kendini bir pislik gibi hissediyordu, sanki onu kandırmıştı. Kelimeler ağzından çıktığı anda onları geri almak istemişti. Eğlenmek için evlenemezler miydi? Bu olmazdı.

kaçınılmaz olarak çözüldüğünde ikisini de çok rahatsız edecekti. Ama kollarını onun boynuna atmış ve onu da sevdiğini ilan etmişti ve sonra kendi yalanlarına hapsolmuştu.

Heyecanlanmış olmalıydı, istediği her şeyi elde ediyordu. Taylor'la evlenecek, haberlerin eve ulaşması için birkaç hafta bekleyecek ve sonra evine dönebilecekti. Taylor'ın Bellissime'deki evini beğeneceğinden emindi. Büyük değildi ama büyüleyiciydi ve arazisi ve atları vardı. Ailesini de sevecekti. Biraz nişastalıydılar -çoğu kraliyet ailesiydi ama genel olarak sıcak kalpleri olan iyi insanlardı.

Planı çok güzel işlemişti... öyleyse neden tavana bakıyor ve kendini bir pislik gibi hissediyordu? Taylor'la evlenmek istemediğinden değildi. Ondan hoşlanıyordu. Aslında ondan çok hoşlanıyordu. Onlar mükemmel yatakta uyumluydu ve her zaman onu eğlendirirdi.

Ama gözlerini kapattığında, tam da kollarını ona dolayıp evet demeden önceki o anda gözlerindeki heyecanlı ışığı tekrar gördü.

Ve kendini yeniden bir pislik gibi hissetti.

Telefon vızıltısına benzer bir ses düşüncelerini böldü ve Taylor'ın telefonunu komodinin üzerinden çekerek ekrana baktı.

Sigmund: Tebrikler.

Sigmund'un bu cansız tepkisini görmek onu her şey hakkında daha kötü hissettirdi, oysa daha iyi hissetmesi gerekirdi.

***

Taylor, Loch'un New York'taki otel odasında yatağa uzanırken, "Evim güzel evim," dedi. Şimdi arkasına bir tomar bant takılmış olan gevşek yüzüğünü çevirdi ve ona hayran kaldı. Çok güzeldi. O kadar mutluydu ki.

"Mm," dedi Loch ve onu öpmek için eğildi. "Sana yatakta katılırdım ama o kadar uçak yolculuğundan sonra bacaklarımı esnetip koşu." Adam kızın dudaklarını ısırdı ve kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Koşu kıyafetlerimin nerede olduğunu hatırladığım anda."

Kıkırdadı. "Sanırım onları ilk çekmeceye koydun?"

Adam odanın diğer tarafına geçti ve o da esnemesini bastırarak yatakta yan yattı. Kongreden yeni dönmüşlerdi ve her ne kadar harika ve çok eğlenceli geçmiş olsa da eve gitmeye hazırdı. Çok şey vardı

Artık evlenecekleri için düşünecek çok şeyi vardı. Tekrar yüzüğüne baktı, sonra Loch bir şort çıkarıp üstünü değiştirmeye başlayınca başını kaldırdı. "Diğerlerine evleneceğimizi ne zaman söyleyelim?"

"Sanırım bunu yaptıktan sonra onlara söyleyebiliriz." Tekrar ona baktı. "Bir an önce evlenmek istiyorum."

"Gerçekten mi?" Bu biraz şaşırtıcıydı ama yine de kalbi pıt pıt atıyordu. "Bekleyemediğin için mi?"

"Beklemenin bir anlamı yok. Artık ilerlemeye hazırım."

O da buna gülümsedi, çünkü nasıl gülümsemesin ki? Onunla evleneceği için heyecanlıydı. *Onunla*. Kendi ayaklarının üzerine düşen şapşal Taylor. "Ben de ama nedime olduğum için Gretchen'in evliliğini gölgede bırakmak bana garip gelir."

Bunu düşünmek bile sadakatsizlik gibi geliyor.

"Senin için mutlu olmaz mıydı? Bizi bir araya getiren o." Başının üzerine bir tişört çekti.

Yatakta doğrulup düşünmeye başladı. Adam haklıydı ama düğünler kadınlar için kutsal şeylerdi. Birinin düğününü mahvedemezsiniz ve Gretchen'in düğünü zaten bir sürü pürüzle doluydu. "Sanırım. Sadece bundan **hoşlanacağını** sanmıyorum."

Onun yanına gitti ve alnından öptü. "Önce küçük bir şey yapsak, sonra Gretchen'in düğünü bitip ilgi odağı olmaktan çıkınca daha büyük ve gösterişli bir şey yapsak nasıl olur? Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

"Öyle olurdu." Taylor ona gülümsedi. "Harika bir fikir." Atletik giysileri içinde o kadar seksi ve sportif görünüyordu ki Taylor kendini yeniden dünyanın en şanslı kızı gibi hissetti. Ona ne kadar şanslı hissettiğini göstermek istiyordu, özellikle de hafta sonunu ineklerin içinde geçirdiği kongrede geçirdikten sonra. cenneti ve onun hiçbir şeyden haberi yoktu. "Hey, seninle koşuya çıkabilir miyim?"

Loch'un yüzündeki şaşkınlık ifadesi paha biçilemezdi. "Sen . . . koşmak ister misin?"

Yeni bir sportif sayfa mı açtın, benim tatlı patatesim?"

"Şey, hayır." Koşu yapma ve ter atma fikri kulağa kanal tedavisi kadar eğlenceli geliyordu. "Ama sevdiğim tüm bu şeyleri yapmak için çok çalışıyorsun ve en azından hobilerine biraz ilgi gösterebilirim."

Nedense bu düşünce karşısında mutsuz görünüyordu. "Bu kötü bir şey mi? Seninle gelmek zorunda değilim-"

"Hayır, hayır. Bence bu harika. Bence sen harikasın." Loch onun dudaklarına sert ve sıkı bir öpücük daha kondurdu. "Ve eğer beş dakika içinde giyinmezsen, seni geride bırakacağım."

Yataktan fırladı ve başını onunkine çarptı. "Ah!"

İç çekti ve alnını ovuşturdu. "Sanırım buna alışmalıyım." "Muhtemelen alışmalısın," diye kabul etti ve sonra bir çift Yoga pantolonu.

***

Evlenme teklif ettiği zamankinden daha büyük bir göt gibi hissetmesi komikti.

Loch, Taylor yanında olduğu halde Central Park'ta koşuyordu ve kendini hıyar gibi hissetmekten alıkoyamıyordu. Taylor onunla vakit geçirmek ve hobilerini öğrenmek istiyordu çünkü onu önemsiyordu. Bu yüzden günün sıcaklığında onun yanındaydı, oflayıp pufluyor ve ona ayak uydurmaya çalışıyordu.

onun uzun adımları. Kadın geride kaldı ve adam yürümeyi bıraktı. "Her şey yolunda mı Tay?"

"Elbette," diye hırıldadı, eğildi ve nefes almak için ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Ciğerlere ihtiyacım yoktu."

Kıkırdadı. "Biraz ara verip oturmak ister misin?" "Tanrım, soracağını hiç düşünmemiştim."

Yakınlarda bir park bankı buldular ve Taylor bankın üzerine yığıldı. Tişörtünün yakası terden sırılsıklam olmuş ve at kuyruğu yüzüne yapışmıştı. Yanakları kıpkırmızıydı ama ona cesur bir gülümseme verdi. göz göze geldiler. Ona karşı bir şefkat dalgası hissetti. Onu memnun etmek istiyordu.

Aynı zamanda kendini hıyar gibi hissetmesine neden oldu, çünkü sadece bencil nedenlerle evlenme teklif etmişti. "Benimle koşuya çıkmak zorunda değilsin, biliyorsun. Gitmesen de senden aynı şekilde hoşlanacağım."

"Biliyorum ama *Excelsior* oynamak için çok çalışıyorsun ve bunun sana göre olmadığını biliyorum. En azından koşu yapmayı deneyebilirim, anlıyor musun? Daha önce hiç denemedim." Alnını sildi. "Hangi noktada koşucunun yüksek mi?"

"Yaklaşık altı ay içinde mi?"

Acı dolu bir inilti çıkardı. "Bu iş için biçilmiş kaftan olmayabilirim."

Eğildi ve onu ter içinde öptü. "Ve denediğin için seni seviyorum." Sözcükler ağzından çıktığı anda kendini yeniden bir pislik gibi hissetti, özellikle de kız gülümsediğinde. "Otele geri dönmek ister misin?"

Taylor canlandı. "İşimiz bitti mi?"

"Aslında, genellikle bu uçta yaklaşık üç veya dört tur daha yaparım. parkta." Kızın acı dolu ifadesi karşısında elini sıktı. "Neden gidip duş almıyorsun? Ben birazdan gelirim."

"Normalde bu şekilde kaçmazdım ama sanırım son birkaç turda beni taşıman gerekecek." Başını iki yana salladı. "Central Park'ın bu kadar büyük olduğunu kim bilebilirdi?"

Bir kahkaha attı. Parkın içinden geçen yolların sadece bir kısmında koşuyorlardı. "Gerçekten de öyle."

"Tamam, geri döneceğim ama eve döndüğünde kalacak yer konusunu konuşmamız gerek," dedi ona. "Küçük de olsa gayet iyi bir dairem varken otel odası kiralamanın bir anlamı yok. Ve muhtemelen yeşil kartlar hakkında konuşmalı ve ne tür evraklara ihtiyacımız olduğunu görmeliyiz."

Evlenmenin muazzamlığı onu tekrar vurdu. Yapması gereken çok şey vardı - evlilik öncesi anlaşmada ne durumda olduklarını görmesi gerekiyordu. Evlendikten sonra başbakana haber vermesi gerekiyordu, böylece haberi yayabilir ve Loch'un tacı alacağına dair tüm muhalif umutları yok edebilirdi. Bir de yaşam koşulları vardı - Loch Bellissime'a geri dönmek isterken New York'ta bir daireye gerçekten ihtiyaçları var mıydı? Taylor'a gitmek isteyip istemediğini sormamıştı.

Birilerinin hayatı değişmek zorundaydı ya da kısa vadede Evlilik hayal ettiğinden bile kısa sürecekti. Ve nedense bu düşünce işleri daha da kötüleştiriyordu. Şimdi potansiyel olarak Taylor'ın hayatını mahvediyordu.

"Bunu daha sonra konuşuruz," diyerek ona güvence verdi.

Karşılıklı birkaç öpücükle ayrıldılar ve sonra Taylor'ın patikadan aşağı, onun aksi yönüne doğru yürüyüşünü izledi. Yorgun olsa bile, adımlarında tatlı bir yuvarlanma hareketi vardı ve bu da ona yeniden şehvet dalgası hissettirdi. Aralarında her ne varsa, hiçbir şey yoktu.

En azından fiziksel tarafta sorunlar var.

Son zamanlarda sadece kafası karışmıştı. Döndü ve tekrar koşmaya başladı.

Koşusunu bitirdiğinde terlemişti ama hâlâ sakinleşmemişti. Otele dönerken Rex'in kaldırımında oturduğunu gördü. plastik bir torba dolusu eşyayı yanına park etti. Loch durakladı. "Yemek ister misin, dostum?"

Rex gözlerini güneşten koruyarak gözlerini kısarak ona baktı. "Nereye gidiyoruz?"

"Sen seç. Ben sadece arkadaşlık için buradayım."

Yaşlı adam homurdandı ve ayağa kalktı. "Elinizdeki en iyi şey bensem epey zor durumda olmalısınız."

Daha önceki gibi aynı lokantaya gittiler ve aynı şeyleri sipariş ettiler. Bu sefer Loch yağlı yiyecekleri yememesi gerektiğini biliyordu ve sadece ayıkladı. İşleri bittiğinde Rex'e verecekti ve ayrıca o kadar da aç değildi. "Demek nişanlandım."

"Başardın, ha? Seni tebrik edeyim mi?" Rex patates kızartmasının üzerine bir yığın ketçap fışkırttı. "Çünkü pek mutlu görünmüyorsun."

"O harika biri. Sadece yanlış nedenlerle evlendiğimizden endişeleniyorum."

"Bunu, ayakları yere basmayan her erkek söyler."

Loch gülümsedi. "Sanırım bu biraz korkaklık gibi bir şey. Sadece onu kullandığım için endişeleniyorum."

Rex'in kaşlarından biri kalktı. "Nasıl yani?"

"Ülkemde taht için beşinci sıradayım ve prensesimizin bir Amerikalıyla evlenmesi fikrinden hoşlanmayan küçük bir grup isyancı var. Ben de çok uygunsuz bir Amerikalıyla evlenirsem kendimi adaylıktan çekebileceğimi düşündüm."

"Ah. Ve senin sevgilin, o uygunsuz Amerikalı mı?" "Evet."

"Yani ikiniz de bunun iş için olduğunu bilerek bu işe girdiniz. Bunda büyütülecek ne var?"

Loch sessizdi.

"Yani bunun iş için olduğunu bilmiyor," diye tahmin etti Rex. "Ve seni rahatsız eden de bu."

Başını salladı. "Ondan hoşlanıyorum. Zeki, komik..."

"Yatakta iyi misin?" Rex tahmin etti. "Yoksa bu konuşmayı yapıyor olmazdık sanırım."

Rex haksız olmasa da buna cevap vermedi. "Sanki yapmalıymışım gibi hissediyorum

bir şeyler söyleyebilirdim ama artık çok geç. Bu noktada meseleyi düzeltmek için söylemeye çalışacağım her şey durumu daha da kötüleştirecek. Onu inciteceğimi biliyorum ve bu beni rahatsız ediyor. Bu istediğim son şey."

Rex iki ketçaplı patates kızartmasını ağzına attı ve gürültüyle çiğnedi. "Yani ona söyleme. Onu bir süre becer, ev kur, biraz eğlen ve sonra boşan. Gerçeği bilmesine asla gerek yok."

Bu da Loch'un pek hoşuna gitmedi. "Başka bir sorun daha var, ev kurmayı planlamıyorum. Kendi ülkemde bir evim var. Oraya dönmeyi planlıyorum."

"O mu davet etti?" Rex sorular arasında yemeye devam etti. "Eğer gitmek isterse. Bu konu hiç açılmadı."

Homurdandı.

Loch, "Tüm bu durum beni rahatsız ediyor," diye itiraf etti.

"Nedenini anlamıyorum," dedi Rex ve Loch'un tabağını işaret etti. "Bunu yiyecek misin?"

Loch tabağı Rex'e doğru itti. "Ne demek istiyorsun, beni neden rahatsız ettiğini anlamıyor musun?"

Rex, Loch'un hamburgerini aldı. Ağzına götürdü, sonra durakladı. "Gerçekten ne düşündüğümü bilmek istiyor musun, yoksa sadece sempati ve sırt sıvazlama mı arıyorsun?"

"Gerçekten ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Çoğu insan bana sadece duymak istediğimi düşündükleri şeyleri söylüyor."

"Bence hiç suçluluk duymamalısın." "Gerçekten mi?"

"Evet, ne anlamı var ki?" Loch

kaşlarını çattı. "Ama Taylor-"

Rex, "İlk günden beri onu ya da onun nasıl hissettiğini hiç düşünmedin," dedi. "Neden şimdi başlıyorsun?"

Sinirlenen Loch koltuğunda doğruldu. "Bu doğru değil. I-"

"Sen ne istiyorsan onu istiyorsun, başkasının ne istediği önemli değil. istiyor," dedi Rex açıkça. "Yani kral olmak istemediğin için evini terk ettin. Bu lanet olası bir birinci dünya sorunu. Sonra da ailenin nefret edeceği bir kızın peşinden gidiyorsun, böylece seni kral olarak görmeyecekler. Ve sana uygun olduğu için onunla evlenmeyi teklif ediyorsun. Ve sen de gidiyorsun.

eve gitmek ve onu burada bırakmak istiyorsun çünkü bu sana uyuyor. Söyle bana, bunun hangi kısmında onun duygularını düşünüyordun?"

Loch sessizdi.

Rex yedi. "İnsanları incitmek umurunuzda olmadığında onları kullanmak gerçekten çok kolay." Ağzını bir peçeteyle sildi ve sonra peçeteyi cebine soktu. "İşte o zaman bir sorun haline geliyor."

Hiçbir konuda yanılmıyordu. Bu duruma Taylor'ın duygularını düşünerek girmemişti. Kendi planlarını uygulamaya devam etmiş ve Taylor'ın ne hissedeceğini hiç düşünmemişti. Ve Taylor kendini tüm kalbiyle veren tatlı, sevimli bir insandı. Ve şimdi bunu bildiği için ... onu kullanmış olması Loch'u rahatsız ediyordu. "Peki ben ne yapacağım?"

"Ya umurunda olmadığını anlarsın ve neşeli yoluna devam edersin ya da umurunda olduğunu anlarsın ve bunu düzeltirsin ve seni affetmesini umarsın."

Loch başını salladı. "Onunla konuşacağım." Yakında. Nasıl bir pislik olduğunu itiraf edecek cesareti bulur bulmaz. Yine de bunu dört gözle beklemiyordu. Tezgâhın üzerine bırakılan çeki aldı ve inceledi, sonra Rex'e baktı.

Kaba ya da değil, adam iyi bir arkadaş ve istekli bir kulak olmuştu ve Loch bunu takdir ediyordu. "Eğer her şey düşündüğüm gibi giderse, şehirde çok uzun süre kalmayacağım. Tekrar ayağa kalkmana yardımcı olmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

Rex

homurdandı.

"Ne?"

"Neden teklif ediyorsun? Bana yardımcı olduğu için mi yoksa kendini daha iyi hissetmene yardımcı olduğu için mi? Bunu bir düşün ve bana haber ver."

Adam bir kirpi kadar dikenliydi ama her zamanki gibi iğneleri hedefi vuruyordu. Loch yavaşça başını salladı, hesabın parasını tezgâha bıraktı ve lokantadan ayrıldı.

Otele geri dönerken Taylor'ı düşündü. Ona gerçeği söylerse ne olacağını düşündü. Onun güzelliğini hayal etti. Gözyaşlarıyla çalkalanan yüzünü ve gözlerinde göreceği acıyı. Bunu ona yapmak istemiyordu.

Belki de Rex'in dediğini yapmak ve hiçbir sorun yokmuş gibi davranmak daha iyiydi. Onunla doğru sebepler için evlenmeyi planlıyordu. Gerçeği bilmek zorunda değildi. Bir anlamı yoktu.

Taylor'ın mutsuz olmasındansa gülümsemesini tercih ederdi. Ve

boşanma gündeme geldiğinde ... şey, o köprüyü oraya vardığında geçecekti.

Şimdilik mutlu olmaları ve hayatın güzel olması yeterliydi.

***

Kongreden iki gün sonra Taylor bir şeylerin ters gittiğini fark etti. Loch'la ilgili değil, çünkü o harikaydı ve onunla nişanlı olmak bir rüyadan çıkmış gibiydi. Onu rahatsız eden daha ziyade sessizlikti.

Özellikle Sigmund'dan sessizlik.

Telefonunu kontrol etti, belki bir sorun vardır ve mesajlar gelmiyordur diye. Eğer durum böyleyse, çoğunlukla kontrol etmek için arada bir girip çıkmanın ötesinde çevrimiçi olmadığı için tamamen çıldırmış olmalıydı. mesajlarını ve karakterinin "son oynandı" bildirimini güncellemek, böylece gerçekten oynamadığı halde oynuyormuş gibi görünmesini sağlamaktı. Kongre güzeldi ama Loch'la birlikte olmak daha güzeldi. Dün bir kaya tırmanışı salonuna gitmişlerdi ve ... bundan nefret etmemişti. Daha sonra akşam yemeği için dışarı çıkmışlar, sonra da otel odasına dönüp saatlerce sevişmişlerdi.

Kendini eğlendirmekle o kadar meşguldü ki Sigmund'u ve onun muhtaçlığını bir an bile düşünmemişti.

Şimdi, telefonunu kontrol edip Cumartesi gecesinden bir mesaj dışında ondan hiçbir mesaj almadığını görünce suçluluk duygusuna kapıldı.

Sigmund: Tebrikler.

Kedi çantadan çıkmıştı. Umardı ki adam sadece ve ona zaman ve alan verirdi. Bu iyi olurdu. Yine de durumun böyle olmadığına dair huzursuz bir his vardı içinde. Taylor dizüstü bilgisayarını aldı, bacaklarının üzerine yerleştirdi ve *Excelsior*'a giriş yaptı. Oyunda gerçekten daha fazla zaman geçirmesi gerekiyordu ama Loch'la birlikte olmak çok cazipti. Belki onu düşük seviyeli toon'unu birkaç acemi zindanda çalıştırmaya ikna edebilirdi. Bu eğlenceli olurdu.

Karakteri açıldı ve otomatik olarak lonca sohbet penceresine bir *Merhaba çocuklar* yazdı.

Sessizlik.

Hah. Belki de zindanları yönetiyorlardı ve onun mesajını görmemişlerdi. Bir lonca araması yaptı ve saatin erken olmasına rağmen altı kişinin çevrimiçi olduğunu gördü ve bunlardan üçü Cityport'ta oturuyordu. Tamam, bu garipti. Eğer şehirde oturuyorlarsa, belki de klavyelerinden uzaktaydılar. Bu

oldu. Sigmund açık değildi ama. Parmaklarını dudaklarına götürerek düşündü. Onu sormalı mıydı? Yoksa bu onun saplantılı, takipçi davranışlarını cesaretlendirmek mi olurdu? Onun mesajlaşmalarıyla ilgilendiğini düşünmesini istemiyordu ve sessizliğin tadını çıkarıyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedi.

Bunun yerine, Ejderha Süvarisini olağan günlük görevlerde çalıştırmaya başladı.

Sessizdi. Güzeldi.

Sigmund'un açık olmamasından keyif aldığı için kendini suçlu hissediyordu. Brunhilde'nin bir erkek olduğunu ve onunla nişanlandığını öğrendikten sonra suratını astığına şüphe yoktu. Açıklamanın kendisi daha iyi gidebilirdi ama o kadar mutluydu ki Sig'e mesaj atıp hasar kontrolü yapmayı düşünmemişti. Artık çok geçti.

Sig'in ona söylenmesini ve Loch'la olan ilişkisi yüzünden kendisini kötü hissetmesini sağlamaya çalışmasını dinlemekten başka yapabileceği bir şey yoktu.

İnternette dolaştı ama her şey son derece sessizdi. Bu garipti. Normalde iki kişi bile çevrimiçi olduğunda lonca sohbetleri olurdu. Garipti. Ayarlarını kontrol etti, her şey yolundaydı. Alo? Tekrar yazdı.

Cevap yok. Bu garipti.

Üye listesini tekrar taradı. Madrigal açtı ve bu yüzden ona hızlı bir özel mesaj göndermeye karar verdi.

HaveANiceTay: Hey, seninle tanışmak harikaydı
Kongre. Loch'a iyi davrandığın ve ona yardım ettiğin için
teşekkürler.

Uzun bir duraklama oldu ve kız bağlantısının kötü olup olmadığını merak ediyordu ki adam ona geri mesaj attı.

Hey, Taylor.

Madrigal: Bu çok garip. HaveANiceTay:
Ne oldu?

Madrigal: İnsanlar sana gerçekten kızgın.

HaveANiceTay: Ne? Neden? Daha açmadım bile! Sigmund
Loch'a karşı olayı.

Yüksek sesle inledi. Cidden mi? Ona soğuk davranıyorlardı. Sigmund'un duyguları incindi diye mi? Ne yani, burası yetişkinlerin mi yoksa on iki yaşındaki çocukların mı loncasıydı?

HaveANiceTay: Bana evlenme teklif edeceğini bilmiyordum.
Bunu kongrede yapacağını kesinlikle bilmiyordum. Bunu Sig'e
şirretlik olsun diye yapmazdım.

Madrigal: Biliyorum.

Madrigal: Ben de onlara bunu söylemeye çalıştım ama Sig'in
sana ne kadar bağlı olduğunu biliyorsun.

Madrigal: Neyse ki artık yoğun bakımdan çıktı.

Bekle, ne?

HaveANiceTay: YOĞUN BAKIM MI? Hasta mı?

Madrigal: Duymadın mı? Kendini öldürmeye çalıştı.

Cumartesi gecesi. Bir ton hap almış. PatsySue pazar sabahı ona mesaj attığında öğrenmiş. Annesi de ona mesaj atmış.

Görünüşe göre bir süre için çok dokunaklı ve git gel oldu.

Madrigal: Yani loncada garip veya mutsuz davranan insanlar görürseniz, nedenini bilirsiniz.

Madrigal: Bilmediğine inanamıyorum.

Taylor elini ağzına bastırdı, midesi bulanmıştı.

Sonuna kadar gitmişti. Gerçekten ama gerçekten kendini öldürmeye çalışmıştı. Bu sadece onu suçlu hissettirmek ya da oturma açmaya zorlamak için yaptığı bir konuşma değildi. Sig, kızının nişanlanmış olması yüzünden gerçekten de hayatına son vermeye çalışmıştı. Parmağındaki yüzüğe baktı, titriyordu.

Bunu nasıl yapabildi? Onun da mutlu olmaya hakkı yok muydu? Onun mutsuz olduğunu biliyordu ama Taylor onu düzeltmezdi, özellikle de uzaktan. Olayların bu kadar uzun sürmesine izin verdiği için kendini suçluyordu.

HaveANiceTay: Bilmiyordum. Benimle konuştuğunuz için teşekkür ederim. Bana anlattığın için teşekkür ederim.

Madrigal: Umarım çok üzülmemişsindir.

Üzülme yeterince büyük bir kelime gibi gelmedi. İncindim. Şok oldum. İhanete uğradım.

Suçluyum. Bunların hepsi çok daha iyi çalıştı.

HaveANiceTay: İyi olacağım. Annesini arayıp nasıl olduğunu soracağım. Teşekkürler, Madrigal.

Madrigal: Bir şey değil.

HaveANiceTay: Aslında, *Excelsior*'a bir süreliğine ara verebilirim. Lonca liderliğini devralmaya ne dersin?

Madrigal: !!!

Madrigal: Ciddi misin?

Madrigal: Çok isterdim ama bu yüzden istifa etmenizi istemiyorum!

HaveANiceTay: Çok fazla şey var ve ben Bir süredir oyunu hissediyorum. Sadece Sigmund yüzünden oynuyorum. Onun yerine seni lonca lideri yapmak isterim. Harika bir adamsın ve lonca için doğru olanı yapacağını düşünüyorum.

Madrigal: Onur duyarım.

Lonca lideri etiketini Madrigal'e devretmek için komutu uyguladı ve bir dakika sonra ekran aydınlandı. MADRIGAL LONCA LİDERİ OLDU. Daha önce çok sessiz olan lonca sohbeti sorularla aydınlandı. O

hiçbirine cevap vermek için burada kalmadı. Dizüstü bilgisayarını kapatıp bir kenara fırlattı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Taylor, Sigmund'un intihar girişiminden kendisinin sorumlu olmadığını biliyordu. Onun dengesiz, aşırı muhtaç ve depresif olduğunu biliyordu. Tüm işaretler

oradaydı ve işlerin bu noktaya gelebileceği uzun zamandır onu endişelendiriyordu. Haklı olduğunu bilmek onu daha iyi hissettirmiyordu.

Kendini daha az suçlu da hissetmiyordu.

Birkaç derin, çelik gibi nefes alarak kendini toparladı. Sig'in telefonunu aramak ve annesi açarsa histerik davranmak bir işe yaramayacaktı.

Odanın diğer ucunda, bir telefon gelen bir mesajla vızıldadı.

Dikkati dağılmış ve kendinden geçmiş bir halde telefonunu koyduğu masaya yöneldi. Loch'un ki kendisinininkinin hemen yanındaydı ve onu görünce kaşlarını çatı.

Onunla koşuya çıkmak istememiş miydi? Onunki olmadan kendini çıplak hissediyordu. Telefonunu eline aldığı anda ise mesaj ekranı boştu.

Merakla Loch'un kilitli telefonuna baktı.

BAŞBAKANIM: Durumumuz hakkında sizi bilgilendirmek istedim. HRH hamile. Umarım sırf isyancıları engellemek için uygun olmayan Amerikalı kızla evlenmek gibi saçma bir plan yapmamışsındır. Beni ara, saat kaç olursa olsun.

Sendeledi.

Ne oluyor be? Onun telefonunu karıştırmaması gerektiğini biliyordu ama Metin herkesin görebileceği şekilde aydınlatılmıştı ve adam onu açıkta bırakmıştı. Hızlıca tekrar okudu, zihni dönüyordu. Yani Loch'un bir kadınla evlenme planı vardı.

İsyancıları engellemek için uygun olmayan Amerikalı kız mı? Ne isyancısı?

Taylor dönerek sehpaye takıldı ve aceleyle başını yere çarptı. Kendini yerden kaldırdı ve kanepeye doğru sürünerek dizüstü bilgisayarını tekrar açtı. *Bellissime hakkında* hızlı bir Google araması yaptı.

İsyancılar, Amerikan karşıtı bir birliğin prensesin bir aktörle evlenmesini protesto ettiğine ve taht için başkalarını gözlerine kestirdiklerine işaret eden birkaç denizaşırı makale buldular. Loch'un adı birkaç kez gündeme geldi.

Kendini hasta hissetti.

Dizüstü bilgisayarını yavaşça kapatarak yere oturdu ve boşluğa baktı.

En azından şimdi her şey anlam kazanmıştı. Loch gibi kendi liginin dışında bir adamın onunla nasıl ilgilenebileceğini merak ediyordu. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu. Öyle olduğu ortaya çıktı.

Kullanılıyordu. Prensesin ünlü bir aktörle evlenmesinden hoşlanmıyorlarsa, Loch'un da onun gibi Doctor Who atkısı takan ve kedili sırt çantası taşıyan biriyle evlenmesinden hoşlanmayacakları kesindi.

Ama ona onu sevdiğini söylemişti. Her şeyin çok hızlı ilerlediğini düşünmüştü ama adam onu sevdiğini ve birlikte iyi olduklarını söylemişti.

Ve aptal, aptal o, ciyaklamış ve kendi aşkını ilan etmişti. Kendini dünyanın en büyük aptalı gibi hissediyordu.

Sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü ve başını ellerinin arasına alıp hıçkırarak hıçkırarak ağladı.

Loch onu sevmiyordu. Onu kullanıyordu. Sigmund, sahte olduğunu bile fark etmediği bir teklif yüzünden kendini öldürmeye çalışmıştı. Kahretsin, o da bunu fark etmemişti. Gözyaşlarını yanaklarından sildi ve sertçe burnunu çekti. Kendisinden başka kimsesi kalmamıştı.

Tamam o zaman. Yaralarını sarma ve işleri düzeltme zamanı.

Yerden kalktı, gözlerini tekrar sildi ve eşyalarını toplamaya gitti.

***

Adam koşudan dönmeden önce oradan ayrılmayı düşündü. Bir yandan, iz bırakmadan gitmek ve onu meraklandırmak son derece tatmin edici olurdu ... ama bu konuda olgun davranacaktı.

Yani, nispeten olgun. Muhtemelen gözyaşları ve küfürler de olacaktı.

Taylor üzerinde BU PRENSES KENDİNİ KURTARIR tişörtü, ayağının dibinde sırt çantası ve yanında bavuluyla kapının yanında oturdu ve onun dönmesini beklerken *Candy Crush* oynadı. Ya da en azından *Candy Crush* oynamaya çalıştı. Çoğu zaman sadece parlak renkli küçük şekerlere bakıyor ve ağlamamaya çalışıyordu. Ezilmesi gereken aptal şekerler. Aptal Loch. Aptal Sig. Aptal her şey.

Kendisini bu kadar aptal ve kullanılmış, bir böcekten daha aşağı bir şey gibi hissetmekten nefret ediyordu. *Elbette, beni ayaklarının altında ez. İstediyini aldıktan sonra ne fark eder ki? değil mi?*

Böcek ezici bir uygulama aramaya başladı -o kadar çok ezici- otel odasının kapısı açıldığında ve Loch içeri girdiğinde, terli ve oh-so

Lezzetli.

Ve tekrar gözyaşlarına boğuldu.

"Tay? Neyin var?" Ona doğru ilerledi.

Yanlış olan neydi? *Sorun neydi?* "Bir pislikle nişanlandım, sorun bu," diye hıçkırıklar arasında geveledi.

Adamın yüzündeki şaşkınlık ifadesi, belki de, sadece belki de yanılıyor olabileceği umuduyla kalbinin sıkışmasına neden oldu.

O da devam etti. "Kendini tahttan diskalifiye etmek için biriyle evlenmek sana bir şey çağrıştırıyor mu?"

Yüzü kızardı.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm." Telefonunu çantasının yanındaki sandalyeye bıraktı ve ardından nişan yüzüğünü çıkararak büyük bir gösteri yaptı.

Ne yazık ki hareketleri yüzüğü odanın diğer ucuna fırlattı ama umurunda değildi. "İşimiz bitti."

Adamın ona bakışı üzgündü. "Özür dilerim, Taylor. Seni asla incitmek istemedim."

"Öyle mi?" Gözlerinde yeni yaşlar birikmeye başlamıştı. Lanet olsun. Güçlü olmak için gerçekten çok çabalıyordu ve bu hayal ettiğinden daha zordu. "Şöyle bir şey var. Belki birini incitmek istemiyorsan, onu kirli bir çorap gibi kullanmazsın. Belki de onları seninle evlenmeye ikna etmek için onları sevdiğini söylemezsin. Yoksa gerçek bu muydu?"

Derin bir iç çekti ve ellerini kalçalarına koydu, sonra yere baktı. "Evet desem bile bana inanır mısınız?"

"Hayır."

"O zaman hiçbir şey söylemeyeceğim."

Oh, ouch. Savaştığı o gözyaşları mı? Durmadan yanaklarından aşağı dökülüyorlardı. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Bilirsin, eğer biriyle evlenmek istemenizin tek nedeni, herkesin size gülmesidir. kendi ülkende, bana sorabilirdin. Sana siktir git diyecek birine benziyor muyum? Ama sormadınız bile. Burada senin emrinde olduğumu varsayıyorsun, hizmetkârlarından biri gibi!" Islak yanaklarını öfkeyle temizledi. "Ne yani, burada değiller ve şimdi çoraplarını toplayıp seni kahvaltıya götürmesi için başka birini mi bulman gerekiyor ve Yaşlı Saf Taylor da bu işe uygun mu?"

"Taylor," diye mırıldandı, ellerini onun kollarına dokunmak için uzattı.

"Dur.

Lütfen."

Adamın ellerine vurarak uzaklaştırdı. "Durmayacağım! Ben lanet olası Kızgın!" Kelimeler gözyaşlarıyla dolu boğazına takıldı. "Beni sevdiğini sanmıştım. Düşündüm ki, hey, harika bir adam var ve çok fazla ortak noktamız yok ama ondan gerçekten hoşlanıyorum ve neden bunun için gitmiyorum? Sanırım aptal olan benim, değil mi?"

"Aptal değilsin," dedi usulca, yüzüne dokunmak için uzanırken.

Elini tokatlayarak uzaklaştırdı. "Evet, öyle. İşimiz bitti." Yüzüne zayıf bir gülümseme yerleştirmeyi başardı. "Spoiler uyarısı: Prenses hamile ve zaten benimle evlenmek zorunda değilsin. Eminim rahatlamışsındır." Onu itti ve bavulunu kaptı.

"Taylor. Gitme. Lütfen gitme. Kal ve bunu konuşalım, tamam mı?" Yüzünde hayal kırıklığı ve biraz da endişe vardı. Güzel. Bırak endişelensin. Kızın işi bitmişti.

Başını salladı ve çantalarını aldı. Belki daha sonra, canı bu kadar yanmadığında bu konuyu mantıklı bir şekilde konuşabilirdi. Şu anda açık bir yara, büyük bir acı yumağıydı ve eve, boktan dairesine gidip ağlamaktan başka bir şey istemiyordu. "Oh, bu arada? İş bıraktım."

Taylor hışımla koridora çıktı ve hiç bozulmadan asansöre ulaştı. Asansör hemen açıldı ve Taylor içeri girdi.

"Taylor, bekle-" diye seslendi Loch koridorun sonundan. "Konuşmamız gerek-"

Kahretsin. Adam onun peşinden geliyordu. KAPİ KAPATMA düğmesine hızla bastı, hızlandırmak umuduyla düğmeye yüklendi. Birlikte dikkatlice kaydılar ve sadece bir inç boşluk kaldığında, Loch'un yüzüne ve taktığı kaşlara bir göz attı.

Siktir et onu. Umarım o da kendisi kadar mutsuzdur.

***

Lanet olsun.

Loch kapalı asansör kapılarına baktı. Onun peşinden gidebilirdi. Ama sonra ne olacaktı? Onun peşinden gitmesini istemediği açıktı. Bir elini çenesine götürdü ve kaşlarını çattığını fark etti. Tabii ki öyleydi. Ona tam bir pislik gibi davranmıştı. Sadece ... onun suçlamasına şaşırılmış ve savunmaya geçmişti. Kötü adam olmaktan hoşlanmıyordu.

Asansörde birkaç dakika daha bekledi, belki fikrini değiştirir ve onunla konuşmak için geri gelir diye. Hiçbir şey yoktu. Kalbi kırık bir şekilde odasına döndü. şimdiden sanki güneş işığı snmş, geriye sadece onun kadar mutsuz görünen ılık, sahte bir işık kalmıştı. Odanın öbür ucunda yerde parıldayan yüzüğünü gördü ve almaya gitti.

Taylor gitmişti. Çok incinmişti, gözlerindeki mutluluk işığı snmşti.

Bunun sulusuydu. Midesi sefaletle düğümlendi. Kadının ona yönelttiği her suçlamada kendisi de suçluydu. Kadının yüzündeki acıyı görünce ve bunu kendisinin yaptığını anlayınca kendini lanet olası bir pislik gibi hissetmişti. Hemen bunu düzeltmek istemişti. Onu durdurmak ve hayır, bu doğru değil demek istemişti. Ona değer *verdiğini*.

Ama ona değer vermek onu sevmekle aynı şey değildi ve aşık olup olmadığını bilmiyordu. Henüz bilmiyordu.

Ve her şey doğruydu. Bu
yüzden gitmesine izin
verdi.

Söylediği gibi, kuzeni Alexandra hamileydi. Birkaç dakika önce ona bir mesaj göndermişti. Birkaç saat içinde bir basın toplantısı düzenleyeceklerdi ama ona önceden haber vermek istemişti. Bebekler halk tarafından her zaman iyi karşılanırdı ve ona bunun tahtla ilgili tüm sorunları halledeceğini söylemişti.

Heyecanlanmış olmalıydı. Bu tam da duymayı beklediği şeydi, değil mi?

Bellissime eviydi, New York değil. Orada atlarına, villasındaki sessiz, huzurlu günlerine dönebilir ve polo maçları, rugby maçları ve sosyal etkinliklerle dolu hayatına geri dönebilirdi. Birileri onun için kıyafetlerini çıkaracak, banyosunda her zaman diş macunu ve temiz havlu olmasını sağlayacak ve kendisi için hiçbir şey yapmak zorunda kalmayacaktı.

Bu düşünce belli belirsiz tatmin edici değildi ve olmamalıydı da. Yüzüğü yakındaki bir masaya bıraktı, sıkıntılıydı. Bir yanı New York'ta kalıp daha bağımsız olup olamayacağını görmek istiyordu. Ama artık Taylor yoktu. Muhtemelen onunla bir daha asla konuşmayacaktı ve konuşmazsa da onu sulamayacaktı. Rex'in her zaman söylediği gibi, tam bir pislikti. Ve burada, New York'ta Taylor olmadan olmak? Aynı çekiciliğe sahip değildi.

Aslında kulağa çok kötü geliyordu.

Loch elini tekrar yüzünde gezdirdi. Onu şimdiden özlemişti. Ve büyük bir hata yaptığı duygusundan bir türlü kurtulamıyordu. Cüzdanını aldı ve kapıya yöneldi, koştuğu için hâlâ terliydi. Koridorda Taylor'dan hiçbir iz yoktu, bu da hayal kırıklığı yaratmıştı. Oradan ayrılırken onu orada görmeyi umuyordu ve boş olduğunu görmek canını yaktı.

Otelden ayrıldı ve tavsiye almak için Rex'in en sevdiği sokak köşesine gitti. Rex'in bilgece sözleri olurdu -asit gibi yakıcı olabilirlerdi ama her zaman isabetli olurlardı.

Ama Rex orada değildi. Köşesi boştu. Loch yalnızdı.

Otel odasına döndü ve yine ölü ve boş hissetti. Taylor'ın kıvrılmayı sevdiği kanepeye oturdu. Taylor'ı görmek ona acı veriyordu. Onsuz bir yer. Gülümsemesinin odayı bir daha asla aydınlatamayacağını düşünmek.

Aşık olmadığından bu kadar emin olan bir adam için bu durum onu bu kadar rahatsız etmemeliydi.

***

Taylor'ın Sigmund'u ziyaret etmek için uçak bileti almak üzere iki yeni kredi kartı açması gerekti ama yine de açtı. Adamın Milwaukee'de yaşadığı ortaya çıktı, ona söylediği gibi New York'un dışında değil. Sigmund'un annesiyle konuşmuş, onun internetteki arkadaşı olduğunu açıklamış ve sonra ikisi de biraz ağlamış. Sig'in annesi Taylor'ı suçlamamıştı, ki bu onu inanılmaz derecede rahatlatmıştı ve Taylor'ın ziyarete gelmesini destekliyordu.

Taylor da bunu dört gözle beklemiyordu ama yapılması gerekiyordu.

Uçağı nihayet indiğinde ve taksisi hastaneye ulaştığında akşamın geç saatleriydi. Katı buldu ve koridorda ilerleyerek doğru odayı aramaya başladı. Sigmund'un oda kapısının önünde oturmuş dergi okuyan kadının Taylor'ın kendisinden en fazla on yaş büyük olduğunu görünce şaşırdı. Yorgun ve zayıf görünüyordu, ayağa kalkarken gülümsemesi zayıftı.

"Sen Taylor olmalısın." Elini uzattı. "Ben David'in annesi Donna."

Sigmund gerçekte David Brooks'tu ama Taylor onu Sig'den başka bir şey olarak düşünemiyordu. Başını salladı, kendini rahatsız hissediyordu. "O nasıl?"

"Hastane yemeklerinden şikâyet ediyor tabii ki. Bana da kızgın çünkü her şeyin üzerinde duruyorum." Yüzünü buruşturdu ve titreyen elini yanağına bastırdı. "Tabii ki etrafta dolanıyorum. Sahip olduğum tek şey o."

"Elbette," dedi Taylor yatıştırıcı bir sesle. Bayan Brooks'un elini sıktı. "Bu sizin için çok zor olmalı. Yapabileceğim bir şey var mı?"

Kadının gülümsemesi solgundu. "Bunu bir daha yapmaması için onu ikna etmek mi?" "Amacım bu." Bunu başarıp başaramayacağını bilmiyordu ama

Denesen iyi olur. "Sana bir şey getireyim mi? Herhangi bir şey?" Taylor çaresizce etrafına bakındı. "Çiçek getirmeliydim-"

"Onlara izin vermeyecekler," dedi Bayan Brooks. "Sizin için de uygunsa gizlice aşağı inip bir fincan kahve alabilirim. Değerlendirme için onu birkaç gün daha burada tutacaklar ve ben buradan ayrılmak istemiyorum."

"Elbette." Taylor ona sıcak bir gülümseme verdi. "İstedğin kadar zaman ayırabilirsin."

Kadın başını sallayıp çantasını aldı ve koridorda ilerlemeye başladı. Adımları yorgundu, omuzları kamburlaşmıştı ve Taylor'ın kalbi onun için acıyordu. Kapıya döndü, usulca çaldı ve sonra açtı.

İçerideki oda beyaz, soğuk ve yavandı. Yatağın başucundaki masanın üzerinde yenmemiş bir tepsi hastane yemeği duruyordu ve odanın köşesinde televizyon titriyordu ama ses yoktu.

Yatakta çok genç görünen bir çocuk vardı. Belki on dört ya da on beş. Tanrım.

Burada Sig'in kendi yaşında, belki bir iki yaş küçük olduğunu düşünmüştü -daha doğrusu öyle olduğunu varsaymıştı. O neredeyse onun yarısı yaşındaydı. Sadece bir çocuk. Dağınık kahverengi saçları, ince bir yüzü ve annesiyle aynı küçük, yuvarlak omuzları vardı.

Sıkılmış bir bakışla ona baktı ve sonra gözleri büyüdü. Doğrulup oturdu. "Tay?" Yüzünde korku ve utanç karışımı bir ifade vardı.

"Merhaba Sig." Ona garip bir gülümseme ve el sallama verdi. "Olanları duyduktan sonra gelip seni ziyaret etmek istedim."

Yatağa geri yığıldı. "Seni burada istemedim."

"Söylediğin kişi olmadığını öğreneceğim için mi?" Yatağın kenarına doğru ilerledi ve sırt çantasını kolundan sarkıttı. Sırt çantası

Hareket komodini devirdi ve kucağına dökülmeden önce tepsiyi almak için sıçraması gerekti.

Sig kıkırdadı, biraz doğrulup oturdu. "Daha önce sen olduğunu düşünmediysem de şimdi sen olduğuna eminim."

"Har de har." Ama gülüşü onu biraz daha iyi hissettirdi ve onun yanına oturdu. "Nasıl oldu da yalan söyledin? New York'ta yaşamak yerine Milwaukee mi? Ve yaşıyorsunuz?"

Omuz silkti ve ellerine baktı. Bir kolunda bantlanmış bir serum vardı ve tırnakları kısa ve çiğnenmiş durumdaydı. "Bilmiyorum. Gündüzleri hep evdeyim - evde eğitim, biliyorsun - ve sen evden çalıştığını söylemiştin. Ben de çalışacağımı söyledim." Ağzı yarım bir gülümsemeyle çarpıldı. "Buraya geleceğini tahmin etmemiştim."

"Nasıl yapmam?" diye tersledi, öfkesi daha da artmıştı. "Son bir buçuk yıldır her gün beni taciz ediyorsun, internete girmem için ısrar ediyorsun. Facebook profilimi takip ediyorsun. Bana çiçek gönderiyorsun. Beni sevdiğini söylüyorsun ve sonra nişanlı olduğumu öğrenince kendini öldürmeye çalışıyorsun! Ne oluyor Sig? Bundan nasıl sorumlu hissetmem? Son on sekiz ayını seninle vakit geçirmezsem kendine zarar vereceğini söyleyerek geçirdin ve uzakta olduğum bir hafta sonu bunu mu deniyorsun?"

Sessizce ellerine baktı.

İç çekti ve yüzünü ovuşturdu. "Özür dilerim. Sadece yorgunum. Baktan bir hafta geçirdim."

"Benimki de."

Küçük, dehşete düşmüş bir kahkaha attı ve sonra bu kahkaha hıçkırığa dönüştü. "Bunu kendine yapamazsın, tamam mı? Bunu kendine ve bana yapamazsın. Bu ikimiz için de sağlıklı değil."

"Biliyorum. Ağlama." Yanındaki masanın üzerinde duran selpak kutusunu aldı ve ona uzattı. "Annem iki gündür kulaklarımı dolduruyor. Umursayacağını düşünmemiştim ama sanırım umursuyor."

"Neden umursamasın ki?" Taylor mendili kaptı ve yüzünü kuruladı.

Omuz silkti. "Sürekli çalışıyor. Eve geldiğinde benimle konuşamayacak kadar yorgun oluyor. Sahip olduğum tek şey sensin."

"Peki ya baban?"

"Hiçbir zaman resmin içinde olmadım." Battaniyesini karıştırdı. "Sahip olduğum tek şey sen ve lonca."

"Sig," dedi usulca ve elini sıkmak için uzandı. "Ben sadece oyundaki bir karakterim. Bu gerçek hayat değil. Bu bizim ekranlarımızın arkasına saklanıp kaçmamız. Sen de ben de. Ve bunun sona ermesi gerekiyor."

Gözlerini ona dikti ama ince parmakları onunkilerin etrafında kıvrıldı. "Neden saklanıyorsun?"

"Adını sen koy. Faturalar? Öğrenci kredileri? Boktan bir iş? Çok fazla para ödediğim kariyerimde başarısız olduğum gerçeği mi?" Omuz silkti. "Bazen bilgisayarı açıp başka biri olmak daha kolay geliyor ama son birkaç haftadır çok şey kaçırdığımı fark ettim."

Sig yüzünü buruşturdu. "Onun yüzünden. Brunhilde."

"Loch," diye kabul etti ve tekrar ağlamamak için gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı. "O ... biraz fiyasko çıktı." Gülümsemeye çalıştı, başaramadı ve konuşmaya devam etmeye karar verdi. "Ama onunla dışarıdayken gerçekten önemli bir şey öğrendim. Bilgisayar başında geçirecek zamanım yoktu ve kendimi canlı hissettim. Arkadaşlarımla buluştum. Akşam yemeğine gittim. *Excelsior* con'a gittim. Hatta bir gün kaya tırmanışına bile gittim. Ve bilmiyorum. Son birkaç haftada kendimi son on sekiz ayda hissettiğimden daha canlı hissettim." Omuz silkti ve adamın elini bir kez daha sıktı. "*Excelsior'u* bu kadar çok oynamak hayatın izini kaybetmeme neden oldu ve bu bir süre için iyi olsa da, saklanmayı bırakmaya hazırım."

"İstifa mı ediyorsun?"

"Muhtemelen." Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Madrigal'i yeni lonca lideri yaptım."

Gözlerini devirdi. "O adam mı? Cidden mi?"

"Acemilerle arası çok iyidir. Ve ben yokken birinin görevi devralması gerekiyor." Onun elini şefkatle sıktı. "Bence sen de bırakmalısın."

Yüzüne kasvetli bir ifade geri döndü. "Ve ne yapacaksın? Televizyona mı bakacaksın?" "Bir şeyler yap. Evden dışarı çık. Bir kulübe katıl. Bir destek grubuna git.

Yarı zamanlı bir iş bul. Herhangi bir şey. Herhangi bir şey. İnternetteki insanların hayatını kontrol etmesine izin veremezsin Sig. Ve ben de yapamam." Dudağını ısırdı. "Ben de internette rol yapıyordum, biliyorsun. Her şey kontrolüm altındaymış gibi davranıyordum. Senin için her zaman orada olmayı, işimle hokkabazlık yapmayı ve yine de idare etmeyi başarabileceğimi. Ve ne oldu biliyor musun?"

"Kovuldun mu?" diye tahmin

etti. Kadın başını salladı.

"Çok fazla iş kaçırdın."

"Birisi onunla çevrimiçi olmam için bana duygusal şantaj yapıyordu."

Başını alaycı bir şekilde salladı. "Evet, sanırım öyleydin. Özür dilerim Tay."

Elini tekrar sıktı. "Sen benim en iyi arkadaşımsın, biliyorsun."

Gülümsedi. "Hâlâ arkadaş olabiliriz. *Sadece* arkadaş. Ama eskisi kadar çok oynamayacağım, bu yüzden mesajlaşmakla sınırlamamız gerekecek."

Sig derin bir iç çekti. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, annem zaten üç ay boyunca ve doktorlar depresyon ilaçlarımı dengelediğimden emin olana kadar dizüstü bilgisayarımı geri alamayacağımı söyledi."

"Annen akıllı bir kurabiye."

Tereddüt etti. "İşini kaybetmene neden olduğum için özür dilerim."

"İşlerin bu kadar uzamasına izin verdiğim için özür dilerim." Ona araştıran bir bakış attı. "Sen. . . gerçekten ölmek istiyor musun?"

Ağzı biraz buruştu ve Kleenex'i ona geri uzattı. "Ben sadece ... .. Çok üzülüyorum ve sonra yanımda kimse olmuyor."

"Artık yardım alıyorsun. Her günün harika geçeceğine dair söz veremem ama sana yardımcı olacak doğru ilaçları alacaksın, annen yanında olacak ve ne olursa olsun ben hala senin arkadaşımım. Tamam mı?"

Tekrar başını salladı ve elini tekrar onun elinin üzerine koydu. Sonra yavaşça çevirdi. "Yüzük yok mu?"

"Sana onun bir fiyasko olduğunu söylemiştim, değil mi?" Gülümsemeye çalıştı ama o anda bu gerçekten çok zor geliyordu.

"Eğer seni sevmiyorsa, o zaman aptalın tekidir." "Bu konuda ikimiz de hemfikiriz."

On Üçüncü Bölüm

Taylor bir hafta Milwaukee'de kaldı. Loch'u düşünmemek için dikkatinin dağılması iyi olmuştu. Tabii yine de onu düşünüyordu. Onun ihanetinden duyduğu acı hâlâ tazeydi ve asıl berbat olan onu özlemesiydi.

Gülümsemesini, alay etmesini, dokunuşunu özlemişti. Elbette ihanete uğramış hissediyordu ama aynı zamanda kendini yalnız da hissediyordu. Eğer ona karşı dürüst olsaydı, ne isterse verirdi, Sadece kullanıldığını hissetti.

Onu özlemekten nefret ediyordu. Ondan nefret etmeliydi, değil mi? Ona davranış şekli yüzünden öfke ve haklı bir kızgınlıkla dolmalıydı. Bunun yerine, sadece üzgün hissediyordu. Her gece yastığına sarılıp Loch'un büyük kollarından biri olmasını dileyerek uyuyana kadar ağlıyor, sonra da onu hâlâ istediği için kendinden nefret ediyordu.

Günlerini Donna ve Sig ile geçiriyordu. Donna-Sig'in annesi- zaten birkaç gündür işe gidemiyordu ve Sig iyileşirken hastanede yanında oturacak kimsesi yoktu. Taylor gönüllü oldu ve hediyelik eşya dükkânındaki tüm bilgisayar oyunları dergilerini satın aldı, böylece yeni çıkan bazı oyunlarla dalga geçebileceklerdi. Birlikte televizyon izlediler ve annesi dışarı çıkarken o da Sig'in odasındaki sandalyede uyudu. Sig iyileşiyor gibi görünüyordu ama doktorun sürekli terapi önerisine pek sıcak bakmıyordu. Her ikisi de Donna ve Taylor psikoloğa gitmesi için onu çok sıkıştırmak zorunda kalmışlardı. Yine de bir seanstan sonra, biraz daha parlak gözlü görünüyordu ve Taylor'ın takılmak için yerel bir oyun grubu bulma önerisinden kaçınmamıştı.

"Bu adamlar her Cuma *Magic: The Gathering* oynuyor," dedi ona, yakındaki bir çizgi roman dükkânının duvarından kopardığı bir el ilanını uzatarak. Birkaç yüz dolar harcamıştı -hepsi inleyen MasterCard'ına

Sig'e hoşuna gideceğini düşündüğü bir çizgi romanın eski sayılarını getirmiş. "Sen de onlara katılmalısın. Sana da başlayabileceğin birkaç kart aldım."

El ilanını kuşkuyla inceledi, sonra ona geri verdi. "Ben hiç *büyü* oynamadım. Kimse bana ipleri göstermek istemeyecektir."

"Oh, lütfen. Orada her zaman birkaç alet vardır, ama çoğu erkek genellikle size nasıl oynanacağını göstermeye isteklidir. Söz veriyorum."

Hala ikna olmamıştı, bu yüzden Taylor'ın ısrarı üzerine birlikte çizgi roman dükkanına uğradılar ve satış elemanı ile sohbet ettiler. Hızlı bir uğrama üç saatlik bir oyun seansına dönüştü. Tezgâhın arkasındaki çocuğun da -Sig'den sadece bir yaş büyüktü- *Excelsior* oynadığı ortaya çıktı ve öğleden sonra boyunca kart oynayıp sohbet ettiler.

Sig, yeni arkadaşı Matt orada olduğu sürece Cuma Gecesi Büyüsü'ne gideceğini açıkladı ve Taylor, Matt'in iyi bir arkadaş olması ve bir pislik olmaması için sessiz bir dua gönderdi. Daha şimdiden *Excelsior*'da birlikte baskın yapmaya karar vermişlerdi ve Donna, paniğe kapılmaması koşuluyla buna izin vereceğini söylemişti.

Sonunda Taylor New York'a geri dönmek zorunda kaldı. Donna'nın küçük daireyi toplamasına yardım etti, Sig'i akşam yemeğine çıkardı ve ayrılmaya hazırlanırken havaalanında ikisine de bir düzine sarıldı. "Sadece bir telefon uzaklığında olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum," dedi Sig ama hâlâ üzgün görünüyordu. Zavallı çocuk.

Ona tekrar sarıldı. "Ve eğer kendini kötü hissedersen, terapistinle konuş. Ve dışarı çıkıp biraz temiz hava al, tamam mı?"

"Evet anne," diye alay etti, gözlerini devirerek. "O adamın sana bok gibi davranmasına izin verme, tamam mı?"

"Evet anne," diye karşılık verdi.

***

"Milwaukee nasıldı?" Taylor New York'a döndükten bir gün sonra öğle yemeği için buluştuklarında Gretchen sordu.

"Şey, iyi olduğunu söyleyemem çünkü kendini öldürmeye çalıştı, ama sanırım ... temizleyiciydi?" Taylor omuz silkti ve bir ekmek parçasını kemirdi, kırıntılar etrafa saçıldı. Dalgınca onları silip süpürdü.

"Sorunlarımız hakkında konuştuk ve sanırım daha iyi bir anlayışa vardık."

"Hala bir çocuk olduğuna ve size şantaj yaptığına inanamıyorum."

Bazen Taylor buna kendisi de inanmıyordu. "Her şeyin kontrolden çıkmasına izin verdim, anlıyor musun?" Göğsüne baktı ve oradaki kırıntı denizini görünce şaşırdı. Tanrım. Loch onun hakkında bir şaka yapardı. ve onun için onları fırçalamayı teklif etti ama Loch gitmişti. Bir acı hissetti ve yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "İyi haber şu ki, o oyuna geri dönüyor ve ben de bir süreliğine bırakıyorum."

"Bu iyi haber." Gretchen kendisi için bir galeta aldı ve Taylor'a endişeli bir bakış attı. "Ben sadece kendini suçlamayı istemiyorum. durum, tamam mı? İnsanlar kendilerine çok zarar verebilirler ve kurtarılmak istemedikleri sürece onları kurtaramazsınız. Kız kardeşim Daphne'ye bakın. Yıllardır enkaz halindeydi."

"İyileştiğini sanıyordum?" Gizlice göğüslerini fırçaladı ve ekmek parçasının kalıntılarını sildi. Gretchen Daphne hakkında pek konuşmazdı ama Daphne de düğünde yoktu ve Gretchen'ın diğer kız kardeşi Audrey düğündeydi, bu yüzden bazı sorunlar olduğunu biliyordu.

"Rehabilitasyondan çıktı ve bazı terapilerle uğraşıyor ama bunun kalıcı olup olmayacağını nereden bilebilirim? Geçmişte olmadı." Üzüntüyle başını salladı.

"Kendimi ondan soyutlamak zorunda kaldım çünkü çok acı veriyor. Bu yüzden sizi uyarıyorum. Kendilerini yok etmeye kararlı insanlar bunu yapacaktır,

Ne yaparsan yap. Daha sefil olanlar sadece başkalarını da kendileriyle birlikte aşağı çekmeye çalışır."

Taylor dudaklarını büzerek düşündü. "Sanırım. Yine de genç ve yalnız. Umarım atması gereken adımları atacak kadar akıllıdır."

"Ben de öyle umuyorum." Gretchen öne doğru eğildi, gözlerinde şeytani bir parıltı vardı. "Bu arada, Loch'la aranızda neler olup bittiğini bana söylemeyerek kurtulacağını sanma. İkinizi son gördüğümde çok samimiydiniz." Neşeyle ellerini ovuşturdu. "Şimdi tüm detayları istiyorum."

Oh, Tanrım. Taylor ona sahte bir gülümseme verdi. "Yürütemedik."

Gretchen sandalyesine geri oturdu. "Çalışmıyor musunuz? Birkaç hafta önce öğle yemeğine çıktığımızda ikiniz masada neredeyse öpüşüyordunuz! Ne oldu?

ne oldu?" Gözleri büyüdü ve eğildi. "Lütfen bana onu bilgisayar oyunu programına sığdıramadığını söyleme, çünkü seni öldürmek zorunda kalabilirim."

Taylor başını salladı. "O değildi." Dudakları titredi ve sonra peçetesini kaptı, çünkü lanet olsun, gerçekten tekrar ağlamak istemiyordu.

Gretchen'in gözleri kocaman oldu. "Aman Tanrım. O ne yaptı? Şimdi gerçekten detaylara ihtiyacım var." Garsona eliyle işaret etti. "Daha fazlasına ihtiyacımız olacak bunun için içecekler."

Sonraki bir saat boyunca Taylor margarita içti, peçetesine sarılıp ağladı ve Gretchen'a Loch'u anlattı. Sadece bir gecelik olması gereken ama öyle olmayan tek gecelik ilişkisini. Kafasını çarpması ve bir haftaya dönüşen birkaç gece boyunca onunla kalması hakkında. Loch'un onu asistanı olarak işe alması hakkında. Onu kongreye götürmesi hakkında. Teklifi. Mesaj geldiğinde gerçeği keşfetmesi ve en kötü korkularını doğrulayan Loch ile yüzleşmesi hakkında: Loch onu istemiyordu, sadece kraliyet ailesinin onaylamadı. Konuşması bittiğinde, çok yorulmuştu, Üç sert margaritadan sonra biraz çakırkeyifti ve Gretchen'la paylaştığı browni cheesecake'i kemiriyordu.

Gretchen amaretto ekşisini tutarak, "O bir pislik," diye mırıldandı. "Onu düğünden atmamı mı istiyorsun? Sağdıçlar zaten sürekli değişiyor. Bir tane daha olsa ne olur?"

"Hayır." Taylor hıçkırdı. "Gününü mahvetmek istemem. Artı . . ."
Hüzünlü bir iç çekiş yaptı. "Smokin içinde gerçekten iyi görünürdü."

Gretchen ciddiyle başını salladı. "Gerçekten de çok güzel bir kıcı var. Hunter'ınki daha iyi ama ona benden başka kimsenin bakmamasını tercih ederim. Sağ poposunun yanağında çok şirin bir yara izi var." İçkisinden bir yudum daha aldı. "Ama bunu sana söylemedim."

"Hiçbir şey duymadım," diye onayladı Taylor. Garson bir tane daha getirmeye gelmediği için son margaritasının kenarındaki tuzu yaladı. "Üzücü olan ne biliyor musun? Sig'e ve onun bir çocuk olup benim yüzümden kendini öldürmeye çalışmasına çok üzülmemeliyim ama asıl üzüldüğüm şey Loch."

Parmağındaki bir tuz kristalini sildi. "Kendimi gerçekten kötü bir insan gibi hissettiriyor."

"Neden? Bence mantıklı. O senin kalbini kırdı." Son içkisini de yudumladı ve bardağının dibindeki kirazı çıkardı. "Tıpkı bu garsonun bana bir bardak daha getirmezse kalbimi kıracağı gibi."

"Mmm." Taylor üzgün bir şekilde kendi boş bardağına baktı. Bir margarita daha içebilirdi ama düşmeden eve dönmek muhtemelen zor olacaktı, özellikle de Loch yaslanmak için yanında değilse. Kendi ayakları üzerine düşmeden önce onu kaldırmak için her zaman doğru noktada olurdu ve ona hantal yerine güzel hissettirirdi. Hepsinin rol olması çok kötüydü. "Ben olsam onunla evlendim, biliyorsun."

"Hmm?" Gretchen eğildi.

"Eğer bana yasal olmayan bir düğün yapmak istediğini söyleseydi? Sadece yeşil kart ya da onu tahttan uzak tutacak bir şey istediğini mi? Ben olsam yapardım. Sadece eğlence olsun diye ve bir süreliğine karısı olarak dolaşmak için. Kesinlikle onun baronesi olurum. Yasal bir eş olmak umurumda değil.

hiçbir şey." Morali bozuk bir şekilde boş bardağına baktı. "Ama bu konuda izlediği yol ... . Kendimi kullanılmış hissediyorum. Sanki beni sadece seks için kullanıyormuş gibi. Ya da çoraplarını kendisi bulamadığında ona verebilecek başka bir hizmetçiymişim gibi."

"Çorapları mı?"

Taylor iç çekti. "Evet. Bazen çok çaresiz oluyor." Burnunu çekti. "Uygun olmayan bir eş istiyordu ve sanırım ben gerçekten uygun değildim. O kısım en çok acıtıyor."

"Ah, tatlım." Gretchen uzanıp Taylor'ın elini sıktı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Yapış yapış olmuşsun."

"Sanırım tuzdan." Elinin tersini yaladı ve sonra bir peçeteyle sildi. "Ben sadece ... . Bu kadar aptal olmaktan nefret ediyorum. Bu kadar kullanılmaktan. Ve şimdi bir işim bile yok."

Gretchen'in gözleri büyüdü. "Ohmigod, sana bu konuda kesinlikle yardımcı olabilirim!" "Hayır, cidden." Taylor onu başından savdı.

"Hunter'ın zengin olduğunu biliyorum ama ben daha fazla milyarderin sırtından geçinmek . . . ya da nişanlılarından. Özgeçmişimi gönderip yine sessiz sakın bir teknik destek işi bulacağım." Blech.

"Bu süngercilik değil," diye açıkladı Gretchen. "Cidden yardıma ihtiyacım var. Yasal yardıma."

"Öyle." Taylor onun şakasına kıkırdadı.

Gretchen yüzünü buruşturdu. "Öyle değil, aptal. Yemek kitabım üzerinde çalışıyorum. Editörüm birkaç ay içinde istiyor ve bu yüzden tüm tarifleri test etmem gerekiyor. Çoğunu yazdım ama daha çok Her şeyi düzgün ve mantıklı bir şekilde yazdığımdan emin olmak için

talimatlarımı dayanarak bunları yeniden oluşturmaya çalışacak biri.
Bilmem gerekenler

ve bunu kendime söyleyemem. Çok göz alıcı bir iş değil. Evime gelip her bir tarifi pişirmek zorundasınız. Sonra da benimki gibi olup olmadığını görmek için tadına bakmalıyız."

"Kulağa o kadar da korkunç gelmiyor."

"Öyle değil! Ama benim için gerekli, yoksa doğru okuyup okumadıkları konusunda çıldıracağım, çünkü bu benim ilk yemek kitabım." Doğruldu ve ellerini çırttı. "Aman Tanrım, ayrıca benim için bazı tat testleri de yapabilirsin! Bazı tariflerimi kopyaladım çünkü hangisini daha çok sevdiğimden emin değilim. Bir sokak köşesinde durup insanlara numune verebilir ve hangisini daha çok sevdiklerini söyleyebilirsin! Bu da Harika!"

Taylor tereddüt etti. "Tanrım, bilmiyorum. Loch beni işe aldı ve bunun ne kadar işe yaradığını görüyorsunuz."

Gretchen uzandı ve onun eline vurdu. "Kes şunu. Sana ne kadar ödedi? İki katını veririm. Nasıl olsa geçici bir iş, ama sana "Özgeçmişinizi hazırlarken faturalarınızı ödemek için zamanınız olacak."

Olurdu. Bu düşünce onu ağlattı. "Teşekkürler, Gretchen. Sen harika bir arkadaşsın."

"Biliyorum. Ama Hunter'ın parası yardımcı oluyor." Masanın öbür ucuna uzandı ve Taylor'a sarıldı. "Ve sen de iyi bir şeyler olmasını hak ediyorsun. Son zamanlarda hayat sana çok kötü davranıyor."

Taylor sertçe burnunu çekti ve başını Gretchen'in omzuna yasladı. Gretchen gibi saygısız, ağzı bozuk ama her zaman destekleyici arkadaşlara sahip olduğu için şanslıydı.

Belki Gretchen ile işi bittikten sonra Loch'un ihanetinin acısı göğsünde bir dağ gibi yanmayacaktı.

Olabilir.

***

Bir Ay Sonra

"Taşak gibi oynadın, dostum. Tüm hamlelerini unut. Amerika mı?" Yürürlerken Roderick Loch'a dostça bir dirsek attı

Soyunma odasına.

"Siktir git," dedi Loch zoraki bir sırtışıla. Eve geldiğinden beri böyle bir şeyi ilk kez duymuyordu. Ve doğruydu da. Bugünkü rugby maçında çok kötü oynamıştı. Antrenmansız olduğu söylenebilirdi ama bundan daha fazlası olduğunu biliyordu.

Aklından çıkaramadığı özellikle bir kişi vardı.

"Belki tekrar ortaya çıkarsan her şey yoluna girer, ha? Yoksa artık oynamak istemiyor musun?" Roderick ona meraklı bir bakış fırlattı.

"Döndüğünden beri seni pek görmedim."

Bu kesinlikle doğruydu. Eve döndüğünde, sonu gelmeyen sporlar, arkadaşlarıyla içki içmek ve eğlenmekle geçen normal hayatına geri döneceğini düşünüyordu.

Onun yerine, villasının etrafında dolanıp duruyordu. Bazı günler yataktan kalkmak bile zor oluyordu.

Ve hepsi ondan nefret ettiği içindi. Çünkü ona hıyarlık etmişti ve şimdi de onu kullandığını düşünüyordu. Belki de kullanmıştı. O kötü adamdı ve bundan nefret ediyordu. Onu incittiğinden ve onu kaybettiğinden nefret ediyordu.

Ama tek söylediği, "Aklımda çok şey var, hepsi bu." oldu.

Roderick baş muhafazasının kayışını çekiştirdi. "Kuzenin yüzünden mi? Kraliyet bebeği falan?"

"Mmm." Doğacak kraliyet bebeği tüm manşetleri süslüyordu. Tahmin edildiği gibi, Alex ve Luke'un doğacak çocuklarının haberi duyulduktan sonra tüm muhalifler hemen hemen dağılmıştı. Artık Alex ve Luke tüm dergi ve gazetelerin kapağında yer alıyordu ve Alex henüz üç yaşında bile olmamasına rağmen Kraliyet Bebeği Nöbeti resmen başlamıştı. aylar boyunca. Loch birkaç haftadır evdeydi ve ortalık sessizdi. Tüm dikkatler yeniden veliaht prensese ve ailesine odaklanmıştı ve Loch'a evlenmesine hiç gerek olmadığına dair güvence verilmişti. Boş ve sorumsuz hayatına geri dönebilirdi.

Neşe.

"Peki Amerika'dayken ne yaptın?" Roderick sordu. "Orada bir şeyler çaldın mı?"

Bir kadınla tanıştım, aşık oldum ve sonra kalbini kırdım. "Bir iki polo kulübüne gittim ama bana göre değildi."

Roderick şaşırarak haykırdı. "Bütün bir ay boyunca ne yaptın?" Loch omuz silkti. Bir süre sıkılmıştı ama sonra Taylor. Ve artık hiçbir şey sıkıcı değildi. Bunun işe yaraması çok komikti.

Geri döndükten sonra eski tutkularının bile artık sıkıcı olması ne tuhaftı. Her şey sıkıcıydı. Taylor olmadan hayat aynı değildi ve bu çok canını yakıyordu. "Koştum. Film izledim. Oh, ve şu video oyununu oynadım.

Excelsior-"

Roderick'in alaycı kahkahası onu kısa kesti. "Benimle dalga geçiyorsun, değil mi? Video oyunları mı? Sen mi? Sen o tiplerden değilsin."

"Öyle mi? Türü ne?" Loch'un öfkesi tehdit ediyordu ama kendini rahatlamaya zorladı. Roderick sadece ... şey, Roderick oluyordu. Mutlu-şanslı, şımarık bir orospu çocuğu, ama tipik Roderick.

"Biliyor musun," dedi Roderick soyunma odasına girdiklerinde ve duşların nemi bir duvar gibi üzerlerine çöktüğünde. "Gözlüklü bir grup inek ve noktalar."

Loch'un çenesi sıkıştı. Bu Taylor'ı hiç de tarif etmiyordu. Elbette, kendi kendini inek ilan etmişti, ama onun kendi olmaya bu kadar istekli olmasını, sevdiği şeyler konusunda bu kadar hevesli olmasını seviyordu.

O da dahil.

Bu da umutsuzluğun ona yeniden saplanmasına neden oldu. "Tüm bunları siktir et, Rod."

Roderick, Loch'un giderek kötüleşen ruh halinden habersiz, "Sana inanamıyorum," diye takıldı. "Bir aylığına Amerika'ya gittin ve tek yaptığın video oyunları oynamak oldu. Duydun mu Toby?" Bir başka adamın sırtına havlu attı. "Loch Amerika seyahatinde hiçbir şey yapmadı."

"Evet?" Toby döndü, ıslak saçlarını havluyla ovarken Loch da dolabına doğru yöneldi ve eşyalarını çıkardı. "Bir sürü Amerikan kışına mı dokundun? Ben olsam bütün ay boyunca bunu yapardım." Sırıttı. "Hepsine Bellissime baronu olduğumu söyler ve donlarının uçup gitmesini izlerdim."

"Öyle değildi." Harika, şimdi Toby'ye kızmaya başlamıştı. Gömleğini çıkardı ve çantasına tıktırdı.

Toby, "Eminim öyle değildir," diye alay etti ve ekibin geri kalanı etraflarında konuşurken o ve Roderick kahkahalarla güldüler. Loch hiç aktrisle yatmış mıydı? Tüm Amerikalılar televizyon programlarındaki gibi büyük sarı saçlara mı sahipti? New York televizyonda görüldüğü kadar kirli ve kalabalık mıydı?

Soruları geçiştiriyor, cevaplarını belirsiz tutuyordu ama siniri her geçen an daha da artıyordu. Gitmesi gerekiyordu, yoksa arkadaşının suratına yumruk atmak gibi pişman olacağı bir şey yapmamalıydı. Loch soyundu ve duşa yöneldi, bugünkü maçın terini yıkadı.

vücut. Duşların bir kenarında bir çaylak elinde havlularla içeri girdi ve ekip hemen onunla nasıl yeni olduğu ve Saçmalık, sahadaydı.

Loch sessiz bir şekilde saçını yıkadı.

Kızgındı ve biraz da dehşete düşmüştü.

Amerika'ya gitmeden önceki hayatı böyle miydi? Kadınlar ve spor hakkında çocukça alaylar ve önemli hiçbir şey? Düşünerek gözlerindeki sabunu sildi. Roderick'in ailesi İsviçreliydi ve bankacılık yapıyordu. Roderick hayatında bir gün bile çalışmamıştı. İngiliz ailesi National Hotel'i devralmak için Bellissime'a taşınmış olan Toby de öyle. Ekipteki diğerlerini düşündü -Corey, Mitch, Albert- yirmili yaşlarının sonlarında olmalarına rağmen hiçbiri hayatlarında bir gün bile çalışmamıştı. Hepsi okula gitmiş, üniversiteye devam etmiş ve sonra ... ne?

Kesinlikle hiçbir şey. Polo ve rugby oynadılar ve yerel barda bira içtiler. Kadınlarla çıkıyorlar ve para harcıyorlardı, hepsi bu.

Ve bu Loch'un da hayatıydı.

Taylor'ı düşündü.

Pırıl pırıl, mutlu gözleriyle tatlı, güzel Taylor. Arkadaşları yeni bir ya da üç yattan bile etkilenmezken, o küçük şeylerden böylesine zevk alıyordu.

Taylor, kulaklığı takılıydı, telefonda müşterilerle talimatların üzerinden özenle geçiyor, ayrıntıları tekrar tekrar anlatıyordu. Bilgisayar başında geçirdiği saatler, biletlerin kaydını tutmak ve e-postaları yanıtlamak. Uzun süre ve çok çalışmıştı, üstelik çok az para karşılığında.

Boş zamanlarını spor yerine video oyunları oynayarak geçirmek istiyorsa ne olmuş yani? Canının istediği her şeyi yapabiliirdi. O boş saatleri hak etmişti.

Ve bunun için onunla alay etmelerinden hoşlanmıyordu.

Taylor inek olabilirdi ama bu onun bütün gün midilliye binen ve lanet olası bir topun peşinden koşan şımarık arkadaşlarından daha az değerli olduğu anlamına gelmiyordu.

Duş ruh halinin yatışmasına yardımcı olmamıştı. Aksine, her zamankinden daha da öfkeliydi. Taylor hepsinden daha iyiydi. Daha zeki, daha bağımsız, daha kendine güvenen ve daha iyi çalışan biriydi. Tanıdığı herkesten daha ahlaklıydı.

Giyinirken Rex'in Loch'un ne kadar parası olduğuna dair sivri soruları aklına geldi. Ayrıcalıklı hayatı ve bunun onu nasıl

hayatında gerçekte neler olup bittiğiyle temas halinde olmak. Kemerini taktı, cüzdanını cebine soktu ve teçhizat çantasını aldı. Adamlar hâlâ gülüyor ve yakınlarda konuşuyorlardı. Roderick'in belinde bir havlu vardı ama henüz giyinmemişti.

Loch onu inceledi ve sonra başıyla ona doğru işaret etti. "Hey, Rod. Değerin ne kadar?"

Roderick ona şaşkın bir bakış attı. "Ne?"

"Banka hesabınızda," diye açıkladı Loch. "Sadece merak ettim. Ne kadar var orada?"

Roderick başını geriye atarak güldü. "Ben nereden bileyim? Lanet olası bir muhasebeciye mi benziyorum?"

"Sadece merak ettim. Şerefe." Soyunma odasındaki adamlara el salladı ve dışarı çıktı.

"Bara gelmiyor musun, dostum?" Toby arkasından seslendi.

"Halletmem gereken işler var," dedi arkasını dönmeden. "Bir dahaki sefere sizi yakalarım çocuklar." Yaptıklarından dolayı kafalarının karışacağından ve bazılarının güceneceğinden emindi. Loch her zaman biriyle dışarı çıkan ilk kişiydi.

ve genelde ilk içkileri o ısmarlardı. Zor bir iş gününden sonra bunu hak ettiklerini söylerdi.

Tanrım, bazen çok şımarık oluyordu.

Düşüncelere dalmış olan Loch soyunma odasından çıktı ve arkadaşlarıyla birlikte sık sık gittikleri spor salonunun ön tarafına doğru ilerledi. Ön tarafta adını hatırlamadığı bir kız vardı ama düzenli olarak orada olduğunu, havluları katladığını ve telefonlara cevap verdiğini biliyordu. Merakla ona doğru yöneldi. "Affedersiniz."

Havlu yığınının başını kaldırıp baktı. "Size nasıl yardımcı olabilirim efendim?"

"Sadece bir şeyi merak ediyorum." Çenesini ovuşturdu. "Yanlış anlaşılabilir ama merak ediyorum da... banka hesabınızda ne kadar olduğunu biliyor musunuz?"

Kadın kaşlarını kaldırarak ona baktı. Yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Neden?"

Bir elini kaldırdı. "Merak ettiğimi biliyorum. Ama sadece merak ettim. Sen

Orada ne olduğunu biliyor musun?"

"Kuruşuna kadar." Gözleri kısıldı ve etrafına gergin bir bakış attı. "Neden sordunuz?"

Kahretsin, şimdi de onu sinirlendiriyordu. Yine de verdiği cevap onu tatmin etmişti. Elbette söylediği gibi hesabında ne kadar olduğunu kuruşuna kadar biliyordu. Çünkü bu onun için önemliydi. Çünkü elindeki parayı bir araya getirmek için çok çalışmıştı.

O da Taylor gibiydi; sırtını dayayabileceği bir vakıf fonu ya da zengin bir ailesi yoktu. Sporla ve arkadaşlarıyla içki içerek bir hayat yaşamıyordu. Çalışıyordu, şüphesiz uzun saatler.

Peki ya o? Kral olmak için sıraya girmek istemediği için insanları itip kakan şımarık bir velet olmuştu. Çünkü bu çok fazla sorumluluk demekti ve sorumluluk Loch'un tutkuyla nefret ettiği bir şeydi.

Neredeyse otuz yaşında olmasına rağmen henüz büyümemiş olduğunu fark etmek ayıltıcıydı. Bunu değiştirmenin zamanı gelmişti.

Kendisiyle ilgili sevmediği şeyleri düzeltse bile onu yine de kaybedeceğini düşünmek içini acıtıyordu. Sırf onu birkaç gün daha elinde tutabilmek için zamanda geriye gidip onu bu noktaya getiren her şeyi düzeltmeyeceğini düşünmek.

Hayatın Taylor'dan önce ve Taylor'dan sonra diye ikiye ayrılması ne tuhaftı. Taylor'dan önce, tıpkı arkadaşları gibi bir erkek çocuğuydu; parası vardı ve dünya umurunda değildi. Taylor'dan sonra?

Kırılmış ve üzgündü ama daha iyi bir adam olacaktı, lanet olsun. Taylor'ı geri alamasa bile, en azından onun olmasını istediği adam olabilirdi.

***

Loch ertesi gün Alex ve kocası Luke ile öğle yemeği yedi. Kuzeni ıslıl ıslıldı, sağlık ve mutlulukla parlıyordu ve küçük restorandaki herkes prensesi tebrik etmek için yanına geldi. Prenses tüm tebrikleri ıslıl ıslıl, sabırlı bir gülümsemeyle kabul etti. Kocası da çok memnun olmuştu. Alex ve Luke yemek boyunca el ele tutuşup birbirlerine küçük dokunuşlarda bulundular ve birbirlerine aşık oldukları her hallerinden belliydi.

Bu Loch'u çok kıskandırdı.

"Nasılsın kuzen?" Alex sordu. "Son zamanlarda seni pek göremedik."

Konuyu saptırmakta ustalaşmıştı. "Sadece meşgulüm. Peki sarayda işler nasıl?" Loch konuyu değiştirerek sordu. "Her şey yolunda mı?"

"Olabildiğince yerleşik." Alexandra kocasına sevgi dolu bir bakış attı. "Luke bir film çekimi için iki aylığına Los Angeles'a geri dönüyor ve bu yüzden bazı insanlar bundan memnun değil, ama aylardır sözleşmesi var."

Luke, "Bu bir çocuk filmi, Tanrı aşkına," dedi ve gözlerini devirdi. "Lanet bir tütü ve mayo giyip bir bale okulunda kötü adamları kovalamak zorundayım. Buna kim nasıl itiraz edebilir bilmiyorum ama nedense karımı terk ediyormuşum gibi davranıyorlar." Uzandı ve onun eline dokundu. "Bebeğim, burada kalıp sabah bulantıların boyunca alnını silmemi ister misin?"

Alex kıkırdadı ve ona sinsi bir bakış attı. "Sanırım iki ay boyunca sensiz gayet iyi idare edebilirim." Tekrar Loch'a baktı ve omuzlarını küçük bir şekilde silkti. "Hamileliğin geri kalanında burada olacak. Sadece geri kalanında son derece görünür olmaya dikkat edeceğiz."

Loch dalgınca başını salladı. El değmemiş tabağına baktı. Eğlenceli şakalaşmaları ve birlikte rahat olmaları? Taylor'ı ve onunla birlikte olmanın ne kadar iyi ve doğru bir his olduğunu düşündü. Birlikte nasıl eğlenebildiklerini. Taylor ona kendini nasıl önemli hissettirmişti ve buna ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti.

Kahretsin, onu özlemişti. Hayır, sadece *özlemedi*. Onsuz berbattı. "Bir süreliğine Amerika'ya geri dönüyorum," diye duyurdu Loch bir an Daha sonra. "Burada bir ev tutmaya devam edeceğim ama yılın birkaç ayını orada geçirmek istiyorum."

Alex şaşırmış görünüyordu. "Bu kadar mı hoşuna gitti? Orada kalmak istemediğini duydum."

Evet, ilk başta istemedi. Ama işler değişti. O değişti. Ve Taylor burada değildi. Hiç değilse onun olduğu yerde olması gerekiyordu. Ama bunu anlamayacaklardı, o yüzden "Bu bana iyi geldi. New York'ta tek başıma olmak buradaki hayatımdan çok farklıydı. Değişimin her zaman kötü bir şey olmadığını ve daha bağımsız olmayı öğrenmenin faydalı olduğunu fark etmemi sağladı. Muhtemelen orada bir ev satın alacağım ve zamanımı bir süreliğine Bellissime ve Amerika arasında paylaştıracam."

"Anlıyorum." Alex ikna olmuş görünmüyordu.

Luke sadece sırttı. "Biriyle tanıştın, değil mi?"

Loch'tan yaralı bir kahkaha yükseldi. *Biriyle tanıştı ve onu kaybetti.* "O kadar belli mi ediyorum?"

"Kiminle konuştuğuna bağlı." Luke karısına şefkatli bir bakış attı. "Bellissime'le tanıştıktan sonra ona karşı hissettiklerimin değiştiğini biliyorum."

Alex kızardı ve peçetesiyle oynadı. "Eğer gitmen gerekiyorsa kuzen, umarım buna değer."

Loch Taylor'ı düşündü ve göğsündeki ağrı büyüdü. "Artık ilgileniyor mu bilmiyorum ama kesinlikle buna değer."

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Bir hafta sonra Loch New York'a dönmüş ve bir ay boyunca kaldığı otel süitine yerleşmişti. Oda bıraktığı gibiydi ... ama bir şekilde farklıydı. Her yüzeyin tozu alınmış, düzeltilmiş, temizlenmişti; dolaplar yeni askılarla, banyo yeni sarılmış sabunlarla doluydu. Yatak yapılmıştı, çarşaf lar gıcır gıcırdı ve sanki odayı hiç kimse kullanmamış gibiydi. Taylor'la haftalardır burada olduklarına, gülüp seviştiklerine ve birbirlerinin arkadaşlığının tadını çıkardıklarına dair hiçbir iz yoktu.

Bundan nefret ederdi.

Bu onu üzdü. Burası sadece bir otel odasıydı ama ... birlikte var olduklarına dair tüm izlerin silinip süpürüldüğünü görmek garip hissettiriyordu. Mini odayı bile kontrol etti.

Buzdolabı, çünkü Taylor'ın yarı içilmiş su şişelerini parasını ödememek için oraya geri koyma alışkanlığı vardı, ama içi taze, yeni su şişeleriyle doluydu.

Taylor'dan hiçbir yerde iz yoktu. Tıpkı hayatının geri kalanı gibiydi. -Onun ışıltılı varlığından bomboştu ve bu ona ne kadar çuvalladığını fark ettirdi.

Ne kadar kaybettiğini.

Bavulunu açma fikrini bir kenara bırakıp dizüstü bilgisayar ve telefonuyla birlikte kanepeye oturdu. Taylor'ı tekrar görme ihtiyacı bir aşırma gibiydi.

onun içinde. Tabii ki çaresiz, şımarık bir aptaldı ve onun dairesine gittiği zamanlardaki adresini hatırlamıyordu, bu yüzden oraya gelip içeri giremezdi, onunla konuşmasını talep edemezdi.

Muhtemelen en iyisi de buydu. Her ne kadar istese de, bir şey "talep etmenin" Taylor'ın hoşuna gitmeyeceğinden şüpheleniyordu.

Bu yüzden ona mesaj atmayı denedi. Ayrıldıklarından beri ona tek kelime bile göndermemişti. İlk başta bunun nedeni davranışlarından utanması ve mesajla özür dilemenin yanlış görünmesiydi. Sonra onu ne kadar özlediğini fark etti ve New York'a dönene kadar onunla iletişime geçmeyi beklemeye karar verdi.

konsepte hizmet eder.

Elbette, şimdi burada olduğuna göre, kaybedilen zaman kaçırılmış bir fırsat gibi geliyordu. Eğer deneseydi telefonlarına cevap verir miydi? Bilmiyordu ve bunu düşünmek onu biraz çıldırtıyordu.

Loch: Taylor? Benim, Loch. Konuşabilir miyiz?

Bu garip bir şekilde sert hissettirdi. Bir an için metne baktı ve sonra üzerine bir şeyler ekledi.

Loch: Seni özledim. Hem de çok. Bana mesaj at.

Sonra bekledi.

Hiçbir şey.

Sabırsızlıkla geçen yarım saatin ardından telefonu bir kenara bıraktı. Ya telefonunun yanında değildi ya da kasıtlı olarak cevap vermiyordu. O zaman belki onu internette bulabilirdi. Bilgisayarını kucağına çekti ve *Excelsior'a* giriş yaptı. Karakteri Cityport'ta, bir binanın önünde belirdi. Taylor'ın karakterini etrafta göremedi ama yine de nasıl çalıştığından tam olarak emin değildi. En son oynadığında ona sadece bir mesaj yazıp göndermişti, Değil mi?

O da bunu denedi. Taylor açık mısın? Konuşabilir miyiz?

Biri yanından koşarak geçti ve durakladı.

SoySawse: LOL NOOB.

Loch ekranına kaşlarını çattı. Tekrar yazdı.

Brunhilde: Taylor sen misin?

SoySawse: Sadece ana şehirde konuştuğunun farkında mısın?

Brunhilde: Hayır, ne yapacağım? Bir arkadaş bulmaya çalışıyorum.

SoySawse: LOL sen çok çaylaksın.

Pislik. Ama en azından neden bahsettiğini biliyordu, ki bu da kendisi için söyleyebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Brunhilde: Bana yardım edebilir misiniz?

SoySawse: Elbette. /duel Soysawse yazın ve bu bizi bir sohbeta götürecektir ve size yardımcı olabilirim.

Şimdi bir yerlere varıyorlardı. Loch komutu yazdı, gerçi garip bir komut gibi görünüyordu. Belki de *düello* iki kişilik bir sohbetin kısaltmasıydı?

Enter tuşuna bastığı anda ekranda kırmızı bir bayrak belirdi. BRUNHILDE, SOYSAWSE'A DÜELLO İÇİN MEYDAN OKUDU.

Ne? Yapmak istediği şey bu değildi-

Diğer karakter devasa bir kılıç çıkardı, ona vurdu ve Loch'un çizgi karakteri anında öldü. Hayaleti ortaya çıktı.

BRUNHILDE SOYSAWSE'A KARŞI DÜELLOUYU KAYBETTİ!

BRUNHILDE'NİN YENİDEN DOĞMASI İÇİN 30 SANİYE

BEKLIYORUM.

Karakter onun etrafında bir daire çizdikten sonra cesedin üzerine çömeldi. Loch'un karakterinin kafası aşağı yukarı hareket etmeye başladı.

SoySawse: LOL. Adamım sen gerçekten yenisin. Biraz çay iç, çaylak.

Brunhilde: Sen lanet olası bir pisliksin. SoySawse: LOL YUP

Lanet olsun bu oyuna. Ekranına dik dik baktı ve SoySawse'in cesedini tekrar tekrar "çayladı". Geri sayım sayacı bittiğinde, cesedinin üzerinde çıplak olarak yeniden belirdi. Vücuduna tıkladı ve zırhını yeniden topladı. Lanet olsun. Tek yapmak istediği Taylor'la konuşmaktı, adını yanlış yazılmış bir çeşniden alan bir salakla sidik savaşına girmek değil.

Zırhını tekrar giymeyi bitirdikten bir süre sonra bir mesaj belirdi.

Madrigal: Tekrar merhaba, dostum! Oyuna tekrar hoş geldiniz.

Oh. Kongrede tanıştığı adamdı. İyi olan. Cevap yazmaya çalıştı. Merhaba Madrigal. Kelimeler tekrar ana ekrana girdi. Lanet olsun. Onları sohbet penceresine nasıl sokmuştu?

SoySawse hâlâ yakınlardaydı ve kahkahalarla gülüyordu.

SoySawse: Hala mesajları anlayamadın mı? Bu /msg aptal!

Loch ekrana kaşlarını çatarak baktı ve bunun başka bir tuzak olup olmadığını merak etti. Ama /msg ... iyi, muhtemel görünüyordu. Ve zaten ölmemiş gibi değildi. Denedi.

Brunhilde: Merhaba, ben Loch.

Başarılı!

Brunhilde: Seni tekrar görmek güzel Madrigal. Nasılsın, dostum?

Madrigal: Harika gidiyor! Yardıma ihtiyacın var mı diye bakayım dedim :)

Brunhilde: Taylor'ı arıyorum. Açık mı?

Uzun bir duraklama oldu.

Madrigal: Tanrım, dostum, bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama yaklaşık bir ay önce oyunu bıraktı.

Madrigal: Üzgünüm. :(

Brunhilde: Önemli değil. Teşekkürler.

Loch kaşlarını çatarak *Excelsior*'dan çıkış yaptı. Oyunu *bırakmış* mıydı? Ama oyunu çok severdi. Neredeyse hiç vakti olmadığı zamanlarda bile her gün oynardı. Sadece loncasına olan yoğun bağlılığı değil, bir de Sigmund vardı ve onunla garip, bağlı bir ilişkisi vardı. Aralarında bir şey mi olmuştu?

Eğer oyunda değilse ve telefonuna cevap vermiyorsa, onu nasıl bulacaktı?

Gretchen.

Tabii ki. Hemen Gretchen'ı aradı. Düğününde olduğu için onu görmezden gelemezdi, değil mi?

Ama araması hemen telesekretere düşmüş.

Loch dişlerini sıktı. Lanet olsun. Şimdi bu iş iyice saçma bir hal almaya başlamıştı.

***

Loch bütün gün Gretchen'a ulaşmaya çalıştı. Sesli mesajlarının hiçbirine cevap vermedi ve bu yüzden ona da e-posta gönderdi. Asistanına e-posta gönderip Taylor'ın sokak adresini bulmasını istemeyi düşündü ama bağımsız olmaya çalışıyordu ve daha ilk günden yardım için başkasına başvurmak yenilgi gibi görünüyordu.

O da Google'da aratmış.

Bir işe yaradığından değil. Bilgisayarlar konusunda uzman olan Taylor'dı, o değil ve kişisel bilgilerinin internette görünmesini istemiyorsa, bunları nasıl temizleyeceğini bildiğinden şüpheleniyordu. New York'ta yaşayan Taylor Westfield hakkında, Facebook'taki bir adresten başka hiçbir bilgi bulamadı.

. Bu da bir Facebook profili oluşturması gerektiği anlamına geliyordu. Lanet olsun. Bir tane oluşturmak için birkaç dakika harcadı ve sonra onunla arkadaş olmaya çalıştı.

Onay bekleniyor.

Ah, lanet olsun. Onu asla onaylamayacaktı. Aptal bilgisayar onu her fırsatta engelliyordu.

***

Ertesi sabah, Loch biraz daha dinlenmek için uzun bir koşuya çıktı. hayal kırıklıklarını dışarı vurdu. Central Park'taki her şey aynıydı, geçmişte su aldığı beyefendiye kadar. Bu kez, olayların gidişatı karşısında hayal kırıklığına uğramış görünen adama yirmilik atmak yerine ona doğru para üstünü verdi.

Eve doğru yürürken, bir sokağın ağzında duran tanıdık kirli bir yumru gördü. Değişmeyen bir başka şey daha. Yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle ona doğru yöneldi. "Merhaba, Rex. Seni tekrar görmek güzel."

Sakallı adam gözlerini kısarak yukarı baktı. "Hey, bu Loch Ness Canavarı. Nasılsın dostum?"

Kayboldum, mutsuzum ve hayatımdaki en iyi şeyi mahvettim.
"Yönetici. Öğle yemeği yemek ister misin?" Loch'un bir arkadaşına ihtiyacı olabilirdi.

"Her zamanki yer mi? Benim için sakıncası yok." Ayağa kalktı ve kat kat giysilerinin tozunu aldı. "Yolu göster, dostum."

Lokanta oldukça boştu ve tezgâha gittiklerinde Loch, Rex plastik poşetini yanındaki tabureye bırakırken bir kadının onlara tiksintiyle baktığını gördü. Tuhaf arkadaşı için bir koruma duygusu hissetti. Rex de herkes gibi öğle yemeği yemeyi hak ediyordu. Loch onu sırtından alkışladı ve yarım koluyla sarıldı, onayladığını tüm dünyaya ya da en azından yemek yiyenlerin geri kalanına göstermeye çalışıyordu. "Seni tekrar gördüğüme sevindim."

Rex homurdandı. "Sen de öyle. Birkaç hafta oldu. İş gezisi mi?"

Loch oturdu ve menüyü çıkardı, normalde sipariş ettiği hamburgerden daha az zararlı bir şey bulmak için menüyü inceledi. Izgara peynir umut verici görünüyordu. Bir ızgara peyniri berbat edemezlerdi, değil mi?
"Aslında ben eve gittim."

"Eve, İsviçre'ye dönmek mi? Belarus'a mı? Oraya ne deniyordu?"

"Bellissime."

"Doğru." Loch'a baktı. "Peki eve gittiysen, nasıl geri döndün?"

Loch sessizdi, zihinsel olarak ne kadar konuşacağını çözmeye çalışıyordu. Taylor'a olan tüm duygularını, onu kaybettiğini bilmekten duyduğu çaresizliği dökmek istiyordu ama Rex'in bunu nasıl karşılayacağından emin değildi. Bu yüzden hiçbir şey söylemedi. Garson yanlarına geldi ve yemek sipariş ettiler. Siparişleri alıp önlerine iki bardak soda koyduktan sonra Rex'e döndü. "Geri geldim çünkü eve gittim ve aynı değildi."

"Sıkıldın mı?" Rex tahmin etti.

"Ben yaptım." Acı acı gülümsedi. "İçinde yaşadığım balon mu? Sanırım patladı."

"Bunun kötü bir şey olduğunu söyleyemem. Bazen konfor alanınızdan çıkmak iyidir."

"Öyle," diye kabul etti Loch. Konuşma ne yazık ki yetersizdi. Sanki asıl meselenin etrafından dolaşıyormuş gibi. Şansını denemeye karar verdi. "Geri dönmemin gerçek nedeni... bahsettiğim kız mı? Her şeyi berbat ettim. Geri döndüm.

çünkü onunla aramı düzeltmek istedim."

Rex bir yığın peçeteyi cebine attı. "Ona gerçeği söylemedin, değil mi?"

"Hayır." Kendini hasta hissediyordu ve yağlı yemek kokusu bunu daha da kötüleştiriyordu. "Bundan kurtulabileceğini mi sandın?"

"Evet. Görünüşe göre bu konuda oldukça yanılmışım." Loch içini çekti ve içkisinden bir yudum aldı. "Pek çok şey hakkında yanılmışım. Onu kaybedene kadar benim için ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştim."

"Pek çok kadın için bu böyledir."

Bu onu daha iyi hissettirmede. "Ona geri ihtiyacım var. Onsuz ben bir hiçim."

"Güzel sözler, ama sanırım onun da bu konuda söyleyecek bir sözü olacaktır."

Yapardı. Taylor'ın incinmiş, kızgın yüzünü, onu kullandığını fark ettiğinde döktüğü gözyaşlarını düşündü. Midesi yeniden düğümlendi. "Öyle olacağını tahmin ediyorum. Ama eğer bunu düzeltebilirim, denemek istiyorum. Onunla bozduğum şeyi düzeltmek istiyorum. Ben de kendimdeki sorunu düzeltmek istiyorum. Herkese bağımlı olmaktan bıktım. Bir süreliğine kendi ayaklarımın üzerinde duracağım. Bir ev alacağım, hayatımda ne yapmak istediğime karar vereceğim. çalışır."

Rex yavaşça başını salladı. "Seninle gurur duyuyorum. Hatalı olduğunu kabul etmek cesaret ister."

Garip bir şekilde, Rex'in övgüsü iyi hissettirdi. "Teşekkür ederim. Ben de

sana yardım etmek istiyorum."

"Ah?" Adamın sesi mesafeli ve temkinli bir hal aldı.

"Hayırseverlik değil," dedi Loch hemen. "Ayaklarının üzerinde durmana yardım etmek istiyorum çünkü bana iyi bir arkadaş oldun ve bunu herhangi bir arkadaşım için yaparım.

Arkadaşlar. Sana yardım etmekten başka bir şey istemiyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Rex homurdandı ve gazozundan uzun bir yudum alarak bardağı buza kadar boşalttı. Garsona doğru salladı, sonra Loch'a baktı. "Bir arkadaştan başka bir şeye ihtiyacım yok, Loch Ness. Sadakayla işim olmaz."

"Gerçekten mi? Çünkü her geldiğimde sadakalarımı alıyorsun."

Rex gülerek homurdandı. "Beni ters köşeye yatırmak mı? Bu hoşuma gitti! Pekala.

Yeterince adil. Belki de sorun sadakalar değil, kimseye borçlu olmaktan hoşlanmamamdır. Bu duyguyu bilirsiniz."

"Seviyorum. Hem de çok." Loch düşünerek çenesini ovuşturdu. "Ne yapmaktan hoşlanırsın? Yaşamak için?"

"Neden? Bana iş mi teklif ediyorsun? Senin bir işin bile yok."

"Dalga geç benimle."

Rex uzun bir süre sessiz kaldı, sonra Loch'a baktı. "Bir çiftlikte büyüdüm. Atları severim. Sığırları. Bunun gibi şeyleri. Ellerimle çalışmayı." Gülümsemesi zayıfladı. "Şehirde bunu bulmakta bana iyi şanslar."

"Aslında ..." Loch sırttı ve bir eliyle Rex'in sırtına vurdu. "Burada bir ev satın alacağımdan bahsetmiş miydim? Ve muhtemelen birkaç at? Yerleştikten sonra ahırlarıma bakacak bir adam işime yarayabilir."

Rex'in gür kaşları birbirine yaklaştı. Sakalını kaşdı. "Neden lanet olası bir serseriye işe almak için bu kadar heyecanlanıyorsun? Bildiğin gibi, ben öldürdüm

ve hapisten çıktım ve bu yüzden sokaklardayım." "Öyle mi?"

"Hayır. Ama muhtemelen geçmiş kontrolümde muhteşem şeyler yoktur, ne dediğimi anlıyorsanız."

"O zaman sana bok gibi para veririm. Oda ve yemek ve asgari ücret ya da Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, aynı derecede korkunç başka bir anlaşma yapabiliriz." Loch içkisini tekrar yudumladı ve Rex'in teklifi düşünmesini bekledi. "Bu bir hayır işi değil. Atlarıma bakması için birini tutacağım çünkü ata binmeyi seviyorum. Sen olmaman için bana iyi bir neden göstermezsen sen de olabilirsin. Arkadaş kiralamayacağım severim."

Rex'in ağzı büzüldü. Uzun bir süre önüne baktı. Sonra yavaşça başını salladı. "Sağ ol, dostum. I . . . Minnettarım." Loch'a doğru baktı. "Sen

New York'taki her serseriye kurtaracak mısın? Sonunda büyük bir ev olacak."

"Hayır, ama zor durumda olan arkadaşlarınız varsa bir saha bekçisine ve birkaç personele ihtiyacım olacağını düşünüyorum. Onlara ücretin berbat olduğunu ama oda ve yemek dahil olduğunu söyleyebilirsin. Ve muhtemelen şehirde olmayacak. Atların buraya yakın olduğunu sanmıyorum. Çoğu kişinin uğraşamayacağı kadar uzak olabilir."

"Size haber veririm. Ve eğer o kadar uzakta olaksa, bir araba ya da en azından bir bisiklet alabilmem için saatte bir iki dolara daha ihtiyacım olabilir."

"Yeterince makul. Burayı satın alıp taşındığımda fiyatı konuşuruz." Loch kendini iyi hissetti. Bu iyiydi. Bu bir başlangıçtı. Ayrıca, bencillik ediyordu - eğer Rex onun için çalışırsa, her gün onun arkadaşlığından zevk alacaktı ve sohbetlerinden hoşlanıyordu. Onu düşündürüyorlardı. Hayatında buna ihtiyacı vardı, insanların ona şımarık bir çocuk olduğunu göstermesine ihtiyacı vardı. "Belki de birkaç hafta."

Rex kuru bir sesle, "Nerede olacağımı biliyorsun," dedi.

"O zamana kadar seni bir yere yerleştirebilir miyim?" Rex'in ona attığı pis bakış üzerine Loch ellerini havaya kaldırdı. "Pekâlâ, pekâlâ. Bir adımda bir zaman."

Garson bardaklarını yeniden doldurup tabaklarını bırakırken rahat bir sessizliğe gömüldüler. Loch ızgara peynirinden bir ısırık aldı. Biraz yağlıydı ama yine de lezzetliydi.

"Ee," dedi Rex, patates kızartması yerken. "Bana kızdan biraz daha bahset. Onunla işler yolunda gitmedi mi?"

"Hayır." Loch içini çekti ve ellerini peçetesine sildi, iştahı hemen kesildi. Taylor onu terk ettiğinden beri yemek yemekte çok zorlanmıştı. "Bana kızdı ve haklı olarak kızdı. O zaman bunu düzeltmeliydim ama gitmesine izin verdim. Yaralarımı sarmak için eve gittim. Bunun en iyisi olduğunu düşündüm, ama ..."

"Onu özlemen dışında."

Başını salladı. "Onu havayı özlediğim gibi özlüyorum. Gitmesine izin vermemeliydim. O gidene kadar aramızdaki şeylerin düşündüğümünden biraz daha gerçek olduğunu fark etmemiştim. Onu bulmalı ve geri kazanmalıyım."

"Öyleyse yap."

"Deniyorum ama telefonlarıma cevap vermiyor. Haklı olarak,

ekleyebilirim." Yağlı sandviçini yere bıraktı ve tabağına baktı. "Onunla nasıl

ona ulaşmak için."

"Sen bana bir iyilik yapıyorsun, ben de sana bir iyilik yapabilirim," dedi Rex memnuniyetle.

"Öyle mi?" Loch parmaklarını dalgınca sildi, Taylor'ı düşünüyordu. Muhtemelen Rex'i severdi. Ve Loch'un satın aldığı tüm atları. Yine de onun için de bir tane alması gerekecekti ve nazik olmalıydı. Yüksek ruhlu bir şey onu anında yere sererdi, zavallı sakarı. Tabii onunla bir daha konuşursa. Boğazında sert, ağırlı bir düğüm oluştu.

"Evet, nerede çalıştığını biliyorum."

Loch durakladı. Dönüp tabağındaki ketçap havuzunda patates kızartması sürükleyen ve sonra da ağzına tıktırarak Rex'e baktı. "Öyle mi?"

"Biliyorum," dedi Rex. "Geçen gün ona rastladım. Bana Doctor Who atkısı ve kedili bir sırt çantası taktığını söylemiştin, değil mi? Bu tür şeyler yapan çok fazla yetişkin kadın olamaz. Ayrıca, gerçekten çok tatlıydı. Kahverengi saçlı mı?

Yuvarlak yüz?"

Loch gözlerini kocaman açarak yavaşça başını salladı. Kalbi göğsünde sertçe çarpıyordu. "Nerede o?"

Rex eliyle yemeğini işaret etti. "Yemeğimi bitireyim, sonra sana gösteririm."

***

Lokantadan çıktıklarında Rex, Loch'u yayalarla dolu birkaç sokağa götürdü. Adamı takip etti, nabızı çılgınca atıyordu. Taylor çok yakındaydı ve onunla tekrar konuşmak için can atıyordu. Onun tatlı yüzüne bakmak, mutlu kahkahasını duymak istiyordu. Komik bir şey bulduğunda parlayan gözlerini görmek istiyordu.

Tanrım, onu çok özlemişti. Sanki yeniden evini özlüyor gibiydi ama bu kez Taylor onun eviydi ve onsuz kaybolmuştu.

Rex işlek bir caddenin köşesinde, yaya geçidinin yanında durdu. Caddenin karşısını işaret etti. "Şurada. Son bir haftadır her gün orada numune dağıtıyor. İyi bir çocuk. Bana fazladan veriyor ve sanki yemek artıklarıymış gibi davranıyor." Gözlerini kısarak Loch'a baktı. "Bu sefer işi berbat etme."

Loch trafiğin yoğun olduğu caddeye baktı. Kaldırıma kurulmuş küçük bir masa vardı ve bir kadının konuşurken sırtını görebiliyordu ve bir panoya notlar alıyordu. Bir şeyler dağıtıyor gibi görünüyordu. Bu mesafeden herhangi bir özelliğini ayırt etmek imkânsızdı ama alametifarikası olan atkısını ve sırt çantasını fark etti.

Taylor.

Kadını. Birkaç günlüğüne nişanlısıydı, ta ki işleri berbat edene kadar ve her şeyi berbat edene kadar neye sahip olduğunu fark etmemişti. Onu gördüğünde özleminden içi sızladı. Çok güzeldi ve numuneleri dağıtırken ve insanlarla konuşurkenki hareketleri tüm vücudunun rahatsız edici, garip bir ihtiyaçla gerilmesine neden oluyordu. Cinsel arzu değil - gerçi bunun için fazla bir şey gerekmezdi - ama sadece ... bir özlem. Bir keş gibi.

Onu özlüyor muydu? Onun böyle bir pislik olmamasını diledi mi? Ondan ayrıldığı için pişman olduğu gibi o da ondan ayrıldığı için pişman mıydı? Yoksa onsuz iyi miydi?

O mu? Onsuz iyi değildi. En ufak bir şekilde bile. Hayatına o kadar zahmetsizce girmişti ki, gidene kadar onun kendisi için ne kadar mükemmel olduğunu fark etmemişti.

Taylor'la birlikte güneş ışığı, hayat ve kahkaha vardı. Onsuz, bulutlardan başka bir şey yoktu. Belki safça ama bu sözler hiç bu kadar gerçekçi olmamıştı.

"Orada öylece durup aval aval bakacak mısın yoksa gidip bir şey mi söyleyeceksin?" Rex ona dirsek attı.

Doğru. Loch derin bir nefes aldı, sonra durakladı ve Rex'e baktı. "Bu tür şeylerde iyi değilimdir."

"Ne tür bir şey?"

"Hatalı olduğumu kabul etmek. Birinin geri gelmesini istemek. Ona her şeyi berbat ettiğimi ve aptalın teki olduğumu söylemek. Ona adaletsiz davrandığımı." Boynunu ovuşturdu, dayanılmaz derecede gergindi. Bunu berbat edemezdi. "Ne söylemeliyim?"

"Bunlardan herhangi biri oldukça iyi bir başlangıçtır." Rex Loch'un sırtını itti. "Şimdi korkaklığı bırak da oraya git ve kızla konuş. Ben yerime dönüyorum. Yemek için teşekkürler."

"Görüşürüz," dedi Loch dalgınca, Taylor'a uzaktan bakarak. Taylor birisine bir şey verdikten sonra onunla hararetli bir şekilde konuşuyordu. Taylor güldü ve Loch'un siki tepki olarak gerildi. Tanrım, bu mutluluğu seviyordu,

kaygısız kahkahası. Tüm vücudu aydınlandı.

Kararlı bir şekilde caddeyi geçip ona doğru ilerledi.

Taylor'ın sırtı ona dönüktü ve yaklaşıırken onu inceledi. Hareketli bir şekilde konuşuyor, küçük plastik kaplarda bir şeyler dağıtıyordu. İnsanlar duraksıyor, numuneyi mideye indiriyor ve sonra ona bir şey söylüyor, o da işaretliyordu. O zaman yeni işi için köşe anketleri mi yapıyordu? Taylor bir kadınla konuşurken masasına yandan yaklaştı ve masanın önündeki tabelaya baktı.

TARIF TADIM TESTİ! LEZZETLİ BİR IKRAMIN TADINA BAKIN VE TERCİHİNİZİ BELLİ EDİN! GRETCHEN PETTY-BUCHANAN'IN YAKINDA ÇIKACAK OLAN *F IS FOR FLAVOR* ADLI YEMEK KİTABI İÇİN ÖRNEKLER ARAŞTIRIN.

"Çikolatalı ganajlı limonlu keki beğendiniz mi? orta katman mı yoksa orta katmandaki limon kreması mı?" Taylor yazdıklarına dalmış bir halde soruyordu. Yakınlarda duran Loch'u fark etmemişti. Bu iyiydi. Ona biraz daha uzun süre bakabilir, görünüşünün her ayrıntısını özümseyebilirdi. Onun güzel yüzünü ve yazarken dalgın dalgın dudaklarını yalayışını ezberleyebilirdi.

"Çikolata," dedi yaşlı kadın parmaklarını yalayarak. "Diğeri çok limonluydu."

"Ama bu limonlu kek," dedi Taylor gülerek. "Limonlu olması gerekmez mi?"

"Evet, ama çikolata her şeyi daha iyi yapar."

"Buna itiraz edemem," dedi Taylor sırtarak. "Oyunuzu aldım. Çok teşekkür ederim." Biraz daha yazdı, Loch'un kenara itmek için can attığı bir tutam saç yüzünün önünde duruyordu. Harika görünüyordu - yanakları sağlıklı kızarmıştı, gülümsemesi parlaktı ve giydiği kapri pantolon harika arka tarafını en ağız sulandırıcı şekilde gösteriyordu. Ona dokunmak için can atıyordu.

Onun yerine masaya yaklaştı.

Taylor başını kaldırmadan, "Merhaba," dedi. "Limonlu kekimizin tadına bakmak ister misiniz? A/B testi yapıyoruz ve sizi uyarmak zorundayım, fındık, narenciye veya süt ürünleri alerjiniz varsa hiçbirini denememelisiniz ..." Başını kaldırdığında sesi kesildi.

Yüzündeki gülümseme kayboldu.

Karnıma bir yumruk yemiş gibiydim. Lanet olsun. Bunu ona o yapmıştı.

"Taylor. Merhaba." Loch onun yanağını okşamak, gülümsemesinin geri döndüğünü görmek istedi.

Gözlerindeki ışığın geri gelmesini istiyordu. "Benim."

Yüzünde bir acı ifadesi belirdi. "Burada ne yapıyorsun? Meşgulüm." Öfkeyle yazmaya başladı ve kaleminin ucu kırıldı. "Kahretsin."

Onun burada ne işi vardı? Belli değil miydi? Belki de değildi. Belki de istediği şey bu değildi. Panikledi, bir bahane bulmak için etrafına bakındı. "Numunelerinizden birini denemek için geldim sanırım." Masaya bir göz attı. Küçük yuvarlak, buzlu kekler pembe ve mavi kâğıtlar içinde düğme gibi masaya dizilmişti. "Bir tane A'dan, bir tane de B'den mi alacağım?"

"Senin almanı istediğimden emin değilim ama sanırım bu adil olmaz." Pembe kâğıtlı keklerden birini aldı. "İşte A."

Öne doğru eğildi.

Yüzüne doğru itti, ağzını ıskaladı ve çenesinin çoğunu kremledi.

Loch masanın köşesinden bir peçete alıp yüzünü silerken, "Bunu kasten mi yaptın yoksa tesadüf mü anlayamadım," diye alay etti. İçten içe ölüyor olsa da, kızın ondan nefret edip etmemesi önemli değilmiş gibi davranıyordu.

"Bunu yapmak istedim." Ona meydan okuyan bir bakış attı. "İşte böyle."

Parmaklarındaki kremanın bir kısmını yaladı ve onu izledi. Kaşlarını çatıyordu ama ağlamıyordu. Belki de ondan sandığı kadar nefret etmiyordu. O da, "A çok lezzetli." dedi.

"B'yi denemek ister misin?" Kaşları

oynadı. "Sadece kendime

yedirebilirsem."

"Anlaşma yok."

Ona alaycı bir gülümseme verdi ve boğazında yeniden beliren ağrılı düğümün etrafında konuştu. "Sana davranışım yüzünden suratıma bir pasta yemeyi hak ettim, ama bunun sana burada daha fazla insanın tadına bakmasını sağlayacağını sanmıyorum."

Başını eğdi. "Yani bir pislik olduğunu kabul ediyorsun?"

"*Hıyarın* daha uygun bir terim olabileceğini düşünüyordum."

Yavaşça başını salladı. "Evet, bu konuda sana katılıyorum. Bence *hıyar* daha iyi bir terim. Bunu kabul etmene sevindim."

"Sana yanlış davrandım. Seninle konuşmak istedim çünkü işleri berbat ettim ve bundan pişmanım." Loch onun elini tutmak istedi ama kendini hareketsiz kalmaya zorladı. *Seni seviyorum. Lütfen benden nefret etme.*

Sensiz bir çöp gibiyim. "I

seni özlüyorum."

Çenesi biraz düştü. Uzun bir süre sessiz kaldı, sonra dudaklarını yaladı. "Ben ... bunu beklemiyordum."

Ona defolup gitmesini söylemiyordu, yani bu iş iyi gidiyordu. Göğsünün içinde küçük bir parça umut patladı. "Sana öğle yemeği ısmarlayabilir miyim? Arayı kapatabiliriz." Daha yeni yemek yemiş olması önemli değildi. Onu izleyebildiği sürece bütün bir restoran dolusu yemek alır ve bir lokma bile yemezdi.

"Yetişmek mi?" Geriye doğru bir adım attı ve neredeyse küçük katlanır masasını deviriyordu.

Kaymaya başlamadan önce yakaladı, numuneler bir tarafa kaydı. Sadece bir tanesi yere düştü ve onu alıp hızla bir çöp torbasına attı.

"Arayı kapatalım diyorum," dedi ona ve sonra aceleyle devam etti, "ama gerçekten beni affetmeni sağlayana kadar konuşmak istiyorum. Beni tekrar sevmeni sağlayana kadar. Seni kek ve alkole boğarsam daha iyi olur diye düşündüm."

Kadın irkilerek ona göz kırptı ve sonra kıkırdadı. "Yani bu bir yalvarma yemeği."

O da gülümsedi, bu küçük kahkaha onu heyecanlandırmıştı. Tüm dünyası yeniden aydınlanmıştı. "Bu, aslında, yalvaran bir öğle yemeği."

Dudağını ısırdı, masasını düşündü ve sonra ona baktı. "Sana hâlâ kızgınlım."

Bunu duymak ona acı veriyordu. "Olmaya hakkın var." "Bana karşı büyük bir pisliktin."

"Öyleydim."

Taylor bir elini kalçasına koydu. "Ve benimle konuşabilirdin."

"Yapabilirdim. Ama hıyarın tekiydim ve neyin en iyisi olduğunu bildiğimi sanıyordum." Ellerini çaresizce iki yana açtı. "Bunun kötü bir fikir olduğunu anladığımda artık çok geçti."

"Bunun seni affetmem gerektiği anlamına geldiğinden emin değilim. Yaptığın şeyin affedilebilir *olup* olmadığını bile bilmiyorum."

"Olmayabilir ama ben buradayım, denemeye kararlıyım." Göstermek için kaldırımında dizlerinin üzerine çöktü ve ona yalvaran bir bakış attı. "Lütfen benimle yemeğe gel, Taylor."

İçinden bir kıkırdama daha kaçtı ama hemen bastırdı. Etrafına bakındı, sonra ona el salladı. "Ayağa kalk. Bunların esrarlı kek falan olduğunu düşünmelerini sağlayacaksın."

"Benimle yemeğe gelersen kalkacağım." Kaldırımını işaret etti. "Yoksa burada karnımı tutarak yerde yuvarlanır ve tariflerin beni hasta etmiş gibi yaparım."

"Şantaj mı?" Kadın alaycı bir şekilde güldü. "Sert oynuyorsunuz, efendim." Yüzünde cesaret verici bir gülümseme vardı ve gözlerindeki ışıltı geri gelmişti. Ama sonra başını salladı. "Bana öğle yemeği ısmarlamana izin vermeyeceğim."

Morali bozuldu. Dünyası başına yıkılıyormuş gibi hissediyordu. "Hayır mı?" "Ama . . . Seninle öğle yemeği yiyeceğim. Burada işim biter bitmez yani." Tanrı'ya şükür. "Bunu alacağım." Ayağa kalktı ve pantolonunun tozunu aldı. Kadın ona bir işaret yaptı. "Git biraz o tarafa doğru dolaş."

Bir saat kadar daha burada olacağım ve sen etrafta dolanırken çalışamam."

Onu kızdıracak kadar iyi hissettiğinden sırtıttı. "İsteddiğini yapacağım... ama önce B'yi denemeli miyim?"

Ona uyarıcı bir bakış attı ama sonra B keklerinden birini uzattı. Bu sefer yüzüne vurmamıştı.

Bu ona umut verdi. Çok fazla umut. Loch kremaya uzun, boğucu bir yalama verdi ve bakışlarının onun ağzında kaldığını fark etti. "Sanırım B'den hoşlandım."

"Mmm?" Bakışları tekrar adamın yüzüne kaydı ve sonra gözlerini kırıştırdı. "Ne? Oh. B." Yazmaya başladı, sonra kırık kalemine bakarak kaşlarını çattı. "B'de seni karar kılan şey ne?"

"Çünkü çenemde ezilmemişti." Taylor yüksek sesle güldü.

On Beşinci Bölüm

Tanrım, geri dönmüştü.

Ve Tanrım, Taylor hâlâ ona aşıktı.

Kek numunelerini dağıtırken ve anket üstüne anket doldururken (neyse ki sırt çantasında ikinci bir kalemi vardı) kalbi çılgınca çarpıyordu ama düşünceleri, yaklaşık yüz metre ötede duran ve onu yoğun, neredeyse yiyip bitiren bir bakışla izleyen adamda kalmıştı.

Bu onu kıvrandırdı.

Taylor kendine kızgın olması gerektiğini hatırlattı. Onu kullanmıştı. Ona önemsizmiş gibi davranmıştı. Sanki onun emirlerini yerine getirmek için etrafta dolaşan hizmetkârlarından biriymiş gibi. Son altı hafta boyunca kendine onun gitmesinin iyi olduğunu, işlerin bir gecelik ilişki aşamasını asla geçmemesi gerektiğini söylemişti. Ne de olsa seksten pişmanlık duymuyordu. Seks düpedüz harikaydı. Kalbini riske attığı ve onu kırdığı için pişmanlık duyuyordu.

Ama kalpler aldatıcı, aptalca şeylerdi. Şu anki gibi mi? Onunki dakikada bir mil çırpınıyordu çünkü o geri dönmüştü.

Geri dönmüştü ve bir şekilde onu bulmaya karar vermişti çünkü konuşmak istiyordu. İşlerin bu hale gelmesinden hoşlanmamıştı ki bu iyi bir şeydi,

Çünkü olayların bu şekilde gelişmesinden nefret ediyordu. Elbette bu onun suçuydu ve bu konuda hâlâ kızgındı.

Ama . . . yine de.

Onu güçlü bir yoğunlukla özlüyordu. Onun ihanetinin acısının zaman geçtikçe kaybolacağını ummuştu. Birlikte olduklarından daha uzun süredir ayrıydılar. Bu bir fark yaratmalıydı,

değil mi? Yine de olmamıştı; hâlâ bir parçası koparılmış gibi hissediyordu ve yara henüz dağlanmamıştı.

Belki de tüm bu olanlardan sonra onunla öğle yemeği yemeyi kabul etmek bir hataydı.

Seni özledim.

Kahretsin, o da onu özlemişti. Ve sonunda, ona karar veren şey buydu. Çünkü her şeye rağmen onu geri istiyordu. Onu kaybetmenin acısı dinmemişti ve bir şekilde kapanması ya da ona bir şans daha vermesi gerekiyordu.

Bu yüzden pastaları dağıttı ve birileri biraz daha yavaş çiğnediğinde ya da kararları konusunda biraz daha düşünceli davrandığında sabırsız olmamaya çalıştı. İnsanlar oyalandıklarında, gitmeleri için pastayı üzerlerine fırlatmak istese de onları kovmamaya çalıştı. Sonunda, yine de, Elindeki numuneler bitince masasını temizledi, çöpünü attı, eşyalarını katladı ve dönüp kendisini bekleyen iri yarı, şahane, sabırlı adama baktı. "Hâlâ burada mısın?" Sıradan davranmaya çalıştı ama sonunda sesi titredi. Lanet olsun.

"Her zaman," diye cevap verdi Loch gülümseyerek. Ona doğru yürüdü ve kolunun altındaki katlanır masayı aldı. "Şunu alayım."

"Birkaç sokak ötede park edilmiş bir arabam var," dedi ona. "Ben şehirde çalışırken Gretchen onu ödünç almama izin veriyor."

"Çok nazik. Afişinizi görene kadar bir yemek kitabı yazdığından haberim yoktu." Masayı kaldırdı ve masanın üzerinde kaldırımındaki yayalar. "Başka bir şey taşıyabilir miyim?"

"Hayır, ben hallederim." Bunu söylerken bile, pastayı içinde tuttuğu boş kap yere düşme tehlikesi geçirdi. Lanet olsun. Onun yanında her zaman motor kontrolünü kaybediyor gibiydi. Onun kıcını çok fazla izlemekten kaynaklandığını düşünüyordu.

Ama bir pisliğe bağlı olsa bile çok güzel bir kıçtı.

Arabasına geri döndüler ve eşyalarını yerleştirdiler. Taylor bir an için sürücü koltuğuna atlamayı, arabayı çekmeyi ve Loch'u gördüğünü unutmayı düşündü. Bu daha kolay olurdu, değil mi? Ama ona şöyle bir baktı masayı arabanın arkasına yerleştirdi ve gözleri buluştu. Heyecanlı, umut dolu bir ürperti içinden geçti ve kalçalarını birbirine bastırdı.

Kötü kız parçaları, diye vücudunu azarladı. *Kötü, kötü kız parçaları. Ayaklarına kapanmadığı sürece onu geri istemiyoruz.*

Altı haftadan uzun bir süre boyunca gerçekten harika seks yapmamış kızların olayı buydu. Yeniden harika seks yapma düşüncesi onları çok heyecanlandırırdı.

Hayır! Onun aşırı sıcaklığına karşı sağlam duracaktı.

Araba hazırlandıktan sonra tekrar ona döndü. "Nereye gitmek istersin?"

Aklından hemen *senin yerin* diye geçirdi ama kendini sessizce yakındaki bir pizzacıyı işaret etmeye zorladı. Adam başını salladı ve elini kızın sırtına koyarak, sanki bir randevudaymışlar gibi onu içeri yönlendirdi.

Bu, onunla mücadele etme ihtiyacına yardımcı olmuyordu. Etmiyordu. *Kendine hakim ol, Taylor. Seni incitti. O bir pislikti. Nasıl hissettiğini hiç düşünmedi.*

Bir dilim lezzetli ve yağlı peynirli pizza sipariş etti ve parasını ödeyip bir kutu soda aldı. Loch kendi yemeğinin parasını öderken o da yemeğini aldı ve arka taraftaki küçük bir masaya oturdu. Burası şık bir yer değildi - arka tarafa atılmış birkaç ucuz masadan başka bir şey değildi- ama amaç yemek yemekti, takılmak değil. Burası yemeğinizin üzerinde oyalanacağınız türden bir yer değildi. Bu ya onun lehine ya da aleyhine olacaktı.

Taylor o otururken elindeki dilimi kemirdi ve sonra parmaklarını peçeteye sildi. "Ee, konuşmak mı istedin?"

Başını salladı. "I . . . Ağzında yağ var."

Lanet olsun. Elini kaldırdı ve ağzının bir köşesini temizledi.

"İzin ver," diye mırıldandı. Loch'un parmakları ağzının karşı köşesine dokundu ve sonra başparmağı alt dudağının üzerinde çok şehvetli, yağla yapılacak hiçbir şey olmayan bir hareketle kayarak tüm vücudunun ihtiyaçla karıncalanmasına neden oldu. Sonra başparmağını ağzına götürdü ve yaladı.

Ve Tanrı yardımcısı olsun, bu seksi olmamalıydı, ama şimdiye kadar gördüğü en erotik şeydi.

"Teşekkürler," diye fısıldadı.

"Seni istediğin her yerde yalamaktan mutluluk duyarım," dedi ona yumuşak bir sesle.

Kalçalarını birbirine daha sıkı bastırdı. "Bana neden burada olduğunu söyleyene kadar olmaz."

Başını salladı. "Muhtemelen en baştan başlamalıyım, ha?" "Bu muhtemelen akıllıca olur."

"Yaklaşık bir yıl önce kuzenim, Bellissime'ın veliaht prensesi, Luke Houston adında bir aktörle evlendi."

Taylor bunu hatırlıyordu. Magazin gazetelerinde çıktığını hatırlıyordu ve daha önce de birkaç makalede bundan bahsedildiğini görmüştü. Google araştırması. "Doğru. Ve insanlar üzüldü."

"Bazı insanlar buna bayıldı ve kendilerini Grace Kelly ve Prens Ranier'in bir sonraki gelişi gibi hissettiler." Omuz silkti. "Tüm hayatını Bellissime'a adayamayacaksa veliaht prenseslik görevinden istifa etmesi gerektiğini düşünen küçük, sesi gür çıkan bir kesim vardı. İlk sıraya başka birini, yani beni koymak istediler. Buradaki arkadaşlarımı ve aile üyelerimi ziyaret etme bahanesiyle Amerika'ya gelmem tavsiye edildi, Gretchen'in düğününe katılacaktım ve kesinlikle gözlerden uzak olacaktım. Böylece evde işlerin yoluna girmesi için zaman kazanacak ve sonra geri dönebilecektim. Tabii ki buraya geldiğimde New York'u pek sevmemiştim. Eve gitmek istiyordum. Evimden ve yaşam tarzımdan zorla koparılıp buraya bırakılmama içerledim." Bakışları onun üzerinde yoğunlaştı. "Ve sonra seninle tanıştım."

Nefesini tuttu. "Sonra da benim berbat biri olduğuma ve herkesin senin kötü bir kral olacağını anlaması için benimle evlenmen gerektiğine mi karar verdin?"

"Hayır," dedi yavaşça. "Seninle tanıştım ve New York birdenbire ilginçleşti."

Karnında mutlu bir karıncalanma başladı.

"Senin yanıdayken sıkılmıyordum. Mutsuz değildim. Meşguldün ama komiktin, misafirperverdin ve ilginçtin. Asla tahmin edilebilir değildin. Her zaman olayların içindeki iyiliği bulurdun ve her gülümsediğinde sanki oda güneş ışığıyla dolardı."

Onun sözleri karşısında vücudu sıcaklıkla doldu. Kendini fırlatmak istedi Masanın diğer tarafına geçip yüzüne öpücükler kondurmak istedi ama bir eliyle kâğıt peçetesini sıktı ve kendini olduğu yerde kalmaya zorladı. "Ama bu, sırf kendini diskalifiye etmek için benimle evlenmeye karar vermeni engellemedi."

Loch başını salladı. "Bencildim. Sanırım her iki dünyanın da en iyisini istedim. Kalmanı istedim çünkü senin etrafında olmaktan keyif alıyordum. Ve kendimi tahttan uzaklaştırmak istiyordum. Seninle evlenirsem ve hızlı bir düğün yaparsak tüm sorunlarımı çözeceğimi düşündüm. Eve gidebilecektim ve seninle birlikte olmak çok hoşuma gidecekti. Ama eve dönmekten daha ilerisini düşünmemiştim." İfadesi sertleşti. "Bu benim suçum. Evlilik sadece altı ay ya da bir yıl sürse de sorun olmaz diye düşündüm. Senin nasıl olduğunu hiç düşünmedim."

Evliliğimiz sadece bir kalp atışı sürseydi ne hissedeceğini. Ya da Bellissime'a dönmek istediğime karar verdiğimde ve sana sorma zahmetine girmediğimde neler hissedebileceğini. Ya da beni tahttan uzak tutmak için bir piyon olarak kullanıldığımda ne hissedeceğini. Sormam gerekirdi."

"Evet, söylemeliydin. Ben de evet derdim, biliyorsun."

Şaşırmış bir halde arkasına yaslandı. "Gerçekten mi?"

"Tabii ki. Sen artı ateşli seks artı seyahat? Bunun ne dezavantajı var?" Taylor omuz silkti. "Kendini bu kadar önemseyen bir tipe mi benziyorum? Bunu önermenizden rahatsız olacağımı ciddi düşününüz mü? Ama sen sormadın, sadece kullandın. Beni rahatsız eden kısım da bu."

İfadesi acı dolu, gözleri perili bir hal aldı. "Biliyorum."

"Ve sen bana beni sevdiğini söyledin ve *yalan* söyledin." Sesi titriyordu. En çok canını yakan kısım buydu. "Eğer yalansa neden söyledin ki? Neden o kadar ileri gittin Loch? Bu en kötüsü."

"Mesele şu." Sesi yumuşadı ve bakışları onunkileri kavradı. "O zamanlar, bunun gerçeğin bir uzantısı olduğunu düşünmüştüm. Seni kaybedene kadar benim için ne kadar önemli olduğunu fark etmemiştim. Ta ki o asansör yüzüme kapanıncaya kadar.

Yüzüme baktım ve başıma gelen en iyi şeyin gitmesine izin verdiğimi fark ettim." Yapmak istediği tüm protestolar boğazında düğümlendi.

Loch masanın öbür ucuna uzanıp onun eline dokundu. "Bir şey söyle Taylor."

"Ben sadece ..." İçini çekti. "Birlikte olduğumuz ilk gece harikaydı. Bunun tek gecelik bir ilişki olduğunu ve büyütülecek bir şey olmadığını düşündüm. Biz birbirimize uyan insanlar değiliz. Sen bir sporcusun, ben de bir bilgisayar ineğiym ve bu sorun değil. Ama sonra bir araya gelmeye devam ettik ve senden hoşlanmaya başladım ve hep merak ettim ... bu adam bende ne buluyor, biliyor musun? Bir türlü anlayamadım."

Kaşlarını çattı ve eli onun elini sıktı. "Kendine haksızlık ediyorsun. Sen çok güzelsin. Komiksin. Zekisin."

"Sorun bu değil. Bu bir güven meselesi değil, Loch. Seksi olup olmamam önemli değil. Önemli olan aynı çevrelerde koşup koşmadığımız. Bilgisayar oyunları oynayan ve çizgi romanlarla ilgilenen adamlara göre mi? Onların gözünde 10 numara biriyim. Onların gözünde Diğer herkes için muhtemelen 5 ya da 6'yımdır. Ya sen? Sen *herkesin* gözünde 10 numarasın. Sanırım neden benimle birlikte olmak istediğini hiç anlamadım. Ve sonra o mesajı gördüğümde ... her şey anlam kazandı. Ve bu beni incitti. Kendimi değersiz hissettim."

"Özür dilerim." Başparmağı elini okşadı. "Çok özür dilerim. Sana kendini değersiz hissettirmek istememiştim. Bu istediğim son şeydi. Ve eğer

Herkesin gözünde on numara değilseniz, herkesin gözlerini kontrol ettirmesi gerekir. Seninle ilgili kesinlikle hiçbir şeyi değıştirmezdin."

Bir an düşündü, sonra ekledi: "Sana daha iyi bir denge verebilirim."

Kendine rağmen küçük bir kıkırdama duydu. Adamın eli onunkinin üzerinde iyi hissettiriyordu.

Doğru hissettirdi. Ve onun her şeyi berbat ettiğini itiraf ettiğini duymak, kendini biraz daha iyi hissetmesini sağladı.

Ağzı alaycı bir yarım sırıtışla çarpıktı. Loch'un başparmağı parmak eklemlerini okşadı. "Aslında benimle birlikte olmak istemediğini hissettim."

Taylor gözlerini kırıştırdı. "Ne? Sen delisin."

"Öyle miyim? Arkadaşlarına benimle birlikte olduğunu söylemek istemedin. Kongrede patron ve çalışanmışız gibi davranmamızı istedin. Arkadaşın Sigmund'un çıktığımızdan haberi yoktu."

Kahretsin, bunu gerçekten berbat etmişti, değil mi? Taylor yüzünü buruşturdu. "Evet, bu biraz karmaşık bir durum. Birlikte olduğumuzu düşünmelerini istemediğimden değildi. Sig bana duygusal şantaj yapıyordu."

Loch kaşlarını çatı. "Sadece arkadaş olduğunuzu ve onun sadece kırılgan olduğunu söylediğini sanıyordum?"

"Bundan biraz daha ileri gitti." Ona Sig'in sürekli kendine zarar verme tehditlerinden ve intihar girişiminden bahsetti. O konuşurken Loch doğruldu ve yüzündeki ifade sinirlendi.

"O küçük pislğin seni tehdit ettiğine inanamıyorum! Onun boynunu kırmak istiyorum," diye homurdandı Loch. "Seni kendisi için istediği için sinirlendi. Ben-"

"On beş yaşında olduğunu söylemiş miydin?" Loch durakladı. "O ne?"

"O bir çocuk. On beş yaşında ve depresyonda. İyileşme sürecinde annesini ve onu ziyaret ettim. Oyuna biraz ara verdi ve dış dünyayla yeniden bağlantı kurmaya çalışıyor." Başını iki yana salladı. Sig'in durumu kötüydü ama Loch'un korumacı ve kıskanç davranmasından da saçma bir şekilde memnun olmuştu. "Bana duygusal şantaj yaptığını kimsenin bilmesini istemedim çünkü bununla başa çıkabileceğimi düşündüm. Onunla konuşup durumu kontrol altına alabileceğimi düşündüm.

Bu aptalcaydı, çünkü ne kadar çok şeyi kendi başıma 'halletmeye' çalışırsam

Kontrol altında tuttuğum daha az şey. İşimi kaybettim ve o da kendi canına kıymaya çalıştı." Başını iki yana salladı. "Bu benim için de bir öğrenme süreci oldu."

"Bana söylemeliydin, Taylor. Hiç değilse loncandaki herkesin önünde evlenme teklif edip çocuğu hapa sürüklememiş olurdum. Şişe." Hoşnutsuz görünüyordu.

"Biliyorum. Ben batırdım. Şimdi ikimiz de batırdık. Mutlu musun?"

"Hayır." Bakışı kasvetli bir hal aldı, bakışlarındaki ifade kasvetliydi. "Sen yanımda olmadıkça olmaz."

Karnındaki çarpıntı geri gelmişti. Aşağı, kızım. "Peki neden şehre döndün? Evde daha fazla sorun mu var?"

"Hayır, kuzenim hamile, hatırladın mı? Duyuruldu ve halk mest oldu. Artık kimse onu ortadan kaldırmaktan bahsetmiyor. Herkes bebeği bekliyor."

"Ama . . . Eve gitmek istediğini sanıyordum."

"Dediğim gibi, ben de öyle sanıyordum. Ama işler değişti. Ben değiştim. Eve gittim ve ... artık harika değildi. Hiçbir şey doğru değildi. Sen değildin. . . ben de buraya geldim."

Karnındaki ılık kızarıklık vücudunun geri kalanına yayılmaya başladı. "Ah?"

"Burada seninle birlikte olmak, ayrıldığım zamanki adam olmadığımı fark etmemi sağladı. Evdeyken benim için her şeyi yapan insanlar vardı. Burada ise kendim için düşünmek zorunda kaldım ve sen de bana bu konuda yardımcı oldun." Ona hafif bir gülümseme verdi. "Bu yüzden geri döndüm çünkü daha bağımsız olmak istiyorum. Kendi çoraplarımı bile buldum."

"Büyük bir başarı," diye alay etti ama karnındaki batma hissi geri gelmişti. Yani onun için değil de, daha bağımsız olmak istediği için mi geri dönmüştü? Onun için iyi bir hamleydi ve gurur duyuyordu ... ama aynı zamanda hayal kırıklığına uğramıştı. O olmak istemişti geri dönmesinin sebebi.

"Burada bir ev satın alacağım," dedi ona. "Muhtemelen birkaç saat içinde Şehrin dışında. Birkaç kat, birkaç dönüm, birkaç at için yer. Büyük bir şey değil."

"Kulağa mütevazı geliyor," dedi alaycı bir tavırla. "Sadece birkaç at mı?"

Başını salladı. "Benim de çok fazla hizmetçim olmayacak. Kendi başımın çaresine bakmak istiyorum. Gerçi işe ihtiyacı olan bir arkadaşım var."

Atlarımla ilgilenmesi için onu işe alıyorum ve eğer işe ihtiyacı olan arkadaşları varsa, onları da işe alacağımı düşünüyorum."

Arkadaş mı? "Arkadaş mı tutuyorsun?" Oh, Tanrım. Onunla bu yüzden mi buluşmak istemişti? Onu işe almak mı istiyordu? Acı içinde kıvranıyordu. Eğer bu ona bir iş vermek içindi.

Tamamen ezilmiş olmak çok hafif bir terim olur.

"Evsiz bir arkadaş," dedi Loch. "Yeniden ayağa kalkmak için yardıma ihtiyacı var ama sadaka istemiyor, bu yüzden ona iş vereceğim. Aynı şeyi onun herhangi bir arkadaşı için de yaparım."

Endişesine rağmen eridi. "Çok tatlısın, Loch." Her şeye rağmen gerçekten de iyi bir adamdı. Bazen yanlış yollara sapsa da iyi niyetliydi. "Çok düşüncelisin."

"Muhtemelen zamanımın yarısını burada, yarısını da Bellissime'de geçireceğim, dolayısıyla her iki yerde de bir evim ve personelim olacak."

"Bu çok hoş." Ne söylemesi gerekiyordu ki? Tüm bunlar onu daha da üzüyordu, çünkü adamın kendisini geri almasını istemek yerine muhtemelen ona temizlikçi olarak bir iş teklif edeceğini fark etti. Sürekli bir işe ihtiyacı olsa da, her gün onun etrafında olup onunla birlikte olmama düşüncesi? Bu onun ruhunu santim santim öldürecekti.

"Ne düşünüyorsun?"

"Bence kulağa hoş geliyor?" Ellerini iki yana açtı. "Bence daha bağımsız olmak ve kendi geleceğinde daha büyük bir rol üstlenmek istemen harika, Loch. Sadece bunun benimle ne ilgisi olduğundan emin değilim."

Loch gülümsedi ve kızın elini tekrar avucunun içine alarak başparmağını kızın parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi. "Yine işleri karıştırıyorum, değil mi? Sana soruyorum çünkü zamanın yarısı Bellissime'da yarısı da burada. Hepsini seninle geçirmek istiyorum."

Sıcak his geri geldi ama durakladı. Kelimeleri duymaya ihtiyacı vardı. "Hangi sıfatla?"

Ona tuhaf bir bakış attı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, beni temizlikçi olarak işe almaya mı çalışıyorsun? Eğer öyleyse, gururum okşandı ama gerçekten düşünmüyorum-"

Acı çekmiş görünüyordu. Sandalyesini onunkine biraz daha yaklaştırdı ve eğildi, pizzalarını unutmuştu. "Taylor, özür dilerim. Sanırım planlarım hakkında gevezelik ettim ve önemli kısma hiç gelemedim."

Sabırsızlıkla bekledi. O da önemli kısmı duymak istiyordu, lanet olsun.
o.

"Artık evlenmeme gerek yok," dedi kısık ve boğuk bir sesle.
başparmağı parmak eklemlerinin üzerinde gezindi. "Alex hamile ve taht
güvende." Başını kaldırdı ve bakışları tekrar onunkilerle buluştu. "Ama ben
hâlâ seni istiyorum. Ve hâlâ seninle evlenmek istiyorum."

Taylor nefesini içine çekti. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Senin için. Çünkü sen sensin. Çünkü seni seviyorum.
Sevmiyorum

Çünkü yeşil karta ihtiyacım var ya da birileri beni taht için düşünüyor.
Bunların hiçbiri umurumda değil. Sadece seni hayatımda, yanımda,
yatağımda istiyorum." Elini dudaklarına götürdü. "Seni özlüyorum. Seni
sevmediğimi söylediğimde mi? O zaman yalan söylediğimi fark
etmemiştim. Seni gerçekten seviyorum. Ve seni inanamayacağın kadar
özlüyorum."

Gözyaşları başladı. Taylor burnunu çekti. "Ben de seni özledim."

"Aslında bir bakıma işlerin bu şekilde sonuçlanmasından memnunum."
Onun elini kendi eliyle sıktı. "Çünkü biraz büyümem gerekiyordu ve seni
kaybedene kadar benim için ne kadar önemli olduğunu fark edemezdim.
Ama şimdi seni kaybettiğime göre? Bir bütünden daha az olduğumu
hissediyorum. Sanki artık hiçbir şeyin anlamı yokmuş gibi çünkü senin
dışarıda olduğunu biliyorum ve hayatımda sen yoksun." Yüzüne kasvetli
bir ifade geri döndü. "Çünkü bir insanı kaybedene kadar onu ne kadar
derinden sevebileceğimi fark etmemiştim ve sen kapıdan çıkıp gittiğin gün
her şeyi mahvettim."

Kahretsin, gerçekten ağlayacaktı.

"Taylor. Seni seviyorum. Bunu yeterince söyleyemiyorum. Seni
seviyorum ve geri istiyorum. Bana bir şans daha vermeni istiyorum, Taylor.
İşleri berbat etmeyeceğime söz veremem. Bir daha duygularını
incitmeyeceğime söz veremem. Ama seni her gün seveceğime söz
veriyorum."

Başını salladı ve boştaki eliyle gözlerindeki yaşları sildi.

"Eee... benimle evlenir misin?" Loch'un güzel yüzü onunkine yaklaştı,
Masanın üzerine eğilirse, haftalardır özlediği o harika ağzı öpebilecek kadar
yakındı.

"Oh, Loch . . . hayır."

Yüzünden ıstırap geçti. "Hayır mı?"

"Henüz değil." Onun elini sıktı. "Ama yine seninle günah içinde
yaşayacağım. Ve senin kız arkadaşın olacağım. Ve evlenmeye hazır

olduğumu düşündüğümde, evet diyeceğim. Ama o zamana kadar biraz sakın olmak istiyorum, eğer sorun olmazsa."

Gülümsemesi geri döndü. "Benim için sorun değil. Seni seviyorum, Taylor." "Tanrım, ben de seni seviyorum Loch." Seviyordu. Hem de çok.

"Ayrıca, eşarabınızın son beş dakikadır pizzanızın üzerinde durduğunu bilmelisiniz."

"Umurumda değil," diye nefes aldı, gözleriyle onu yutuyordu. "Hâlâ aynı otelde misin? Yoksa benim dairem daha mı yakın?"

Bakışlarında sıcaklık alevlendi. "Aynı otel. Buradan birkaç blok ötede." "Oraya gidip iğrenç bir makyaj seksi yapmak ister misin?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Masalarını çabucak topladılar ve yenmiş pizzalarını attılar. Sokağa çıktıklarında çocuklar gibi el ele tutuşup kaldırımlarda koğmaya başladılar. Loch, tabii ki, oteline altı blok geri döndüklerinde ancak nefes nefese kalmıştı, ancak Taylor silinmişti. "Sanırım dayanıklılığımı artırmak için seninle koşmaya başlamalıyım," diye nefes nefese söylenirken uzun atkısının yağsız ucuyla terli alnını sildi.

"Seni bu konuda tutacağım," dedi ve sonra onu kendisiyle birlikte asansöre sürükledi. Kapılar kapandıktan sonra onu sıkıca kendine doğru tutarak sertçe öptü, dili şiddetli bir şekilde ağzına girdi. Ayak parmaklarının kıvrılmasına ve kalçalarının titremesine neden olan sahiplenme.

Onun katına vardıklarında Taylor ayakta durmakta güçlük çekiyordu. Öpücüğünde tatlı bir çaresizlik vardı ve Sanki en son birlikte olduklarından beri çok uzun zaman geçmişti ve önümüzdeki iki dakika içinde onu soymazsa ölecekti. Asansör durdu, kapılar açıldı ve öpüşme sona erdiğinde Taylor'ın bacakları titredi. "Vay canına," diye nefes aldı, adamın ağzı onu tamamen büyülemişti.

Asansörden çıkar çıkmaz onu kucağına aldı. "Senin üzerinde hak iddia ediyorum, Taylor Westfield."

Adam onu omzuna atıp mağara adamı tarzıyla otel odasına taşırken bile "Kazıkla," dedi ona. Gülümsemesini engelleyemiyordu. Sevinçten yüksek sesle şarkı söylemek, mutluluktan duvarlara tırmanmak istiyordu.

Tabii ki, ona tırmanmaya razı olurdu.

Otel odasının kapısını açtı ve içeri girdiler ve durmadı. Onu yatağın yanına götürdü ve o yatarken kadın etrafa bir göz attı.

"Aynı oda mı?"

"Aynı oda," diye kabul etti ve sonra onu yatağa attı.

Müthiş. Taylor önce eşarbını, sonra da tişörtünü yırtarak kıyafetlerini çıkardı. Kapri pantolonunu yakaladı ve külotunu da beraberinde sürükleyerek kalçalarından aşağı indirdi. Birkaç dakika içinde çırılçıplak kalmıştı, sutyeni de spor ayakkabılarını takip ediyordu. Sonra, elleri onun üzerindeydi, kemerini çözerken gömleğini yırttı ve onun kadar hızlı soyunmaya çalıştı.

"Prezervatif mi?" diye sordu, sonra neredeyse sormamış olmayı dileyecekti. Onunla tanıştığında, her zaman yanında bir prezervatif taşıdığını söyleyerek birileriyle çıktığını ima etmişti. Ayrı kaldıkları süre boyunca bekâr mıydı, yoksa erkek kediciliğine geri mi dönmüştü? Bunu sormamıştı bile ve birdenbire bunu bilmek önemli hale gelmişti.

Loch tereddüt etti. Banyoya bir göz attı, sonra kaşlarını çatı. "Bilmiyorum," diye itiraf etti ve pantolonunun fermuarını tekrar çekmeye başladı. "Siktir."

"Sen . . . Biz ayrıyken biriyle yattın mı?"

Adamın ona bakışı dehşet vericiydi. "Tanrım, hayır. Başka bir kadına dokunma düşüncesi bile kusma isteği uyandırıyor bende. Senden başka kimseyi istemiyorum."

Kadın rahat bir nefes aldı. "Ben de benden başka kimseyi istemeni istemiyorum."

"Hemen döneceğim." Adam banyoya doğru gözden kayboldu ve kadın onun tuvalet malzemelerini karıştırdığını, nefesinin altında küfürler savurduğunu duyabildi.

Kendi kendine kıkırdadı, memnun olmuştu. Bir kez olsun, seks için prezervatifin elinin altında olmamasına kızmamıştı.

"Aha!" diye seslendi bir an sonra ve yıpranmış bir folyo paketle geri döndü. "Bunu çantamın dibinde buldum."

"Son kullanma tarihi geçmiş mi? Zor bir yolculuk geçirmiş gibi görünüyor." Adam paketi ters çevirip tarihine bakınca kıkırdadı.

"Süresinin dolmasına daha bir ay var. Yine de denemek ister misin?"

"Tabii ki isterim!" Pantolonunu yakaladı ve tekrar çözmeye başladı. "Gerekirse ertesi gün hapı ya da başka bir şey yaparız. Umurumda değil. Sadece seni istiyorum."

"Ben de seni istiyorum," diye mırıldandı ellerini vücudunda gezdirirken. "Kahretsin, seni özledim Taylor."

Kadının elleri adamın pantolonunu kalçalarına kadar indirdi ve adam pantolonu tekmeleyerek çıkardı, bir an sonra da boxer'ı onu takip etti. Gömleği odanın bir ucundan diğerine uçtu ve adam kadının üzerindeydi, kadın prezervatifi elinde tutarken onu şiddetle öpüyordu. Adamın vücudu

kadıninkinin üzerine bastırdı ve kadın bir bacağı adamın kalçalarına doladı,

İstekliydi. İsteddiği şey buydu. Özlediği şey buydu. Onunla birlikte olmak çok doğru geliyordu. Mükemmeldi.

"Prezervatif, lütfen," diye mırıldandı öpücükler arasında, ağzını tekrar tekrar boynuna ve çenesine bastırarak. "Eğer bir dakika içinde içinde olmazsam, öleceğim."

"O zaman giy ve acele et," dedi ona ve uzattı. Adam tekrar ona doğru eğildiğinde, tırnaklarını sırtına geçirdi ve kürek kemiklerine batırdı. Adam tısladı ve yüzünü buruşturarak ona doğru eğildi. "Oh, Tanrım! Özür dilerim," dedi ona. "Sadece çok heyecanlandım-"

"Küçük pençelerini seviyorum," dedi ona ve ağırlığını tekrar kalçalarının arasına yerleştirdi, prezervatif takılıydı. Ağzı onunkine şiddetle bastırdı. "Beni iştahla bayılıyor, çünkü seni vahşileştirdiğimi biliyorum. Seni ve seninle ilgili her şeyi çok seviyorum Taylor."

"Ben de seni seviyorum," diye nefes nefese kaldı ve adam hızla içini okşadığında haykırdı. Tırnakları tekrar adamın tenine battı ve onun altında kavis çizdi. "Seni seviyorum! Seni çok seviyorum."

"Seni seviyorum," diye inledi. "Benim Taylor'ım. Tamamen benim."

Tekrar içine girdi, hareketleri vahşi, vuruşları derin. Ve kadın buna bayıldı. Vücuduna doğru her itişinde haykırıyor, onu cesaretlendirirken topukları adamın sırtını kazıyor, tırnakları adamın omuzlarındaki neşeli çizgileri çiziyordu. Ve boşaldığında, aynı pervasızca, vahşi terk edilmişlikle ona doğru itti. Adam da kısa bir süre sonra boşaldı ve birleşen bedenlerini hareketlerinin gücüyle yatak başlığına doğru iterken onun adını haykırdı. Seks kısa, acımasız ve tamamen görkemliydi.

Daha sonra, tamamen memnun bir şekilde onun altına uzandı. Parmakları adamın terli, mükemmel kolunda aşağı yukarı gezinirken, adam hafifçe bastırdı.

Yanağına öpücükler kondurdu. Sonsuza dek orada yatabileceğine karar verdi, bacakları onunkilere dolanmıştı, siki içindeydi ve hiçbir zaman endişelenmeyecekti.

Yerde bir yerde, bir telefon gelen bir mesajla vızıldadı. Bakışları onunkilere kaydı. "Sen misin?"

"Olmamalı." Adam kızın kulağına doğru ilerleyip onu ısırды ve kız inledi, amcılığı hâlâ içine gömülü olan yarı ereksiyon halindeki siki etrafında sıkıca kenetlendi.

"Almak ister misin?"

"Kim olurdu bilmiyorum." Kadın kalkmak istemiyordu ve adam diliyle kulağına en lezzetli şeyleri yapıyordu.

"O zaman cevap ver ve yatağa geri dön." Adam onun kulak memesini ısırdı. "Ama çabuk ol."

Oh, adamım, hiç yapmazdı. Öpücükler arasında vücudunu onunkinden ayırdı ve telefonunu bulmak için isteksizce yataktan çıktı. Telefon hâlâ cebindeydi, yerde pantolonunun içinde bir yerdeydi ve telefonu çıkardı.

Sigmund'un adı ekranda belirdi ve bir an paniğe kapıldı.

Sigmund: Bu gece senin çizgi filmini oynayabilir miyim?

Kalbi endişeyle sıkıştı. Hayır. Her şey bu kadar mükemmel giderken olmaz!

Sigmund: Matt beni bir LAN partisine davet etti ve çizgi roman dükkanında bir *Excelsior* savaş turnuvası düzenliyorlar. Cuma Gecesi Büyüsü yerine. Onun çizgi filmi boktan, o yüzden akşam seninkini oynayabilir diye düşündüm. Senin için sorun olur mu?

Rahat bir nefes aldı. Sig iyi olacaktı. Artık oyun dışında da arkadaşları vardı. Ve geri adım atsa bile, ondan sorumlu olamazdı. Kendi ayakları üzerinde durmak zorundaydı.

Taylor: Annen oynamanı sorun etmediği sürece benim için sorun yok.

Evet. İstersen ona mesaj atabilirsin. Çizgi roman dükkanına götürmem için atıştırmalıklar hazırlıyor. Yiyecek bir şeyler.

Taylor: Harika! Ejderha Süvarim sizindir. İyi eğlenceler! Güzel. Teşekkürler!

Konuşmanın ekran görüntüsünü aldı ve Donna'ya gönderdi, sadece farkında olması için ve sonra Loch ile yatağa geri döndü.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, omzuna bir öpücük kondurarak.

"Her şey mükemmel," dedi ona, telefonu bir kenara fırlatıp tırmanmak için onun üstünde.

Ve öyleydi. Gerçekten, gerçekten öyleydi.

Sonsöz

İki yıl dönümlerinde Taylor, Loch'un teklifine evet dedi. Diğer günler gibi bir günde, şafak vakti yataklarında, yorganlarına sarılmışlardı. Ve her gün mükemmel olduğu için, daha fazla beklemek için bir neden görmüyordu.

Ona emin olmak için bekleyeceğini söylemişti ama başından beri emindi. Onu tereddüde düşüren hiçbir şey, hiçbir şüphe, hiçbir endişe yoktu.

Bazen sadece bilirsiniz. Ve iki yıl iyi bir nişanlılık dönemi gibi görünüyordu. Nişanı atlayıp doğrudan evlenebileceklerine karar verdi ve bunu ona da söyledi. Sulh hakimi, kilise düğünü, onun için fark etmiyordu.

Ama Loch, TARDIS şeklinde özel yapım bir çardakta evlenmelerini önerdiğinde? Özel olarak tasarlanmış Star Wars düğün kostümleriyle? Karakterlerinin *Excelsior* düğün pastası toppers'larıyla?

Peki, tamam. Bazı şeyler beklemeye değirdi.

Bir alıntı için okumaya devam edin

MİLYARDERİN EN SEVDİĞİ HATA

InterMix'ten şimdi temin edilebilir

OceanofPDF.com

Greer daracık flapper kostümünü inceledi ve bu gecenin Asher Sutton'ın onu fark edeceği gece olduğuna karar verdi.

Elbette gergindi. Deli gibi gergindi. Greer daha çok hırka ve patik tarzı bir kız. Duvar kağıdıyla uyumlu bir kız. Her zaman şoförlük yapan, sınav notlarını tutan ve herkesin güvendiği kişiydi. Çalışkan, güvenilir Greer.

Peki bu onu nereye getirmişti? Hiçbir yere. Peki bu gece? Bu gece, Greer Chadha-Janssen tamamen başka biri olacaktı.

Aynaya baktı, nefesi buğulanacak kadar yakınına eğildi. Buna mecburdu, çünkü aksi takdirde hiçbir şey göremezdi. Ama bu gece inek gözlüklerini takacak değildi. En seksi haline ihtiyacı varken olmazdı. Makyajını profesyonelce ve airbrush ile yaptırmıştı. Kalın görünüyordu ama gözlüklerinin arkasından bakmasına izin verdiği kısa süre içinde harika görünüyordu. Kirpik uzantıları biraz can sıkıcıydı; gözünün ucuyla bir şey görüp döndüğünde bunun bir kirpik olduğunu fark ediyordu. Ama ya öyle olacaktı ya da yine takma kirpik takacaktı ve takma kirpikler de yerinde durmakta zorlanıyordu.

Tuttuğu kostümcü Greer için bir flapper elbisesi seçmişti çünkü Greer ufak tefekti. Dükkândaki kadın ona *minyon* ve *ruhani demişti*. Greer bunların *düz göğüslü* ve *sıksa anlamına* geldiğinden emindi. Yine de elbise çok küçüktü, eteğin saçakları ancak uyluğun ortasına kadar uzanıyordu ve üst kısmı iki spagetti askıyla tutturulmuş bir peçeden biraz daha fazlasıydı. İnanılmaz derecede düşük kesilmişti, ama müşteri haklıydı; bu haliyle, zarif görüldüğü kadar düz görünmüyordu. Yani, flapper'dı. Uzun siyah saçları milyonlarca lüle şeklinde kıvrılmış ve parlak payetli bir saç bandıyla eşleştirilmişti,

Uzun ince topuklu ayakkabılar ve Greer kendini yeni bir kadın gibi hissetti. Kendine güvenen bir kadın. Seksi bir kadın.

Peki bu gece? Erkeğini elde edecekti.

Gözlüklerini yüzüne geri taktı, bekleyen sedana yöneldi ve şoförünün kendisine attığı şaşkın bakışı görmezden geldi. Karakterinin dışında giyinmek istemesi kimseyi ilgilendirmezdi. O görevde olan bir kadındı ve görevi Asher'ın onu fark etmesini sağlamaktı.

Sedan şehir dışına çıkarken Greer camdan dışarı baktı ve Asher'ı düşündü. Asher'ın gülümseyen yüzünü. İyi bir şey yapmadığı zaman gözlerindeki alaycı bakış. Yakalandığında yüzündeki o çapkın sırıtış.

Son iki yıldır gözlerinde olan soğuk, ölü bakış. Nişanlısı Donna ona ihanet ettiğinden ve neredeyse hayatını mahvettiğinden beri. bir gecede. *Eski nişanlı*, diye düzeltti kendi kendine.

Artık ilk kez bekârdı. Liseden beri Donna'yla birlikteydi, Donna onu tanımadan önce. Ve sonra o bittiğinde Donna'yla olan şeyler çok yeni, çok hamdı. Asher kötü bir durumdaydı. Her şeyi olurlarına bırakmıştı. Her pazartesi yaptıkları gibi öğle yemeği yediler ve Greer destekleyici ve arkadaşça davrandı ve asla garip olabilecek konulara girmede. Olabileceği en iyi arkadaştı.

Yine de onu hiç fark etmedi. Aylar geçti, öğle yemeğine çıkmaya ve arkadaş olmaya devam ettiler. Ruj sürmeye ve dekolte bluzlar giymeye başlamıştı. Kimseyle çıkmadığını ima ediyordu.

Nada.

Birkaç hafta önce Gretchen'ın gelin partisi yemeğinde "büyük" bir hamle yapmıştı. Gözlüklerini çıkarmış, makyaj yapmış ve biraz daha seksi giyinmişti. Peki bu ona ne kazandırmıştı?

Bir gülümseme ve kısa bir sarılma, hepsi bu.

Tamam, daha agresif olması gerekiyordu. Bu gece ona fark ettirecekti. Bu gece her şey yeniden başlayacaktı.

Sedan araba garaj yoluna yanaştığında midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. Evin önünde arabalar sıralanmıştı ve insanların çimenlere döküldüğünü görebiliyordu. Büyük malikânenin önünü şenlikli ışıklar süslüyordu ve baktığı her yerde kol kola girmiş çiftler vardı. Ve İşte buradaydı, tek başına.

Kendine uzun süre yalnız kalmayacağını söyledi. Umarım.

Ön kapıya kadar yürüyüp listeyi kontrol eden adama kendini tanıtmak biraz cesaret gerektirdi ama içeri girdiğinde parti tüm hızıyla devam ediyordu ve o da sıradan biriydi. Greer gözlüklerini çıkardı yüzüne taktı ve el çantasına yerleştirdi. Asher'la karşılaştığında mümkün olduğunca harika görünmek istiyordu.

Tabii ki küçük bir sorun vardı: Gözlükleri olmadan Asher'ı *görmek*. Bulanık yüzler denizinde kaşlarını çattı, nereye gittiğini biliyormuş gibi görünen birini rastgele takip ediyordu. O bir Buchanan Malikanesi'ne belli bir ölçüde aşınaydı - son birkaç hafta içinde Gretchen'la düğün meselelerini konuşmak için birkaç kez oraya gitmişti - ama bu gece? Bir renk ve insan karmaşasıydı. Yine de gözlüklerini çıkarması utangaçlığına iyi gelmişti. İnsanların ona yargılayıcı bakışlar attığını göremeyince kendini tuhaf ya da gergin hissetmiyordu.

Belki tuttuğu parti organizatörünü bulabilirdi. Gretchen'in düğün organizatörü olarak teorik olarak tüm düğün faaliyetlerinden sorumluydu. Ama bu özel parti sırasında *meşgul* olmayı planladığından, kendi parasıyla dışarıdan bir planlamacı tutmuştu, böylece Görev'e odaklanmak için daha fazla zamanı olacaktı: Asher'ı baştan çıkarmak.

Takip ettiği kişi mutfağa girdi. Sıçanlar. Bir garsonu takip ediyordu. Kendi kendine kaşlarını çatan Greer, ağır siyah buklelerini omuzlarından aşağı itti ve arkasını döndü.

"Merhaba," dedi tanımadığı bir erkek sesi yanı başında. "Merhaba," dedi dalgınca, etrafına bakmaya çalışarak.

"Burada yalnız mısın? Sana bir içki getireyim mi?"

Oh. Ona asılıyor muydu? Gözlerini kısarak ona baktı ama bu pek bir işe yaramadı. Koyu renk saçlı ve gözlüklü bir adamdı, bu da onun Asher olmadığı anlamına geliyordu. "Aslında ben bir arkadaş arıyorum."

"Eğer ondan sıkılırsan ve parti yapmak istersen, gel beni bul."

"Tamam, öyle yaparım." Siyah giysili adamdan uzaklaşarak insanların arasına karışmış, bir adamın ona asıldığı gerçeğini garip hissetmemeye çalışıyordu. Bu hiç olmadı. Bu gece çok ateşli görünüyor olmalı. Bu güzeldi.

"Greer?" Koyu renk kıyafetli ve renkli atkılı bir kişi kalabalığın içinden ona doğru yaklaştı. "Vay canına, seni zor tanıdım!"

Bu da iki kişi olduklarını gösterir. Gözlerini kısarak öne doğru eğildi ve bakmaya başladı.

Kadının saçları kahverengimsi sarıydı ve örgü şeklinde toplanmıştı.

ne giydiği belli değildi. Ama ses belli belirsiz tanıdıktı. "Taylor?"

"Benim! Kostümümü beğendin mi?" Elbette bir bulanıklık gibi görünen bir dönüş yaptı ve neredeyse yanından geçen bir kişiye çarpıyordu. Taylor, Greer'e doğru ilerlemeden önce "Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Ne olduğunuzu söyleyemem."

"Ben bir Hogwarts öğrencisiyim. Gryffindor. Aslında Hufflepuff olmalıydım ama kostüm mağazasında onlardan kalmamıştı." Atkısını okşadı. "Sen hangisisin?"

"Bilmiyorum. Harry Potter'ı hiç görmedim. Söylesene, bu gece Asher'ı gördün mü?"

Taylor'ın şok olmuş nefesi odada yankılandı. "Harry Potter'ı görmedim! Kitaplarını bile okumadın mı? Nasıl olur da o lanet olası kitaplar?"

"Bilmiyor muyum?" Taylor kesinlikle gürültü yapıyordu. Ama en azından buradaydı ve Greer'e odanın içinde rehberlik edebiliyordu, çünkü gözlüksüz olmak? Beklediğinden daha zordu. Greer uzanıp Taylor'ın kolunu yakaladı. "Bana yardım edebilir misin? Bu partide kimseyi bulamıyorum."

"Oldukça kalabalık," dedi Taylor sempatik bir şekilde. "Evde *Warcraft* ya da *Excelsior* oynamayı tercih ederdim ama ne yapabilirsin ki, değil mi?" Kolunu Greer'inkiyle birleştirdi. "Gözlüksüz harika görünüyorsun."

"Teşekkürler." Evet, kördü ama sen büyüklük için acı çektin.

"Gretchen ve Hunter'ı görmeye gitmek ister misin? Bu gece çok tatlı görünüyorlar.

Scully ve Mulder'dan daha fazla cinsel gerilim yayıyorlar." "Sorun değil. Ben başka birini arıyorum." Bu kötü bir davranıştı.

ama Gretchen'in çenesi düşüktü ve Greer'e aşırı seksi kıyafeti için laf atabilirdi. Greer'in kazara göz makyajını bozmadan ya da önüne bir içki dökmeden önce Asher'ı bulması gerekiyordu.

"Kimi aradığınızı söylemişsiniz?" Taylor kalabalığın arasından onları yönlendirerek sordu.

"Asher mı? Onu tanıyor musun?"

"Belli belirsiz," dedi Taylor ve sesi pek mutlu gelmiyordu. "Chelsea ya da belki Sebastian'la takılmak istemez misin? Onları bir köşede gördüm."

Greer kararlı bir şekilde, "Hayır, Asher'ı istiyorum," dedi. "Nerede o?"

Taylor iç çekti. "Şey... sarhoştı ve biraz götlük yapıyordu. Kostümümle dalga geçti."

"Hogwart olduğun için mi?"

"Aman Tanrım, Harry Potter dilini nasıl bilmezsin?" Dramatik bir şekilde iç çekti. "Muggle'lar. Lanet olası Muggle'lar."

Greer içen tek kişinin Asher olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Ama Taylor bir koridora saptı ve onu yeni bir alana doğru yönlendirmeye başladı. Bu cesaret vericiydi. Rujunu kontrol etme ve saçıyla oynama isteğine karşı koydu. Son kez yansımasını gördüğünde iyi görünüyordu. Sadece gergindi, hepsi bu. "Asher içiyor muydu?"

"Evet, o ve birkaç çocuk köşede takılıyorlardı, kankalık yapıyorlardı ya da erkekler bir partide ahmak gibi davrandıklarında buna ne diyorsanız." Taylor onları başka bir koridora yönlendirdi. "Sizi uyarmadığımı söylemeyin."

"Yapmayacağım." Asher onun bu geceki hedefiydi. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Asher onu gördüğü sürece, bir düzine sarhoş adamın karşısına daracık bir kostümle bile çıkabilirdi. O her şeye değerdi.

Bir köşeyi döndüler ve adam oradaydı. Elbette, bakışlarında bulanıktı ama başını geriye atıp gülüşü? Bu leke kesinlikle Asher'dı. O gülüşü biliyordu. En sevdiği yemeklerden en sevdiği müziğe ve eski sevgilisi Donna'nın Noel'de ona iç çamaşırı hediye etmesine kadar adamla ilgili her şeyi biliyordu. Bazı insanlar bilime ya da kumara kafayı takardı. Greer ise Asher Sutton'a takıntılıydı.

Üniversiteye başladığından beri öyleydi. NYU'ya katılmak için New York'a taşınmıştı ama babası yurttta kalmasını istemiyordu. Bu yüzden kampüse yakın bir daire tutmuştu ve güzel olsa da aynı zamanda yalnızdı. Greer kolay kolay arkadaş edinemiyordu ve sınıflar o kadar kalabalıktı ki konuşurken kendini rahat hissetmiyordu. Bu yüzden oda arkadaşı aramak için bir ilan verdi. Paraya ihtiyacı olduğundan değil; bir güven fonu vardı. Arkadaşlık istiyordu.

Oda arkadaşı çağrısına ilk cevap veren Gretchen olmuştu, sonra da Chelsea. Her ikisi de o kadar neşeli ve eğlenceliydi ki, New York'taki hayat birdenbire korkutucu ve arkadaşsız olmaktan çıkmıştı. Artık tanıdıkları vardı. Kısa bir süre sonra Taylor da geldi ve grubun hevesli bilgisayar ineği idi ve daireleri dolmuştu. Bir yatak odası kalmıştı ama onu depo ya da ziyaretçiler için tutmaya karar vermişlerdi ... ta ki Asher bir gün kapıyı çalana kadar.

Henüz on sekiz yaşındaki Greer ona bir kez bakmış ve aşık olmuştu. Yakışıklıydı, neşeliydi, espriliydi ve onunla sanki bir insanmış gibi konuşuyordu. Daha diğer oda arkadaşlarıyla tartışmaya fırsat bulamadan kendini ona son odayı teklif ederken bulmuştu. Onu gördüğü andan itibaren kaderinde evlenmek olduğu adamın o olduğunu anlamıştı.

Buraya taşınana kadar çocukluk aşkı Donna'nın başına gelenleri öğrenmemişti. Yıkılmıştı ama onu uzaktan sevmeye kararlıydı. Asher'ın kendini Donna'ya adadığı açıktı ve çocukluğundan beri aynı kızla birlikte olan bir adam için söylenecek bir şey yok muydu? on beş yaşında mıydı? Sadık ve fedakârdı. Donna biraz hoppaydı ama Asher onu seviyorsa görmeye değer bir şeyler olmalıydı, bu yüzden Greer da ondan hoşlanmıştı.

İki yıl öncesine kadar.

Erkek kahkahası Taylor'ın sıçramasına neden oldu ve Greer'ın elbisesindeki pullar çılgınca takırdadı. "Şu köşede," dedi Taylor, olduğu yerde durarak. Kolunu Greer'inkinden ayırdı. "Bira kokusunu takip et ve testosteron."

"Teşekkürler,
Taylor."

"İyi şanslar." Sesi pek olumlu gelmedi. Tanrım. Yine de Taylor her zaman biraz ürkek ve kararsız olmuştu. Greer ikisi de değildi; o sadece ... göz ardı edilebilirdi.

İleriye doğru bir adım attı ve Asher olan koyu renk giyimli karaltıya doğru bir hamle yaptı. Eliyle işaret ediyor, biriyle konuşuyordu ve bir an sonra yakındaki adamlar yine kahkahalarla kükredi. Sadece iyi vakit geçiriyorlardı. Hepsi bu kadardı. Taylor sadece garip davranıyordu. Greer gülümsedi ve yaklaştı, ellerini yanında tutarak fantastik görüntüsünü saklamadı.

elbisesinin düşük göğüs dekoltesi. Erkekler hakkında bildiği bir şey varsa, o da güzel bir çift göğüsle her şeyden uzaklaşabilecekleriydi.

Asher sanki teorisinin doğruluğunu kanıtlamaya kararlıymış gibi konuşmanın ortasında durakladı ve doğrudan onun yoluna çıkarak yana doğru adım attı. "Greer?"

"Merhaba, Asher." Sesi heyecandan soluk soluğaydı. Adam buradaydı. Buradaydı ve onu fark ediyordu. Aslında, onun kendisine sertçe baktığından oldukça emindi.

"Farklı görünüyorsun." Sesi alçak ve seksiydi.

Evet! Fark ediyordu! Kahretsin, onu diğerlerinden uzaklaştırmak için ne söylemeliydi? Bir elinde maske, diğerinde içki vardı.

"Kostümün ne?"

Bir adam "Pezevenk baba," dedi ve etrafındaki adamlar kahkahalarla güldü.

Asher Greer'den uzaklaştı ve adamın omzuna bir yumruk indirdi.

"Siktirin gidin çocuklar. Bu Greer. Benim için küçük bir kız kardeş gibidir."

Burun delikleri kızgınlıkla alevlendi. Küçük *kardeş* mi? Gerçekten mi? Bu daracık elbiseden sarkan göğüslerini görmemiş miydi? Ama sonra erkekler hep bir ağızdan gülmeye ve konuşmaya başlayınca neredeyse hayal kırıklığıyla çığlık atacaktı. Eğer bir kelime bile edemeyecekse onu eski arkadaşlarından oluşan gruptan uzaklaştırması gerekiyordu. Var olmayan kurnazlıklarını kullanma zamanı gelmişti.

Asher hikâye anlatan bir adama döndüğünde, kadın öne doğru ilerledi ve eğilerek göğüslerini Asher'ın koluna dayadı. Bu onun dikkatini çekti. Adam kadına baktı, kadının boyu kısaydı, bu da göğüs dekoltesinin harika bir görüntüsüne sahip olduğu anlamına geliyordu. Adamın bakışları orada takılı kaldığında memnun oldu ve geveze arkadaşını görmezden gelerek içkisinin geri kalanını yudumladı.

"Özel bir yere gidip hasret giderebilir miyiz Asher?" Elbette, geçen hafta öğle yemeği yemişlerdi ama belki de o zamandan bu zamana kadar konuşacakları bir şeyler olabilirdi, değil mi?

Adam başını salladı, kızın göğüs dekoltesinden etkilenmişti ve boş bardağını yanından geçen bir garsona uzatıp yeni bir tane aldı. "Sen yolu göster."

Mükemmeldi. Onun elini tuttu -oh, çok büyük ve sıcaktı!- ve onu partinin içine doğru çekmeye başladı. Birkaç adam arkalarından bağırıp çağırdı ama o onları görmezden geldi. İstediklerini elde ettiği sürece, istedikleri her şeyi düşünebilirlerdi. Elbette, Asher'ı partide ne kadar uzağa çekerse, gözlüklerine o kadar çok ihtiyacı oluyordu. Lanet olsun.

Kadın durakladı ve adam ona arkadan çarptı.

"Dur bakalım," diye mırıldandı Asher ve onu kendine doğru çekti.

Oh . . . Tanrım. Sırtına bastıran onun siki miydi? Greer şok oldu ... ve heyecanlandı. Adam onu tahrik mi ediyordu? Bu harikaydı!

"Gecenin geri kalanında aletimin kışına baskı yapmasını istemiyorsan bir daha böyle durmamalısın." İfadesindeki ısırtıcı çıkarmaya çalışıyormuş gibi ona çarpık bir sırıtış verdi. Sözleri biraz bulanık mıydı?

Belki, ama gözlerindeki bakış parlaktı ve ona partideki en seksi şeymiş gibi bakıyordu. Bunu kabul ederdi.

Greer küçük bir gülümsemeyle iki adım ilerledi, sonra omzunun üzerinden ona bakarak kasıtlı olarak tekrar durdu.

"Bu gece sadece şaka yapıyorsun, değil mi?" Asher ellerini onun çıplak kollarına koyup ovuşturdu ve bunu yaparken tekrar ona doğru bastırarak sikini hissetmesini sağladı. "Bu yüzden mi 'sik beni' diyorsun? kostüm?"

Demek fark etti? Mükemmellik. "Tabii ki fark etmedim. Ben senin küçük kız kardeşin gibiyim, hatırladın mı?" Bir adım daha attı ve kalçalarını kasıtlı olarak

biraz sallandı. Bu onun yapacağı bir şey değildi ama yine de kendisi gibi davranmak sonuç vermiyordu. Yıllardır öğle yemeği arkadaşlarıydılar ve bu ona "küçük kardeş" statüsü dışında hiçbir yerde.

"Bu gece değilsin," dedi kıkırdarak. Eli kızın beline gitti ve onu kendine çekti. "Peki beni nereye götürüyorsun seksi Greer?"

Hiçbir fikri yoktu çünkü üç adım ötesini göremiyordu. Umarım mutfak değildir. Ya da bir banyo. Ya da bir dolap. "Duruma göre değişir," diye alay etti. "Nereye götürülmek istersin?"

"Şu anda mı? Sen nereye gidersen ben de oraya giderim."

Kalbi küt küt atıyordu. Tanrım, bu sözleri duymak için ne kadar uzun zamandır bekliyordu? "O zaman neden liderlik etmiyorsun?"

"Bir öpücük karşılığında yaparım." Gözleri büyüdü. "Bir öpücük, ha?"

Başını salladı ve eli elbisesini yerinde tutan gösterişli, minik askılardan birine gitti. "Kimse sana söyledi mi bilmiyorum ama bu gece çok ateşlisin Greer."

Vay canına, Asher için bile oldukça ileri gitmişti. Tamam, belki de beklediğinden biraz daha sarhoştı. Ama Asher'ın sahip olduğu şey bu değil miydi?

Niyetli miydi? Onun tamamen kendisiyle ilgilenmesini istiyordu ve isteğine kavuşmuştu. "Bir öpücük," diye kabul etti, adamın elini kayışından çekerek. "Ve sonra oradan nereye gideceğimizi göreceğiz."

"İşte bu bana bir plan gibi geldi." Adam eğildi ve Greer otomatik olarak kollarını onun boynuna dolamak için kaldırdı. Greer'ın boyu ancak 1.80'di, Asher'ın ise 1.80'den fazlaydı, bu yüzden aradaki boy farkı dikkat çekiciydi ama umurunda değildi. Onu öpmek için eğilebilirdi, lanet olsun.

Bir an sonra adamın ağzı kadınınkine indi ve dili kadının ağzına girdi. Oh, vay canına. Tamam. Bu çok ... agresif bir öpücüktü. Bol dilli bir öpücük. Katılmaya çalıştı ama hayatının yüzde 99'unda Fark Edilmeyen Greer olduğu için öpüşme konusunda uzman sayılmazdı. Belki de öyleydi Bu işte iyi olmayan kişi mi? Çünkü dili çaresizce

boğazından aşağı inip her azı dişini keşfetti. Kadın adama doğru sendeledi ve adamın eli onun kışını kavradı.

Daha fazla dayanamayınca Greer soluk soluğa ondan uzaklaştı. "İşte öpücüğün."

Boğazından alçak sesle hırladı ve onu tekrar kendine doğru çekti, elleri onun arka tarafını kavradı ve onu önüne yapışmaya zorladı. "Hadi gidelim özel bir yerde, sen ve ben."

"Ben de bunu istiyorum," diye kabul etti. Özel olarak konuşabilecekler ve ona nasıl hissettiğini anlatabilecekti. Donna'yı nasıl unutması ve hayatına devam etmesi gerektiğini. Onun her zaman nasıl arkadaşı olduğunu ve şimdi daha fazlası olmak istediğini.

Asher ona bir öpücük daha kondurdu ve Greer birkaç ses duydu insanlar kıs kıs gülüyordu. Ama o umursamadı. O Asher'dı ve hayatında ilk kez onu küçük bir kız kardeşten başka bir şey olarak fark ediyordu. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Bu gece biraz çılgınca davranıyordu ama bu sadece bir geceydi. Onu sonsuza dek tanıyordu ve son iki yılda acı çektiğini biliyordu. Acısını hafifletmek için biraz sarhoş olmasına izin vardı. O değildi normalde böyle.

Asher onun kulağına, "Benimle gel," diye mırıldandı ve sonra kulak memesini ısırdı.

Bu, vücudunda küçük zevk şoklarına neden oldu, bu yüzden sırtına bir el koyduğunda ve onu partiden dışarıya ve verandaya götürdüğünde, hepsi buna hazırды. Burası çok daha sessizdi ve konuşmaya çalışacak daha az insan vardı.

Gece havası oldukça serindi ve titredi. "Üşüdün mü?" Adam onu kendine doğru çekti.

"Ben iyiyim." İçeriye geri dönmek istemiyordu, burada baş başayken olmazdı. "Benimle geldiğin için minnettarım."

"O zevk bana ait," dedi ona alçak ve seksi bir sesle. Onu şaşırtacak şekilde, büyük verandanın etrafına ustaca yerleştirilmiş taş banklardan birine oturmadılar. Bunun yerine adam onu geniş merdivenlerden aşağıya, malikâneyi çevreleyen geniş ve karmaşık bahçelere doğru yönlendirdi.

"Nereye gidiyoruz?"

"Burada daha fazla mahremiyetimiz olacak," dedi ona ve sesi saf baştan çıkarıcıydı.

Greer bunun üzerine tekrar ürperdi. O seksi ses tonunu kullandığında kulağa hiç de kötü bir şeymiş gibi gelmiyordu. Bu yüzden bunu görmezden geldi.

Pahalı topuklar çime battı ve ona ayak uydurmaya çalıştı. Asher'ın bir planı vardı. Her zaman bir planı vardı, değil mi? Bu kadar genç yaşta bu kadar başarılı olmasının nedeni buydu. Yirmi beşine gelmeden milyarder olmuştu ve iki yıl önce servetini neredeyse kaybedecekken, şimdi her zamankinden daha iyi durumda olduğunu biliyordu. Bunu görmüştü.

"Nereye gidiyoruz?" Ona güveniyordu ama yine de sormadan edemedi. Gözlükleri olmadığı ve evin ışıkları arkalarında parladığı için her şey karanlık görünüyordu. Kızın eli onunkini daha sıkı kavradı.

"Burada bir çit labirenti var," dedi Asher. "İçeri gireceğiz ve biraz mahremiyetimiz olacak."

"Oh. Tamam." *Daha da fazla* mahremiyet. Bunun kötü bir şey olduğunu sanmıyordu,

Çünkü onunla konuşmak istediği şeyler oldukça kişiseldi. Ayrıca, daha fazla öpüşme zamanı. Bu onun için sorun olmazdı. Dudakları son öpücüklerden sonra hâlâ şişmiş gibiydi ve parmaklarını dudaklarına bastırma isteğine karşı koydu.

Kısa bir süre sessizlik içinde yürüdüler ve yolu süsleyen küçük, asılı fenerleri görmeye başladığında labirentte olduklarını anladı. Çok fazla ışık sağlamıyorlardı, sadece gecenin geç saatlerinde labirentte dolaşacak kadar kaybolmuş birine rehberlik edecek kadar. Onun gibi.

"Yeterince iyi," dedi Asher birkaç köşeyi döndükten sonra. Onu bir banka götürdü.

Oturdu, artık minik, elmas taşlı topuklu ayakkabılarıyla yürümek zorunda kalmayacağı için mutluydu. Bir parti için iyiydi ama çimenlerde yürümek için? Sefil bir durumdu. "Konuşma fırsatı bulduğumuza sevindim," diye başladı Greer. "Sana söylemek istediğim o kadar çok şey var ki-"

"Şşşt," dedi Asher ona ve Greer'in yanına oturdu. Parmağını onun dudaklarına götürdü. "Gecenin tadını çıkaralım, olur mu?"

"Ama-"

Kolları ona dolandı ve sonra Asher onu tekrar öpmeye başladı. Eğlenceden çok, aldığı dil darbeleri karşısında boğulmamak için verilen bir mücadeleye benzeyen daha derin, parçalayıcı öpücükler. Pasif bir şekilde Asher'ın bitmesini bekledi ve onun viski gibi bir tadı olduğunu fark etti. Gerçekten viski gibi. Kesinlikle onun düşündüğünden daha sarhoştı.

düşündü. Onun kendisini öpmeyi bitirmesine izin verecekti ve bu iş bittikten sonra konuşabileceklerdi.

"Greer," diye inledi ağzını onunkinden çektiğinde. Eli kızın saçlarına gitti ve bir avuç tutarak başını geriye çekip boynunu ortaya çıkardı. "Bu gece çok seksisin. Nasıl bu kadar seksi olabiliyorsun?"

Adamın sözleri kadının vücudunda bir zevk ürpertisi yarattı. "Sadece senin için giyindim."

"Yaptın mı? Bu çok seksi."

Onun seçtiği kelimelere kıkırdamak istedi. Her şey seksi miydi? Yakındaki çalılar seksi miydi? Oturdıkları bank mı? Ama adamın ağzı kızın boynuna gitti ve oraya yumuşak öpücükler kondurmaya başladı, kızın ağzına kondurduklarından çok farklı öpücüklerdi bunlar ve ah, hepsi dünyadaki fark. Zevk dalgaları vücudunda dolaştı ve adamın ağzı teninde gezinirken, nabzının parmaklarının arasında attığını hissetti. Daha önce hiç başka biriyle deneyimleme fırsatı bulamadığı bir ihtiyaç içinde bacaklar.

Şimdi bir yerlere varıyorlardı.

Adamın ağzı önce boğazını, sonra da köprücük kemiğini öperken kadın kıkırdamadan durdu. Adamın eli elbisesinin bir askısına gitti ve onu kolundan aşağı kaydırıp ve sanki çürük elbisesinin yarısı da onunla birlikte gitti. Greer, göğüslerinden biri gece havasına maruz kaldığında nefesi kesildi ve gerildi. Bu

...Fark Edilmeyen Greer'ın herhangi bir erkekle gittiğinden daha ileri gitmişti.

Ama bu Asher'dı. Her zaman onun olmak istemişti. Her zaman.

"Kahretsin," diye nefes aldı Asher ve eli aşağı doğru kayarak kızın göğsünün ucunu okşadı. "Bu kadar güzel göğüslerin olduğunu hiç fark etmemiştim."

Öyle miydi? Küçüktüler, meme uçları bronz teninde koyu halkalar oluşturunuyordu. Eski sevgilisi Donna solgun ve kızıl saçlıydı, Greer'ın ise her yeri kahverengiydi. Adamın onları görmekten hoşlanması, bir şey başarmış gibi gülünç derecede memnun hissetmesine neden oldu. Bu yüzden sırtını biraz dikleştirdi. "Benim hakkımda hiç fark etmediğin çok şey var."

"Söyleyeceğim." Onu sert beton bankın üzerine geri itti ve ağzı göğsüne gitti.

Ağzı meme ucunda olduğu için bir nefes daha verdi. inanılmaz . . . sıcak bir saniye için. Sonra onu ısırıp. Kadın sarsıldı ve onu itti. "Ow!"

"Acıdı mı?" Ona hınzırca bir sırıtış attı. "Sadece çok sulu görünüyorlar." Durmak istemiyordu ama daha fazlasını da istemiyordu. "Ben dişleri pek sevmem."

Onu tekrar dudaklarından öpmek için yaklaştı. "O zaman senin daha çok hoşuna gidecek başka şeyler yapacağım."

Kadın başını çevirdi ve adam tekrar boynuna gitti. Greer rahatladı. Onun kitabında boyun öpücükleri ağız öpücüklerinden on kat daha iyiydi. Adamın dudakları boğazında gezinirken ve eli açıkta kalan göğüsleriyle oynarken uysalca uzandı. Bu daha iyiydi. Hâlâ garip hissetmesine neden oluyordu ama bazen doğru şekilde okşadığında vücudundaki yoğun karıncalanmayı hissediyordu.

Eli bir an sonra eteğinin altına kayd ve külotunun kasıklarına bastırdı. "Çok ıslak değilsin, bebeğim."

"Değil miyim?" Çok iyi öpüşmediğini belirtmek kabalık olabilirdi. Ama bu onun Asher'ıydı. Öpüşmemesi onu sevdiği gerçeğini değiştirmiyordu. Bu konuda daha iyi olmayı birlikte öğreneceklerdi.

"Belki de biraz daha cesaretlendirilmeye ihtiyacın vardır." Başparmağı onu yukarı aşağı ovuşturarak ipeksi külotunun içinden kıvrımlarını okşadı.

Ve bu Greer'in içinde yeni hisler uyandırdı. Elleri adamın smokin ceketini sıktı. Oh. Bu ağızdan öpüşmekten çok daha iyiydi.

"Hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı. Kız başını salladı.

"Bacaklarını benim için daha geniş aç Greer. Bu külotu senden çıkaracağım."

Bu düşünceyle kalçaları titredi. "Biri uğrayacak mı?" "Hayır. Burada yalnızız." Başparmağı ona daha sert bastırdı. Sanki külotunun içinden içine girmeye çalışıyormuş gibi... Merakla ona karşı koyma dürtüsü hissetti. Küçük, nefes nefese bir inilti kaçtı ve Kalçaları onun için genişliyor.

Bir an sonra, elleri önce eteğinin, sonra da külotunun altına girdi. bacaklarından fırlatıldı. Topuklarından birine dolandılar ve sanki artık bir sorun değilmiş gibi onları orada bıraktı. Şimdi kendini tamamen açık ve savunmasız hissediyordu.

Ve tamam, adamın yüzünü oraya koymasını ve parmaklarıyla başladığı işi bitirmesini umuyordu.

Onun yerine cinsel organını avuçladı. Bir parmağı kıvrımlarının arasına daldı ve tekrar boynunu öpmek için içeri girdi, parmakları kıvrımlarında ileri geri gezindi. Güzeldi ama en önemli noktayı, klitorisini kaçırmaya devam ediyordu. Bu konuda cesur olmayı ve ona göstermeyi öğrenmesi gereken başka bir şeydi.

Aklından korkunç bir düşünce geçti - Donna'nın onu terk etmesine şaşmamalı. Eğer seks ve öpüşmeyle böyle başa çıkıyorsa, belki de daha iyi birini bulmuştu?

Zavallı Asher. Onu eğitmek zorunda kalacaktı. Onu yakınında tuttu. Sorun değildi. Onu hâlâ seviyordu.

Kıvrımlarını ovmaya devam etti ve bir parmağını içine soktu. "Benim için hazır mısın?"

Hazır mısın? Ne için hazır? Sekse değil herhalde? Burada mı? Herkesin etrafta olduğu bir partide? "Asher-"

"Şşşt," diye tekrar mırıldandı ve Greer bir fermuarın iniş sesini duydu. "Güven bana, Greer?"

Elbette ona güveniyordu. İçgüdülerini bunun kötü bir fikir olduğunu haykırsa da, ağırlığını onun üzerine verirken kollarını onun boynuna doladı. "Elbette sana güveniyorum," dedi usulca. "Seni seviyorum Asher. Her zaman sevdim. Sadece beni fark etmeni bekliyordum."

Ağırlığı bacaklarının arasına yerleşirken, "Bu gece seni fark ettim," dedi.

Sonra onu içine itti. Şaşıran kadın donakaldı. Doğrudan penetrasyona mı geçecekti? Artık ön sevişme yok muydu? Daha fazla sürtünme ya da öpücük yok muydu? Daha fazlasını bekliyordu. *Bilmiyorum, bundan biraz daha fazlasını mı?* Adam tekrar içine girerken Greer dudağını ısırıldı.

"Mmm. Çok güzelsin Greer." Bir kez daha içine pompalandı, sonra bir iniltiyle üzerine yığıldı. Aleti içinden çıktı ve kadın ıslaklığın kalçalarından aşağı kaydığını hissetti.

Bekle.

Bu kadar mıydı?

Hepsi bu kadar mıydı?

"Asher?"

Yine ona karşı inledi ama hareket etmedi.

Cidden mi?

Yıllarca o adamı arzuladıktan sonra mı? İyi günde kötü günde onun arkadaşı olduktan sonra mı? Donna onu terk ettiğinde yanında olduktan sonra mı? Harcadıktan sonra Ona karşı koyamamış diye saatlerce ince giyinmek mi? İki kez itti ve prezervatif kullanmadı mı? *Olabilecek* en kötü seks mi yaptı? Bir bankta mı? Bahçede mi?

İki pompa ve *işi bitti* mi?

Greer onun göğsünü itti. Tüm sevgi ve Asher'in davranışını kabullenme duyguları bir anda buharlaştı. Artık hissettiği tek şey acı ve öfkeydi. "Bırak beni."

Tekrar inledi ve yavaşça doğrulup aletini pantolonunun içine soktu. Sallanarak uzaklaştı, neredeyse bileğindeki külotuna takılıp düşüyordu. Yüce Tanrım, az önce ne yapmıştı? "Ne oluyor Asher?"

"Merak etme. Ben temizim." Bir elini yüzünde gezdirdi, sonra ceketinin cebini yokladı ve bir matara çıkardı.

"*Sarhoşsun.*" Ve o bir aptaldı. "Evet, sarhoşum." Bir yudum aldı.

"İçime boşaldın! Prezervatif yoktu!" Boğazındaki acının yükselmesine engel olamadı ve kelimeler bir duygu düğümünün etrafından ciyaklayarak çıktı. "Asher, bunu nasıl yaparsın?"

Ona cevap vermedi, sadece elindeki şişeye baktı. Sıcak Gözyaşları yanaklarından aşağı dökülmekle tehdit ediyordu. Bu gece Asher'i kazanacağını düşünmüştü. Bu gece onun, başından beri burnunun dibinde onu beklediğini görmesini sağlayacaktı.

Tanrım, tam bir aptaldı, değil mi?

Burnunun kenarını sıktı ve ağlamamak için kendini zor tuttu. Ağlamayacaktı. Bunu reddetti. O sadece saf bir aptaldı. Asher'a sevgisini göstermek mi? Ona kışına bir tekme atmalıydı.

Bencil bir pislikti. Neden onun peşinden koşarak bunca yılını harcamıştı?

Greer külotunu yukarı çekti ve çıplak kalçasından aşağıya bir şey damladığında irkildi. Tanrım. Bu gece tam bir tren kazasıydı. Ona baktı ve mendili olup olmadığını sormayı düşündü. Sonra da Ona hiçbir şey sormadığını fark etti. Ona eğlenip eğlenmediğini ya da prezervatif kullanmasını isteyip istemediğini, hiçbir şey sormamıştı. Neden ona, onun kendisine davrandığından daha iyi davransındı ki? Haşlanarak smokin ceketinin ön tarafına baktı, daha parlak bir renk gördü ve onu kaptı.

"Bu ne içindi?"

"Seni ilgilendirmez!" Sanki ona paspas yapması gerektiğini söyleyecekti. Sanki yeterince aşağılanmamış gibi?

Asher sadece gözlerini devirdi ve matarasından bir yudum daha alarak eve doğru baktı. Bu süreyi elinden geldiğince temizlenmek için kullandı ama bu korkunç durumdan kurtulur kurtulmaz kesinlikle bu partiyi terk edecekti.

"Sana inanamıyorum," dedi ona, mendilini saklamak için bir çitin içine sokarak. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

Seks istemişti. Bu mu? Bu seks *değildi*. Bu seksle alay etmekte. "Hey, hayır demiyordun," diye geveledi ona.

Ona tiksintiyle baktı. Bu onun arkadaşıydı. Bu sevdiği adamdı. "Eskiden tanıdığım Asher'a ne oldu? Hani şu hep güler miydi? Akıllı, sadık, güvenilir adam?" *Evlenmek istediğim adam mı?*

"O öldü," dedi Asher soğuk bir sesle. "Lanet olası öldü ve onu diriltmek mümkün değil."

"Çok yazık." Öyleydi de, çünkü yeni Asher'dan nefret ediyordu. Greer elbisesini düzeltti ve sonra atılmış çantasını açıp gözlüklerini çıkardı. Çünkü Asher'ın onun inek gibi görüldüğünü düşünmesi umurunda değildi. Şimdi olmaz.

Asher Sutton'la tanıştığından beri ilk kez onunla işi bitmişti. Sarhoş özrüne benzeyen bir şeyler mırıldanması ya da eve dönerlerken kolunu omuzlarına dolayarak onu kendine doğru çekmesi önemli değildi. Çünkü iki dakika geçmeden Magnus ve Edie'yle karşılaştılar, ikisi de gelin partisindeydi. Ve Asher ikisinin de önünde kızın kıcını tokatladı. Magnus ve Asher tartışmaya başladığında ve Asher yüzüne yumruk yediğinde neredeyse sevinecekti.

Bir konuda haklıydı; eski Asher ölmüştü. Ve Greer yeni adamdan gerçekten nefret ediyordu.

New York Times ve *USA Today* çoksatan yazarı **Jessica Clare** üç takma adla yazmaktadır. Jessica Clare olarak, Milyarder Erkekler Kulübü romanları ve Tetikçi romanları da dahil olmak üzere erotik çağdaş romanlar yazıyor.

Jen Frederick ile romanlar. Jessica Sims olarak eğlenceli, seksi şekil değiştiren paranormaller yazıyor ve Jill Myles olarak seksi, komedi şehir fantezisinden yanlış giden peri masallarına kadar her şeyden biraz yazıyor.

**Daha fazlasını mı
arıyorsunuz?**

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının
tam listesi için Penguin.com adresini
ziyaret edin.

**[Bir sonraki harika okumanızı
keşfedin!](#)**

[OceanofPDF.com](#)